

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම ප්‍රධාන කරුණු

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීගේ පනත් කෙටුම්පත [නි. 2123] :

Galle Municipal Staffs Benevolent Association (Incorporation) Bill—

[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත (1969-70) [දහනව වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 2124] :

ශ්‍රේණි 90-93 සහ 98 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 2329]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்வாங்கல்

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

தனியங்கத்தவர் மசோதா [ப. 2123] :

The Galle Municipal Staffs Benevolent Association (Incorporation) Bill—
[திரு. சுகததாச அரம்பவெல்] :

முதன் முறை மதிப்பிடப்பட்டது

ஒதுக்கீடு மசோதா (1969-70) [ஒதுக்கப்பட்ட பத்தொன்பதாம் நாள்] [ப. 2124] :

குழுவில் ஆராயப்பட்டது [தலைப்புக்கள் 90-93, 98]

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 2329]

Volume 87

No. 10

Monday

8th September 1969

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

PRIVATE MEMBER'S BILL [Col. 2123] :

The Galle Municipal Staffs Benevolent Association
(Incorporation) Bill—[Mr. Sugathadasa Arambewala] :

Read the First time

APPROPRIATION BILL (1969-70) [Nineteenth Allotted Day] [Col. 2124] :

Considered in Committee [Heads 90-93 and 98]

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2329]

இலே லேவாடிச பிடுகுவீடு

மன்றி மன்றலே கெய்து

நியோஜி மன்றி மன்றலே

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1969 ஐப்நவம்பர் மீ 8 மன ஸ்டே

திங்கட்கிழமை 8, செப்ரெம்பர் 1969

Monday, 8th September 1969

பு. ஸ. 10 ம மன்றி மன்றலே ரீசீ வீ. ஸ. ஸ. நாயகனா [கே. சீ. ஸ. ஸீரீ கோரஸ்] இலாஸனா ரீசீ வீ.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [கெளரவ எஸ். சி. ஷேனி கொறயா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M. MR. SPEAKER [THE HON. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

இலே லேவாடிச பிடுகுவீடு

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

1. Accounts of the National Council of Higher Education for the year ended 30th September 1968 and the Report of the Auditor-General.

2. Supplementary Estimate No. 34 of 1968-69.—[The Hon. Dr. Dahanayake, on behalf of the Minister of Education and Cultural Affairs.]

ஸபைமேஸ மன நிநிஸ் ஸ்துஸி நிஸீஸ கர்ன கே.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

1. Report and Accounts of the Insurance Corporation of Ceylon for 1966 together with the Auditor-General's Report.

2. Report and Accounts of the Insurance Corporation of Ceylon for 1967 together with the Auditor-General's Report.—[The Hon. Hugh Fernando.]

ஸபைமேஸ மன நிநிஸ் ஸ்துஸி நிஸீஸ கர்ன கே.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table

1. An Order made under Section 22A (1) of the Finance Act, No. 65 of 1961, and the documents relating to that Order.

2. Supplementary Estimate No. 33 of 1968-69.—[The Hon. J. R. Jayewardene, on behalf of the Minister of Finance.]

ஸபைமேஸ மன நிநிஸ் ஸ்துஸி நிஸீஸ கர்ன கே.

சபா பீடத்தில் இருக்க வேண்டுமென ஆணையிடப் பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

புரஸ்தவலே வாவிக பிடுகுவீடு

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ஸபைமேஸ

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Not one of the hon. Members who have given notice of Questions for Oral Answer, is present. All the Answers received will be printed in HANSARD as Written Answers. Questions 1, 2 and 9, to answer which time has been asked for, will stand down.

மன்றி மன்றலே கெய்து

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

கே. சீ. ஸ. ஸீரீ கோரஸ் (ரீசீஸ ஸ்பீக்கர்) ஸபா ஸ்துஸிமேஸுவலேஸீன் ஸ்பீக்கர் ஸபா விடேஸ கெய்து பிடுகுவீடு ஸ்பீக்கர்ஸீன் ஸ்பீக்கர்ஸீன் ஸ்பீக்கர்ஸீன்

(கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

I move,

"That Thursday, 11th September; Friday, 12th September; Saturday, 13th September; Sunday, 14th September; Monday, 15th September; and Tuesday,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

බී. වයි. තුඩාවේ මයා. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவை—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe-Matara)

ගරු සභාපතිතුමනි, ධීවර සංස්ථාව ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී කථා කරන්නට කැමතියි. ධීවර සංස්ථාවෙන් යම් යම් විධියට ණය මුදල් ලබා ගත් ධීවර කාර්මිකයන් අද එම ණය ගෙවා ගන්නට බැරී තත්ත්වයකට පත්ව සිටිනවා. මාළුවලට නියම මිලක් නොලැබෙන නිසාත්, ධීවර කාර්මිකයන්ට අවශ්‍ය වන්නාවූ ආම්පන්න යනාදිය සාධාරණ මිලට ලබා ගන්නට බැරී නිසාත් එම තත්ත්වය උදා වන බව කිව යුතුයි. 1963 දක්වා දෙන ලද ණය මුදල් වලින් ගොවීන් නිදහස් කළා වාගේ ධීවර කාර්මිකයන්ට එම ණය මුදල්වලින් නිදහස් කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ධීවර සංස්ථාවෙහි පවතින වැඩ පිළිවෙළ හේතුකොටගෙන අද එම සංස්ථාව යටතේ වැඩ කරන සේවකයන් විශාල නොසන්සුන්තාවයකින් පසු වන බව කිවයුතුයි. ධීවර සංස්ථාවෙහි සේවකයන් වැඩ වර්ජනයක් ආරම්භ කර කටයුතු කරන අවස්ථාවෙහි දී ගරු ඇමතිතුමා ඔවුන්ට ඉතා අසාධාරණ ලෙස සලකා තිබෙන බව අපට පෙනේ. ධීවර සංස්ථාවට අයත් සේවකයන්ගේ වැටුප් සම්බන්ධයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන ලද අවස්ථාවේ දී එක් සංස්ථාවකට පමණක් වැටුප් වැඩි කරන්නට බැරියයි එතුමා ප්‍රකාශ කළ බව ප්‍රචාරිත්‍ර පත්‍ර මාගී යෙන් දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මෙම සංස්ථාවෙහි තිබෙන දූෂණ ක්‍රියා නිසාත් මෙහි සේවය කරන නිලධාරීන්ගේ අකාර්යක්ෂමතාවය නිසාත් නොයෙකුත් අන්දමේ හොරමාරකම් සිදු වන බවත්, ඒ හේතුකොටගෙන නිසියාකාර ආදායම නොලැබෙන බවත් සඳහන් කළ සේවක පිරිස එම දූෂණ ක්‍රියා පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට තමන් සූදානම්ව සිටින නිසා ඊට අවස්ථාව සලසා දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා තිබෙනවා. එවිට මෙම සංස්ථාවෙහි ඇති දූෂණ ක්‍රියා ගැන සාකච්ඡා කරන්නට මා ලැස්ති නැතැයි ගරු ඇමතිතුමා කෙළින්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එය කොතරම් අසාධාරණ ප්‍රකාශයක්දැයි මා අනුනවා. මේ

—කාරක සභාව

රටේ මහජන මුදල්වලින් තබන්තු කරන මෙවැනි සංස්ථාවක කෙරෙන දූෂණ ක්‍රියා ගැන එහි සේවකයන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට යන අවස්ථාවෙහිදී ඔවුන් අධෛර්‍යයට පත් වන ලෙස කථාකොට එම සංස්ථාවෙහි ගෙන යන වැරදි වැඩ පිළිවෙළ එලෙසින්ම ඉදිරියටත් ගෙන යාමට අවස්ථාව සලසා දෙනුවස් එය ආරක්ෂා කරන්නට කතා කිරීම ගැන අපේ කතා ශාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. යම් සංස්ථාවක සේවකයන්ගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය නොලබා කිසිම විටෙක එම සංස්ථාවෙහි වැඩ කටයුතු නිසියාකාරව කරන්නට බැහැ. වැඩ කරන පන්තියේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ඒ සඳහා අවශ්‍යයි. තමන් සම්බන්ධවී සිටින ව්‍යාපාරය, සාර්ථක ලෙස ගෙන යාම සඳහා වැඩ කරන පන්තියේ උදවිය අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නට යන අවස්ථාවෙහිදී ඔවුන් ධෛර්‍යය ගැන්වෙන අන්දමට කතාකොට ඔවුන්ගේ අදහස් උදහස් කල්පනාවට යොමු කරනවා වෙනුවට, ඔවුන් අධෛර්‍යයට පත් වන පරිද්දෙන් ගරු ඇමතිතුමා ක්‍රියා කර තිබීම ගැන නැවත වරක් මගේ කතාශාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

1967-68 ඔක්ටෝ ජනරාල්වරයාගේ වාර්තාවේ ධීවර සංස්ථාව සම්බන්ධව යම් යම් කරුණු සඳහන් කර තිබෙනවා. අක්‍රමික තාවත් රාශියක් සම්බන්ධව කරුණු සඳහන් කර තිබෙනවා. මිලයට ගන්නා ලද ධීවර ආම්පන්නවල කාර්මික නියමතාවයන් සම්බන්ධයෙන් සුදුසුකම් ලත් අයවලුන් පරීක්ෂාවක් නොකරන ලද බව සඳහන් වී තිබෙනවා. ඒවාගේම ජපානයේ වෙළඳ සමාගම් දෙකකින් මිලයට ගන්නා ලද රුපියල් 6,97,128 ක් වටිනා මාලු දැල් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නොමැතිව ගත් දැල් යයි සඳහන් වී තිබෙනවා. ඒවාගේම මෙම මිලයට ගැනීම් සඳහා ලෝකයේ සෑම තැනකින්ම ටෙන්ඩර් පත් කැඳවූයේ නැතැයි සඳහන් වී තිබෙනවා. මේ විධියට ලංකා ධීවර සංස්ථාවේ කටයුතු ඉතාම අකායානීක්ෂම ලෙස සහ හිතුවක්කාර ලෙස කරගෙන යන බව ඔක්ටෝ ජනරාල්වරයාගේ වාර්තාවෙන් පැහැදිලිව පෙනෙනවා. එම නිසා කම්කරුවන් ධීවර සංස්ථාව යථා තත්ත්වයට පමුණුවන්නට උත්සාහ කිරීම පුද්ගලයන්ගේ වගකීමයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සිඟාව

[ဘုရားမိဖုရား]

පිරිවිත් ලැබුණු ආරාධනයක් උඩ
 බිවර සංස්ථාවේ එක්තරා අධ්‍යක්ෂවර
 යෙක් දැන් ලෝකය පුරාම ඇවිදිනවාය
 කියා අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

ඩී. පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා බිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்க—கைத் தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

කොහේද? මොනවාද ඒ රටවල්? අප
වත් දැනගන්නට ඒවාය.

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ.ଏ.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

තමුත් තාත්සේ දත්තවා ඇති මට
වඩා හොඳින්.

ਭੇਦਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਏ.

(திரு. வெல்ற்றன் ஜயசிங்க)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

තමුත් තුන්සෙසි කළා කරන්නෙ.

නුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

වයස් ගත අධ්‍යක්ෂවරයෙක් මෙවැනි සංචාරයක යැවීමෙන් බිවර සංස්ථාවේ දියුණුවට යමක් කර ගන්නට පුළුවන් වෙයිද? ඇත්ත වශයෙන්ම පිටරිත් ලැබෙන මෙවැනි ආරාධනා උඩ යවන්නට මිට වඩා සුදුසු නිලධාරීන් බිවර සංස්ථාවේ සිටිනවා. පිටරටවල අත්දැකීම් ලබා පැමිණ රටට එ් ප්‍රයෝජනය දෙන්නට, මේ රටේ බිවර කමින්නය ඉදිරියට ගෙන යන්නට, බිවර කමින්නය දියුණු කරන්නට හැකියාවක් තිබෙන සුදුසු පුද්ගලයින්ම එවැනි අවස්ථාවලදී පිටත් කර යැවිය යුතුයි. බිවර සංස්ථාවේ එවැනි පුද්ගලයින් ඕනෑ තරම් සිටිනවා. ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ පුද්ගලයින් සිටිනවා. තරුණ බිවර කාර්මිකයන් සිටිනවා. ඔවුන්ගෙන් කෙනෙකු නොයවා මෙවැනි අධ්‍යක්ෂවරයෙක් යැවීම කිසිම වැඩක් නැති ක්‍රියාවක් බව සඳහන් කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

රිලිගව ජාතික සුළු කමිණිත්ත සංයුක්ත
මණ්ඩලය ගැන වචනයක් කියන්නට

නිබෙනවා. ජාතික සුළු කමිණිත්ත
සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වැඩ කටයුතු දූෂණ
යෙන් දූෂණයට පත්වී තිබෙනවා.
එහි සේවය කරන කම්කරුවන්
එළිපිටම ඒ දූෂණ හෙළිදරව් කරන්නට
සූදානම්ත් සිටින බව අපට දැනගන්නට
ලැබී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ලේ
දූෂණවලට විරුද්ධව කම්කරුවන් එළිපිටම
නැගී සිටීමේ තත්ත්වයක් ඇති වී
තිබෙනවා. නමුත් ජාතික සුළු කමිණිත්ත
සංයුක්ත මණ්ඩලයේ කෙරෙන මේ දූෂණ
සම්බන්ධව ක්‍රියා කරන්නට ගරු ඇමති
තුමා ලැස්තී නැහැ. මක්නිසාද? එහෙම
ක්‍රියා කරන්නට ගියොත් ඇමතිතුමාට
ටිකක් අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණපාත්
නට සිද්ධ වන නිසයි. ජාතික සුළු කමිණිත්ත
සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා එතු
මාගේ පක්ෂයේ කෙනෙකු නිසා, බණ්ඩාර
ගම ආසනයට තරඟ කොට පරාජය වුණු
නියෝජිතයා නිසා, ඔහුට ඒවා ගැන වග
කියන්නට සිද්ධ වන නිසා, මේ දූෂණ
සම්බන්ධව නියම පියවරක් ගන්නට
ඇමතිතුමා ලැස්තී නැහැ.

සංස්ථාවන්ට අයිති රථවාහන ආදිය පෞද්ගලික ගමන් බිමන් සඳහා පාවිච්චි කිරීම නතර කරන ලෙස නියෝග කරමින් ඩිවර අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්වරයා විසින් අංක 179 දරණ චක්‍රලේඛනය යවා තිබෙන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබේ නවා. නිලධාරීන් තම තමන්ගේ පෞද්ගලික නිවාස සහ තමන් වැඩ කරන කාර්යාල අතර යැම් ඊම් සඳහා සංස්ථාවලට අයිති රථවාහන යොදා ගැනීම වරදක් බව ඒ චක්‍රලේඛනය මගින් ස්ථිර ලේකම්තුමා පෙන්වා දී තිබෙනවා. එහෙත් ජාතික සුළු කාර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා මේ නියමය සම්පූර්ණයෙන්ම කඩාකප්පල් කර, තමන්ට ඕනෑ විධියට සංයුක්ත මණ්ඩලයේ රථවාහන පාවිච්චි කරන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

සහාපතිවරයා පාවිච්චි කරන 4 ශ්‍රී 7881
දර්ශන හිල්මන් රථයේ සැතපුම් ගණන
පෙන්වන යන්ත්‍රය පවා කඩා දමා ඔහුට
ඕනෑ විධියට එය පාවිච්චි කරනවා. 'කර්
මාන්' හා බිවර අමාත්‍යාංශයෙන් නිකුත්
කරන ලද චක්‍රලේඛනයක දැක්වෙන
නියෝගයක් අනුව එකී අමාත්‍යාංශය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

යටතේ පවත්වාගෙන යනු ලබන හාම සංස්ථාවකටම අයිති රථවාහනවල දෙපැත්තේ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ නම සඳහන් කළ යුතු නමුත්, මේ නිලධාරියා දැන් පාවිච්චි කරන, සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත්, රථයේ තවමත් එවැනි සටහනක් කර නැහැ. දවසකට පෙට්‍රල් ගැලාම් පහක් පමණ ගහගෙන ඊට පුරා යනවා. ඒ ගමන් කළ සැතපුම් ප්‍රමාණය ආදී විස්තර සටහන් වන්නේ නැහැ.

පූ. හා. 10.15

ඔය ආකාරයට සංස්ථාවල රථවාහන අයුතු අන්දමින් පාවිච්චි කරන බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. පසුගිය දවසක මේ සංස්ථාවට අයිති ජීප් රථයක්—කොහේ ගිහින් එන ගමන්දැයි දන්නේ නැහැ—හෝමාගමදී, පාරේ ගමන් කරමින් සිටි මිනිසකුත් යට කරගෙන ආපසු ගිය බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඊය අනතුරකට භාජන වුණාම සාමාන්‍ය ක්‍රමය අනුව වුවත් පොලීසියට ගොස් ඒ ගැන පැමිණිලි කරනු වෙනුවට, පාරේ වැටුණු මිනිසාත් එසේ සිටිද්දීම ජාතික සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩල කාර්යාලය කරා ආපසු ඇවිත් තිබෙනවා. මේ සිද්ධිය සියැසින් දුටු උදවිය—පාරේ ගමන් කරමින් සිටි උදවිය—පොලීසියට ඒ ගැන දැනුම් දීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇති වූ විභාගයෙන් පසු ඒ වාහනයන් පුද්ගලයන්ගේ පොලීසියට ගෙන්වා ගන්නා ලදැයි අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මෙයින් පෙනී යන්නේ කුමක්ද? මොනවා හිතා ගෙනද මෙවැනි අනතුරක් වීමෙන් පසු පැන ගියේ? පාරේ ගමන් කළ අසරණ මගියෙකු යට කරගෙන ආපසු පැනලා ගිහිල්ලා හැංගෙන්නට උත්සාහ කිරීමෙන් අපට පෙනී යන්නේ මේ රථවාහනය පෞද්ගලික ගමනකට යෙදූ බවයි.

මෙන්න මේ විධියටයි මේ සංයුක්ත මණ්ඩලවල රථවාහන පෞද්ගලික ගමන් බිමන් සඳහා ඒවායේ වැඩ කරන උදවිය පාවිච්චි කරන්නේ. මහජන මුදල් වැය කර ගෙන්වා ගන්නා ලද රථවාහන තම තමන්ගේ පෞද්ගලික රථවාහන හැටියට සලකා ගමන් බිමන් සඳහා යොදා ගන්නා බොහෝ නිලධාරීන් සිටින බව කතාශ්‍රවණ වෙන් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

සංස්ථාවට අවශ්‍ය සේවකයන් ගැනීමේදී ඉල්ලුම්පත්‍ර කැඳවීමක් කෙරෙන්නේ නැහැ. තමන්ට වුවමනා විධියටයි ආයතනයට අවශ්‍ය සේවකයන් පස්සා දොරෙන් බඳවා ගන්නේ. ඒ විධියේ අවස්ථා ගණනාවක්ම සඳහන් කරන්නට අපට පුළුවන් කම තිබෙනවා. කොටිකාවත්තේ, වෙන්නා වත්ත කොටියාගයේ මහජන එක්සත් පෙරමුණු නායකයකු වන, එම ගම්කාරිය සභාවේ නියෝජිතයකු වන, එල්. එස්. පෙරේරා නැමැත්තා ගියේත් පස්සා දොරෙන්. ඔහුගේ මල්ලි, ඔහුගේ නැතා, ඒත් එහෙමයි. ඒ වාගේම ගම්කාරිය සභා නියෝජිතයකු වන සේපාල පෙරේරා හංවැල්ලේ උළු කර්මාන්තශාලාවේ පාලකයා හැටියට පත් කරනු ලැබ සිටිනවා. ඔය විධියට, අද මහජන එක්සත් පෙරමුණේ උදවියට පමණයි මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ රක්ෂාවල් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙලා තියෙන්නේ. මේ තත්ත්වය නිසා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වෘත්තීය සමිතිවලට සම්බන්ධ උදවිය පවා මේ අමාත්‍යාංශයට විරුද්ධව කැරලි ගහන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. කර්මාන්ත හා ධීවර කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාගේ හිතුවක්කාර ක්‍රියා කලාපයට විරුද්ධව නැගිසිටීමට අද බොහෝ දෙනෙක් ඉදිරිපත් වී සිටින බව අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා.

ජාතික සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වැඩ කරන සේවකයන් පවා අද එහි නිලධාරීන් තමන්ගේ නිවාසවල වැඩ කටයුතු සඳහා යොදා ගන්නවාය කියනවා. ඒ විධියේ අන්ත දූෂිත වැඩ පිළිවෙළක් මේ සුළු කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ තිබෙනවා. ඒක ගරු ඇමතිතුමාගේ ශෞරවයට ලොකු කැළලක්. ඒ නිසා වහාම මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පවත්වා මේ තත්ත්වය මේ විධියට තව දුරටත් පවතින්නට ඉඩ නොදීම ගරු ඇමතිතුමාගේ යුතුකමයි. මේ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා වශයෙන් සිටින තැනැත්තා එදා රුපියල් 800 වැටුපට පිරිස් සේවා නිලධාරියා වශයෙන් පත්ව ආවා. එහෙත් දැන් රුපියල් 2,000 ක් ගෙවමින් ඔහු ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා වශයෙන් පත් කරනු ලැබ සිටිනවා. ඔහුට මේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

[තුඩාවේ මයා.]

සභාපති පදවිය ලැබුණේ කොහොමද? මෙවැනි පදවි දෙන්නේ දේශපාලන හිත වාදිකම අනුවයි. තමන්ගේ දේශපාලන ව්‍යාපාර ඉදිරියට ගෙන යෑමට පුළුවන් විධියේ පුද්ගලයන් තෝරා මේ මණ්ඩලවල තනතුරුවලට පත් කරනවා. එතකොට ඒ පුද්ගලයන් ඔවුන් යටතේ වැඩ කරන අයවලුන් මර්දනය කරමින්, ඔවුන්ගේ දුක් ගනවිලිවලට කන් නොදෙමින්, දූෂණවලට විරුද්ධව ඒ සේවකයන් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළට එරෙහි වෙමින් ක්‍රියා කරනවා. මේ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ පමණක් නොව ටයර් සංස්ථාවෙන් අද මේ විධියේ තත්ත්වයක් පවතිනවා. මේ ඇමතිවරයා යටතේ පවතින සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවකයන් තුළ අද විශාල නොසන්සුන් බවක් ඇති වී තිබෙනවා. හිතුවක්කාර වැඩ පිළිවෙළ නිසා, සේවකයන් නියම විධියට සේවයට බඳවා නොගැනීම නිසා අද සංස්ථා තුළ ඉතාමත්ම කනගාටුදායක තත්ත්වයක් උදා වී පවතින බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

මා තව වචන කීපයකි, කපා කරන්නේ. අපේ මහ පොළොව මතු පිට සහ ඇතුළත සැගවුණු ධන නිධාන සොයාගෙන ඒවායින් නියම ප්‍රයෝජන ගැනීමට ක්‍රියා කිරීමෙන් තමයි, අපේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ. ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ භූ ගර්භ විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය කුලරත්නම් වරින් වර කියා තිබෙන්නේ මේ රටේ තිබෙන ධන නිධාන වලින් තවම නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගෙන නැති බවයි. අපේ රටේ සිටින පුද්ගලයන්ගේ දක්ෂතාවලින් නියම ප්‍රයෝජන ලබා ගෙන මේ ධන නිධාන මහජන යහපත සඳහා යොදවන්නට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නේ නැත්නම් අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. “පිරික්සනෝ යම් දෙස නොයති, එහි රුවන් නොඅගි” යනුවෙන් එක්තරා කියමනක් තිබෙනවා. පරීක්ෂා කරන උදවිය යම් රටක නැත්නම් ඒ රටේ මැණික්වල අගයක් නැහැ. අපේ රටේ ඇති ධන නිධාන පිළිබඳ නියම පර්යේෂණ පවත්වමින් ඒවායින් නියම ප්‍රයෝජන ගන්නට වැඩ කරන්නේ නැත්නම් අපට අනාගතයක් නැහැ. අපේ රටේ දක්ෂ පුද්ගලයන් පිටරට ගොස් යම් යම්

—කාරක සභාව

පර්යේෂණ කටයුතුවලට සම්බන්ධ වෙනවා. ඒ පුද්ගලයන් මේ රටේම තබා ගෙන මේ රටේ ධන නිධාන පිළිබඳ පර්යේෂණ පවත්වන්නට සැලැස්විය යුතුයි. අපේ රටේ ධන නිධාන සොයා බලා ඒවායින් නියම ප්‍රයෝජන ගැනීම සඳහා ඒ පුද්ගලයන් යෙදවීමේ වැදගත්කම මා මේ ආණ්ඩුවට තරයේම මතක් කරන්නට කැමතියි.

ධීවර කාර්මිකයන් ලබාගෙන තිබෙන ණය කපා හරිනවා වෙනුවට ඒ ණය ආපසු ලබා ගැනීමට මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන්නේ සිඩ්නි සොයිසා මහතාගේ පොලීසිය යෙදවීමෙනුයි. සිඩ්නි සොයිසා මහත්මයා අලුත් පොලීසියක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඔවුගේ පොලීසිය නොයෙක් වැඩ භාර ගන්නවා. ඔහු කොත් ත්‍රාත් ක්‍රමයට නොයෙක් වැඩ භාර ගන්නවා. ඔහුගේ පොලීසිය යොදවා ධීවර කාර්මිකයන්ගේ බෝට්ටු ඇල්ලීමට මේ ආණ්ඩුව ලැස්ති වෙනවා. මේ කැත වැඩේ කරන්න එපා යයි කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ඩී. පී. අනපත්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති.රු. 12. ටී. අත්තපත්තා—இராஜாங்க அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණුවලට මා පිළිතුරු දෙන්නට වුවමනා නැහැ. සංස්ථා භාරව සිටින ඇමතිතුමාගෙන් ඒ කාරණා සඳහා සුදුසු පිළිතුරු ලැබේවි. ඔය කියන දූෂණ සම්බන්ධයෙන් අපට නම් නියම ආරංචි ලැබී නැහැ. ඒ නිසා අපට ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසි දෙයක් කපා කරන්නට බැහැ.

තුඩාවේ මයා.

(ති.රු. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

සොයා බලන්න.

අනපත්තු මයා.

(ති.රු. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

මා සොයා බැලුවා. තමුන්නාන්සේ වාඩි වෙන්න.

ධීවර කාර්මිකයන්ගෙන් ආපසු ලැබිය යුතුව ඇති ණය මුදල් සම්බන්ධයෙන් මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ආණ්ඩුවට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

දේශනයක් කළා. ඒක මෙහිදී පමණක් කරන කථාවක් නම් කමක් නැහැ. ඔය කථාව ගම් පළාත්වලත් කියන එකක් නිසා රජයට විශාල අපහසුවක් ඇති වී තිබෙනවා, වැය කළ විශාල මුදල් සංඛ්‍යාවක් ආපසු අය කර ගැනීමට. 1965 අවුරුද්ද වන විට ධීවර බෝට්ටු සම්බන්ධයෙන් වැය කර තිබූ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් ආණ්ඩුවට අය කර ගැනීමට බැරිව තිබුණු නිසා එක්තරා අවස්ථාවකදී භාණ්ඩාගාරය මේ සම්බන්ධව සම්පූර්ණ තත්ත්වය ඇමතිතුමාටත් කියා මේ වැඩය නැවැත්වුවා. එහෙත් ඇමතිතුමා එතැනින් නැවතුනේ නැහැ. එතුමා හුඟක් මහත්සි ගෙන ආණ්ඩුවේ සැලැස්මක් අනුව, ආණ්ඩුවෙන් සහයෝගය ඇතිව, ලෙහෙසි ක්‍රමයකට ඒ මුදල් අය කර ගැනීමට ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කර භාණ්ඩාගාරයේත් තීරණය ඇතිව ඒ ක්‍රියා මාර්ගය ගෙන යනවා.

දේශපාලන වාසිය සලකා ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කරන මෙවැනි ප්‍රකාශවලින් ආණ්ඩුවට විශාල හිරිහැරයක් ඇති වෙනවා. තමුත්තාන්සේලා මේ මුදල් ආපසු ගෙවන්නට ඕනෑ නැත කියන හැඟීමක් ධීවර කාර්මිකයන්ට දෙනවා. මේවා නිකම් ලැබුණු සල්ලි, කැනේඩියන් ආණ්ඩුවෙන් ආධාර වශයෙන් ලැබුණු ඒවා. ඒ නිසා අප මේවා ආපසු ගෙවන්නේ මොකටද කියා සමහර ධීවර කාර්මිකයන් කී අවස්ථා ගැන මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එවැනි තත්ත්වයක් ඇතිවීම ගැන මේ වගේ මන්ත්‍රීවරුන් වගකියන්නට ඕනෑ. මේ මන්ත්‍රීවරුන්ට වුවමනා කරන්නේ, අප පාර්ලිමේන්තුවේදී තමුත්තාන්සේලා වෙනුවෙන් මේ විධියට උගුර කඩාගෙන කථා කළාය. ඒ නිසා තමුත්තාන්සේලාගේ ඡන්දයත් අපට දෙන්නය කියන්නයි. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) කථා කරමින් කීව්වා, මේ සංස්ථාවලට, වුවමනා විධියට මේ පක්ෂයේ අය, අර පක්ෂයේ අය බඳවා ගන්නවාය කියා. වාසනාවකට අපේ රට තවමත් ප්‍රජා තත්ත්වයටදී රටක්. ඒ නිසා අපට වුවමනා කෙනකුත් පත් කර ගන්නට බැරිකමක් නැහැ. එහෙත් ඔය තරම් හසියෙන් කථා කරන මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පක්ෂයට—කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට—මේ රටේ ආණ්ඩු බලය ලැබුනොත් අසාධාරණ පත්වී

—කාරක සභාව

මක් ගැන හෝ වෙනත් දූෂණයක් ගැන හෝ මෙවැනි ස්ථානයක කථා කරන්නට පුළුවන්ද කියා මා අහන්නට සතුටුයි. මුල සිට අගටම කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ අය සෑම තනතුරකටම පත් කරනවා ඇති. යම් කෙනකු ඊට විරුද්ධව වචනයක්වත් කථා කළොත් දඩුවම් ලැබෙන්නට පුළුවනි. ඒ මන්ත්‍රීතුමා එවැනි දේශපාලන මතයක් අදහමින් අනුන්ට දොස් කීම ඉතාමත්ම පුද්ගලික. ඒ ගැන මීට වඩා කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

කර්මාන්ත දියුණු වී තිබීම ගැන කීප දෙනෙකුම ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කළා. කම්මාන්ත සම්බන්ධව මගේ නියම දැනීමක් නැති වුණත් ඒ අංශයේ අඩුපාඩු කීපයක් සම්බන්ධව මටත් වචන ස්වල්පයක් සඳහන් කරන්නට තියෙනවා. අය වැය ලේඛනය දෙවැනි වර කියවීම පිළිබඳ විවාදයේදී මුල්කිරිගල මන්ත්‍රීතුමා (ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.) කීව්වා, තංගල්ලේ ධීවර වරායක් තියෙනවාය. අප සිටින කාලයේදී නම් ඒක නොමිමර එකේ වරායක්—“ඒ” ක්ලාස් එකේ වරායක්—කරන්නය කීව්වාය, මේ ආණ්ඩුව ඒක “සී” ක්ලාස් වරායක් කර තිබෙනවාය, ඒ වරායේ දැන් කෙහෙල් හිටවන්නට තරම් වැලි පිරී තිබෙනවාය කියා. ඒ වරායේ සැලැස්ම නියම අන්දමට ක්‍රියාත්මක කර නැති නිසා සුළු සුළු දුර්වලකම් තිබෙනවා; වරාය සම්පූර්ණ නැහැ. ඒ වුණත් ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියන තරම් තත්ත්වයක් එතැන නැහැ. වොන් දහයේ බෝට්ටු සැහෙන ගණනක් එහි තවත්වා තිබෙනවා. දකුණු පළාතේ, ගාල්ලෙන් එහා පැත්තට තිබෙන වරායවලින් වැඩිම මාළු ප්‍රමාණයක් ගෙනෙන වරාය තංගල්ල වරාය බව මා ඉතා සන්තෝෂයෙන් කියන්නට ඕනෑ. මීට ස්වල්ප කාලයකට පෙර ගරු ඇමතිතුමා එතැන නිලධාරීන් කීප දෙනකුට දොස් කීව්වා, මේක ක්‍රියාත්මක කරන්නට තිබෙන්නේ මෙහෙම නොවෙයි, සැලැස්ම මෙහෙම නොවෙයි, මෙය වහාම හරිගස්සන්නය කියා. තවත් වැඩ කටයුතු කීපයක් එතැන කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. යම් ස්ථානයක ධීවර වරායක් පිහිටෙව්වාම අවශ්‍යයෙන්ම ඊට “අයිස් ප්ලාන්ට්” එකකුත් වුවමනා කරනවා. ඒ කටයුත්තත් දැන් ක්‍රියාත්මක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[අතපත්තු මයා.]

වේගන යනවා. එය කෙරෙන්නේ කොහේද කියා මා පෞද්ගලික වශයෙන් නම් දන්නෙ නැහැ. එහෙත් ගරු ඇමති තුමා නම් දන්නවා. එය සම්පූර්ණ වන විට අපේ වරාය නියම විධියට ප්‍රයෝජනවත් එකක් වෙනවාට කිසිම අඩමානයක් නැහැ.

මට පෙර කපා කළ මාතර ගරු මන්ත්‍රී තුමා (තුඩාවේ මයා.) ධීවර ආම්පන්න ගැන සඳහන් කරමින් අද ඒවා නියමිත මිලකට ගන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව කිව්වා. ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ දක්වා කර තිබෙන්නේ මොනවාද කියා මා අහනවා. ඒ ගැන ඇමතිතුමාට හෝ අධ්‍යක්ෂතුමාට දැනුම් දුන්නාද? ඇමතිතුමා හෝ අධ්‍යක්ෂතුමාට දන්වා නියම සැලැස්මක් සකස් කර ගන්නට මහත්සි ගත්තෙ නැහැ. ඒ විධියට බලන්නේ නැතුව මේ අවස්ථාව එතතුරු ඉන්නවා. මටත් ඒ විධියේ ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණු අවස්ථාවේදී ධීවර අධ්‍යක්ෂතුමා හමුවී ඒ කාරණය ඉදිරිපත් කළා. මම එක්තරා ධීවර කාර් මිකයකු එතුමාට හඳුන්වා දී, ඒ පුද්ගලයා ඉතා හොඳ පුද්ගලයකු බවත් ඔහු වෙනුවෙන් මා වග කියන බවත් දන්වා ඔහුට බෝට්ටු යන්ත්‍ර අළුත්වාඩියා කිරීමේ හැකියාවක් තිබෙන නිසා ඔහුටත් කෝටා එකක් ලබාදෙන ලෙස මා ඉල්ලීමක් කළා. මගේ කීම පිළිගත් අධ්‍යක්ෂතුමා එවේලේම නොයෙක් සමාගම්වලට දැන්නුවා. “මෙන්න මේ විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙනවා; අපි 6 මාසයකට අත්හදා බලමු” කියා. ඒ විධියට අඩුපාඩුකම් හරිගස්සා නොගෙන මේක කෙරුවෙ නැහැ; අරක කෙරුවෙ නැහැ; කියා ගුගුරුන්තට මෙතැනට එන්න බලා සිටිනවා සමහර මන්ත්‍රී වරුන්. මන්ත්‍රීවරයකුට තිබෙන වගකීම ඒක විතරක් නම් ලොකු අමාරුවක් නැහැ. අවුරුද්දකට වරක් විතර, එසේ නැත්නම් යම් අවස්ථාවක් ලැබුණාම මේ ස්ථානයේ යමක් කියා ගිහිත්, අනික් අවස්ථාවේ අරක වැරදිසි; මේක වැරදිසි කියා ඇමති තුමාට දොස් කියන්නට එනවා.

රුපියල් ලක්ෂ 10 ක් පමණ වැය කර දැනට මිලිස්සේ ධීවර වරායක් ගොඩ නගාගෙන යනවා. නුදුරු අනාගතයේදී

ඒකත් ක්‍රියාත්මක වෙනවා ඇති. ඔය සියල්ලම පටන් ගත්තේත්, ක්‍රියාත්මක කරගෙන යන්නේත් මේ ආණ්ඩුවේ මේ ඇමතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙනුයි. ඒකත් නොමිමර එකේ වරායක්. මිලිස්ස වරාය තංගල්ල වරායට වඩා ලොකු ධීවර වරායක් වෙන්නටම ඕනෑ. මොකද, මිලිස්ස වරාය ස්වභාවයෙන්ම ලොකුයි.

පූ. හා. 10.30

ගරු සභාපතිතුමනි, තංගල්ල වරාය ගැන කපා කරන විට මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.) කිව්ව කාරණයක් මතක් වෙනවා. අපි හදන්න ගියේ පළමුවෙනි පන්තියේ වරායක්ය, දැන් සාදා තිබෙන්නේ තුන් වෙනි පන්තියේ වරායක්ය, එයින් සිදු වෙලා තිබෙන්නෙ ඉස්සර මුහුදට ගොස් නාගත් මිනිසුන්ට අද ඒකටත් තැනක් නැතිවීමය කියා එතුමා කිව්වා. එතුමාට තංගල්ල අසල මුහුදේ නා පුරුද්දක් ඇති කියා මා හිතන්නෙ නැහැ. යම් කෙනෙකුට ප්‍රවේසම් සහිතව ඉතා හොඳට නාගන්නට වුවමනා නම් අදත් ඊට අවස්ථාව තිබෙනවා. තංගල්ලේ මුහුදෙ නාත් න පැමිණෙන ලෙස මා තමුන්තාන්සේ ලාට ආරාධනා කරනවා. මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා නිතරම ඒ ප්‍රදේශයට යන නිසා එතුමා මේ ප්‍රකාශය කළේ නොදැන යයි මා හිතන්නෙ නැහැ. යම් විධියකින් අපි ඒ ස්ථානයේ පළමුවෙනි පන්තියේ ධීවර වරායක් හැදුවා නම් අන්තිමේදී ඒ මන්ත්‍රීතුමා මෙතැන ඇවිත් කියයි, අපට නාන්නවත් තිබුණෙ මෙව්වරයි, ඒකත් නැති කළාය කියා. ඒවායෙ හැටි එහෙම තමයි. මා ඒ සම්බන්ධයෙන් ඊට වඩා කියන්නට යන්නෙ නැහැ.

මුළු හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයම එකම කර්මාන්තයක්වත් නොලැබුණු පළාතක් හැටියටයි තිබෙන්නේ. දැන් ඒ ප්‍රදේශයේ විශාල වශයෙන් කපු වවාගෙන යනවා. ආණ්ඩුව මගින් අක්කර දහස් ගණනක කපු වගා කරගෙන යනවා. දැනටත් වවා තිබෙනවා. ඒ නිසා කල්පනා කර බලා, ඒ අංශයෙන්ම හෝ වෙනත් අංශයකින් හෝ අපේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයට—බෙලිඅත්ත ප්‍රදේශයට යයි මා කියන්නෙ නැහැ—කර්මාන්ත අංශයෙන් යම්කිසි සේවයක් ඉටු කරන මෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

මා ඉල්ලා සිටිනවා. අපේ ප්‍රදේශය කර්මාන්ත අතින් සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හැර දමා තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කියනවා ඒ ගැන කල්පනා කර බලන්න තව කල් තිබෙනවාය කියා. මා ඒ ගැන වැඩිදුර කපා කරන්නට යන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි මේ වැය ශීර්ෂ යටතේ මමත් වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට කැමති බව මා ඊයේ තමුන් නාන්සේට දැනුම් දුන්නා. එහෙත් මා යනතුරු දැනගෙන හිටියේ නැහැ, මට ඊයේම කපා කරන්නට සිද්ධ වෙයි කියා. මම ඒ නිසා වෙනත් කටයුත්තක් සඳහා ගියා. ඔබතුමා කලින් ප්‍රකාශය කළේ මා ගැන නම් මම ඒ ගැන තමුන්නාන්සේ ගෙන් සමාව ඉල්ලනවා. මම ඒ විධියේ පුද්ගලයෙකු නොවෙයි. මම නිතරම තමුන්නාන්සේට ගරු කරනවා. ඒ නිසා මගෙන් යම්කිසි ප්‍රමාද දෝෂයක් සිදුවුණා නම් ඒ ගැන මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරණ අතර ඊයේ මා කපා කරන්නට නොසිටියත්, අද මට තමුන්නාන්සේ මේ අවස්ථාව දීම ගැන ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කර නවා.

මාත්‍ර අංශවල උපරිම නිෂ්පාදනයන් කර නොමැති බව කනගාටුවෙන් කිව යුතුව තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේත් දන්නවා ඇති, අපි යම්කිසි ව්‍යාපාරයක් නැත්නම් කම්මාන යක් පටන් ගන්නා විට, එයින් ලැබෙන ලාභ මට්ටම කොයි විධිය වුණත් උපරිම නිෂ්පාදනයක් කිරීමට හැම විටම බලා පොරොත්තු වෙනවා.

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේ කර්මාන්ත ශාලා ගණනාවක්ම තිබෙනවා. කඩදාසි කම්හල, පිගන් කම්හල, මේද හා තෙල් කම්හල, රසායන ද්‍රව්‍ය කම්හල, සිමෙන්ති කම්හල, බණිජ වැලි කම්හල, වානේ කම්හල, ලංකා පේෂකමර් සංස්ථාව, ලෝහ කම්හල, ලෝහ භාණ්ඩ කම්හල, යනාදී කර්මාන්ත ශාලා ගණනාවක්ම තිබෙනවා. මේ කිසිම කර්මාන්ත ශාලාවක උපරිම නිෂ්පාදනයක් කෙරෙන බවක් අපට පෙනෙන්න නැහැ. මේවායින් ලාභ ලැබෙනවාය කියා ගරු ඇමතිතුමා උදම් අනන්‍යවා.

පසුගිය වර්ෂයේදී හැම කර්මාන්ත ශාලාවකම නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍යවල මිල ඉහළ නංවා තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේ ඒ ගැන සන්නෝෂ වෙන්න එපා. ඒ මිල නැංවීම කරන්න සිදු වූයේ එක් හේතුවක් නිසයි. රුපියලේ මිල සියයට 20 කින් අඩු කළා. තමුන් හැම කර්මාන්ත ශාලාවකම නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩවල මිල සියයට 20 කටත් වඩා ඉහළ නංවුවා. මේ හේතුව නිසා පාරිභෝගිකයා මිරිකුණා. පාරිභෝගිකයාට විශාල පාඩුවක් ඇතිවුණා. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේ ලාභ ලැබෙනවාය කියා කොයි තරම් ආඩම්බර වුණත් මිල ඉහළ නැංවීම නිසා එය සිදු වී තිබෙනබව පිළි ගන්න ඕනැ.

මොන හේතුවක් නිසාද ගරු ඇමතිතුමා මේ කර්මාන්ත ශාලාවල උපරිම නිෂ්පාදනයක් කිරීමට උත්සාහ ගන්නේ නැත්තේ, කියා මට තේරුම් ගන්න බැහැ. මේ කර්මාන්ත ශාලාවල උපරිම නිෂ්පාදනයක් කරන්න බැරි ඇයි? කඩදාසි කම්හලේ උපරිම නිෂ්පාදනයක් කරන්න බැරි ඇයි? මේ අංශවලින් තමයි අපට අපනයන දියුණු කර ගන්න පුළුවන්

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා. (දිවුලපිටිය)
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகோடி—திவுலுப்பிடம்)
(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කර්මාන්ත හා ධීවර අමාත්‍යාංශය අතිකුත් හැම අමාත්‍යාංශ කටම වඩා පුළුල් අමාත්‍යාංශයක් බව මේ ගරු සභාවේ දෙපැත්තේම සිටින කවුරුත් පිළිගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. මා සිතන විධියට කෘෂිකම් අමාත්‍යාංශයටත් වඩා රටේ නිෂ්පාදන කෙරෙහි හුඟක් දුරට බලපාන්නේ කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයයි.

වරින් වර අපට ගරු කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමාගේ වාර්තා කියවන්න ලැබෙනවා. ඒ වගේම, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවෙන් පිට කරන වාර්තාද අපට කියවන්න ලැබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා මෙම කර්මාන්තවලින් බොහොම ලාභ ලැබෙන වාය කියා උදම් ඇනුවත් ටිකක් ඒ ගැන පරීක්ෂා කරගෙන යන විට හුඟක් කර්මාන්ත

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයකොඩි මයා.]

වත්තේ. අග්නිදිග ආසියාතික රටවලට—
නොදියුණු රටවලට—කමින්න ශාලා ඇති
නොකර තිබෙන රටවලට—මේ දේවල්
අපනයන කරන්න පුළුවන් වෙනවා.
නමුත් ගරු ඇමතිතුමා ඒ අපනයන
අංශය දෙස අවධානය යොමු කර නැහැ.
බණිජ වැලි අංශයෙන් හා මේද හා තෙල්
අංශයෙන් අපනයන කිරීමේ කටයුතු
ටිකක් කර තිබෙනවා. නමුත් ඊට එහාට
යන්න ගරු ඇමතිතුමා තවමත් කල්පනා
කර නැහැ. ඒ නිසා මා ගරු ඇමතිතුමාට
ප්‍රථමයෙන්ම කියන්න කැමතියි, මේ කර්
මාන්ත ශාලාවල උපරිම නිෂ්පාදනයක්
කිරීමට පුළුවන් තරම් උත්සාහ ගන්නය
කියා.

දෙවැනි කාරණය නම් තමුන්නාන්
සේලා මේ කර්මාන්ත ශාලාවල කටයුතු
අංශ දෙකකට වඩා කඩදාවත් ගණන්
හිලව් බලන්නේ නැහැ. ඒ කියන්නේ ඒ
කර්මාන්ත ශාලාවලින් නිෂ්පාදනය
කෙරෙන ද්‍රව්‍යවල ගණන් හිලව් බලා
එයින් යම්කිසි ලාභයක් ලැබී තිබෙනවාද
කියා ගණන් බලන්න ඕනැ. ඊළඟට වෙළඳ
කටයුතු ගැන වෙනම ගණන් බලා එයින්
ලාභ තිබෙනවාද නැද්ද කියා සොයා
බලන්න ඕනැ. දැන් අපි ජාතික පේෂ
කර්ම සංස්ථාව ගැන කල්පනා කර බලමු.
තමුන්නාන්සේලා පිටරටින් මේ රටට නූල්
ආනයනය කරනවා. ඒ වාගේම මේ රටේ
නිපදවන නූලත් පාවිච්චි කරනවා. මේ
රටේ නිෂ්පාදනය කරන නූල්වලින්ම
වියන රෙදිවලින් කොයි තරම් ලාභයක්
ලැබෙනවාද, පිටරටින් ගෙන්වන නූල්
පාවිච්චි කර වියන රෙදිවලින් කොයි
තරම් ලාභයක් තිබෙනවාද කියා කොටස්
දෙකකට බෙදා ලාභ අලාභ සොයා බලන්න
ඕනැ. එසේ කටයුතු කළොත් වඩා හොඳයි
කියා මා විශ්වාස කරනවා.

අපේ කඩදාසි කම්හලෙන් පත්‍ර කඩදාසි
නිපදවන්නේ නැත්තේ ඇයිද කියා
මට සිතා ගන්න අමාරුයි. ඇත්ත වශ
යෙන්ම මා ඒ ගැන පුදුම වෙනවා. ඒ
වගේම ඇයි පොලිතින් බැග් හදන්නේ
නැත්තේ? මේ ද්‍රව්‍ය දෙක තමයි, මේ රටට
වැඩි වශයෙන්ම වුවමනා කරන්නේ. අපි
අපනයන කරන රබර් වැනි දේවල් පිටරට
යැවීමේදී මේ පොලිතින් බැග් බොහෝම

ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. 1963 සිට දැන්
අවුරුදු 5ක් ගත වී තිබෙනවා. නමුත්
තවමත් ඒ දේවල් සෑදීම ගැන කල්පනා
කර නැහැ. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මුද්‍රණ කඩදාසි
නිෂ්පාදනය කිරීම ගැන කටයුතු පටන්
ගත්තේ 1962දීයි. දැන් ඒ ගැනත් කල්
පනාවක් නැහැ. හැබැයි තමුන්නාන්සේ
ගේ සිත බොහෝම ඉක්මනින් දුවනවා
අර Commodity Aid යටතේ නිෂ්
පාදනය කරන පත්‍ර කඩදාසිවලට. උඩ
වලවේ සහ රාජාගනේ කඩදාසි කමින්න
ශාලා දෙකක් ඇති කිරීමට තමුන්නාන්
සේ කල්පනා කරගෙන ඉන්නවා. මා
ඉල්ලා සිටිනවා අන්න ඒ කර්මාන්ත
ශාලා දෙකේවත් පොලිතින් බැග් සහ
පත්‍ර කඩදාසි නිෂ්පාදනය කරන්නය
කියා.

අද පුත්තලමේ සිමෙන්ති කම්හලේ
තත්ත්වය මොකක්ද? පසු ගිය අවුරුද්දේ
දේ නම් තමුන්නාන්සේලා කිව්වා, 1970දී
නිෂ්පාදනය කරනවාය කියා. එහෙත් අපට
ආරංචියි එය අවුරුද්දකින් කල් දමා
තිබෙනවාය කියා. නැගෙනහිර ජර්මනියේ
Klockner Humboldt Deutz
නමැති සමාගම මගින් නිෂ්පාදනය
කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ.
මෙසේ අවුරුද්දකින් කල් දමන්න
හේතුව මොකක්ද? අප මේ ගැන සොයා
බලන විට අපට දැනගන්නට ලැබුණේ
තමුන්නාන්සේලාට ද්‍රව්‍ය ආධාර ගිවිසුම්
අනුව සිමෙන්ති ලැබෙන නිසාත්, ඒ
වාගේම බටහිර රටවලින් ලැබෙන
නිසාත්, මෙහි නිෂ්පාදනය කිරීම අඩු කළ
යුතුයයි උපදෙස් දී තිබෙන නිසා ඒ අනුව
ක්‍රියා කර තිබෙන බවයි. ක්‍රම සම්පාදක
අමාත්‍යාංශයෙන් කියා තිබෙනවා, ද්‍රව්‍ය
ආධාර මේ රටට ලැබෙනවා නම් එසේ
ලැබෙන ඒ ද්‍රව්‍ය නම් මේ රටේ නිෂ්පාද
නය කරන්න එපාය කියා. මේක
බොහෝම කනගාටුදායක තත්ත්වයක්.
මා හිතන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා හැම
දාම ඔය බලවේගවලට යටවන පුද්ගල
යෙක් කියා. පසුගිය වකවානුවකදී එතුමා
තුළ සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තීන් රැසක්
නිබුණා නම්, තමන් ගොඩනගාගත් ඒ
දේශපාලන ධර්මතාව අනුව අඩු ගණනේ
මෙවැනි බලවේගයන්ට යටත් වෙන්න
බැග් බොහෝම එපාය කියා මා එතුමාගෙන් ඉල්ලනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

වානේ සංස්ථාව සහ වයර් සංස්ථාව ගැන දැන් තත්ත්වය මෙකක්ද? පසු ගිය අවුරුද්දේ අපි කිව්වා, වානේ සංස්ථාවත් වයර් සංස්ථාවත් විනාශ කිරීමට, ඒවායේ පාඩු පෙන්වීමට යම් යම් බල වේගයන් රාශියක් ඇති වී තිබෙනවාය කියා. අද එය ඔප්පු වී තිබෙනවා. ඒ මොකද? අමු ද්‍රව්‍ය දෙන්නෙ නැහැ. නිෂ්පාදනය සඳහා පිටරටින් ගෙනෙන අමු ද්‍රව්‍ය නැහැ. ඒ අතර වැඩි පුර නිෂ්පාදනය කළ වානේ පිට රට පැටවීමට කටයුතු කරන්නෙ නැහැ. වයර් සංස්ථාවෙන් ඒ තත්ත්වය මයි. දැන් එතන වැඩ වර්ජනයකුත් තිබෙනවා. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා රජයේ කර්මාන්ත ශාලාවල අනුගමනය කළ යුතු ප්‍රතිපත්ති සම්බන්ධව මීට වඩා සැලකිල්ලක් සහ විමසිල්ලක් දැක්විය යුතු බව මා මතක් කරන්න කැමතියි.

අනික් ප්‍රශ්නය නම් මේ ද්‍රව්‍ය පිළිබඳව මිල පාලනයක් නොකරන්නෙ ඇයි? මට මතකයි අය වැයෙන් පසුව, සියයට 5ක පිරිවැටුම් බද්දක් දැමූ වෙලාවට ගරු ඇමතිතුමා බොහොම තදින් කියා සිටියා—පෞද්ගලික නිෂ්පාදකයාට තර්ජනය කළා—බැරි වෙලාවත් පාරිභෝගිකයා ගසා කන තත්ත්වයට නිෂ්පාදන භාණ්ඩ වල මිල වැඩි කළොත් අපි ඒ නිෂ්පාදන ජනසතු කරනවාය කියා. ඒ වචනය පවා පාවිච්චි කළා. නමුත් කොන්ද පණ නැහැ. එදා පිලිප් නොවෙයි අද. අද මහජනයා ඒ තත්ත්වය පිළිගෙන තිබෙනවා. අන්න ඒ නිසා නොයෙකුත් බදු අය කරන විට, රුපියලේ අගය ස්වල්පයකින් හෝ එහා මෙහා කරන විට, මුදල් සම්බන්ධයෙන් ඇති ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන විට, මේ රටේ පාරිභෝගිකයා ගසා කන තත්ත්වයක් ඇති වන්නට යනවා නම් ඒකට මුහුණ දෙන්නට සෘජුව ක්‍රියා කරන ලෙස මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. නිෂ්පාදන ගාස්තු ආදිය ගැන මා කියන්න යන්නෙ නැහැ. කාලවේලා මදි නිසා. එහෙත් කරුණාකර ද්‍රව්‍යවල මිල පාලනයක් ඇති කරන්නය කියා මා එතුමා ගෙන් ඉල්ලනවා.

තවත් එක ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්න තිබෙනවා, තුල්හිරිය සම්බන්ධව. මා හිතන්නේ හෙට අනිද්දා අප මුද්‍රිත අයිති

කෝටි 10ක් වැඩි පුර ඉල්ලන පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවක්ද එනවා. ඒ අවසාන වේදී කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් වේවි. ඒ පිළිබඳව සපයා තිබූ “ස්පෙසිෆිකේෂන්ස්” වල අඩු පාඩු තිබෙනවාය, වැරදි තිබෙනවාය, රාජ්‍ය කාර්මික නීතිගත සංස්ථාව අවශ්‍ය පරිදි සැලැස්ම සෑදුවේ නැත ආදී චෝදනා ගැන අපට අසන්න ලැබී තිබෙනවා. ඒ පරිපූරක ඇස්තමේන්තුව සාකච්ඡා කරන විට කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් එකක් කියන්නට කැමතියි. දැන් චෝදනාවක් කරගෙන යනවා නැගෙනහිර ජර්මනියට. එයින් ප්‍රවේශම් වන්නය කියා ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් මා ඉල්ලනවා. හරියට ඉංජිනේරු වැඩ වික කරගන්නට බැරිව ගියාම නැත් නම් ගොඩනැගිලි වික හරියට කරන්නට බැරිව ගියාම, චෝදනා කරන්නේ ආධාර දෙන රටටයි. ඒ නිසා යම්කිසි හේතුවක් උඩ තුල්හිරියේ වැඩ පිළිවෙළ කඩාකප්පල් කරන්නට යම් ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. “ස්පෙසිෆිකේෂන්ස්” නැත්නම් වුව මනා කරන සැලැස්ම හරියට සකස් කළේ නැත කියා අපේ මිත්‍ර රටවලට චෝදනා කරනවා.

පූ. භා. 10.45

ඒ සමගම මා කරුණක් කියන්නට ඕනෑ. ගරු ඇමතිතුමා fපික්ස් ක්‍රමයට තුල් ගෙන්වන්නේ මොන හේතුවක් උඩද? සමහර අයට fපික්ස්වලට දෙනවා; සමහර අයට fපික්ස් නැතිව නිකම් දෙනවා. ඒ දෙවිධියටම දෙන්නේ අත් යන්නු කාරයින්ටයි. ඇයි ඕක අස් නොකරන්නේ? කර්මාන්ත ඇමතිතුමාට පුළුවන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ඒ ගැන කියන්නට. එමෙන්ම මා අඩම්බර වෙනවා ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා කෙලින්ම කියා තිබෙනවා fපික්ස් ක්‍රමය නැති කරන්න උත්සාහ ගන්නවා කියා. මා කර්මාන්ත ඇමතිතුමාටත් ආරාධනා කරනවා රෙදි විවිමේ ව්‍යාපාරයෙන් fපික්ස් ක්‍රමය අයින් කරන්නය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට කියන ලෙස. විශේෂයෙන් කපු තුල් සම්බන්ධයෙන් fපික්ස් ක්‍රමය අයිති කරන්න. රෙයොන් තුල්වලට අයින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයකොඩි මයා.]

කරන්නාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. වෙනම අංශයකින් එන නිසා ජාතික පේෂකම් සංස්ථාවෙන් නිෂ්පාදනය කරන්නේ සුළු කාර්මිකයින්ට වුවමනා කරන තුල් නොවෙයි; සාරි සරොම් ආදිය වියන්නට වුවමනා කරන තුල් නොවෙයි. සියයෙන් විස්සේ තුල් හෝ හරහට ගහන පනහේ තුල් හෝ සොයා ගන්නට බැහැ. එහෙත් බර්තාඩ් බැනියම් කාර්මාන්තශාලාව වැනි ලොකු ආයතනවලට වුවමනා කරන තුල් ටික නම් නිපදවනවා. සුළු කාර්මිකයින්ට වුවමනා කරන තුල් ටික නිපදවන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අනික් කාරණය මෙයයි. “පෘතිය නයිවිස්” පිට රටින් ගෙන්වනවා. එහෙත් තේ ගහ කප්පාදු කිරීම සඳහා හොඳ පිහියක් ලෝහ භාණ්ඩ සංස්ථාව හදා තිබෙනවා. එහෙත් මේ අවුරුද්දේ හන්ටර් කොම්පැනියට අවසර දී තිබෙනවා, ඒවා ගෙන්වන්නට. හන්ටර් කොම්පැනිය ගෙන්වන එකත් ලංකාවේ හඳුනා එකත් හොඳට විපරම් කර බැලුවොත් පෙනේවි ලංකාවේ හඳුනා එක කොයි තරම් දියුණු තත්ත්වයක තිබෙනවාද කියා. ඒ නිසා “පෘතිය නයිවිස්” වැනි ලංකාවේ නිපදවන දෙයක් තිබෙනවා නම් ඒවාට සෑම ආරක්ෂාවක්ම දෙන්නාය කියා මා ඉල්ලනවා.

තවත් කරුණු නම් රාශියක් තිබෙනවා. එහෙත් මගේ කථාවට ලැබී තිබෙන්නේ මිනිත්තු 20ක් පමණක් නිසා මගේ කථාව කාර්මාන්තවලට පමණක් සීමා කරන්න මා අදහස් කරනවා. බිවර කාර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් කරුණු රාශියක් විරුඬ පාර්ශ්වයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ගරු සභාපතිතුමනි, මා කලින් කීවාක් මෙන් තවත් කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබුණත්, ඒවා ඉදිරිපත් කරන්නට කාලය මදි. කාර්මාන්ත අංශය දියුණු නොවන්නට එක හේතුවක් තිබෙනවා. එය අද නොවෙයි අනාගතයේදී තමුන්නාන්සේට පෙනේවි. ඒ හේතුව නම් මේ රටට අවශ්‍ය විදුලි බල ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය නොවීමයි. නොයෙක් විධියේ කාර්මාන්ත විශාල ලෙස දියුණු කරන්නට අප සූදානම් වෙනවා. එසේ කරන ලෙස දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඉල්ලා සිටියා. එහෙත් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට විදුලි

බලය නිෂ්පාදනය නොවීම කාර්මාන්ත දියුණු කිරීමේදී අප සියලුදෙනාටම විශාල ලෙස බලපානවා. විශේෂයෙන්, බිවර වරාය වල් ඇති කිරීමේදී එය බෙහෙවින්ම බලපානවා. එම නිසා, විදුලිබල කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා සමග මේ ප්‍රශ්නය සාකච්ඡා කොට සුදුසු පිළියම් යොදා ගැනීම අවශ්‍ය බව මා ගරු කාර්මාන්ත ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා.

පෞද්ගලික අංශයේ කාර්මාන්තශාලා ලියාපදිංචි කිරීම සම්බන්ධව දැන් ගැසට් නිවේදනයක් නිකුත් වී තිබෙනවා. එහි ප්‍රමුඛත්වය දී තිබෙන අන්දමට පළමුවෙන්ම දැක්වෙන්නේ—

“(i) Industries which are likely to promote and stimulate the development of agriculture; animal husbandry; fisheries, etc.”

ඊළඟට සඳහන් වන්නේ—

“(ii) industries based primarily on indigenous raw materials;”

මේ අංශ දෙක එක් කරන්නට බැරි ඇයි? කෘෂිකර්මය පදනම් කොට ගත් යම් කාර්මාන්තයක් මේ රටේ තිබේ නම් ඉහත කී අංශ දෙකත් ඊටම එකතු කරන්නට පුළුවනි. එසේ නැත්නම්, තම කාර්මාන්ත ලියාපදිංචි කිරීම සඳහා ඉල්ලුම් කිරීමේ දී තමන් කුමන ගණයට අයත් වේද යන්න ගැන ඉල්ලුම්කරුවන් තුළ අවිශ්වාසයක් ඇති වෙනවා. අනෙක් කරුණ ඊට වඩා වැදගත්. එහි දැක්වෙන්නේ—

“(vi) processing of raw materials and manufacture of components”.

ඒකට ප්‍රමුඛත්වය නොදෙන්නේ ඇයි? හෙට අනිද්ද වන විට අලුත් කාර්මාන්ත කරුවන් බිහි කරන්නට සූදානම් වන මේ මොහොතේදී ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තු හරි හැටි සකස් කර නොතිබුණොත් පසුව එයින් කරදර ඇති වන්නට පුළුවනි. එම නිසා නියම විධියට ප්‍රමුඛත්ව ලැයිස්තු සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන් තව එක කරුණක් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. එනම්, ක්ෂණික තේ නිෂ්පාදනයයි. මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ දියුණු කරන්නට බලාපොරොත්තු වන පෞද්ගලික ව්‍යාපාරවලට මේකත් අයිති වෙනවා. ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරයට ඊශ්‍රායලය සම්බන්ධ කර ගැනීමේ අදහස මෙම ගරු සභාවෙහි මතු වුණ අවස්ථාවේදී අප ඊට විරුද්ධ වුණා. [බාධා කිරීමක්]

—කාරක සභාව

Whatever information I have I shall place before the House, but if the hon. Member is really interested in getting at the facts he must address the Ministry of Commerce and Trade [Interruption].

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

My point is this. Is the Hon. Minister moving away from the fact that he did give approval for this project ?

ගරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Let the hon. Member not assume things that I have not stated.

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

The first point is that before the Hon. Minister gives approval for any industry he must know the antecedents of the person who is making the application.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙය දෙන්න යන්නේ කාටද කියා අප හොඳට පරීක්ෂා කර බලන්න ඕනෑ. පරීක්ෂා කර බලන්නේ නැතුව අනුමැතිය දෙන්න යාමෙන් හොර ජාවාරම් කාරයන් අතට අපේ ව්‍යාපාර සම්පූර්ණයෙන්ම පත්ව යන බව මතක් කරන්න කැමතියි. එයයි පළමුවන කාරණය.

හෙන්ඩර්සන් සමාගම මෙම ව්‍යාපාරයේ මූලික සමාගම හැටියට ක්‍රියා කරන අතරම මෙම ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය ගෙන යාම පිණිස ඊට සම්බන්ධ වෙනමම සමාගමක් පිහිටුවා තිබෙනවා. මෙම සමාගමට තිබුණා, ටයර් ක්වෝටාව. එයත් වෙනත් සමාගමකට විකුණා ඇති බව ගරු ඇමතිතුමාට පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. ඒ සම්බන්ධ ඉන්වොයිස් පවා ඇමතිතුමාටත් මේ රජයටත් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. මේ අනුව වංචා සහගත අන්දමට ටයර් ගෙන්වීමේ ක්වෝටාව පාවිච්චි කර ඇති බව පෙනී යනවා. අනික් කාරණය නම් හෙන්ඩර්සන් සමාගම සෑදීමත් පාඩු වට පවත්වා ගෙන යන සමාගමක් බවයි. පසුගිය වර්ෂයේ පමණක් රුපියල් ලක්ෂ 750ක් පාඩු වී තිබෙනවා. සේවකයකුට තිකුත් කළ වෙක් පතක් පවා ආපසු හරවා එවා ඇති බව මා ලග දැනට ඇති එම වෙක් පිටපතෙන් ඔප්පු කරන්න පුළුවනි. එපමණක් නොවෙයි. එම

ගණකාධිකාරීන් ලෙස වැඩ කරන්නේ Ford, Rhodes, Thornton & Co., නමැති ආයතනයයි. ගණන් හිඳව්වල වැරදි ඇති බව ඒ අය ප්‍රකාශ කර ඇති අතර ගණන් හිඳව් කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබන්න බැරි බවත් හෙළිදරව් කර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, රුපියල් අටසියක කොමිස් මුදලක් වැය කර මේ විධියේ විස්තරයක් තිබෙනවා :

“Ex-gratia payment made to Customs to cover extra demurrage.”

කොමිෂන් කියන්නේ මොකටද? මේ මුදල එහෙම පිටින්ම පහාවක්. මේ හැම ලියවිල්ලක්ම මා ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා. සභා මේසය මත තබනවා. මා සඳහන් කරන මේ පුද්ගලයා ගැන සොයා බලන්න. මොහුට විරුද්ධව වංචා කිරීමක් සම්බන්ධයෙන් නඩුවක් පවරා තිබෙනවා. මෙන්න ඒ පිළිබඳව 1969 ජූලි මස 1 වනදා “ටයිම්ස් ඔෆ් සිලෝන්” පත්‍රයේ පළ වී ඇති ප්‍රවෘත්තිය :

The case against Mr. Bernard E. de Silva who is charged in private plaint on two counts of cheating.

අනික් වැදගත් කරුණ, මෙම කොමිෂනරියේ අතිකුත් කොටස්කරුවන් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ රැස්වීමකදී කියා තිබෙනවා, ක්ෂණික තේ නිපදවීමේ සමාගමට හෙන්ඩර්සන් සමාගම ගාව ගන්නට එපාය කියා. එවැනි තත්ත්වයක පවතින සමාගමක් තමයි මෙය. මෙම ප්‍රශ්නය අනික් අමාත්‍යාංශය යටතේත් මා ගන්නවා. කොමිෂනරි නීතියට විරුද්ධව කර ඇති යම් යම් කටයුතු රාශියක් ගැන සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. එම නිසා අලුතෙන් පිහිටුවන්න යන කර්මාන්ත ශාලා සම්බන්ධයෙන් තීරණ ගැනීමේදී එම කර්මාන්ත අයිතිකරුවන්ගේ පසුබිමත් හොඳ හැටි සොයා බැලීම වැදගත් බව මේ අවස්ථාවේදී පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. දැන් ඉතා ඉහළ තැන් වල පවා දූෂණය වැළඹෙනවා. මේ රටේ එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීම ඉතා කණගාටුදයකි. Honesty is at a premium in this country today. ඉතාමත් නින්දිත පහත් තත්ත්වයකින් එවැනි කටයුතු කෙරෙන්නේ. කොමිෂනරි ඒකාධිකාරයක් තිබෙන නිසායි, කොමිෂනරි වල කෙරුවාවල අප දන්නවා. එවැනි දූෂණ කටයුතු දැන් එදාට වඩා, විසි තිස් ගුණය උඩින් ඉහළින් වී තිබෙනවා. “ලෝක් හවුස්”

ආයතන ගෙන ගිය දූෂිත ව්‍යාපාර කොතරම් කැතද? මා මේවා කීම ගැන තරහ වෙන්න එපා. ඇමතිතුමා අනුමත කරන්නට යන ගැසට් නිවේදනයේ සඳහන් “අනෙක් කාර්මිකයන්” සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින අතර, මා වැඩිපුර කාලයක් ගන්නා නම් සමාව දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

පූ. හා. 11

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.

(திரு. லக்ஷ்மன் டி. சில்வா)

(Mr. Lakshman de Silva)

සභාපතිතුමනි, දුප්පත් බිවර කාර්මිකයන් රාශියක් මගේ ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන නිසා විශේෂයෙන් බිවර කර්මාන්තය ගැන යමක් කීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ දැල් පොළවල් රාශියක් තිබෙනවා. මාදැල් අදින එම ස්ථානවල විශාල ගල් තිබෙනවා. එම ගල්වල හැපි මා දැල් කැපෙන නිසා හරියාකාරව මාලු අල්ලා ගන්නට බැරි වෙනවා. එසේම මුදු කැමෙනුත් ඒ ප්‍රදේශයට විශාල අලාභ හානි සිදු වෙනවා. කලින් සඳහන් කළ ගල් කඩා දැමීමටත්, මුදු කැමෙන් වළක්වා ගැනීමට පිළියම් යෙදීමටත් සමර්ථයන් ඉන්නේ වරාය කොමිෂන් සභාවෙයි. වරාය කොමිසාරිස් ලෝක ප්‍රකට දක්ෂ ඉංජිනේරු වෙක්. එම නිසා එම කටයුතු වරාය කොමිෂන් සභාව ලවා කරවා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මංකඩ, අහුංගල්ල, වැල්ල බඩ, වතුරේගම, ගල්කන්ද, ඉදුරුව, කයිකාවල, අතුරුවැල්ල ආදී දැල් පොළවලින් කෙරෙන ඉල්ලීමත්, එයයි.

ඔරු පාර, යාන්ත්‍රික බෝට්ටු, ගොඩ කරන වරායවල් කීපයක්ම මගේ ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා. එය වඩාත් පහසුවෙන් කිරීම සඳහා බිවර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් එම ස්ථාන සකස් කර දෙනවා නම් අප ඉතාමත් සන්තෝෂයි. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව, මාදු ගඟ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ බලපිටි මෝදර බිවර වරායක් තනා තිබෙනවා. එහෙත් තවමත් එහි වැඩ කටයුතු හරියාකාරව කෙරෙන්නේ

නැහැ. එහි වම් පැත්තේ හොඳ බැම්මක් බැඳ තිබෙනවා. බිවර කාර්මිකයන් මට එක්තරා ගලක් පෙන්නා කීවා, ඒ ගල දක්වාම අර බැම්ම දික් කරනවා නම් වරායට මෝටර් බෝට්ටු පහසුවෙන් කිට්ටු කරන්නට පුළුවන්ය කියා. අවුරුද්දේ දෙළොස් මාසය පුරාම ඔරු, පාරු, බෝට්ටු යන්නට පුළුවන් වරායක්, බලපිටියේ තිබෙන්නේ. එහෙත් යාන්ත්‍රික බෝට්ටු ගොඩ කරන විට ඒවායේ යාන්ත්‍රික කොටස් වැලි බැම්මේ හැපෙනවා. එසේ යාන්ත්‍රික කොටස් වැලි බැම්මේ හැපීම නිසා බෝට්ටුවක් පෙරලී බිවර කාර්මිකයන් දෙතුන් දෙනෙක් මරුමුවට පත් වුණු බව කණගාටුවෙන් මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. කර්මාන්ත හා බිවර ඇමති තුමා අපේ ප්‍රදේශයට පැමිණි අවස්ථාවක මා එතුමාට මෙහි අඩුපාඩුකම් පෙන්වා දී වරාය තව තවත් සුරක්ෂිත කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. ඒ අවස්ථාවේදී එතුමා කීවා, බිවර දෙපාර්තමේන්තුවට දැනුම් දී, වාරිමාර්ග අධ්‍යක්ෂ හා වරාය කොමසාරිස් සමග සාකච්ඡා පවත්වා එම වරායේ සුරක්ෂිත භාවය සඳහා වැඩ කරනවාය කියා. ඒ ගැන මුළු බලපිටි ජනතාවම වෙනුවෙන් මා එතුමාට කෘතඥ වෙනවා. වාරකන් කාලයේදී එවැනි තත්ත්වයක් පැන නගිනවා. වාරකන් සමයේදී බෝට්ටු ගොඩ කර ගන්නට මෙන්ම ඒවා දියත් කර ගන්නටත් අමාරුයි. ඊට හේතුව බොහෝ තදින් රැල්ල නගින නිසායි. පසුගිය රජය බලයේ සිටියදී යෝජනා කර තිබුණා, අයිස් ප්ලාන්ට් එකක් සවිකොට මාළු විකුණා ගත හැකි මධ්‍යස්ථානයක් ඉදි කොට බලපිටිය වරාය දියුණු කරන්නට. එදා දැල් කාරයන්ට, ඔරු කාරයන්ට එහෙම බිවර ආම්පන්න ලබා ගත හැකි මධ්‍යස්ථානයක් බලපිටි වරායෙහි තනා තිබුණා. දැන් එය අම්බලංගොඩට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. එම නිසා බලපිටියේ බිවර කාර්මිකයන්ට ඒවා මිලට ගැනීම පිණිස අම්බලංගොඩ දක්වා සැතපුම් තුන හතරක් මග ගෙවාගෙන යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, අම්බලංගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යාචාර්ය සඳ්ධා කවිවවා අතුරු මැතිවරණයේදී බස් රථ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා]

කුරුළු ගස් උඩින් ගිය බව. එදා එහෙම කුරුළු ගස් උඩින් බස් නොගිය බව මට සහතික කොට කියන්නට පුළුවනි.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධාසේන
(අම්බලංගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—அம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

සමා වන්න. අතුරු මැතිවරණයේදී නොවෙයි, පසුගිය මහාමැතිවරණයේදීයි. මාත් පත්‍රයේ එසේ පළ කර තිබෙන බව දුටුවා. පත්‍රයෙහි එසේ කළ කර තිබෙන්නේ වැරදීමකිනි.

ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.

(திரு. லக்ஷ்மன் டி சில்வா)

(Mr. Lakshman de Silva)

එහෙම කිව්වේ නැතිනම් මම ඒ වචන අස්කර ගන්න කැමතියි. විශේෂයෙන් කියන්නට ඕනෑ, මගේ කොටසකුත් අම්බ ලංගොඩට අරගෙන තිබෙන බව. අම්බලං ගොඩ ප්‍රදේශයට මෙම රජය මගින් විශාල දියුණුවක් ඇති කර දී තිබෙන බව අප දන්නවා. දෙතුන් දහසකට පමණ රක්ෂාව ලැබෙන පරිදි ඉදිකැටිය වන්නෙන් අක් කර 70 ක් පමණ ලබාගෙන රෙදි කමිෂන් ශාලාවක් පවා ඇති කර තිබෙනවා. තත් වය එසේ තිබියදී එතුමා අර අන්දමට රජය විවේචනය කිරීම ගැන අල්ලපු ආසනයේ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මගේ කන ගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. සහෝදරයන් වාගේ එකම වේදිකාවට නැගී කටයුතු කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. එසේ හෙයින් එතුමා මෙවැනි ප්‍රකාශ කිරීම ගැන අල්ලපු ආසනයේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට මගේ කනගාටුව මා නැවතත් ප්‍රකාශ කර නවා. බලපිටියට රෝලර් එකක් ඇති කරන්නට ගිය බව අප දන්නවා. ඒක කොහේ ගියාද දන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] ලඟට ආවත් නාවත් එතුමා කියන දේ කියන්නට මා සූදානම් නැහැ. මා කියන්නේ මගේ අදහසයි. [බාධා කිරීමක්] මා එතුමා කීදෙය පිළිගන්නා. පත්‍රවල මොනවා තිබුණත් මම ඒවා පිළිගන්නේ නැහැ. මගේ වැටහීම වැරදි බව කියනවා නම් මම ඒක පිළිගන්නවා. මහත්මයාකු හැටියට. මගේ යම් වරදක් තිබෙනවා නම් කවුරු හෝ එම වරද පෙන්වා දුන්නොත්

මා වැදලා හරි එම වරද පිළිගන්නට කැමති කෙනෙක්. මා දියුණු වන්නට කැමති කෙනෙක්. එම නිසා මගේ යම්කිසි වරදක් තිබෙනවා නම් යම් කෙනෙක් එය පෙන්වා දෙන්නේ නම් මා ඒ වෙනුවෙන් ඔහුට ගරු කරන්නට කැමතියි, ඔහු ගරු වූරයකු හැටියට පිළිගන්නට කැමතියි. මගේ ප්‍රතිපත්තිය එයයි. එවැනි තැනකදී එකට එක කතා කරන්න මා යන්නේ නැහැ.

මා කතා කරමින් සිටියේ බලපිටියේ ධීවර වරාය ගැනයි. එදා ධීවර ඇමති වරයා වශයෙන් ගරු සී. පී. ද සිල්වා මැතිතුමා කටයුතු කරද්දී එම වරාය දියුණු කිරීම සඳහා විශාල සැලැස්මක් ඇති කර තිබුණා. එහෙත් අද එය ක්‍රියා විරහිත වී ගොස් තිබෙනවා. එසේ හෙයින් මේ ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, එම පරණ සැලැස්ම ඉක්මණින් ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ කොටසාශයෙහි සිටින්නේ ඉතා දුප්පත් ධීවර කාර්මිකයන් බව කිව යුතුයි. බලපිටියට ධීවර නිවාස 70ක් පමණ ලබාදීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට මෙම අවස්ථාවෙහිදී මා ස්තූති වන්න වෙනවා. අපි ඒවා උත්සව ශ්‍රීයෙන් විවෘත කළේ නැහැ. එවැනි කටයුතු සඳහා විශාල රැස්වීම් පවත්වා බොරුවට කෑ ගසා වැඩ කරන්නට වුවමනායැයි මා සිතන්නේ නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නේ අපේ ප්‍රශ්න විසඳා ගන්නටයි. එවැනි වැඩකට ගිහින් අමුතු අන්දමකට ක්‍රියා කොට ඡන්ද ගරා ගන්නා බලාපොරොත්තුවක් මා තුළ නැහැ. මා පෙනී සිටින්නේ දුප්පත් ජනතාවක් වෙසෙන කොටසාශයක් වෙනුවෙන් බව නැවත වරක් මතක් කළ යුතුයි.

මිත්‍රවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.) නැකම් වගයක් ගැන මතක් කළා. උත්තෘගේ දැන් මෙම ස්ථානයෙහි නොමැතිවීම ගැන මා කන ගාටු වෙනවා. ආර්. ටී. ද සිල්වා මහතා මගේ කිව්වු ඥාතිවරයකු බව එතුමා සඳහන් කළා. ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශය යටතේ යමක් කතා කරන්නට මා සූදානම්ව සිටි නමුත් ඊට වේලාවක් ලැබුණේ නැහැ. යම් හෙයකින් මට එම අමාත්‍යාංශය යටතේ කතා කරන්නට ලැබුණා නම් මා ඒවාට නිසි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

උත්තර දෙනවා. ආර්. පී. ද සිල්වා මහතා පමණක් නොවෙයි. මගේ නැදෑයන් සිටින්නේ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චය කාරවරුන්ගේ පටන් වරාය කම්කරුවා දක්වාම මගේ නැදෑයන් සිටින බව මා මෙම අවස්ථාවෙහිදී ආඩම්බරයෙන් කියන්නට කැමතියි. වරාය කම්කරුවාගේ පටන් වරාය කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිවරයා දක්වාම මගේ නැදෑයන් සිටිනවා. ලංකාවේ නොයෙක් පළාත්වල මගේ නැදෑයන් සිටින බව ආඩම්බරයෙන් කියන්නට කැමතියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ විශිෂ්ට නායකයකු වන ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහතාත් මගේ නැදෑයෙකි. උත්තරෙන් මාත් එක ගමේ ඉපදුණු අයයි. මේ ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන් අතරත්, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන් අතරත්, ඇමතිවරුන් අතරත් මගේ නැදෑයන් ඉන්නවා. ඒ ගැන මට ආඩම්බරයි. විශාල නැදෑයන් පිරිසක් ඇතිව උපදින්නට ලැබීම මට ලොකු සතුටක්. මා මේ කාරණා ටික කිවේ එදා මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.) විසින් සඳහන් කරන ලද කාරණය නිසයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, 1965 මහා මැතිවරණයේදී මට බලපිටියෙන් මෙම ගරු සභාවට එන්නට නොහැකි වුණු නිසා බලපිටියේ තිබුණු යම් යම් දේවල් අම්බලන්ගොඩට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ ගෙන ගිය ඒවා ආපසු ඉල්ලීම මගේ ව්‍යාපාරයයි. මා මිත්‍ර අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපිටමයි, මා මේවා කියන්නේ. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ ඉඩම් ලියාපදිංචි කිරීමේ කාර්යාලයේ බෝඩ් එක දැන් අම්බලන්ගොඩට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. ඒ වාගේම මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ විදුලි බල මධ්‍යස්ථානයේ බෝඩ් එකත් අම්බලන්ගොඩට ගෙන ගොස් තිබෙනවා. මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ මගේ ඡන්දදායකයන් සිටින කොටසකුත් අම්බලන්ගොඩ කොට්ඨාශයට අරගෙන තිබෙනවා. ඒ ගැන මගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එහෙත් ඒ ඔක්කොම වැඩ කරගෙන මේ උතුම් ස්ථානයේදී ආණ්ඩුව විවේචනය කිරීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ උපරිම මහත් දිය

නමින් ප්‍රදේශයක් තිබෙනවා. එදා එහි ලාදුරු ආරෝග්‍යශාලාවක් තිබුණත්, මගේ බලවත් උත්සාහය නිසා එය එතැනින් ඉවත් කරන්නට පුළුවන් වුණා. ගරු ඇමතිතුමා ඒ උරගස්මංගන්දිය ප්‍රදේශයට ඕනෑ තරම් ගොස් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා අපේ දේශපාලන පියකු හැටියටයි, මා සලකන්නේ. අප ඒ කාලයේදී ගරු ඇමතුමට ලොකු ගෞරවයක් දක්වා එතුමා පස්සෙන් ගියා. උරගස්මංගන්දියේ, අස් කරන ලද ලාදුරු ආරෝග්‍යශාලාව තිබුණු බිමේ ප්‍රමාණය අක්කර 106 යි. ආණ්ඩුවට අයත් ඒ භූමි භාගය කොන්ක්‍රීට් කණු දමා, දම්වැල් දමා වටකර තිබෙනවා. එහි විදුලි බලය තිබෙනවා. ඒ වාගේම ජලය තිබෙනවා. එහි ඕනෑම කර්මාන්තයක් පටන් ගන්නට පුළුවනි. ඒ ඉඩම අද මනමාලියක මෙන් ඕනෑම කර්මාන්තයක් පිළිගැනීමට ඉතා ආශාවෙන් සිටිනවා. එහි පටන් ගත යුතු කර්මාන්තය කුමක්දැයි මට තේරෙන්නේ නැහැ. මා කාර්මිකයකු හෝ ඉංජිනේරුවකු හෝ නොවන නිසා මට ඒ ගැන වැටහීමක් නැහැ. ඒ නිසා ගරු ඇමතිතුමා යටතේ සිටින දක්ෂ ඉංජිනේරු මහතුන් ඒ ප්‍රදේශයට යවා එහි කුමන කර්මාන්තයක් පටන් ගත යුතුදැයි සොයා බලන ලෙසත්, මාසයෙන් දෙකෙන් නැති නොවන ආකාරයට එහි සුදුසු කර්මාන්තයක් ආරම්භ කරන ලෙසත්, මා ඉතා ඕනෑකමින් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙය විශේෂ කාරණයක්.

කොස්ගොඩ පැත්තේ තිබෙන කොහු කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නට පුළුවන් නම් මා බොහොම සතුටු වෙනවා. ඒ කොහු කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නෝ බොහොම දුප්පත් උදවියයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීම මෙම අමාත්‍යාංශයට අයත් වැඩක් නොවූවත්, ස්වදේශ අමාත්‍යාංශයත් මේ අමාත්‍යාංශයත් එකතු වී මේ කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන්ගේ දියුණුව ප්‍රාර්ථනා කරගෙන කිසියම් සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කරතොත් එය ඉතා වටිනා සේවයක් වෙනවා.

ධීවර කාර්මිකයන්ට ධීවර බෝට්ටු ගැනීම සඳහා දෙන ලද ණය සම්බන්ධයෙන් මා මිත්‍ර මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (නායක මයා.) විසින් සඳහන් කරන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මහ]

යෙදුණා. මාත් ඒ ගැන වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. ධීවර බෝට්ටුවක වටිනාකම රුපියල් 18,000 ක්, තැන්නම් රුපියල් 18,500 ක් වෙනවා. ධීවර කාර්මිකයන්ට මේ ධීවර බෝට්ටු වෙනුවෙන් දෙන ණය මුදල ආපසු ගෙවීමට අපහසුවක් නැති බව ඒ ධීවර කාර්මික සහෝදරයන් ආශ්‍රය කරන කෙනෙකු හැටියට මා දන්නවා. ඒ බෝට්ටු ලැබූ අය මුහුදු ගිය විට රුපියල් තුන් හාර දහස් වටිනා මාලු තොග ගොඩට ගෙන එන්නටත් සමහර අවස්ථාවලදී පුළුවන් වෙනවා. ඒ උදවිය හරියාකාර වාර මුදල් ගෙවනවා නම් මාස 36 කින් තැන්නම් 40 කින් මුළු මුදලම ගෙවා නිම කරන්නට පුළුවනි. ණයක් ගත් විට එය ආපසු දීම යුතුකමයි. ඒ වාගේම එය නියම මහතුන්ගේ ගතියයි. කෙනෙකුට ණය මුදලක් දෙන්නේ විශ්වාසයක් ඇතිවයි. ඒ විශ්වාසය කඩ කිරීම මනුෂ්‍ය ධර්මයට විරුද්ධයි. ණයට බෝට්ටු ගත් උදවිය ඒ ණය මුදල් ආපසු ගෙවනවා නම් තව තවත් ධීවර කාර්මික සහෝදරයන්ට බෝට්ටු ගැනීම සදහා ණය දෙන්නට පුළුවන් වෙනවා.

එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් සිඬිනි ද සොයිසා මහත්මයාගේ පොලීසියක් ගැන කිව්වා. සිඬිනි ද සොයිසා මහත්මයා නොයෙකුත් දක්ෂකම් කළ හිටපු පොලීස් නිලධාරියෙක්. බෝට්ටු අල්ලන්න උත්තැහෙගෙ පොලීසියක් තිබෙනවාලු. නමුත් ඇත්ත තත්ත්වය කුමක්ද? මාස්පතා ගෙවීමේ ක්‍රමයට යම් සමාගමකින් කාර් එකක් ගන්නා කියමු. කාරය ගත් තැනැත්තා මාස තුන හතරක් තිස්සේ හරියාකාරව නියමිත කොටස නොගෙවුවොත් කවුරුත් හෝ යවා ඒ කාර් එක තහනම් කර ආපසු සමාගමට ගෙනවිත් ඒ අයගේ මුදල සොයා ගන්නවා. ඒකයි පිළිවෙල.

ඒවාගේම මාස හත අටක් තිස්සේ තමන් ලබාගත් බෝට්ටුවලට ගෙවිය යුතු නියමිත මුදල නොගෙවනවා නම්, ගෙවීම පැහැර හරිනවා නම්, සිඬිනි ද සොයිසා මහත්මයාගේ පොලීසිය හෝ වෙනත් පොලීසියක් හෝ යොදවා ක්‍රියා කිරීම රජයේ යුතුකමක්. ඒ බෝට්ටු අල්ලා ගෙන විත් වැය වූ මුදල සොයා ගැනීම රජයේ යුතුකමක්. රජය කරන්නේ

යක්. එක් කෙනෙකුට දෙදෙනෙකුට බෝට්ටු දීමෙන් අපේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ. රජයේ ප්‍රතිපත්තිය වැඩි වැඩියෙන් ධීවර කාර්මිකයන්ට බෝට්ටු දීමයි. එම නිසා ණයට බෝට්ටු ලබා ගත් උදවියට නියමිත කොටස වේලාවට ගෙවන්නට යුතු කමක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ අය මුදල් නොගෙවනවා නම් රජයට කෙසේ හෝ ඒ මුදල් ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කරන්නට සිද්ධ වෙනවා.

පූ. හා. 11.15

සිඬිනි ද සොයිසා මහත්මයා පොලීසියේ සිටි දක්ෂ හොඳ නිලධාරියෙක්. තමන්ගේ රාජකාරිය අවංකව ඉෂ්ට කරන පුද්ගලයෙක්. මා හොඳට දන්න කෙනෙක්. එම නිසා වෙන්තට ඇති මේ කටයුතු ඒ මහත්මයාට භාර දී තිබෙන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ මහත්මයාට මේ කටයුත්ත භාර දී තිබෙනවාද නැද්ද යන්න මා දන්නේ නැහැ. නමුත් යම් යම් උදවිය තමන් ලබාගත් බෝට්ටුවලට නියමිත මුදල් ගෙවීම පැහැර හරිනවා නම්, කෙසේ හෝ ඒ මුදල් අය කරගෙන වැඩි වැඩියෙන් ධීවර කාර්මිකයන්ට යාන්ත්‍රික බෝට්ටු සැපයීමේ යුතුකමක් රජයට තිබෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කරන්නට මගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබෙන බව ගෞරව පූර්වකව මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මීට වඩා තමුත් නාන්සේගේ කාලය ගන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඊයේ ජනසතු සේවා අමාත්‍යාංශය යටතේ කපා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වුණා. උදේ දහයේ සිට සවස හයහමාර වන තෙක්ම මා සිටියා. සමහර අවස්ථාවල අප මේ ගරු සභාවේ නොසිටීම ගැන අපේ බලවත් කණගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. තමුත් නාන්සේට කරදරයක් කිරීමේ චේතනාවක් අප තුළ නැහැ. මා තමුත් නාන්සේට ඉතාම කීකරුව, ගෞරවයකින් යුක්තව වැඩ කරන කෙනෙක්. ඒ අවස්ථාවේ නොසිටීම නිසා මගෙන් යම් වරදක් සිදු වුණා නම් ඒ ගැන මගේ බලවත් කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන අතර, ඒ ගැන සමාධිය හඳුනා කරන මෙන් මා ඔබතුමාගෙන් ඉල්ලා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (දඹුල්ල)

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்—தம்புல்லா)

(Mr. T. B. Tennakoon—Dambulla)

කමිනිත්ත හා ධීවර අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙතවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ කර්මාන්තවලින් රටට කොයි තරම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාද යන්න ගැන අප පළමුවෙන්ම සොයා බැලිය යුතුයි. අපේ රටේ පාරිභෝගිකයින්ට අවශ්‍ය වන ද්‍රව්‍ය අපේ රටේම අමුද්‍රව්‍යවලින් නිෂ්පාදනය කර ගැනීමට තමයි විශේෂයෙන්ම කමිනිත්ත අවශ්‍ය වන්නේ. දීර්ඝකාලයක් තිස්සේ ලංකාවේ මිනිසුන් පිටරටින් ගෙන්වන දේවල්ම ප්‍රයෝජන යට ගන්නට පුරුදු වී සිටියා. මේ රටට අවශ්‍ය දේවල් මේ රටේම නිෂ්පාදනය කර ගැනීම කල්පනා කළේ නැහැ. නමුත් මෑතක සිට මේ රටේ යම් යම් කමිනිත්ත ඇති වී තිබෙනවා. අපේ රජයෙන්, එනම්, පසුගිය රජයෙන්, මේ රටේ කර්මාන්ත විශාල සංඛ්‍යාවක් ආරම්භ කළ බව තමුත් නාත්තේලා දන්නවා. ඊට කලින් තිබුණු රජයකින් යම් යම් කමිනිත්ත පටන් ගත් බව අප දන්නවා.

මුලින්ම පටන් ගත් කමිනිත්තයක් තමයි කඩදාසි කමිනිත්තය. අද මේ රටේ කඩදාසි කමිනිත්තය ඉතා සාර්ථක අන්දමට හොදින් ගෙන යන කමිනිත්තයක් බව කඩදාසි පාවිච්චි කරන්නෙකු හැටියට මට කියන්නට පුළුවනි.

කඩදාසි කර්මාන්ත සංයුක්ත මණ්ඩලයේ වැඩ කරන උදවිය ඉතාමත් සාධාරණ අන්දමට සහ බොහොම කල්පනාකාරීව වැඩ කරන පිරිසක් හැටියට අපට කවදාවත් අමතක කරන්නට පුළුවන්කමක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී මම ප්‍රියයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. කර්මාන්ත යන නාමය පාවිච්චි කරනත් සමහර කර්මාන්ත තිබෙන්නේ නාමයෙන් පමණක් බව මේ අතර ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ විධියට නමින් පමණක් තිබෙන කර්මාන්තවලින් වැඩි ප්‍රයෝජන යක් කාටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ.

රැවුළු කැපීමට අපි කවුරුත් පාහේ පාවිච්චි කරන බ්ලේඩ් තල ගැන ඊයේ වාරියපොල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මායා.) සඳහන් කළා. එහිම ඒ ගැන මා කණගාටු වෙතවා.

ආකාරයට ඒ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මා සන්නෝෂ වෙතවා. ඇත්ත වශයෙන්ම බ්ලේඩ් සැදීමේ කර්මාන්තය නම් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සතුටුදායක ලෙස දියුණු වන එකක් හැටියට අපට පෙනෙන්නේ නැහැ. එය අපේ කනගාටුවට කාරණයක් බව මම ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ සමග සසඳා බලන විට, අපේ කඩදාසි කර්මාන්තය නම් ඇත්ත වශයෙන්ම දිනෙන් දින දියුණු වන ආකාරයට කල්පනාකාරීව කරගෙන යන බව අපට සන්නෝෂයෙන් සඳහන් කරන්නට පුළුවනි. කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලය හොදින් වැඩ කරගෙන යනු දකින්නට ලැබීම අප කාගේත් ප්‍රීතියට හේතුවක් වන අතරම බ්ලේඩ් තල සැදීමේ කර්මාන්තය නම්, අපේ රටේ ආරම්භ කර සැහෙන කාලයක් ගත වී ඇතත්, අඩියෙන් අඩිය ඉස්සරහට යන බවක් නම් අපට කොහෙත්ම පෙනෙන්නට නැහැ.

සමහර කර්මාන්තකාරයන් හරියට මංකොල්ලකාරයන් වාගේ වැඩ කරගෙන යන හැටි බොහෝ අවස්ථාවල දකින්නට ලැබෙනවා. ඒ අය කර්මාන්තයේ නාමයෙන් යම් යම් අමුද්‍රව්‍ය ලබාගෙන එයින් අයුතු අන්දමේ ප්‍රයෝජන ගන්නවා. ඔවුන්ගේ ක්‍රියා කලාපය දකින ඕනෑම කෙනෙකුට ඔවුන් එසේ කරන බව පැහැදිලි වෙතවා. තමන්ගේම ප්‍රයෝජනය තකා කර්මාන්තවල නාමයෙන් යම් යම් පුද්ගලයන් මංකොල්ල කන්නට පටන් ගත්තොත් එය ලොකු අහාශයක් බව ඕනෑම කෙනෙක් පිළිගන්නවා ඇති. එවැනි සෙල්ලම් කරන්නට යමෙක් පටන් ගත්තොත් ගරු ඇමතිතුමා ඊට ඉඩ නොදිය යුතු බව කියන්නට කැමතියි. යම් විධියකින් එවැනිනන්ට ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඉඩක් ලැබුණොත්, කවදාවත් ඒ කර්මාන්ත දියුණු වන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා එවැනි දේවලට ඉඩ දීමට ලැස්ති නැති බව අපේ විශ්වාසයයි. කර්මාන්තයේ නාමයෙන් සෙල්ලක්කාරයන්ට සෙල්ලම් කරන්නට ඉඩ ලැබුණොත්, ඒ වෙනුවෙන් විදේශවලට යැවෙන මුදලින් අපේ රටට කිසි ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන බව තරයේම ප්‍රකාශ කරන්නට මේ අවස්ථාවේ සිදු වී තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන මේ ආකාරයට සඳහන් කරන්නට සිදු වීම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.]

මුද්‍රණාලයකට අවශ්‍ය කඩදාසි—කාඩ් බෝඩ්, හාඩ්බෝඩ්, පෝස්ටර්, ආදී පේපර් ආදිය—ලබාගැනීම, මුද්‍රණාලයක් ලබා ගන්නවාටත් වඩා අමාරු දෙයක් සේ පෙනී යන අවස්ථා බොහෝ විට ඇති වෙනවා. කර්මාන්තකාරයන් හැටියට නම් ගහගෙන ඉන්න උදවියට නම් මේ රටේ වැඩි අමාරු වක් නැතිව ඒවා ලබා ගන්නට පුළුවනි. නිදසුනක් වශයෙන් කාඩ්බෝඩ් රාත්තලක් විකුණන සාමාන්‍ය මිල රුපියලක් නම්, මා කලින් සඳහන් කළ විධියට කර්මාන්තකාරයා යයි නම් ගහගෙන ඉන්න පුද්ගලයාට එය ගත විස්සකට, විසිපහකට ලබා ගන්නට පුළුවනි. එකකට එකක් යාබද ගොඩනැගිලි දෙකක මුද්‍රණාල දෙකක් තිබෙනවා නම් එයින් එකකට කඩදාසි ඊමක් රු. 25 බැගින් ලබා ගන්නට පුළුවන්කම ඇත්ත්, සමහර විට අනෙක් මුද්‍රණාලයේ ඉන්න තැනැත්තාට ඒ ප්‍රමාණයම ගන්නට රු. 125 ක් වැය කරන්නට සිදු වෙනවා. මේ දෙවර්ගයක කඩදාසි නොවෙයි; එකම වර්ගයේ ඒවා. එක් කෙනෙකුට එක විධියකුත් අනෙක් එක් කෙනාට තවත් විධියකුත් බල පානවා. ඇතැම් අය කර්මාන්ත යන නාමයෙන් නොයෙක් වරප්‍රසාද ලබා ගෙන සිටිනවා. ඒ අයට වුවමනා කරන අමු ද්‍රව්‍ය ඒ අය කෙලින්ම පිටරටවලින් අඩු මිලකට ගෙන්වා ගන්නවා. එකම කර්මාන්තයේ යෙදෙන දෙවිධියක පුද්ගලයන් සිටින බව මේ අනුව පෙනෙනවා. ඉතින්, මේ දෙදෙනාට තරඟ කරන්නට සිදු වෙලා තිබෙනවා, එකිනෙකා සමග. කොහොමද ඒක කරන්නේ? මෙවැනි මංකොල්ලවලට ඉඩ දීමෙන් කවදාවත් මේ රටේ කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. එතකොට, ඒ විධියේ පරිසරයක් යටතේ, අනෙක් මිනිසුන්ට ජීවත් වන්නට පවා මාර්ගයක් ඇති වන්නේ නැහැ.

මැහුම් කර්මාන්තය ගැන කල්පනා කර බැලුවත් එහි නිරතව සිටින අයට නොයෙක් විධියේ කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වන බව පෙනී යනවා. මැහුම් කර්මාන්තයේ නිරතව සිටින ඇතැම් උදවියට එක් රෙදි යාරයක් රුපියලකට හෝ ඊට මදක් වැඩි ප්‍රමාණයකට—රු. 1.50 ක් වෙන්වන්නට පුළුවනි—විදේශවලින්ම ගෙන්වීමට බලපත්‍ර ලැබී තිබෙනවා. එවැනි මුදලකට රෙදි ගෙන්වා ඒ උදවිය කම්ස,

කලිසම් ආදිය මහනවා. බලපත්‍රවල මාර්ගයෙන් අඩු මිලකට ගෙන්වන ඒ රෙදි වලින් මහන කම්සයක් අද විකුණන්නේ කීය බැගින්ද? මේ ගැන සොයා බැලුවොත් රුපියල් පහක පවා රෙදි නොයොදා මහන කම්සයක් විකුණන්නේ රුපියල් තිහ, තිස්පහ, හතළිහ නැත්නම් හතළිස් පහ වැනි ඉහල ගණන්වලට බව පෙනී යනවා ඇති. මේ අමාත්‍යාංශය, ඒ අන්දමේ වැරදි කරමින් මහජනයා ගසා කැමට කර්මාන්ත කාරයන්ට ඉඩ දී තිබීම යුක්ති සහගතද කියා මම අහනවා.

අද සාප්පුවකට ගිහින් කම්සයක් කීයද කියා ඇහුවොත් රු. 35 සි, 40 සි, 45 සි කියනවා. ඒ ගණන්වලට විකිණීමෙන්, වරප්‍රසාද යටතේ විදේශ විනිමය ලබාගෙන අඩු මිලට ඒ බඩු ගෙන්වන කර්මාන්තකාරයන් විශාල වශයෙන් ලාභ ලබා ගන්නා බව අපට පෙනෙනවා. මේ කටයුතු ගැන බලන්නට සිටින නිලධාරීන් මේ තත්ත්වය ගැන තේරුමක් නැතිව වැඩ කරගෙන ගියොත් එයින් මහජනයාට ප්‍රයෝජනයක් වේය කියා අපට කොහොමටත් හිතන්නට බැහැ. නිදර්ශනයක් වශයෙනුයි, මා මේ කාරණය ගැන සඳහන් කළේ. අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීමට ඒ අයට විදේශ විනිමය දෙනවා නම්, ඒ අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ, ඔවුන් විකුණන්නේ සාධාරණ මිලකටද යන්න ගැන අමාත්‍යාංශය සෝදිසියෙන් සිටින්නට ඕනෑ. එසේ කරන්නේ නැත්නම්—වරප්‍රසාද යටතේ පිටරටින් අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වා ගැනීමට පහසුකම් ලබාගෙන සිටින කර්මාන්තකාරයන්ට මහජනයා ගසාකැමට ඉඩ දී තිබෙනවා නම්—ඒ කර්මාන්තවලින් මහජනයාට සෙනක් සැලසෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ ගැන සැලකිල්ලෙන් කටයුතු කරන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, 1955 සිටම මා කියා තිබෙනවා, මේ රටේ කර්මාන්ත ඇති කරන්නෙත් බලතල තිබෙන උදවියගේ ආශ්‍රය තිබෙන ප්‍රදේශවල බව. මාතලේ සිට දිගටම දඹුල්ල පසු කරගෙන යන තෙක් විශාල වස්තුවක් තියෙනවා; විශාල හුණු කන්දක් තියෙනවා. එයින් ප්‍රයෝජනය ගන්නවා නම්, ඒ ද්‍රව්‍ය පාවිච්චියට ගෙන කළ හැකි කර්මාන්තයක් ඒ ප්‍රදේශයේ

பிசுரீதன பதன் கெடுதலு, 1969-70

—கூரக கலா

அநி கர்நதநய கியா ம டீரீச காலயக்
நிசீசே காம னாண்டிவலலம் கியா நினை
நலா. காலாடி சீவன் வன அமநிவரந்
கோ காலாடி பரிசுரயல னாண்டிவலல
வல னாண்டியன் வனேநேநே நலா,
பிசுர பூதேவல நந்நலய னா. ல்
அமூ டுலா லா னாமில பகலுக்கி அநி
சீலாநலல கரீலாந்நலா அநி கர்நலா
நல ரலல வினா பூதேவநயக் அந்
வெநல. மிநிசுந்நே பரிசுர கலிந்ந
யேந் தே வனே நடிநடிக்க அநி வந்
நே நலா. கெலே டோரலே காலா னா
மில வினா வலயேந் மூடே கெலா டு
கலி மிநிமில கிடி வந்நே நலா. ல்
பகலுக்கி காலகலா அநா ல் பூதே
டிசுலு கிமிமில லேகலிசேந் பூலவ்
வெநல. தே னாண்டிவல காலா அலகந்
வெநல யந நலுந் மெலாநி கர்நலு னா
கலா லா, அமூ டுலா நினை சீலாநலல
கிமிமி சீலாநலல கரீலாந்நலா அநி
கிமிமேந் தே ரலல பூதேவநயக் லா
கேந லேக ம னா அமநிவலாநே டு
வலலலலலல டுலே கிமிநலா.

கர் கலாபநிவல, நிவர கரீலாந்நல
னா மி யலக் கியந்நே நலநே
நிவர கரீலாந்நல டிசுலு கர்நந டிசுலு
கர்நந லேகல யந்நே காலா பந்ந
லடி கியா அலல கலேபநா கர்நநல பூ
வந் நிசுரி. அலல மூலடி நலலலல வல
நினைலா. கலிமிலல வல, டேவலலல வல
காடி வலலலல லா டுநே மல அலேலா பரி
கல கிமிநலா. கலிமி மலலல கிமிவந் கர்
அமநிவல, நலுந்நலந்நே பிசுர
நந் நலந் லேகலே காம கேநாமி
கலிமி யலயேந் நலி, பலந் கெ
நினைநே. ல் யலய அநாநா கிமி
கேநாமி கலி யலயல கலி ல் மிநி
டிசுலு வல. சிமிமிவிபல கலி யலயே
கலா டுலா நந்நலயலல பந் வி நிசு
லலந் ல் வலேல லாநலேந் ல்
காலாக்கி ல்லாந் நந்நலயக் நிசு
லலந் அல டுந்நலா. டுந் நலலந்
காலாநே மிநாக்கிந், மலந்நல
மூடே விசுலி கர்மிந் நிவர கரீலாந்நல
டிசுலு கிமிமில லாந்நல லாமிந் ம
பேநி யந்நே காலா அல டுலி
கர் கலிந் கர்நல லலி. மல கலி
கியந்நல நினைநே, ல்

வி. டீரீசுலி மல. (கலிவி)

(திரு. வி. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

கலாநல அக்கிராசனாநலகலே, இந்ந
நலம் விவாதித்துக்கலாந்நலகலிந்ந கல
தொழில், கலந்நலழில் அலகச்சு மிகலம் மு
கியலான லா அலகச்சாநலம். இவ்லலகலி
திட்டங்கலம் செயல்கலம்நலன் எங்கலுலய
வலங்கலலப் பாலுலாநலாதாதை நிர்நலிக்க
பாலிந்நன. 1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முல
இருந்ந அலசாங்கல்கள் லா கலத்தொழில்
அலிவிருத்திக் கலாந்நலயலா, அல்லது
திட்டத்தலா வலத்திருந்நலாந்நலன்
கல முடியலது. உண்லலயிலே, 1956 ஆம்
ஆண்டுக்குப் பின்நலநலன் எலது பாலுலா
நல அலிவிருத்தியிலே கலத்தொழிலுக்கு
லா முக்கிய இலம் கலாக்கப்பட்டது. 1951,
1952 ஆம் ஆண்டுகலிலே இருந்ந அலசா
கல்கள் லா கலத்தொழில் ஸ்தாபலங்
கலே ஆரம்பித்திருந்ந பாலிலும், நேர்சலா
திட்டங்கலே வலக்காத கலாந்நலலே அந்
தக் கலத்தொழில் ஸ்தாபலங்கல் திறம்ப
இயங்க முடியலமந் பாலிவிட்டன. கலதாசிக்
தொழிந்நலலயை எங்கே வலக்க வேண்டு
மெந்ந பரிச்சினை எழுந்நபாலா, அதைக்
கலத்தலாந்நலயில் வலக்க வேண்டுமா, அல்
லது வலாழைச்சேநலயில் வலக்க வேண்டுமா
எந்ந பரிச்சினை ஏற்பட்டது. பரிந்ந இல
சாலயந் தொழிந்நலலயிலே எதை நலம் உந்
பத்திசெய்ய வேண்டுமெந்ந பரிச்சினை ஏந்
பட்டது. இப்படியலக இலகலையிலு லா
நிர்நலநலான திட்டமில்லாத கலாந்நலல்
நலன் இந்நைக்குப் பரிந்நலிலேயுள்ள இலசா
யந் தொழிந்நலல திறம்பல இயங்கமுடியல
லிருக்கிறது.

பு. கல. 11.30

பு. லே. அலடி லேகி மல. (மூரூ
கேநல மந்நி)

(ஐலாப் ஏ. எல். அப்துல் மலீது—முதலர்
இலாந்நலலது அங்கத்தலர்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed—Second
Mudur)

Who was the Minister?

விசேஷப் பணம் கெட்டுப்பணம், 1969-70

—கூடுக ஸ்ரீ

மெந்திரெ மெந்திரெ.

(திரு. தர்மலிங்கம்)

(Mr. Dharmalingam)

இராசாயனத் தொழிற்சாலை இன்றைக்குத் திறம்பட இயங்கமுடியாமல் இருப்பதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம், 1951-52 ஆம் ஆண்டிலே அந்தத் தொழிற்சாலை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அமைப்புத் திட்டம்—கொண்டுவரப்பட்ட செயல்முறை—திறம்பட இல்லாதது தான். அதனால்தான் அத்தொழிற்சாலை நடத்திலே இயங்குகின்றது. அந்தத் தொழிற்சாலை எத்தனையோ பொருட்களை உற்பத்தி செய்திருக்கலாம். ஆனால் இன்று அத்தொழிற்சாலையிலே கோஸ்டிக் சோடாவை மாத்திரம் தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற குளோரின் அயலிலே யுள்ள காற்றை நச்சுத்தன்மையாக்குகிறதே யொழிய அதைப் பிரயோசனப்படுத்த எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் இந்தக் குளோரினைப் பயன்படுத்தி விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அன்று இத்திட்டங்கள் நன்றாக அமைந்திருந்தால் இன்றைக்குக் கைத்தொழில்கள் சிறப்பான ஒரு நிலையிலே இருந்திருக்கும்.

1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் இருந்த அரசாங்கங்கள் உலக வங்கியின் புத்திமதிகளின் படியும், ஆங்கில அரசாங்கத்தினதும் அமெரிக்க அரசாங்கத்தினதும் புத்திமதிகளின்படியும்தான் நடந்தன. அதனால்தான் அந்த அரசாங்கங்கள் எத்தனையோ கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தும் அவைகளை ஆரம்பிக்க முடியாமல் போய் விட்டன. உதாரணமாக ரயர் தொழிற்சாலை யொன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தீர்மானித்தது. அந்த ரயர் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு “டன்லொப்” கொம்பனி போன்ற உலகத்திலுள்ள பெரிய கொம்பனிகளின் உதவி வேண்டுமென்றும் அப்படி உதவி பெற

முல்தான் அதைச் சிறப்பாக நடத்தமுடியுமென்றும் சொன்னார்கள். அந்த நியாயத்தினாலே—அவ்வாறு ஒத்துழைப்புக் கிடையாதென்ற நியாயத்தினாலே—அந்தத் தொழிற்சாலையைக் கைவிட வேண்டியேற்பட்டது. அன்றைய அரசாங்கம் ஒரு நெசவுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று 230 இலட்சம் ரூபாவை ஒதுக்கியிருந்தது. ‘நீங்கள் ஒரு நெசவுச்சாலையைத் தாபிக்க வேண்டுமானால் இந்த நாட்டில் பருத்தியை விளைவிக்க வேண்டும்; பருத்தி இந்த நாட்டில் விளைவிக்கப்பட்டால்தான் நெசவுச்சாலையைத் தாபிக்க முடியும்’ என்று உலக வங்கி புத்திமதி கூறியது. அவர்கள் கூறிய புத்திமதியின்படி அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல. இந்த நாட்டில் ஒரு பசளைத் தொழிற்சாலையைத் தாபிக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை செய்யப்பட்ட நேரத்திலே அன்றிருந்த அமைச்சர், நாம் அறுநூறு, எழுநூறு இலட்சம் ரூபாக்களுக்கு எங்கே போகமுடியும் என்று கேட்டார். இந்தத் தொகை பணம் இருந்தால்தான் பசளைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடியும் என்று அவர் கூறினார். 1952 ஆம் ஆண்டு உள்ள வரவுசெலவு மதிப்பீட்டை நாம் பார்க்கும் நேரத்திலே செயற்கைப் பட்டுக்காக 50 இலட்சம் ரூபா, அத்தர், ஓடிக்குளோன், புனுகு, ஜவ்வாது போன்ற வெளிநாட்டு வாசனைத் திரவியங்களுக்கு 40 இலட்சம் ரூபா, மோட்டார் கார் இறக்குமதிக்கு 360 இலட்சம் ரூபா, வேறு ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கு 100 இலட்சம் ரூபா என்ற வகையில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததை நாம் காலாம். அறுநூறு இலட்சம் ரூபாவைத் தேவையில்லாத ஆடம்பரப் பொருட்களுக்காக ஒதுக்கிவிட்டு, ஒரு பசளைத் தொழிற்சாலைக்கு 600 இலட்சம் ரூபா இல்லையென்று அமைச்சர் கூறி இருந்தார். அன்று பசளைத் தொழிற்சாலையைத் தாபித்திருந்தால் இன்று கமத்தொழில் அபிவிருத்தியில் கஷ்டம் இருந்திருக்காதல்லவா?

இந்த நாட்டின் கைத்தொழிலில் ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது 1956 ஆம் ஆண்டில்தான். 1956 ஆம் ஆண்டில் சோசலிச நாடுகள் அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்வதற்கு முன் வந்த

விசேஷப் பணம் கெட்டுப்போன, 1969-70

காரணத்தினால் 1951 ஆம் 1952 ஆம் ஆண்டுகளில் கைவிடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிற் பல தாபிக்கப்பட்டன. சோசலிச நாடுகளின் உதவியினால் இன்று ஓர் உருக்குத் தொழிற்சாலையைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது; ஒரு ரயர் தொழிற்சாலையைப் பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது; ஒரு பச்சைத் தொழிற்சாலையையும் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கப்போகின்றது. அதனால்தான் நான் கூறினேன், 1956 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் இந்த நாட்டின் கைத்தொழிற்றுறையில் புதிய திருப்பம் ஏற்பட்டது என்று. ஒரு குழப்பமான நிலையிலிருந்து இன்று கைத்தொழில்கள் நேர்சீரான ஒரு பாதையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. எனக்கு முன்பு பேசிய தெவிடுவாதத் தொகுதி திப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர் (திரு. ஆர். ஜே. டி. மெல்) குறிப்பிட்டதைப் போன்று இதற்காக அமைச்சரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

இன்று கைத்தொழில்களைப் பொறுத்த அளவில் சில திட்டவட்டமான கொள்கைகள் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. முதலில் தனியார் என்ன வழிகளில் ஈடுபடலாம், அரசாங்கம் என்ன என்ன துறைகளில் ஈடுபடலாம் என்பதைப் பற்றி திட்டவட்டமாக வரையறுத்து அரசாங்கம் தனது கொள்கையைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவில் அரசாங்கம் இன்ன இன்ன துறைகளில்தான் இறங்க முடியும் என்று அமைச்சர்கள் மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. பாராளுமன்றத்திலேயே நிறைவேறிய ஒரு தீர்மானம் மூலம் கூறப்பட்டுள்ளது. அதைப்போல அங்கு அரசாங்கத்தினர் ஒரு ஸ்தாபனத்தைத் தேசியமயமாக்கும் நேரத்தில், எதற்காக நாம் தேசியமயமாக்குகிறோம், அதற்கான நோக்கம் என்ன என்பதையும் வரையறுத்துக் கூறுவார்கள். இப்படிக்கூறுவது அரசாங்கத்துறை என்ன என்ன துறைகளில் ஈடுபடலாம், தனியார் துறை என்ன என்ன துறைகளில் ஈடுபடலாம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டும். இப்படிச் செய்வதால் தனியார் துறை ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும்போது தயக்கமின்றி ஆரம்பிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். தனியார் துறை ஆரம்பிக்கும் ஒரு தொழிலிலே அரசாங்கத் துறை இறங்க மாட்டாது என்ற துணிவோடு ஆரம்பிப்பார்கள். ஆனால் இலங்கையிலே அப்படியொரு கொள்கையில்லாத காரணத்தினால், அரசாங்கத் துறை இவை

—கூடுதல் பணம்

யிவைகளை உற்பத்தி செய்யலாம்; தனியார் துறை இவையிவைகளை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று திட்டமிட்டுக் கூறப்படாதபடியால் இன்று ஒரு குழப்பமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. உதாரணமாக, Screen printing ஐ எடுத்துப் பார்ப்போம். இத் தொழிலைச் செய்வதற்கு 48 ஸ்தாபனங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அது மாத்திரமன்றி 120 கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களுக்கும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் எத்தனையோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் “சலுசல” வும் இதில் தலையிட முயற்சிக்கிறது. “சலுசல” ஒரு வர்த்தக ஸ்தாபனம். வர்த்தகத்திலே ஈடுபடுவதற்காகவே இது உண்டாக்கப்பட்டது. அந்த ஸ்தாபனம் தாங்களும் Screen printing செய்ய வேண்டும்; textile printing செய்ய வேண்டும்; அதையும் இயந்திர மூலம் செய்ய வேண்டுமென்று 300 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து அரசாங்கத்தின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறது. இராஜாங்க அமைச்சர் அதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார். இன்று அந்த அனுமதி வழங்கும் பத்திரம் கைத்தொழில் அமைச்சரிடம் இருக்கிறது. கைத்தொழில் அமைச்சரும் அதனை அனுமதித்தால், இப்பொழுது இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கும் 48 ஸ்தாபனங்களும், 120 கிராம முன்னேற்றச் சங்கங்களும் தங்களுடைய தொழிலை மூட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் தவிக்கும் நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அவர்கள் தெருவிலே நின்று தவிக்கும் நிலை ஏற்படும். ஆதலால் “சலுசல” ஸ்தாபனம் இந்தத் தொழிலிலே இறங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கௌரவ அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு புதிய கைத்தொழில் ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பிக்கும் நேரத்திலே, அரசாங்கம் என்ன அடிப்படையில் அதற்கு அனுமதி வழங்குகிறது அல்லது மறுக்கின்றது என்பதை திட்டவட்டமாக, மக்கள் அறியக்கூடியதாக எடுத்துக் கூற வேண்டும். அதை மறைத்து வைப்பதனால், இரகசியமாக அனுமதி வழங்குவதனால் அல்லது மறுப்பதினால் பலவிதமான சிக்கல்

விசேஷ உரை கௌரவ, 1969-70

—கூர்மை கலை

[புத்தேசம் உரை.]

கனம் அரசாங்கத்தின் மீதும் அமைச்சர்கள் மீதும் சந்தேகமும் ஏற்படுகின்றன. ஒரு கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு விண்ணப்பம் செய்து, அந்த விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்டால், அது என்ன காரணத்துக்காக மறுக்கப்பட்டது என பகிரங்கமாக எடுத்துக் கூறினால் அல்லது விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்ட பின் அப்பீல் செய்ய வசதியளித்திருந்தால் இப்படியான நிலை, அமைச்சர் மேல் சந்தேக முண்டாகும் நிலை ஏற்படாது. ஒரு விண்ணப்பம் மறுக்கப்படும் பொழுது என்ன அடிப்படையில் மறுக்கப்படுகிறது என்பது தெரியாமலிருக்கிறது. ஆகையால், ஒரு கொள்கை அடிப்படையில், திட்டவட்டமாக, இன்ன இன்ன காரணத்துக்காக அனுமதி மறுக்கிறோம், அல்லது இன்ன இன்ன காரணத்துக்காக அனுமதி வழங்குகிறோம் என்பதைப் பகிரங்கமாக எடுத்துக் கூற வேண்டும்.

பருத்தித்துறையிலே “கிளாஸ்” உற்பத்திக்கு திறமான மணல் இருக்கிறது என்பது எத்தனையோ விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ச்சி செய்து கண்ட உண்மை. அந்த இடத்திலே கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஒன்றினை ஆரம்பிப்பதற்கு தனியார் துறையினர் மாத்திரமல்ல, கூட்டுறவுத் துறையினரும் பல ஆண்டுகளாக முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். திரு. வீ. கே. கே. இராமசாமி போன்ற தனியார்களும், புலோலி பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம் போன்ற கூட்டுறவுத் தாபனங்களும் அங்கேயொரு கண்ணாடி உற்பத்திச் சாலையை ஆரம்பிப்பதற்காக எத்தனையோ ஆண்டுகளாக விண்ணப்பித்து வந்திருக்கிறார்கள். பல தடவைகளிலே எத்தனையோ பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்கள்கூடத் தலையிட்டு இந்த விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் படியும் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க அனுமதி கொடுக்கும் படியும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் பருத்தித்துறையிலே கண்ணாடித் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த அனுமதி கொடுக்கப்படவில்லை. எதற்காக, ஏன் கொடுக்கவில்லையென்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கோ, அல்லது கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்துக்கோ அனுமதி கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் தொழிற் கொள்கையில் இல்லையென்று நீங்கள் கருதினால், அரசாங்கமே ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம்.

பு. ஸ. 11.45

இன்று கண்ணாடித் தொழிற்சாலை, தண்ணீர் குடிக்கும் தம்ளர்களையும் போத்தல்களையும் சிமினிகளையும் தான் உற்பத்தி செய்கிறது. பருத்தித்துறையிலே உள்ள மணலாற்கூட சிறந்த கண்ணாடிப் பொருட்களை உற்பத்தி யாக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியின் மூலம் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடியதாக கண்ணாடிப் பொருட்களை உற்பத்தியாக்கலாம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கம் கண்ணாடித் தொழிற்சாலையைப் பருத்தித்துறையிலே கூடிய விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனை நிறுவ அரசாங்கத்துக்குப் பண வசதி இல்லையென்றால், பண வசதியுள்ள பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க சமாசத்துக்கோ, அல்லது தனிப்பட்ட நபர்களுக்கோ அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்திலே அச்சவேலியிலே அமைக்கப் போகும் தொழிற்பேட்டையைப் பற்றி இங்கு பேசப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தின் வருங்காலம் கைத்தொழிலில்தான் தங்கியிருக்கிறது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. அரசாங்க உத்தியோகம் போய்விட்டது. கமத் தொழிலுக்கு அவ்வளவு தூரம் அங்கு இடமில்லை. ஆகையால், கைத்தொழிலில்தான் அந்தப் பகுதியின் வருங்காலம் தங்கியிருக்கின்றது. ஏராளமான பணம் படைத்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை. பண வசதியில்லாத காரணத்தால் சிறிய சிறிய கைத் தொழில்களை ஆரம்பித்துத்தான் எங்கள் வருங்காலத்தை நாம் சமாளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும். அதற்காகத்தான் இந்தக் கைத் தொழில் பேட்டை மிகவும் அவசியம் என்பதை நாம் பல தடவை வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். ஒரு கைத்தொழிற் பேட்டையை மாத்திரம் அச்சவேலியிலே அமைப்பதனால் வருங்காலத்தைச் சமாளிக்க முடியாது. பல கைத் தொழில்களை அங்கு ஆரம்பிக்கும் அவசியம் ஏற்படும். ஆகவே ஆரம்பத்திற்காகவாவது அச்சவேலியிலே இந்தக் கைத்தொழிற் பேட்டையைக் கூடிய விரைவிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குத் தந்த நேரம் முடிந்துவிட்டதனால் எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්
තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்
தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatinyantota)

Mr. Chairman, with the indulgence of the House I would like to refer to one or two matters. I may start by referring the Hon. Minister to some of the things we discussed last time. If you look up the Estimates you will find to that there is only a token vote for the textile mill in Ambalangoda. Last year there was Rs. 1 lakh provided and we thought that some work was going to be done. Providing only a token vote means that no work is going to be done but that they are going to begin the work all over again. After all this is a dismantled mill from Pugoda. For five years now what has been happening? Surely, the Hon. Minister must inform the House and the country as to what has gone wrong. If they could have got the Tulhiriya mill working in two years, in double quick time, for five years what have they been doing in Ambalangoda? The basic work on the mill had already been done in Pugoda.

පී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්
නාව)

திரு. பி. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்னாவ)
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

The M. P. is not effective.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

The hon. Member for Ambalangoda (Dr. Saddhasena) was very vociferous about it. I am sorry he is not here at the moment.

Again, cotton cultivation has been completely dropped this time. This was one of the matters on which there was a short exchange of opinions also with the Hon. Minister; and even the chairman of the corporation apparently went down to Hambantota to start cultivating cotton. But nothing

seems to have happened. So, we would like to have some information on that too.

The Hon. Minister will recollect my raising certain questions sometime back in this House in regard to a brand of Sewing Machines called Brother Sewing Machines. Steuart & Co. Ltd. were allowed to import parts for assembling machines here. What have they done? They imported practically the whole machine and the Customs have held the consignment up. And it is still held up, I am told, as its release would depend on an order from the Ministry of Industries. An expert opinion on the matter would seem to be vital. I would like to know the present position on this also.

I believe the Fertilizer Corporation comes under the Hon. Minister. I would like to know from the Minister whether he has allowed an officer called the Project Administration Officer to offer jobs to other people. I do not think it is correct to do so. I have with me a letter sent by the State Fertilizer Manufacturing Corporation to Mr. V. S. Wijemanne, Hazlering Hall, Loughborough University, Loughborough, Leics, United Kingdom.

The body of the letter goes thus:

"Dear Sir,

Your reference is requested to our letter—"

—Whose letter? The corporation's letter.—

"—of even number dated 26th April 1969.

We understand that you have been successful at the Final Examination in the Chemical Engineering Degree and please accept our congratulations.

We have not heard from you regarding the acceptance of our offer of employment. Please communicate with us immediately whether you are agreeable to our offer and if so when you would be able to assume duties.

Yours faithfully,
State Fertilizer Manufacturing
Corporation.
Sgd. (illegible)
Project Administration Officer."

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Now, this Mr. V. S. Wijemanne is the son of the Hon. Minister of Justice. Is this the correct procedure? What kind of jugglery is taking place here? Merely because a person happens to be the son of a Minister, have you a right to offer a job to him without calling for applications, without giving a chance to others? It is most irregular. This is the kind of jobbery about which you were complaining when you were on this side of the House. What are you doing now? The same kind of jobbery.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. වන්නිනායක (මුදල් අමාත්‍ය)

(கௌரவ பூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

So there was jobbery then?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That was your complaint. I did not say there was. Now you are practising what you were preaching against then.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What you are preaching you practised?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

So you want more and more corruption there? That is what you say. That is what he has been preaching. I can now understand what you are up to.

Sir, these are all side-issues. Before I come to the main point, I must deal with one other point which the Hon. Minister made, about the electronics industry. I do not want to deal with this question of the Minister's son, and so on; I think it is most unfortunate that it

has been raised in this House. However, I am not happy about your attitude in regard to the electronics industry, Mr. Minister. Technically this is one of the most rapidly advancing industries. So rapid is the progress made in the field of electronics that, if anybody seriously thinks that we can successfully compete with others in this industry, he is making a mistake. We can have radiogrammes radio assembling units, and so on, but it is difficult for us to be up to date in technical know-how which other countries have developed over decades and decades. Japan has overshoot almost all the other countries in the West, in this field. I do not therefore agree with you, Mr. Minister, on starting an electronics industry in this country.

About your son's connections and all that, well, I am not interested. I do not know, and I am not concerned, for those are matters on which you must satisfy your own conscience.

Then, Sir, a word about the Fisheries Corporation. After all, the test, Mr. Minister, is that for five years you have been incharge of this. The test is not the supposed progress and so on, but whether the poor people get their fish at a reasonable price. The consumer is still paying through his nose for what he wants.

I will give you a case from the "Ceylon Daily News" of 24th August, which sums up the position under the heading "Very fishy business", thus:

"Last week the Fisheries Department made the proud announcement that mullet fish—and many other strange queer-sounding varieties—would be dished out to consumers at a cut-price.

The average fixed price was around sixty cents a pound according to the much-publicized announcement.

Even before its echo had died down, many men behind Ceyfish counters in Colombo were reverting to the old system of sale.

There was no mullet of any variety purchasable at sixty cents a pound.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

A consumer at a Colombo fish stall belonging to the Fisheries Department was told that a pound of mullet cost him 85 cents. The salesman explained that 25 cents was being charged extra for cutting up a whole fish.

And just across the Ceyfish stall, the private fishmongers were selling the same variety of mullet at Rs. 1.50 per pound."

Sir, the whole sales organization is not functioning satisfactorily, although the Hon. Minister might be talking about the increase in the catch. The real trouble is that actually the consumer does not get his fish at a reasonable price.

May I also quote from the "Ceylon Observer" of 11th August. This is also a Lake House paper. You had some nice things to say about the Lake House sometime back when you were here, but not now, I suppose!

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ම. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I still have.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිථි භූ. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Well, I am very glad to hear that. Of course, these papers cannot be said to be biased in our favour.

After referring to the loss of Rs. 2 1/2 million in your Fisheries Corporation, it states:

"It is a dismal record considering the rich opportunities for developing the fishing industry available at our doorstep. The main purpose must be production with stress on an increase of the fleet strength and on improved marketing. In the last one and half years there has been no addition made to the fleet.

The only attempt made to obtain two new tuna boats proved abortive. Marketing is in a chotic condition with large sums dissipated in hare-brained purchase schemes."

The main objective of the Corporation which must be to produce good fish for the people in a palatable form has been

pushed to the background by low priority, unproductive schemes like the building of offices resulting in the recruitment of nearly 1,500 casual labourers.

Some Fisheries Corporation employees who are shocked at the high priority given to these projects point to a transport yard costing an estimated Rs. 1 million work on which commenced some time ago at Mathumagala.

When the work was about half way through it was found that it was far too far from Colombo, the centre of operations and far too large to house the Corporation's fleet of vehicles....

The Corporation is such a vast complex that it requires a set of full time directors who can give it their undivided attention.

The Chairman, Mr. D. C. L. Amarasinghe is also the Chairman of the Milk Board, another sprawling empire. Director Rear-Admiral Kadirgamar is a director of both the Port Cargo Corporation and the Port Cargo Corporation, Trincomalee.

He is also a director of the Shipping Corporation in addition to being the head of the Royal Ceylon Navy. Another director, Mr. G. V. S. de Silva, heads the Ceylon Insurance Corporation. How can these directors, all able men, give of their best when they are burdened with work as important as the exploitation fisheries?

Even the ablest administrators will find it tough work. If the Fisheries Corporation is to get on with the job it must first get its priorities correct. It must also have a set of Directors who will be able to concentrate on fish production and marketing without being hamstrung by other pressures."

Surely, this is general criticism which is valid.

Mr. Minister, please look at your corporations and the people whom you have appointed to them. Take your geological section. The head of the Geological Department and the Mineralogical Department is also in charge of Mineral Sands. He has other duties to do. With what result? What progress have you made in geology?

දුටු 12

It was only yesterday that I had a discussion with a person who is the head of a department in Nigeria, a Ceylonese man. He says some of the best geologists that we have produced in Ceylon are employed in other countries. We are not using our own

විසර්ජන කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

talent in this country. There is one Kumarapeli—I think that is his name—in Canada holding a very high post. He commands a premium. Anybody would be prepared to employ him. He is a worthy son of Ceylon but we have no place for him. There are a number of our geologists scattered throughout the continent of Europe. We cannot find work for them here.

We have got one or two people, but they have got so many other jobs to do that no job is done properly. How many of the managing directors and chairmen of boards are doing a number of jobs at the same time? Can you expect them, with the best will in the world, to do all these jobs? Each one of these jobs by itself is sufficiently big.

Your Fisheries Corporation surely demands a full-time man who can devote all his energies, his time, and his concentration to this job of improving not only the catch of fish but also the marketing of fish. Now the poor consumer does not get his fish cheap. That, after all, is the main criterion from the point of view of the country.

May I now pass on to another question, namely, tyrecraft. I have had a lot of hope in regard to our tyrecraft. I am not quite satisfied. Mr. Minister. Will you please check up on your own? There is something wrong there.

I have now given up using your Kelani tyres because I find they do not last even five or six months. There is something wrong with the quality of tyres that are being produced. During the first six months of production the tyres were good, but the subsequent production is not up to standard. There is some conflict that is going on inside that corporation between the people who matter. There is considerable confusion and considerable disorganization in the place and this produces strikes. I would like the Hon. Minister to look into it. I would not say anything more than that. I am not concerned about the strikes.

How can we justify bringing the Birlas into this country? I am sorry the Hon. Minister of State is not here. He is also one of those who have been advocating the idea of the Birlas coming here. In this connection I want to read a news item from the "Ceylon Observer" of the 29th of August:

"Birla group for probe—

Prime Minister Indira Gandhi's Cabinet today decided to appoint a commission of inquiry into charges of malpractices against The Birla Group of firms, one of India's biggest industrial houses.

The decision followed an official investigation into the affairs of the company by a special commissioner".—

Mind you, after a special commissioner investigated, they found that there was a *prima facie* case and the whole thing is now going before a commission of inquiry, and charges have been framed against Birlas for malpractices. In point of fact, Mr. Morarji Desai who was dismissed as Finance Minister last month was accused of shielding them though Mr. Desai has denied the charges.—

—"The allegations against Birlas relate to income tax, central excise, customs, foreign exchange regulations, capital issues, manufacture of sub-standard products, profiteering and "favours" shown to The Birla Group by the Central and State Governments."

Now you are going to bring this octopus here. With all the shady business of this group of firms why are we inviting them here? I do not understand. Can you not find somebody else? There is enough local capital for production, with our local people. It is most desirable that we do so. If you invite the Birlas and they get a foothold here, I tell you, you will never know where you will end. They will buy up our already corrupt administration. They have large resources. They have even been able to get hold of the Finance Minister of India. That is the charge against Mr. Morarji Desai. The poor Minister, do you think he will be able to stand up to the Birlas?

விசேஷத் துறைக் கமிட்டி, 1969-70

—கூர்தி உரை

சுரு வந்தியாயக

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

We are not frightened of the *billas*.

அவரீசு உன். உதி. பரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

There are plenty of people in your Government.—[*Interruption.*]

சுரு வந்தியாயக

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

This is only a charge against Mr. Morarji Desai.

அவரீசு உன். உதி. பரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I do not know whether the Hon. Minister is aware that the Birlas and Dalmias in India do not have a savoury past. Now you are going to bring them in here lock, stock and barrel.

In point of fact, as a one-time Finance Minister, I am convinced of one thing. If we are to save Ceylon's foreign exchange position, we have to do one thing: clean up Sea Street first. The racketeering in foreign exchange that is going on can never be stopped unless we can clean up Sea Street.

சீ. உல். சிசீசேன மயா. (பிங்கிரிய)

(திரு. ஜே. எல். சிசீசேன—பிங்கிரிய)

(Mr. J. L. Sirisena—Bingiriya)

The Department of Inland Revenue is not raiding them.

அவரீசு உன். உதி. பரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

That is the kind of thing that is taking place. Why bring up people like Birlas into this country? I would strongly advise the Hon. Minister, please do not have anything to do with them and please do not invite people who can create a considerable amount of trouble for us in the future.

Then a word about Tulhiriya. Mr. Minister, are you satisfied with what is happening at Tulhiriya? Surely this country and this House are entitled to get a full picture of the Tulhiriya project. You cannot convince people that the estimate of your project has shot up by a Rs. 100 million. I can understand a change of Rs. 5 million, or Rs. 6 million, or Rs. 10 million, but how can you account for a modification of your estimate by Rs. 100 million? Your estimates are worked out long before by experts from various countries. You have consulting experts of various types. You do not embark on a Rs. 200 million project light-heartedly, as if you are doing a Rs. 100,000 job. So, how can you explain an increase of Rs. 100 million on this project?

According to the newspapers, the Planning Ministry—

சுரு டி. பி. அர். குணவர்தன

(கௌரவ டி. பி. அர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

What is the newspaper you are reading from?

அவரீசு உன். உதி. பரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am again reading from the 'Ceylon Observer'.

சுரு டி. பி. அர். குணவர்தன

(கௌரவ டி. பி. அர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Lake House?

அவரீசு உன். உதி. பரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Yes, of course, Where else do you think we get our information from? And Lake House cannot be giving information in our favour. That much is certain.

"A high powered official committee—possibly a Cabinet committee—is to probe what the Planning Ministry considers the fantastically high cost of building the new thirteen acre textile complex at Tulhiriya in the Dedigama constituency.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරුණ සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

A preliminary investigation conducted by the Ministry of Planning has revealed that :

- (1) the cost of the Tulhiriya textile project had shot up from Rs. 198 million to Rs. 298 million."

According to your estimate for this, it was going to cost only Rs. 198 million. There is a Supplementary Estimate that the Hon. Minister has placed before us which increases the cost of the Textile Mill at Tulhiriya to Rs. 269 million.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

The additional sum required is Rs. 38.2 million.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාභිති ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

Obviously there is something wrong somewhere because, according to this newspaper report, there is supposed to be a Planning Ministry investigation.

To continue:

- "(2) the cost of assembling and installing machinery at this factory had gone up from Rs. 3 million to Rs. 34 million.
- (3) that a circuit bungalow was to cost close to Rs. 1 million."

Why do you want a circuit bungalow? After all Colombo is not that far away. Who is going to reside there? How many hours travel is it? One and a quarter hours at most. Must you have a circuit bungalow put up at a cost of one million rupees at Tulhiriya?

Then again, the paper report says:

"The State Engineering Corporation has told Planning that the high cost of installing the machines was due to the fact that the components involved were very small and a tremendous amount of work had to be done."

Surely, these are estimates that they made and they know what the job was going to be. Or did they not know what had to be done before they started the work?

"Inquiries made by Planning reveal that the usual cost of assembling textile machinery works out to around 10 per cent of the c.i.f. cost of the machinery itself. In this instance the cost has gone far beyond that.

The State Engineering Corporation point of view on the circuit bungalow was that they were constructing it to specifications given them by the Textile Corporation. The building was large and the finish was of high quality."

Why this huge building and why this finish of high quality? For whose benefit is this circuit bungalow costing Rs. 1 million?

"There is a school of thought that a luxurious circuit bungalow is hardly a necessity anywhere—particularly as close to Colombo as Warakapola.

Mr. A. N. S. Kulasinghe, the Chairman of the State Engineering Corporation, today defended the State Engineering Corporation vigorously against the case that has been made out by Planning.

He said that no Cabinet Committee was being appointed to probe the Tulhiriya project. What was being appointed was an official committee. He did not know its constitution. Its function would be to consider how to cut costs of the project.

Mr. Kulasinghe said that since the building of the new factory began, the rupee had been devalued. FEECs had been introduced and the scope of the work widened. That had sent up costs."

I understand that the increased cost as a result of FEECs as well as devaluation is Rs. 27 million. So, how do you account for the balance? It is nearly Rs. 70 odd million. Surely there must be something wrong in this whole business.

As a matter of fact the 'Ceylon Observer' of the 3rd August says:

"Priorities forgotten, Planning haywire, Colossal Wastage.

Employees horse—whipped"—

Wonderful place, this is!

"At Tulhiriya where the gigantic Government Textile Mill is coming up (1) priorities have been forgotten (2) wastage is colossal and (3) programming seems to have gone haywire.

'Observer' investigations reveal that recently one of the employees was tied and horse-whipped by certain elements that have taken over sub-contracts. It is alleged that these contractors have 'influenced' certain Corporation officials to look the other way."

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරුක සහාය

Wonderful things are apparently happening in this place. And in this twentieth century you are even horse-whipping people. It goes on to say:

“Employees who privately allege that robbery and wastage are the main causes for the rise in building costs are even afraid to complain.”

I am told that the Hon. Minister has appointed a technical committee for the purpose of inquiring into this business.

Everything is wrong with the State Engineering Corporation. Do not be satisfied with the State Engineering Corporation. I have reports here from inside the corporation. They have undertaken more work than they can possibly cope with. The supervising staff handles sites without any proper organization. Materials are wasted in plenty. That is, perhaps, the explanation for this state of affairs. The corporation's activities have just expanded. Now, I must say that the establishment of the State Engineering Corporation was a good venture. Mr. Kulasinghe, who is the head of this corporation, is absorbing every possible construction effort, and the result, I think, is that the waste is colossal. The tremendous increase in costs is due to this waste. Contracts are given to sub-contractors. No tenders are called. There is no proper supervision. The result of all this is considerable waste, and people are making money with a vengeance. All kinds of sub-contractors are given because they do not have the personnel to check all the construction work. I do not want to read this document at length. I only want to say that the waste that is going on in the corporation is colossal.

Then, Sir, I have a little time to spend on the Leather Products Corporation. I have dealt with the Leather Products Corporation more than once in this House. I know Mr. Linus Silva. I cannot get anything into the Hon. Minister's head

about Mr. Linus Silva. At the present moment the Leather Products Corporation is in a complete mess. I want to impress upon the Hon. Minister that it is desirable that Mr. Linus Silva should be removed as early as possible if the corporation is to be saved. There is not a single responsible person available for work at the Leather Products Corporation at the present moment. All the people have left. There is no accountant. There is no administrative manager. There is no production manager. There is no chief accountant. There is no supplies manager. I have got a list of about 15 people who have left within a couple of years after being appointed by Mr. Linus Silva. Last year the Hon. Minister said in this House, “I have now appointed a chief accountant, who is one of the finest accountants.” Even he has left the corporation. You cannot work with a man like Mr. Linus Silva, the present chairman. He has made a complete mess of the Leather Products Corporation, and I have got enough material to prove to the satisfaction of the Hon. Minister that everything is wrong with the corporation.

In point of fact they want to have a new tannery and they got down an expert, Mr. Anderson, to give an estimate. Instead of accepting his estimate they pushed up the cost to Rs. 11 million and modified it to suit themselves. The Leather Factory is in a chaotic condition. I do hope the Hon. Minister will take some action.

At one stage they were doing really well. They have a monopoly of the shoe industry. You do not permit the import of shoes. The prices of shoes produced by the corporation have increased by very nearly 90 per cent. They are mulcting the consumers. At the present moment they have a stock of 80,000 pairs of shoes unsold. They are not selling because the prices are too high, and the quality of the shoes is not satisfactory.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

Therefore I feel that everything is wrong with regard to the Leather Factory. I know that the Hon. Minister does not like to hear anything said against Mr. Linus Silva. I cannot help it. I have no personal grudge, but I am concerned with the Ceylon Leather Products Corporation. I do want the Hon. Minister to have a complete and fresh inquiry. I think the Permanent Secretary has said, "I will not have any dealings with Mr. Linus Silva. I cannot have any dealings with Mr. Linus Silva because he is such an irresponsible person." He is now having dealings direct with the Minister himself in violation of all the financial regulations. That is what is happening at the Leather Factory.

I am grateful for the indulgence given me. I have much more to say on this question but I do not want to delay the House. I do hope the Hon. Minister will take cognizance of what I have stated and save the Leather Factory from its present mess.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. හා. 2 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed.

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලෙ)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—குண்டசாலை)

(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

ගරු සභාපතිතුමනි, කර්මාන්ත හා ධීවර අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කතා කිරීමට අවසථාව ලබා දීම ගැන මම තමුන් තාන්සේට පළමු වෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන දෙපාර්ත මේන්තු හා සංස්ථා ගැන—ඒවායේ වැඩ කටයුතු ගැන—විරුද්ධ පක්ෂයේ නියෝජිතයා කරන බව කවුරුත් පිළිගන්නා

තොයෙක් මන්ත්‍රීවරු තොයෙක් විධියට විවේචනය කළා. තමුන් තාන්සේත් අපි කවුරුත් දන්නා කාරණයක් නම්, 1965 න් පසුව—ගරු පිලිප් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා මෙම අමාත්‍යාංශය භාර ගත් තාට පසුව—මේ රටේ කර්මාන්තවල විශාල දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව. අපට මත කසි, ඊයේ සිට මේ මොහොත වන තෙක්, විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් කර්මාන්ත ගැනත් ඒ වගේම නිෂ්පාදන යන්ත්‍ර ගැනත් තොයෙක් විධියේ විවේචන යන්ත්‍ර කළ බව. දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) ඒ මන්ත්‍රී තුමාගේ කථාවේදී කියන්න යෙදුනා, බිලේඩි තල කර්මාන්තය ගැන. මේ බිලේඩි කර්මාන්තය අනුමත කළේත්, එම කර්මාන්තය ආරම්භ කිරීමට ආධාර උපකාර කළේත් පසුගිය රජයෙන් බව සමහර විට ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අමතක වී වෙනත් ඇති.

ගරු සභාපතිතුමනි, දැනට මාසයකට දෙකකට පමණ උඩදී අපේ ගරු ඇමතිතුමා මේ බිලේඩි තල කර්මාන්තය හරියට කර ගෙන යන්නේ නැති නිසාත්, මේ රටට අවශ්‍ය හොඳ බිලේඩි තල සැපයීම අවශ්‍ය යෙන්ම කළ යුතු දෙයක් නිසාත් ඒවා සාදන්නට අලුත් කර්මාන්ත ශාලාවකට—දැනට අනුමත වී තිබෙන කර්මාන්ත ශාලාවකට—අනුමතිය දෙන්න අදහස් කළ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පක්ෂය මොකක්ද කිව්වේ? කර්මාන්ත ශාලා 3ක් දැනට අනුමත වී වැඩ කරගෙන යද්දී ඇයි නැවත වරක් තවත් කර්මාන්ත ශාලාවකට අනුමතිය දෙන්නේ කියන ප්‍රශ්නය මතු කළා. අද ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරන ඒ බිලේඩි තල ප්‍රයෝජනයට ගැනීමට තරම් සුදුසු තත්ත්වයක් නැති බව කවුරුත් පිළිගන්නා කාරණයක්. ඒ නිසා එම බිලේඩි තල හොඳට නිෂ්පාදනය කිරීමේ අදහසින් තවත් සමාගමකට අනුබල දී තිබෙන්නේ කියන එක විශේෂයෙන් මතක් කරන්න මින.

අද මේ රටේ පිහිටි කර්මාන්තය ගැන කල්පනා කර බලන විට අප කාටත් සන්තෝෂ විය හැකියි. ලංකා පිහිටි කර්මාන්ත ශාලාවේ අද මහජනයාට ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි තත්ත්වයේ හොඳ පිහිටි නිෂ්පාදකයා කරන බව කවුරුත් පිළිගන්නා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කාරණයක්. ඒ වගේම සිමෙන්ති කර්මාන්තය ගැන කල්පනා කර බැලුවත් අපට කාටත් සතුටු විය හැකියි. ඔය විධියට බලන විට මේ රටේ කර්මාන්ත ගැන අපට කාටත් සන්තෝෂ විය හැකි බව පිළිගන්නා ඕනෑ. ඒ වගේම මේ රටට විශාල විදේශ විනිමයක් ලබා ගන්නා හම් සංඝ්‍යාවේ නිෂ්පාදනය කරන සපත්තු ගැන අපි විශේෂයෙන්ම සතුටු වෙන්න ඕනෑ. එම සංඝ්‍යාවෙන් වෂීයකට රුපියල් ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මුදලක් ලබා ගන්නා අතර මේ රටේ මහජනයාට ගැළපෙන පරිදි, මහජනයා සතුටින් මිල දී ගන්නා පරිදි, එහි සපත්තු නිෂ්පාදනය කෙරෙනවා. ඒ කෙසේවෙතත් මට ප්‍රථම කථාකළ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කතා කරමින් කිව්වේ මොකක්ද? අවුරුදු පනාම වාගේ මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ කතා කිරීමේදී එතුමා මෙම සංඝ්‍යාවේ සභාපති ලීනස් සිල්වා මහතා විවේචනයට ලක් කරනවා. අපි දන්නේ නැහැ මොන හේතුවක් නිසාද කියා. එහෙත් මේ සංඝ්‍යාව නම් හරියාකාරව වැඩ කර ගෙන යන බව කියන්නට ප්‍රථමත්කම තිබෙනවා. එමෙන්ම මහජනයාත් එය පිළිගෙන තිබෙනවා. මේ සභාපති මහත්මයාට යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා මේ අන්දමට දොස් කියන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියා මා විපරම් කර බැලුවා. ඒ අනුව මට යම්කිසි තොරතුරු වගයක් දැන ගන්නට ලැබුණා. 1963 ඔක්තෝබර් හරියේදී ගිරිදර මෝල සම්බන්ධයෙන් ණයක් ඉල්ලා මහජන බැංකුවට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් යවා තිබෙන බව මට දැනගන්නට ලැබුණා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If you are going to attribute any motives to an hon. Member I cannot allow it.

විජේසිරි මයා.

(திரு. விஜேசிரி)

(Mr. Wijesiri)

ඒ අවස්ථාවේදී මේ සභාපති මහත්මයා මහජන බැංකුවේ උප සභාපති හැටියට එම ණය ඉල්ලුම් පත්‍රය ප්‍රතික්ෂේප කළා

කියන එකයි අපට දැන ගන්නට ලැබුණේ. ඒ මහත්මයාගේ වැඩ කටයුතු කොතරම් හොඳ වුණත් එදා සිටම ඒ මහත්මයා කරන හැම දෙයක්ම තරක හැටියටයි මේ අයට පෙනෙන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රජය යටතේ කර්මාන්ත පිළිබඳ දියුණුවක් මේ රටේ ඇති වී තිබෙනවා. මේ රජය පිහිටෙව්වාට පසුව කර්මාන්ත දියුණුව කොතරම්ද කියනවා නම් තෙල් සහ මේද සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන මා විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්නට ඕනෑ. ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලය කොතරම් ලක්ෂණව මහජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන අන්දමට කටයුතු කර ගෙන යනවාද කියනවා නම් අද ගෙදරක පොල් කුඩු ටිකක් අපතේ යවන්නේ නැහැ. අද එයිනුත් ප්‍රයෝජනයක් ගන්නා බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට ඕනෑ. එපමණක් නොවෙයි; කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව කර්මාන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමාට මා ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ.

1965 ට පෙර මේ රටේ සෑම කර්මාන්තයක්ම කොළඹ අවට ප්‍රදේශවලටත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමතිවරුන් නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවලටත් පමණක් සීමා වී තිබුණා. කියන්නත් සන්තෝෂයි, මේ රජය පිහිටෙව්වාට පසුව, විශේෂයෙන්ම කම්මන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමාගේ උත්සාහය සහ ආධාරය ඇතිව, උඩරට ප්‍රදේශ වාසින්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිසත්, උඩරට ප්‍රදේශවල රැකිරක්ෂා නැති තරුණ තරුණියන්ගේ ප්‍රයෝජනය පිණිසත්, පල්ලෙ කැලේ වතුයාය රජයට අත්පත් කර ගෙන එයින් අක්කර 100 ක පමණ බිම් ප්‍රමාණයක් කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය බාරගෙන දැනට එහි පළමු වැනි පියවරේ වැඩ ආරම්භ කර තිබෙනවා. ලක්ෂ 106ක් පමණ වියදම් කර කර්මාන්ත ශාලා 35 ක් පිහිටුවීමට වැඩ ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ 35 ත් සමගම තවත් පුහුණුවීමේ මධ්‍යස්ථාන කාර්යාල යනාදී ගොඩනැගිලි සියල්ලම අඩංගු ඒ පළමු වැනි පියවරේ වැඩ දැන් ආරම්භ කර තිබෙන බව සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, උඩරට ප්‍රදේශවාසීන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ගේ දුක පිළිබඳව නියම අවබෝධයක් ඇති කර ගෙන කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයත් මේ රජ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[විදේශික මයා.]

යන් ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙළේ පළමු වැනි පියවරෙන් පමණක් එහි වැඩ නිම වූවාට පසුව අපේ ප්‍රදේශවල රැකිරීම් නැති තරුණ තරුණියන් 45,000 කට පමණ රැකිරීම් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මේ ඇමතිතුමාත් අමාත්‍යාංශයත් ඒ පියවර ගන්නවා ඇතැයි මා විශ්වාස කර තවා. එමෙන්ම දෙවැනි පියවර ආරම්භ කළාට පසුව තවත් කර්මාන්ත ශාලා 50ක් පමණ ඉදි කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවා. උඩරට ප්‍රදේශයේ, විශේෂයෙන්ම මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ, රැකිරීම් නැති තරුණයන් 35,000 ක් පමණ ලියාපදිංචි වී සිටිනවා. පල්ලෙකැලේ කර්මාන්ත නගරයෙන් මේ 35,000 ට රක්ෂාව දී උඩරට ප්‍රදේශයේ—විශේෂයෙන් මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ—රැකිරීම් ප්‍රශ්නය මේ අමාත්‍යාංශය මගින් විසඳන්නට මේ රජය උනන්දුවකින් කටයුතු කරන බව මා මතක් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, 1965 වන තුරු අපි කාලයක සිටම පල්ලෙකැලේ වතුයාය රජයට අත් කර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවලදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාව මේ ස්ථානයේදීම කියා සිටියේ, උඩරට ප්‍රදේශවල කර්මාන්තශාලා ආරම්භ කිරීමට එතුමිය අදහස් නොකරන්නේ ඒ ප්‍රදේශය කර්මාන්ත සඳහා නුසුදුසු ප්‍රදේශයක් නිසා බවයි. අද දිනත් දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගේ (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) කථා වේදී සඳහන් වුණා, යම්කිසි කර්මාන්ත ශාලාවක් ඒ ප්‍රදේශයටත් ලබා ගැනීමට 1956 සිටම එතුමා උත්සාහ කළ නමුත් මෙතෙක් ඒ ප්‍රදේශයට කර්මාන්තශාලාවක් ලබා ගන්නට බැරි වුණා කියා. මා ඒ ගැන කතාගාටු වෙනවා. එහෙත් ජාතික රජය බලයට පත්වීමෙන් පසුව ලංකාවේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයට පමණක් සීමා වී තිබූ කර්මාන්තශාලා මහනුවර, ගාල්ල, යාපනය වගේ ප්‍රදේශවලත් පිහිටුවා ගන්නට පුළුවන් වීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. දැන් ඒ ප්‍රදේශවල අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කර පවත්වාගෙන යන්නට පුළුවන් කර්මාන්තශාලා ඒ ප්‍රදේශයේ පිහිටුවා තිබෙන නිසා ප්‍රදේශයේ තරුණ තරුණියන් රාශියකට රැකිරීම් ලැබීමට යනවා. අපට මේ කටයුතු සඳහා ආධාර උපකාර කළ අපේ කර්

මාන්ත හා ධීවර ඇමතිතුමාට ප්‍රදේශවාසී සියලු දෙනාම වෙනුවෙන් මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

පල්ලෙකැලේ කර්මාන්ත නගරය ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින අකුරුණ ගරු පළමුවෙනි මන්ත්‍රීතුමාත් (හේමන්ද සිරි සේන මයා.) දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් වැනි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් විශේෂයෙන්ම අපේ ප්‍රදේශයේ ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා, මේක බොරුවක් ය, මුළාවක් ය, කියා. ගරු සභාපතිතුමනි, 1970 මහා මැතිවරණයක් එන නිසා මේ කර්මාන්ත පුරයේ කටයුතු දවසින් දෙකින් ආරම්භ කර මහජනයා රවටන්නට අපේ අදහසක් නැති බව මා මේ ගරු සභාව ඉදිරියේ කියනවා. ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේ නියම සැලැස්මක් ඇතුළු වැඩ කරන්නයි. දැන් ඒ සැලැස්මේ සියලු දෙයක්ම අවසන් කර වැඩ ආරම්භ කර තිබෙනවා. 1970 මැතිවරණයෙන් පසු හෝ ඊට ප්‍රථමයෙන් හෝ ඒ කොන්ත්‍රාත් කරුවන් විසින් ගොඩනැගිලි වැඩ අවසන් කළාට පසු කමිණිත්තශාලාවේ වැඩ ආරම්භ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

උඩරට ගැමි ජනතාව කවුරුත් වාගේ දැන් මේ රජය කෙරෙහි විශ්වාසයක් තබා තිබෙනවා. රජය විසින් කළ යුතු වැඩ කොටස අවංකව කරගෙන යනවාය කියා ඒ ප්‍රදේශවාසී තරුණ තරුණියන්ගේ විශ්වාසය රජය කෙරෙහි තහවුරු කර තිබෙනවා. ඒ අය මේ මැතිවරණයට ප්‍රථම රැකියා බලාපොරොත්තු වන උදවිය නොවෙයි. ඒ අය තුළ විශ්වාසයක් තිබෙනවා ජාතික රජය ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා වැදගත් පියවර කීපයක් අරගෙන තිබෙනවාය කියා. ඒ පියවරවල් උඩ ඒ අයගේ රැකිරීම් ප්‍රශ්නය ඉදිරි කාලයේදී විසඳන්න පුළුවන් වේවිය කියන විශ්වාසයයි ඔවුන් තුළ තිබෙන්නේ.

මට දී තිබෙන කාලය අනුව දීර්ඝ වශයෙන් කථා කිරීමට අවස්ථාවක් නැහැ. මේ කාලය මට ලබා දීම ගැන තමුන්නාන්සේට ස්තූති කරන අතර, විශේෂයෙන් මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ තරුණ තරුණියන්ගේ රැකිරීම් ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස ගරු කමිණිත්ත හා ධීවර ඇමතිතුමා ගෙන තිබෙන වැදගත් පියවර සම්බන්ධයෙන් මා එතුමාට මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ වැසි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

යන් වෙනුවෙන් ස්තූති කරනවා. ඒ වාගේම අපට මේ කටයුතුවලට සහයෝගය දෙමින් උපකාර කරන උදවිය අසුවල් අයය කියා සඳහන් කිරීමත් මගේ යුතුකමක් යයි මා සලකනවා. කර්මාන්ත සංවර්ධන මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමාත්, එහි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයත් අතික් නිලධාරී මහත්වරුන්, කමිෂන් වතු සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභා පතිතුමාත්, සාමාන්‍යාධිකාරීතුමාත්, අතික් නිලධාරී මහත්වරුන්, කමිෂන් අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලෙකම්තුමාගේ සිට සෙසු නිලධාරී මහත්වරු දක්වා සැමදෙනාටමත් පල්ලෙකැලේ කර්මාන්ත පුරය ආරම්භ කිරීමට දැක්වූ උනන්දුව සහ දුන් සහයෝගය ගැන ස්තූතිය පුද කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 2.15

දයා ටී. පස්කුවල් මයා. (මතුගම)

(திரு. தயா டி. பஸ்குவல்—மதுகம)

(Mr. Daya T. Pasqual—Matugama)

ගරු සභාපතිතුමනි, කමිෂන් හා ධීවර අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු සම්බන්ධව සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවෙහි දෙපාර්ශ්වයේම ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඇමතිතුමන් යටතේ ඇති නොයෙකුත් අංශ ගැන ගුණදොස් දැක්කුවා. ඒ ගුණදොස් දැක්වීම, මා හිතන්නේ නැහැ, ඇමතිතුමන්ට වරද තැබීමක් කියා. ඇමතිතුමා දැන හෝ නොදැන තම තමන් වෙත ලැබී තිබෙන ආරංචි හා තොරතුරු අනුව ඒ අංශවල වැරදි නැති කර ඒවා දියුණු කිරීමේ චේතනාවෙන් තමයි එසේ කරුණු දක්වන්නට ඇත්තේ.

1956 දී ආරම්භ වූ ජනතා යුගයේ දී එම ජනතා යුගය උදා කිරීමට පුරෝගාමී වූ කෙනෙක් හැටියට මේ ඇමතිතුමාව හඳුන්වන්න පුළුවන්. ජනතාවට ඉතාමත් අවශ්‍ය වූ ආහාර හා කෘෂිකර්ම අංශයන්හි සැහෙන විප්ලවයක් ඇති කර ජනතා ප්‍රසාදය දිනාගත් එතුමා නිතරම කටයුතු කෙළේ නියම අවබෝධයකින්. එතුමා නොදන්න දේවල් කරන්න ගියේ නැහැ. නිතරම දන්න දේවල් තමයි එතුමා කළේ. එසේ වැඩ කටයුතු කරන විට තමන් යටතේ සිටින අය කරන වැරදිවලට පවා දොස් අහන්නට සිදු වීම වළක්වන්න බැහැ. එහෙත් ඒ දොස් පැවරීමේදී කිපෙන්නේ නැතුව, ඉවසිලිවත්තව, ඒවා නිදොස් කර ගැනීමෙන් එතුමා කරන්නේ ලොකුම දේ වියක්. මෙම සාකච්ඡාවේදී එතුමන්ට උප

දෙස් දීමට හෝ වෙනත් අංශ ගැන විවේචනය කිරීමට මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

දිවා භෝජනයට පෙර කථා කළ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුටම මා ඇහුම් කන් දුන් අතර, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන විට ඒ මන්ත්‍රීන් දෙදෙනෙකු අතර සටනක්—ආරාච්ඡේ සහිත සටනක් නොවෙයි. ප්‍රීතිය පළ කරන සටනක්—දකින්නට ලැබුණා. බලපිටියේ මන්ත්‍රීතුමා (ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මයා.) වෙනුවට ඒ ආසනයේ යම් යම් කටයුතු එතුමා නොදැනුවත්ව, ඊට ආසන්න ආසනයේ මන්ත්‍රීතුමා විසින් කිරීම ගැනයි ඒ සටන ඇති වුණේ. සමහර විට බලපිටියේ අතුරු මැතිවරණයට එතුමා එතබව නොදැනගෙන වෙන්ත ඇති එසේ කෙරුණේ. උන්නාහේ අතුරු මැතිවරණයට ඉදිරිපත් වන්නට පෙර ඒ ආසනයේ සිටියේ විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රී කෙනෙක් නිසා ඒ ආසනයේ කටයුතු රජයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට බෙදා දීමයි කරන්න ඇත්තේ. එය තමයි සාමාන්‍ය සම්ප්‍රදාය.

මගේ ආසනය සම්බන්ධයෙන්ද එවැනිම ප්‍රශ්නයක් මතු වී තිබෙන බව කියන්නයි මා ඒ කාරණය සඳහන් කෙළේ. හැම දෙයක්ම ගරු ඇමතිතුමාගේ දැනුම ඇතිව සිදු වෙනවායයි අපට විශ්වාස කරන්න බැ. තම ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත අතින් කිසිම සංවර්ධනයක් ඇති වී නැති බව දකුණු පළාතේ මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනා කියා සිටියා. මාතර, හම්බන්තොට හා ගාල්ල ආදී දිස්ත්‍රික්ක විශේෂයෙන් සඳහන් වුණා. කළුතර දිස්ත්‍රික්කය සම්බන්ධයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ ඊටත් වඩා දුක්ඛිත කතාවක්. කර්මාන්ත අතින් කළුතරට කිසිම තැනක් නැ. 1965 ට පෙර, කර්මාන්තයයි කිව හැකි අංශ දෙක තුනක් ආරම්භ කිරීමට වැඩ කටයුතු සැලසී තිබුණා. මතුගම ආසනයේ කළුගඟබඩ පිහිටි තෙබු වන නම් ගමේ උළු කර්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කිරීම සඳහා අක්කර සිය ගණනක ඉඩමක් පවා වෙන් කොට ඊට අවශ්‍ය වෙනත් නොයෙක් අංශවල ලක ලැස්ති වී තිබුණා. ඒ එක්කම, කළුගඟබඩ කඳු නම් ගමේ හාඩි බෝඩි කමිණිනශාලාවක් පිහිටුවීම සඳහා ඉඩම

விசர்சன பதன் கெடுதலு, 1969-70

—காரக பஸை

[பச்சுவுல் மொ.]

பகிஷ் கைடு விட்டிலெ மொரீய பவா உரு
நடு மொ மொஷ் “பாசி ரொஃ கர்மான்
ந ஸலாவ” யந டுந்விதி புவரூ பவா
உதி பவி கைடு நிவ்ணா. உ் வானெ, மரு
மொ பா நவன் ப்ஸாநயக ரெவென ப்ஷ
கர்மான்நஸலா டேகன் பிதிடுவிமெ ஓவதி
பவா ர்ஷயடு மொ கடுயு யோடா நிவ்ணா.
உ்மென் படிபிசெ மீ பிசெல்மெ நநர்
புணா. 1967 டீ மீவா கெரெநாடி அப ரெ
போரெந்நு புணு நபுன் உய ஓஷ்டு புணு
நா. ரெபிபிசெ மொ மன்திநுமொ கி
பாபிசெ உருமெ உ் பாவூ பிதி பி நிவென்
ந் மொடி. உ்மென் அபடு நதி மூ பிடு
ம பாவுணு மீ நந்ந்விசெ. கபநர்
டிப்திந்நயசெ மொரன், பூபந்ஃபெ,
பிவ்ணா. மருமொ பா கபநர் யந
புடிபெடு ரெர் வு நிவ்ணன், கபூரு
மொவிநாநிந் வு பி அப்துந்நக் ரெ
மன்நடு உ் மொவிந் ஓவன் ரெவென்
ந் நா, உ் கபூரு மெவ்நுரென் யடு
வந நிபா. ரு மொபெல் கர்மான்நயசெ
யபெந மொமொ டேகனு உ் பவாந்வு
பிபிநவா. நெபவந ருரு உ் கர்மான்ந
ஸலாவன் ஃரதிப கிதிடு கடுயு கெபெ
அரப்பெகந்ந் வு யாசடு அபிநி அந்நர்
100க பமன் பிதி பூமணயக ரு உ் கர்
மான்நய படிபா யெய மொ நி நிவென பி
வாநா புணா பபூபி. பிபெ பிவ்ணா
ருகிய ரெவென உ் கர்மான்நஸலாவ அபு
ரு பி மணநன் நிபிபெ நொபடிமொ மொ
அப கணபாபி பவநவா. மொ அபநிநுமொ
உ் மொ பிபா ரெ பூபவந்நகமன் நிபெ
நதி உ் கர்மான்நஸலாவ அபடு ரெ
டேமொந் கிபநடி வந பி மொ பூகா
கர்நவா. மொ டேமொமொ ப்நுநி.

உ். உ். அபிபெல் மஃபி மொ.

(மொபு ஏ. எல். அப்துல் மஜீதா)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

கெளரவ அக்கிராசனரவர்களே, இந்த
நாட்டிலே தன்னிறைவு காணக்கூடிய ஒரு
தொழில் மீன்பிடித் தொழில் என்று நான்
கருதுகிறேன். இந்த மீன்பிடித் தொழிலை அபி
விருத்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமான திட்டங்களைச்
செயலாக்கி வரும் கெளரவ அமைச்சர் ஒரு சில
தொகுதிகளிலே வாழும் மீனவர் களுடைய குறைகளை
நீக்காமல் இருப்பது குறித்து நான் மிக்க கவலையடைகிறேன்.

இந்நாடு ஏற்றுமதி வியாபாரத்திலே ஈடுபட்டு
வெளிநாட்டுச் செலாவணியைக் கூடுதலாகப் பெறத்தக்க
சூழ்நிலையை மீன்பிடித் தொழில் மூலம் உருவாக்க முடியும்
என்று நான் கருதுகிறேன். அத்தகைய ஒரு மகத்தான
தொழிலை இந் நாட்டில் முன்னேற்ற மடையச்
செய்யப் பெரும்பாலான மக்கள் தங்களால் இயன்றவரை
முயற்சித்து வருகிறார்கள். இந்த அடிப்படையிலே ஒரு சில
கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதல்த தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே,
இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம், வெருகல் முகத்துவாரம்,
சீனக்குடா, தோப்பூர் போன்ற பிரதான இடங்களிலே
மீனவர்கள் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
அந்தப் பகுதிகளிலே வாழும் மீனவர்களுக்கு—உடுக்க
உடையின்றி, உண்ண உணவின்றி, வசிக்க இடமின்றி
அன்னக் காவடி எடுக்கக் கூடிய நிலையிலே அங்கு
வாழும் மீனவர்களுக்கு பொருத்தமான திட்டங்கள்
ஆக்கப்பட்டு உதவிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
இந்த நாட்டிலே, மீனவர்களுக்கான வீட்டுத் திட்டமோ,
அல்லது ஆழ் கடலில் சென்று மீன்பிடிப்பதற்கான
வசதிகளோ செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை
இங்கே கூறாமல் இருக்க முடியாது.

எனக்கு முன் பேசிய உடுவில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் (திரு. வீ. தர்மலிங்கம்),
அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பொருத்தமான
இடங்களில் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தாமல்
பொருத்தமற்ற இடங்களிலே ஏற்படுத்தினார்கள்
என்ற குற்றச்சாட்டைக் கொண்டு வந்தார். 1956 ஆம்
ஆண்டுக்கு முன்பிருந்த ஒரு சூழ்நிலையிலே,
நிச்சயமாகவே அரசியல் காரணங்களுக்காகவே
தொழிற்சாலைகள் ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டன
என்ற கருத்தை நானும் ஏற்றுக் கொள்ளக்
கூடியவனாக இருக்கிறேன். 1956 ஆம் ஆண்டுக்கு
முன்பு திருவாளர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள்
மீன்பிடி அமைச்சராக இருந்த வேளையிலே,
“காத்தான்குடியிலே அமைக்கப்படவிருந்த
காகிதத் தொழிற்சாலையை வாழைச்சேனைக்கு
மாற்றிவிட்டேன்” என்று அவர் அன்று பெருமையோடு
கூறினார். என இந்தச் சபையிலே உடுவில் நாடாளுமன்றப்
பிரதிநிதி கூறினார். அதனை—எவ்வளவு தூரம்
முஸ்லிம்களைப் பாதிக்கக் கூடிய அளவுக்கு திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සිභාව

பலம் அன்று நடந்திருக்கிறார் என்பதை—
எண்ணுகிறபோது நான் மிகவும் கவலையடை
கிறேன். அதே நிலை இந்த நாட்டிலே நீடிக்கு
மாக இருந்தால் நிச்சயமாக நாடு வளம்பெற
முடியாது. அரசியல் காரணங்களுக்காகவோ,
அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ
தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முயல்வோமாக
இருந்தால் நிச்சயமாக நமது நாடு வளம்
பெற முடியாது என்பது எனது கருத்தாகும்.

கூட்டுத்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் பொழுது சீனக்குடாவிலே மீன்பிடிக்கூட்டுத் தாபனம், மண் கூட்டுத்தாபனம் ஆதிகளையெல்லாம் அமைந்துள்ளன. அந்தக் கூட்டுத்தாபனங்களிலே வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இறக்குமதி செய்யப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்களே தவிர அந்தப் பகுதியை குறிப்பாக திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இல்லை. திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்குமுகமாக அங்குள்ளவர்களுக்குத் தொழிற் கந்தோர் மூலமாக வேலை வசதி கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை இங்கே கூறாமல் இருக்க முடியாது.

அக்கிராசனர் அவர்களே, எனது தொகுதியிலே ஐந்து கூட்டுத்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. இந்த ஐந்து கூட்டுத்தாபனங்களினுள் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ்வருவன மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனம், மண் கூட்டுத்தாபனம் ஆகிய இரு கூட்டுத்தாபனங்களுமேயாகும். அந்தக் கூட்டுத்தாபனங்களிலே வேலை செய்பவர்கள் அதிகப்படியாக அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லர். அதனால் அந்த மாவட்டத்திலே வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவுக்கு இருந்துவருகிறது என அங்கே யுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் அடிக்கடி அமைச்சுக்கு எடுத்துக் கூறியும் இன்னமும் அந்தக் குறைபாடு நீக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே கூறாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்ததாக, மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் அமைக்கும் நிலை பற்றியும் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக மீனவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமாக இருந்தால், மீன்பிடித் தொழி

விலே அபிவிருத்தி காண விரும்புகிற மீன வர்கள் உள்ள இடங்களின் மத்தியிலே மீன் பிடித் துறைமுகங்கள் அமைக்கப்பட வேண் டும். அப்படியாயின் நிச்சயமாக மூதாரிலோ, இலக்கந்தையிலோ, வெருகலிலோ அல்லது சீனக்குடாவிலோ மீன்பிடித் துறைமுகங்களை அமைத்திருக்க முடியும். ஆனால் அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்தப் பகுதிகள் உதா சீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன வென்பதை மிக மனவருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன். எனவே இந்த நாட்டிலே எல்லாத்துறைகளை யும் எடுத்துப் பார்க்கின்றபொழுது, எந்தத் துறையிலே என்ன வேலை நடக்க வேண்டு மென்றாலும் அது அரசியல் அடிப்படையி லேயோ, பொதுத் தேர்தலை முன்னிட்டோ நடைபெறுகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. அந்த நிலை மாறவேண்டும். அந்நிலை எப் பொழுது மாறுகின்றதோ அப்பொழுதுதான் இந்த நாடு எல்லாத்துறைகளிலும் வளம் பெற முடியும்.

குறிப்பாக மீன்பிடித் தொழிலை எடுத்துக் கூறுகின்ற பொழுது நிச்சயமாக நாம் தன்னிறைவு காணமுடியும். நியாயமான, பொதுவான முறையிலே திட்டங்கள் அமைந்து பொருத்தமான இடங்களிலே அவை செயல்படுமாக இருந்தால்—

එස්. එම්. රාසමානික්කම් මයා.
(පද්ධිවිද්‍යා)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி
நுப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)
உங்களுடைய ஆட்சி வந்தால் அப்படி
நடக்குமா?

ඒ. ඒල්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஐராப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீது)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

நிச்சயமாக நடக்கும்.

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.
(බේරුවල)

(ஜனாப் எம். அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்—
பேருவலை)

(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—Beru-
wala)

உங்கள் அரசாங்கம் பதவிக்கு வராதது. அது வெறும் பகற்கனவு.

விசேஷப் பணம் கைபிழை, 1969-70

—கூர்வ கலை

பீ. பீ. அப்துல் மஜீத் ஓனீ.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

கனம் பேருவலைப் பிரதிநிதி (ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்) எங்களுடைய அரசாங்கம் பதவிக்கு வராது என்று சொல்லுகிறார். இன்று பொதுத் தேர்தல் நடக்குமாக விருந்தால் நிச்சயமாக அடுத்த ஆட்சி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி யாகத்தானிருக்குமென்பதை நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். எங்களுடைய ஆட்சி வந்தால் அரசியல் காரணங்களுக்காகவோ, கட்சி அடிப்படையிலோ, மதத்தை அல்லது மொழியை அடிப்படையாக வைத்தோ எந்தவிதமான காரியங்களிலும் நாம் ஈடுபடப்போவதில்லை. இந்த நாட்டினுடைய வளத்துக்காக, இந்த நாட்டின் வருவாய்க்காக போராடுகின்ற நாங்கள் நிச்சயமாக அப்படிச் செய்ய மாட்டோமென்பதைக் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

கௌரவ அக்கிராசனரவர்களே, நான் இன்னுமொரு கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். கிழக்கு மாகாணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றபொழுது, பொத்துவில் முதல் புல்மோட்டை வரை அமைந்துள்ள பிரதேசங்களை எடுத்துப் பார்க்கின்றபொழுது, நிச்சயமாக மூன்று தொழில்களிலே வெற்றிகாணக் கூடிய அளவுக்கு வீரம்பொருந்திய மக்கள் அங்கு வாழ்கிறார்கள்: அதாவது கமத் தொழில், கைத்தொழில், மீன்பிடித்தொழில். ஆனால் இந்த மூன்று தொழில்களிலும் கிழக்கு மாகாணம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. இந்தத்துறைகளிலே கிழக்கு மாகாணம் புறக்கணிக்கப்படவில்லையென்று இந்தச் சபையிலே எவராவது துணிந்து கூறமுடியுமா என்று நான் கேட்கின்றேன்.

எனவே அக்கிராசனரவர்களே, இந்த நாட்டிலே தன்னிறைவு காணக்கூடிய தொழில் மீன்பிடித் தொழில், அந்தத் தொழிலுக்குப் பொருத்தமான அமைச்சர் இருக்கிறார். எனவே, இந்தத் தொழிலில் நாம் தன்னிறைவு காணவேண்டுமென்றால் ஏற்கனவே

நான் கூறியதுபோன்று அரசியல் காரணங்களை அடிப்படையாக வைத்து காரியங்கள் நடைபெறக்கூடாதென்பதே என்னுடைய கருத்தாகும். அதேபோல, தொழிற்சாலைகளை அமைக்கின்றபொழுதும் அந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. நான் இன்னுமொரு விடயத்தையும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சில தொகுதிகளிலே தொழிற்சாலைகள், கூட்டுத் தாபனங்கள் அமைந்திருந்தால், அந்தத் தொகுதியிலே வாழுகின்ற மக்களுக்குத்தான் அங்கு வேலை வழங்குகிறார்கள். மூதார்த் தொகுதியைப் பொறுத்த அளவிலே அங்கு ஐந்து கூட்டுத்தாபனங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால், அந்தத் தொகுதியிலே வாழுகின்ற வாலிபர்களுக்கு வேலை வழங்காத முறையிலே எங்கோ இருக்கின்றவர்கள் அங்கு இறக்குமதிசெய்யப்பட்டால் அதை விட அநியாயம் வேறென்றும் இல்லை என்றுதான் நான் கூறுகின்றேன்.

பீ. ஓ. 2.30

அடுத்ததாக, கிழக்கு மாகாணத்திலே அமைந்திருக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் கூற வேண்டியிருக்கின்றது. கிழக்கு மாகாணத்திலே, வாழைச்சேனையிலமைந்திருக்கின்ற கடதாசித் தொழிற்சாலைக்குப் போகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்பட்டது. இந்தத் தொழிற்சாலையிலே பாரபட்சம் நடக்கிறது, அநியாயம் நடக்கிறதென்று கௌரவ கற்குடாப் பிரதிநிதி (திரு. கே. டப்ளிடி. தேவநாயகம்) அவர்களுக்குக் கூறினார்களாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையிலே இந்தக் கடதாசி ஆலைக் கூட்டுத்தாபனத்திலே நியாயமான முறையிலே வேலை நடக்கிறது, நிருவாகம் மிகத் திருப்திகரமான முறையிலே நடக்கிறதென்று தான் கூறுகிறேன். அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து மட்டுந்தான் அதிகமான இலாபம் கிடைக்கிறது என்பதை நான் உணரக் கூடியதாக இருந்தது. எனவே அதைக் கூட்டுத் தாபனங்களிலேயிருக்கின்ற ஊழியர்களுக்கு நான் இங்கு நன்றி கூறாமல் இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சாதி, மத, பேதமற்ற முறையிலே இந்த நாட்டிலே தொழில் நிலையங்களும் மீனவர் திட்டங்களும் அமைந்தால் நிச்சயமாக இந்த நாடு பொருளாதாரத்தில் வளம் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

விசேஷப் பதவி கெடுப்பத, 1969-70

—கூடுதல் உரை

அப்துல் கைம் மகார் மஹ்.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Mr. Chairman, I am very happy to follow my good Friend the hon. Second Member for Mutur. In his speech he referred to the shortcomings of or the improvements necessary for the Eastern Province. When he was referring to these I was just wondering whether he is from the Eastern Province or elsewhere.

பி. பி. அப்துல் மஜீத் மஹ்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

I think he does not know his geography at all.

கூடுதல்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I know my geography. I think the hon. Member might take his seat without interrupting the hon. Member who is on his feet.

அப்துல் கைம் மகார் மஹ்.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

In the recent past if any large-scale development has taken place in any part of the country it is in the Gal Oya Valley, which takes the first place. Vast tracts of land have been brought under cultivation in that area. When you take into account the industrial development—you find the sugar factory in this area—and other aspects of development that have taken place in this area, you would wonder whether the hon. Second Member for Mutur was sleeping—

பி. பி. அப்துல் மஜீத் மஹ்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

The hon. Member is talking nonsense.

கூடுதல்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Please take your seat. If you do not I will have to ask you to leave the House.

பி. பி. அப்துல் மஜீத் மஹ்.

(ஜனாப் ஏ. எல். அப்துல் மஜீத்)

(Mr. A. L. Abdul Majeed)

The hon. Member does not know what is happening.

கூடுதல்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Pease do not intervene when an hon. Member is speaking. The hon. Member can speak on any matter concerning Ceylon. The hon. Member is not here to dictate what he should say.

அப்துல் கைம் மகார் மஹ்.

(ஜனாப் அப்துல் பாக்கீர் மாக்கார்)

(Mr. Abdul Bakeer Markar)

Having referred to those in the same breath he said that the Eastern Paper Mills has done a good job of work, has shown profits, and that it has been of great help to the people in that area.

I should like to point out to him that we all should be proud of the agricultural development that is taking place in the country today. The Government is spending large sums of money to improve agriculture and I think my good Friend must understand that quite a slice of this expenditure goes to the Eastern Province and that it has improved the conditions of the people in that area.

We are talking in terms of industry and industrial development in this country. I think it is an accepted fact that Ceylon is now starting an era of industrial development and for that we have to be grateful to the Hon. Minister for all the good work he has done after assuming the office of Minister of Industries and Fisheries.

In this connection, I think I cannot but quote what the Central Bank Report has to say on page 1:

“The main feature of economic growth in 1968 was a high rate of expansion in the volume of goods produced and consumed at home in the agricultural and industrial

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[අබ්දුල් ඛදීර් මාකර් මයා.]

sectors. This increase in output was strengthened by an appreciable improvement in export earnings.

It was mentioned in the Annual Report for 1967 that, despite the persistence of unfavourable world market conditions, the Ceylon economy was able to realize a substantial growth rate which was firmly rooted in production for domestic use. The forces that brought about economic recovery in 1967 gathered momentum and the economy grew at an accelerated pace in 1968."

That reveals to us the progress we have made in industrial growth and production. Again the Central Bank Report states at page 19 :

"The survey of industrial production conducted by the Central Bank lends support to the view that import substitution in industry has paid dividends. Industrial employment increased by about 36 per cent; labour input (number of man-days) by 42 per cent; output per man-day rose by 25 per cent.

There was an increase in overall productivity."

Mark these words :

—"Since 1965 there had been a growing trend towards increasing productivity in most branches of industry. This was mainly due to an expansion of the domestic market consequent to a rise in incomes particularly after 1966 and a higher rate of plant utilization. In 1964, the foreign exchange constraint adversely affected the manufacturing industry; this together with an over-valued rate of exchange, inflated investment cost and production costs and the presence of idle capacity led to a slow rate of growth at the beginning of 1965. But impressive increases in production were observed soon after, mainly due to larger foreign exchange allocations, fuller utilization of productive capacity and entry of new industries."

The report continues and this is what the next paragraph says :

"The expansion of output in general and the increase in industrial exports in particular in 1968 had been supported by government policies adopted in recent years."

This is an achievement on which the Hon. Minister of Industries deserves to be congratulated, because it was as a result of the wise steps taken by him and the far-sighted policies followed by him that we are now witnessing a steady advancement in the field of industry.

Is it necessary at this stage to point out to you the standard of our industries before the present Government came into power? I am once again reminded of what the hon. Member for Yatiyantota said referring to the factories and other industrial projects started by the last Government. He said that they were mere assembly plants. That was the state in which the industries were. No doubt they ventured upon some projects but, unfortunately, for want of capital, for want of equipment, for want of raw material, those projects could not be worked to full capacity. There was even the possibility of some of them dying away.

Fortunately, the National Government came into power and a very far-sighted Minister was placed in charge of industries, with the result that we now find that that trend has been reversed and we are advancing in industrial development. It is also a fact which cannot be forgotten that before this Government came into power quite a large number of the corporations and other public sector units were running at a loss, constituting a drain on the country's finances. Fortunately, after the present Government came into power there has been a change for the better, and almost every corporation is now making a profit.

I was grieved to hear what the hon. Member for Yatiyantota said with regard to the Leather Products Corporation. This is not the first occasion on which the hon. Member has indulged in character assassination. I remember how, in the course of the Budget Debate in 1966, the hon. Member was venomous in his attack on the Chairman of the Leather Corporation from the very start to finish. He brought out and produced certain letters. It has been a question of attacking the Chairman of the Leather Corporation for some reason or other.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

I think the hon. Member for Kundasale (Mr. Wijesiri) revealed certain very interesting news. The attitude taken by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) is not so much to rectify certain errors and mistakes that were committed. When I listened to the hon. Member for Kundasale, I realized the reason why the hon. Member for Yatiyantota regularly attacked the Leather Corporation. I must say, and it is an admitted fact, that the present Chairman of the Leather Corporation, Mr. Linus Silva, is a very active man who is very careful about the responsibilities devolving upon him. From the time he took over as Chairman of the leather Corporation, the corporation has gone from strength to strength.

Mr. Chairman, I think the hon. Member for Yatiyantota tried to show to the House that, after the present Government came into power and Mr. Linus Silva was appointed chairman, there have been losses year after year, and though the corporation is enjoying a monopoly, nothing has been done. In the first instance, I must say that he has mixed up his facts.

The Leather Corporation is not enjoying a monopoly. The Leather Corporation is a public corporation, but there are a large number of private sector organizations as well which are competing with the corporation. If the Leather Corporation produces 1,000 pairs of footwear a day, there is Batas which produces 10,000 pairs a day. There are a large number of other footwear manufacturers like Sinwas, Elasto, Foam-treads, and so on. While there are a large number of these manufacturers, there are small cobblers who are very good shoe-makers, and they also produce a large number of shoes. Among all the public sector corporations if there is any corporation that has to face strong competition, I think it must be admitted that it is the Leather Corporation.

In 1965, when this Government came into power, the value of production of the corporation was

Rs. 5,320,969. Since Mr. Linus Silva took over as chairman in 1965, the corporation has progressed and the value of production in 1968/69 is Rs. 8,399,582. That is the production and sales figure. We should be grateful to the Chairman of the Leather Corporation that it was the first public sector industry to export its products. In 1967, we are aware that the Leather Corporation exported 2,000 pairs of shoes to the Soviet Union, which was followed in 1968 by the export of 20,000 pairs. Negotiations are now on for the export of a still larger consignment this year. That has been the progress made.

අ. හ. 2.45

Instead of congratulating the Chairman and paying him a tribute, the hon. Member for Yatiyantota has been very unkind and has gone to the extent of criticizing him personally in a manner that I should say is very unbecoming of a Member of this House. This is not the first occasion that he has done so. I remember when a Supplementary Estimate in connection with the Leather Corporation came up for discussion, he repeated the very same criticisms; and if the Chairman had given him more time today, he would have repeated those criticisms over and over again. It has always been a question of a barrage of criticism, of repeating the same points year after year. So much for the comments of the hon. Member for Yatiyantota.

But I must now point out to the Hon. Minister that when certain corporations are administered, it must be in the interests of the public, and those who are in charge of the corporations should see to it that, besides earning profits, they put out things from an utility point of view and help the people of this country.

We also know that when this Government came into power, one promise that the Government made was to see that both the public and the private sector were allowed to go hand in hand. That policy has now

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[බකිල් මාකර් මය.]

been followed and as a result we find that the capital, that was hidden is coming out and quite a number of establishments have been started. Now we are making quite a deal of progress in that way while at the same time the Government is also starting units of their own. But that was not the case in the past.

You know that, when the last Government was in power their attitude was different. The attitude of that Government was just to throttle the private sector. No attempts were made to help them. I know there have been very many instances where some of the factories and business concerns that had already been in existence were not prepared to expand. They were not prepared to invest any further capital for the simple reason that, like the Sword of Damocles, there was the fear that the Government would at any moment nationalize their undertakings and deprive them of their own capital or the money that they had invested.

I must on this occasion, as a Member representing a fishing area, say that the Minister of Industries will have to pay quite a deal of attention to this industry. I come from a fishing area and I know the plight in which the fisherfolk live in the area. We are very grateful to the Hon. Minister for the steps he has taken in order to see that houses are provided for the fisherfolk. I think over Rs. 850,000 has been spent on providing houses for them, and I must say here that before this year ends or in the course of this year they are prepared to invest nearly Rs. 1 million on providing houses for the fishermen. By taking that step they are creating a record. I think the last Government never in their history spent more than Rs. 3 or 4 lakhs. All attempts are being made to help the fisherfolk and we must quicken our pace.

So far as my electorate is concerned, plans are afoot but not a single house has been built for the use of the fisherfolk.

Then in regard to mechanized boats I think the hon. Member for Devinuvara (Mr. de Mel) made reference to it yesterday. I am in agreement with him that much more attention should be paid towards helping the fisherfolk and you must help them to purchase their own boats. Today as a result of certain incorrect steps being taken or incorrect procedure being followed, unfortunately, the poor fishermen who are really in the trade are not in a position to own boats. A large number of those mechanized boats, for some reason or other, go to men who are not that qualified or do not have that experience. I am very grateful to the Hon. Minister for issuing a large number of mechanized fishing boats to my area, but unfortunately the manner in which applications have been considered does not speak well of the administration of the Fisheries Department. Those people who really deserve consideration and those who are really qualified to get these mechanized boats have been ignored. A large number of people are defaulting in the payment of dues. I think the Hon. Minister must take responsibility in this respect because he has not selected the correct type of people. You have not chosen people who are prepared to pay back their dues. When we advise your department in these matters, it does not pay heed. The department issues these mechanized boats on other considerations, with the result that these fishermen are not prepared to pay back their loans. They are prepared to put up houses and become big *mudalalis*. I would therefore request the Hon. Minister to select the correct type of people when these mechanized boats are issued. If this is not done the people who will benefit are those big *mudalalis*; these *mudalalis* are really behind the scene and are prepared to spend about Rs. 1,000 or so and get their own men to take over these boats. Once these men get their boats they get away from the scene and hereafter the big fish *mudalalis* become the owners of these boats. In my area a large number of people have sold boats like this. Therefore, I should like to request the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

Hon. Minister to see that these mechanized boats reach the correct people.

I am glad that work on the Beruwala Fisheries Harbour has been commenced. The people selected—whether casual or permanent hands—for work in this fisheries harbour are not people from my area. As a result the Government as well as the M. P. representing the people in that area have become unpopular. It is in the fitness of things to employ people from the area itself. There are a large number of educated youths who are even prepared to work as labourers. In conclusion I would request the Hon. Minister again to see that people from the same area are selected to man the fisheries harbour.

එච්. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(திரு. எச். ஜி. ஏ. காரியவசம்—பெந்தரா-எல்பித்திய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-Elpitiya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කමින්න හා ධීවර අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවකාශ සලසා දීම ගැන පළමුවෙන්ම මා නමුත්තාත්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ජාතියක ජීවය වශයෙන් සැලකිය හැකි, ජාතියේ ඉදිරි ගමනට අවශ්‍ය සියලුම කුදු මහත් දේ සපයා දෙමින් ජාතිය ශක්තිමත් කළ හැකි, ජාතියේ ආර්ථික පදනම ශක්තිමත් කරලීමේ විශාල හැකියාවක් ඇති අමාත්‍යාංශයක් තමයි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම්, කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශයටත් වඩා වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් ලෙස අපට මෙය හඳුන්වා දෙන්න පුළුවනි. ගරු සභාපතිතුමනි, අද මේ රටේ කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවා ඇති ස්ථානය ගැන කල්පනා කර බලනවා නම් ඒවා පිහිටුවිය යුතු සුදුසු ස්ථානයන්හි පිහිටුවා නැති බව පෙනී යනවා. සාමාන්‍යයෙන් කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවීමේදී, ප්‍රදේශවල ඇති දේශගුණය, උස් පහත් බව, ජල පහසුකම් යනාදී කාරණා ගැන සලකා නොබැලීමෙන් ජාතියට විශාල වශයෙන් පාඩු කාරයක් මිදිය යුතු බව මතක් කරන

විදින්න සිදු වී ඇති බව මතක් කළ යුතුමයි. නිදර්ශනයක් වශයෙන් වාලව්ව නේ ඇති කඩදාසි කම්හල පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. මෙම කර්මාන්ත ශාලාවට අවශ්‍ය ජලය සැපයීමට පමණක් අවුරුදු පතා රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කරන්නට රජයට සිදු වෙනවා. එම නිසා අලුතෙන් කර්මාන්තශාලා පිහිටුවීමේදී එවැනි මෝඩකම් නැවතත් නොකිරීමට රජය වග බලාගත යුතුයි.

පේශ කර්මාන්තය ගැන කථා කරන විට අප දන්නවා, වේයන්ගොඩ පේස කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවා ඇති බව; ඒවාගේම තුල්හිරියේ කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවා ගෙන යන බව. නමුත් මා අසා ඇති හැටියට, මගේ දැනීමේ හැටියට පේස කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවීමට අපේ රටේ තිබෙන හොඳම ප්‍රදේශය නුවරඑළි නගරයයි. නමුත් අපේ රටේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය දේශපාලන ස්වරූපයකට හැරී තිබෙන නිසා, යම් යම් අයට දේශපාලන වාසි ලබාගැනීමට යොදා ගැනීම නිසා සුදුසු ස්ථානවල කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවීමට ක්‍රියා නොකිරීමෙන් ජාතියට විශාල පාඩුවක් විදින්න සිදු වී ඇති බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, ගම්බද පවත්වා ගෙන යන කර්මාන්තයක් නගා සිටුවීමට දැනට වඩා ක්‍රමවත් හා වේගවත් වැඩපිළිවෙලක් ගෙන යාම වැදගත් බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. එම ගින් ගම්බද ජනතාවට සැලසෙන සේවය අප්‍රමාණයි. මගේ කොට්ඨාශයේ සමුපකාර කම්හල්කරුවන්ගේ සමිතියක් තිබෙනවා. මෙය පිහිටුවා තිබෙන්නේ ග්‍රාම සංවර්ධන හා කුඩා කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුව යටතේයි. මෙම සමිතියේ ලේකම් වරයා, එංගලන්තයට ගොස් යකඩ කර්මාන්තය පිළිබඳව පුහුණුව ලබා පැමිණි පුද්ගලයෙක්. විශේෂයෙන්ම පිටිගල ප්‍රදේශය යකඩ කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන්, හොඳ අවිආයුධ නිපදවීම සම්බන්ධයෙන් රට පුරා කීර්තියක් උසුලනවා. මෙබඳු දක්ෂ කාර්මිකයන් පිරිසකට රජයේ උදව් ලැබිය යුතු අතර ඔවුන්ගේ කර්මාන්තය නගා සිටුවීමට හැකි සෑම උප

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[කාරියවසම් මයා.]

අතරම එමගින් රටට විශාල සේවයක් සිදු වන බව ද ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ජාතියේ අවශ්‍යතාවන් සපුරා ගනිමින් ජාතිය ඉදිරියට ගෙන යන්නට නම් මෙබඳු කර්මාන්තයන්ට අත දිය යුතු බව ගරු ඇමතිතුමාට නැවත වරක් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි.

බෝට්ටු බෙදා දීම සම්බන්ධයෙන් මට පෙර කථා කළ බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ අදහස් ප්‍රකාශ කළා. මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයේ විශාල පිරිසක් බටහිර මුහුදේ බිවර කර්මාන්තයේ යෙදී සිටිනවා. ඔවුන් ඉතාමත් බලාපොරොත්තු සහගතව ඉන්නවා, ඔවුන්ටත් බෝට්ටු ලැබේය කියා. ඔවුන් දැනට බිවර කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නේ ඉතාමත් අමාරු වෙනුයි. එම නිසා, ඔවුන්ට එම කර්මාන්තයේ යෙදීම සඳහා පහසුකම් සලසා නොදුන්නොත් ඊළඟ පරම්පරාව බිවර කර්මාන්තය අත්හැර දමන බවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එහෙයින් මා බලාපොරොත්තු වෙනවා, අනෙකුත් ප්‍රදේශවල බිවර කර්මකයන්ට ලැබෙන ආධාර උපකාර මගේ කොට්ඨාශයේ බිවර කර්මකයන්ටත් නොඅඩුව ලැබේය කියා.

පිගන් සංස්ථාව සම්බන්ධයෙන් මා මීට කලින් අවස්ථාවක කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න පවා අසා තිබෙනවා. එහි නොයෙකුත් දූෂණ කෙරෙහි බව අප අසා තිබෙනවා. මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් නොව සාමාන්‍ය පුරවැසියකු වශයෙන් මා කොම්ප්‍රැක්සුවීදියේ තිබෙන ප්‍රදර්ශන ගබඩාවට ගොස් එක්තරා ඇණවුමක් කළා. අවුරුදු 1½ක් ගත වී ඇතත් තවමත් ඒ ඇණවුම අනුව හාණ්ඩ සැපයුවේ නැහැ. එහෙත් පදික වේදිකාවල පවා මා ඇණවුම් කළ වර්ගයේ, මෝස්තරයේ, පිගන් බඩු තිබෙනවා. එයින් ඔප්පු වන්නේ, මා ඇණවුම් කළ පිගන් බඩු නිපදවෙන බවයි. එහෙත් එම සංස්ථාවේ පවතින නොයෙකුත් දූෂණ නිසා සාමාන්‍ය පුරවැසියන්ට එම සංස්ථාවෙන් කෙළින්ම ඒවා ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. එම නිසා පිගන් සංස්ථාවේ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂාකාරී වන ලෙස ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 3

පසුගිය අතුරු මැතිවරණ සමයේදී පිටි ගල හා ඇල්පිටියේ ඇති කළු සීත ගබඩා දෙක අතුරු මැතිවරණය අවසන් වන වාත් සමගම වාගේ වසා දමා තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශයේ මාලු හිගයක් තිබෙනවා. එම නිසා, වසා දැමූ ඒ සීත ගබඩා දෙක නැවතත් විවෘත කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය රජයේ සිටි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මේ රටේ කර්මාන්ත රාශියක් බිහි කළා. එම නිසා එතුමාට කර්මාන්ත පියා යයි කියන්නට පුළුවනි. ඇති කළ ඒ කර්මාන්ත තව තවත් දියුණු කරන අතර අළුතින් තව තවත් කර්මාන්ත ඇති කිරීමට වර්තමාන කර්මාන්ත ඇමතිතුමා උදෙසාගෙන් කටයුතු කරනවා නම් එතුමාට කර්මාන්ත මහජ්ජා යයි කියන්නට අප සූදානම්.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මහජ්ජා නොවෙයි, බාජ්ජා.

කාරියවසම් මයා.

(திரு. காரியவசம்)

(Mr. Kariyawasam)

බාජ්ජා කියන්නේ තාත්තාගේ මල්ලි ටයි. මහජ්ජා කියන්නේ තාත්තාගේ අයිශාටයි. කර්මාන්ත දියුණුව සඳහා අවංක උත්සාහයක් ගෙන කටයුතු කරනවා නම් කර්මාන්ත මහජ්ජා යයි කියන්නට අප කැමතියි. ඉස්සර නම් එතුමා බොහෝ ම එඩිතර ප්‍රකාශ කරන, වැඩ කරන පුද්ගලයෙක් හැටියට ප්‍රසිද්ධව සිටියා. දැන් නම් කොහොමදැයි මා දන්නේ නැහැ. 1960 ජූලි මාසයේදී එතුමා කීවා, මිනිසුන්ගේ පපුව පරීක්ෂා කොට හිතේ තිබෙන දේවල් කියන්නට පුළුවන් යන්ත්‍රයක් නැති වීම ගැන එතුමා කණගාටු වෙනවාය කියා. එවැනි යන්ත්‍රයක් නිපදවා එතුමාත් ඇතුළුව අප හමෝගේම පපු පරීක්ෂා කර බලන ලෙස එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කොහොම වුණත්, ඉස්සර මෙන් දැනුත් එඩිතරව කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටින අතර, කර්මාන්ත දියුණු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

කරමින් මේ රටේ ආර්ථික දේහය වර්ධනය කිරීම සඳහා එතුමා ගන්න උත්සාහයන්ට ප්‍රශංසා කරන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

තිලකරත්න මයා.

(திரு. திலகரத்ன)

(Mr. Tillekeratne)

සහාපතිතුමනි, මා හිතමිත්‍ර බෙන්තර-ඇල්පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා, පේසකර්මාන්තශාලාවක් ඇති කිරීම සඳහා නුවරඑළිය ඉතාම හොඳය කියා. දැන් කර්මාන්තශාලා පිහිටුවන්නේ දේශපාලන වාසි සලකාගෙන බවත් එතුමා කීවා. මාර්ට් පිළිතුරක් දෙන්නට ලැස්තියි. එතුමාත් මාත් එකම දේශපාලන පක්ෂයක සිටි අවධියේදී—පසුගිය රජය පැවති කාලයේදී—මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයට අයත් බුස්සේ තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවන්නට කටයුතු කර ගෙන ගිය බව එතුමාට මතක ඇති. චෙකොස්ලොවෙකියානු විශේෂඥයන් පවා පිළිගෙන තිබුණා. බුස්ස එ් සඳහා සුදුසු බව. එම මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවීමට ඔන්න මෙන්න කියා තිබියදීයි, මා එවකට පැවති රජයෙන්—ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්—ඉවත් වී විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ගියේ. මා ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් ඉවත් වූ නිසා බුස්සේ එම තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවන්නේ නැතිව වෙනත් තැනක පිහිටුවීමට කටයුතු කළා.

කාරියවසම් මයා.

(திரு. காரியவசம்)

(Mr. Kariyawasam)

තමුන්නාන්සේ අපේ පක්ෂයෙන් ඉවත් වන්නට කලින්, ඒ තීරණය ගත්තේ.

තිලකරත්න මයා.

(திரு. திலகரத்ன)

(Mr. Tillekeratne)

කලින් නොවෙයි. ඒකයි එතුමාට මා දෙන පිළිතුර.

විදුරු ගෙවල ඉඳගෙන ගල් ගහන්නට එපාය කියන එකයි මා තවදුරටත් කියන්නේ. ඒ කෙසේ වෙතත් අපේ වර්තමාන කර්මාන්ත ඇමතිතුමාට පිහිටුවන්නට

නව බුස්සේ තෙල් පිරිසිදු කිරීමේ මධ්‍යස්ථානය වෙනුවට කර්මාන්ත ජනපදයක් ලබා දීම සඳහා කටයුතු කර තිබෙනවා. එම කමාන්ත ජනපදය පිහිටුවීමෙන් පසු මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයට පමණක් නොව මුළු දකුණු පළාතටම විශාල සේවාවක් සිදු වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. දැන් මේ රටේ තිබෙන්නේ කර්මාන්ත සංවර්ධන යුගයක් බව කවුරුත් පාහේ පිළිගන්නවා. තමුන්නාන්සේගේ කර්මාන්ත ආයතනවලින් පසුගිය වසර කීපය තුළදී මේ රටට විශාල සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. එම කර්මාන්ත ව්‍යාපාරවල ප්‍රතිඵල තව කලකදී මිටත් වඩා හොඳින් ලැබෙනවා ඇති. බුස්සේ ලගදී විවෘත කරන්නට හදන කර්මාන්ත ආයතනය නිසා දහස් ගණන කගේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නට ඉඩ තිබෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. තමුන්නාන්සේගේ ස්ථිර ලේකම් තුමා සමග මා මීට දින තුන හතරකට පමණ පෙර දුර කථනයෙන් කථා කළා. එම අවස්ථාවෙහිදී එතුමා කීව්වා තව ටික දිනකින් එහි වැඩ පටන් ගැනීම සඳහා හැකි හැම දෙයක්ම සූදානම් කර ගෙන සිටින බව. මගේ රත්ගම ආසනය වෙනුවෙන් පමණක් නොව මුළු දකුණු පළාත වෙනුවෙන්ම ඒ ගැන මා ස්තූතිවන්ත වන බව නැවත වරක් සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

විශේෂයෙන් දකුණු පළාතේ මුහුදු බඩ ප්‍රදේශවල වැඩි වශයෙන් ජීවත් වන්නේ ධීවර කර්මාන්තයෙහි යෙදෙන උදවියයි. එම ධීවරයන්ට මේ ජාතික රජය බලයට පත්වූවායින් පසු බොහෝ වරප්‍රසාද ලැබුණු බව හැමදෙනාම වාගේ පිළිගන්නා කාරණයක්. අනාගතයේදී ද නොයෙකුත් වරප්‍රසාද ලැබෙන පිළිවෙලට සැළැස්ම සකස් කර තිබෙනවා. ඔවුන්ට ප්‍රයෝජන වත් වන අන්දමට තව තවත් වැඩි පිළිවෙලවල්ද යොදා තිබෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් ධීවරයන්ගේ නිවාස ප්‍රශ්නය පිළිබඳව යමක් කිව යුතුයි. ධීවරයන් සිටින්නේ ඉතා කුඩා පැල්පත්වල බව තමුන්නාන්සේලා කවුරුත් දන්නවා ඇති. ඔවුන් ජීවිතය පවා එපා කියලයි සිය ජීවන වෘත්තියෙහි යෙදෙන්නේ. මසුන් මැරීම සඳහා මුහුදේ බොහෝ ඇතට යන ඒ උදවියට ආපසු එන්නට ලැබේවිද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[නිකරත්න මයා.]

කියන එකවත් විශ්වාස නැහැ. කුමන රජයකින් වුවත් ඒ අන්දමට ජීවිත ගත කරන උදවියට පහසුකම් ලබා දිය යුතුයි. එම නිසා පහසු ක්‍රමයකට අනුව ඒ උදවියට නිවාස ලබා දීමටද ක්‍රියා කළ හොත් අපට ඔවුන්ගෙන් මිට වඩා ප්‍රයෝජන ගන්නට හැකි වෙනවා ඇති. හැම පළාතකම ධීවරයන්ට යාන්ත්‍රික බෝට්ටු ලබා දීම සඳහා ධීවර අධ්‍යක්ෂවරුන්ගෙන් ඉතා යෝග්‍ය වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ අළුත් ක්‍රමයට අනුව ඉඩම කින් වේවා වෙනත් දේපොළකින් වේවා—මුදලෙන්ම වන්නට වුවමනා නැහැ—රුපියල් 10,000 ක ආපයක් තබන කෙනෙකුට බෝට්ටුවක් ලබා ගත හැකි ක්‍රමයක් ධීවර අධ්‍යක්ෂවරුන් සකස් කර ගෙන යනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ නියෝගය පරිදි එය සිදු වෙනවා ඇතැයි මා සිතනවා. දැනටමත් මගේ කොට්ඨාශයේ 20 ක් 25ක් පමණ සුදුනම් වී සිටිනවා ඒ අනුව කටයුතු කරන්නට. ඒ ක්‍රමය ක්‍රියාවට යෙදුණහොත් දෙයාකාරයකින් පහසුව සැලසෙන බව කිව හැකියි. ඉන් එකක් නම් රුපියල් 10,000 ක් ආප වශයෙන් තැබීම නිසා එම බෝට්ටුවේ වටිනාකම කොයි වෙලේ හෝ රජයට ලබා ගත හැකි වීමයි. ගෙවන කොටස් මුදල විකක් අඩු වීම අතික් කාරණයයි. එය වැදගත් ක්‍රමයක් හැටියට අප සිතනවා.

ගාලු පළාතට ගරු ඇමතිතුමා ගියා නම් දකින්නට ඇති දොඩන්දුවේ වරාය සහ රේගුව. දොඩන්දුවේ රේගුව Customs House එක—අවුරුදු 100 ක් පමණ පැරණියි. කලින් මෙන්ම දැනත් ඉන්දියාවෙන් එහෙම පොඩි පොඩි නැව්, සුළුප්පු යනාදිය මේ ස්ථානයට එන බව අප දන්නවා. ඔය දොඩන්දුවේ වරායෙන් උළු, ගඩොල්, ලුණු මාලු, කරවල, යනාදී ද්‍රව්‍ය ගොඩ බා තිබෙනවා. දොඩන්දුවේ වරාය ධීවර වරායක් කිරීම පිණිස ක්‍රියා කරගෙන යනවා. මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ හැකි තරම් ඉක්මණින් අපට ඒ ධීවර වරාය සාදා දෙන ලෙසයි.

තුනි ලැලි සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන වචනයක් කියන්නට තිබෙනවා. තුනි ලැලි කර්මාන්තශාලාව තිබෙන්නේ මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේයි. තුනි ලැලි සංයුක්ත

මණ්ඩලයේ නව සභාපතිතුමා විශාල වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන බව අපට පෙනෙනවා. අප නිතර නිතර එතැනින් එහාට මෙහාට ගමන් කරන නිසා දිනෙන් දින ඇති වන දියුණුව පෙනෙනවා. එතැන නිෂ්පාදනය දැන් වෙනදාට වඩා වැඩියි. ලාභයත් වැඩියි. ඒ වාගේම කම්කරුවන්ට බෙදා දෙන ලාභ මුදලත් වැඩියි. එපමණක් නොවෙයි. තුනි ලැලි කර්මාන්තශාලාවේ නිෂ්පාදන විකිණීමට නොයෙක් ස්ථානවල මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවා තිබෙනවා. මේවායින් පෙනෙන්නේ තුනි ලැලි කර්මාන්තය පිළිබඳව විශාල දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බවයි. මා මිට වඩා කපා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. තවත් එක් කාරණයක් මතක් කර මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

මට ලැබෙන කම්මාන්ත ජනපදය ගැන එනම් බ්‍රස්සේ යෝජිත කම්මාන්ත ජනපදය ගැන නැවත වරක් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. හැකි තරම් ඉක්මණින් ඒ වැඩ කටයුතු ආරම්භ කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

වී. ඒ. අලෙකෝන් මයා. (මන්තාරම)

(திரு. வி. ஏ. அழகக்கோன்—மன்னார்)

(Mr. V. A. Alegacone—Mannar)

Mr. Chairman, first I must thank you for giving me this opportunity of speaking a few words on the Votes of the Ministry of Industries and Fisheries.

First and foremost, I must thank the Government as well as the Hon. Minister of Industries and Fisheries for having been so kind as to open their eyes to backward electorate and decided to give us the first fish canning factory in Ceylon at Pesalai. I am very grateful to the Hon. Minister and I hope that other industrial factories will be opened in this electorate in due course.

As you know, we have been a badly neglected people and always overlooked in all things because we live in the north-west corner of Ceylon, not cared for by anybody and having no one to voice our protests unless I do so. So, I am very grateful to the Hon. Minister for giving us the first fish canning factory in Ceylon.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

I have to bring to the Hon. Minister's notice certain matters concerning this fish canning factory. Although this factory is a blessing to my poor electorate I am sorry to say that the management there has deteriorated a great deal.

Things got off to a good start and for about eight months everything was all right. And then a new engineer was appointed. From that time there has been a great deal of trouble. Even now there is trouble. About 300 workers have been driven out and the new engineer is appointing people according to his own whims and fancies.

It is my duty, Sir, to bring these matters to your notice so that effective steps can be taken to rectify matters. I did bring these matters to your notice at various times and you asked me to wait patiently. Although six or seven months have come and gone no action has been taken towards remedying the situation. I humbly request you, Sir, to see that these matters are put right.

The first thing to see to is that local people are appointed to posts in the factory and in the field. As you know, this factory was meant to give employment to local people. Unfortunately, that intention has not been fulfilled. People from outside the area are brought and given employment here to the chagrin and frustration of the people of the place.

I am sure that soon you will rectify this position. There were certain educated youths who were employed in this place, youths who were the pioneers of this scheme, youths who cleared the jungle and carried earth on their heads. These young men did the hardest part of the work for about eight months. These young men have been kicked out and now they are roaming the streets. Every day they come and complain to me.

This is the lot not only of the educated youth. Even labourers who worked for about seven or eight

months have been sent out and they are also roaming the streets. Every day I get complaints from them, too.
අ. සා. 3.15

I have brought these matters to your notice, and the notice of the Chairman of the Fisheries Corporation. Now at least I hope something will be done to see that justice is done to them and that these youths and labourers are re-employed.

I should like to mention something that I have mentioned several times before this. I have often spoken about the export of *beche-de-mer* shank, sharkskin and other commodities. In this sphere, I am sorry to find, the Government is discriminating between the private sector and the public sector. In fact, the private sector has been on this work in this place for several decades, almost for 50 or 75 years. Now, the Fisheries Corporation has opened up collection centres at various places and want all these things to be sent out through them. I am sorry to say that these people who are in the trade do not like to send their catch through them. They have been in the trade for so many years and the co-operatives were started only in the last four or five years. Hence their reluctance.

We do not want special treatment for the private sector. We only want both the private sector as well as the co-operative unions to be treated equally and licences issued to them to export these commodities, *beche-de-mer*, shanks, sharkskins, etc. I hope you will give this matter serious consideration.

I know that several tons of *beche-de-mer* and shanks are being exported. This foreign exchange we earn without having to spend anything. The Fisheries Department gives money for trawlers to go and collect shank and *beche-de-mer*, but in the case of the private traders they spend their own money and they send out the commodities to Hong Kong and other places. So the Government is not involved in any expense and you get the foreign exchange without incurring any expenditure.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[අලංකාරණ මය.]

The third matter I want to refer to is pearl fisheries. The pearl fisheries is a thing peculiar to Ceylon. In fact it has been going on for several decades and I know that during the days of my youth pearl fishing took place every year. Unfortunately for nearly 20 to 25 years we have not had any pearl fishing. I do not know the reason for this. In the olden days every year there was a pearl fishing expedition and they brought much wealth and income to Ceylon. Now it is being neglected. I am told that as a result of the use of dredgers all the oyster beds have been destroyed. These people do not know where the oysters are. It is only the experts from India and Arabia who know where the oysters are. I appeal to you to see that something is done about this. We are in a bad way financially. As a matter of fact we can get much needed foreign exchange and make this industry pay.

We need a temporary jetty for the trawlers and mechanized boats in Mannar. Mannar is one of the largest fishing areas and it is necessary that on either side of the Island there should be temporary jetties. There is the fish canning factory and the mechanized boats will be able to unload their fish if there is a jetty. Besides, there is no fisheries harbour. As a result the nets cast in the sea are cut into pieces. A lot of damage is caused to the nets. I would appeal to the Hon. Minister to make a note of these things and I would request that a fisheries harbour be put up as originally intended. I am told that there are to be two fisheries harbours, one at Pesalai and another at another place. I hope you will expedite these and see that the fisheries harbours are built early.

The other matter is about beacon lights. The coast of Mannar serves a fishing community. Other than at Talaimannar, there are no beacon lights anywhere else. If there are beacon lights along the coast, they will help the fishermen to go fishing. I would request that you instal beacon lights at Pesalai, Vankalai, Erakalpiti, and Mullikulam.

You have given money for the construction of a fisheries road. There are several roads which should be constructed leading to the sea. If these roads are constructed and connected to the main road, the people will be able to bring the fish to the shore for marketing. I appeal to you to see that more roads are built.

Then there are villages which require housing schemes—Talaimannar, Arippu, Vankanai and other villages where the fishermen live in small houses, in ill-ventilated and congested houses. I would appeal to you that money be allocated for the construction of more houses for these fishermen.

The next point is in regard to the dynamiting of fish, which is a very common occurrence in our areas. Most of the fish is killed in the embryo stage. The officials responsible for preventing the dynamiting of fish are helpless, although they are doing their best. They do not have sufficient jeeps and speed-boats to go in pursuit of the offenders. In this way they are handicapped. I would request the Hon. Minister to provide one more jeep and motor speed-boat for Mannar so that these people who dynamite fish can be pursued and caught and brought to book.

My area has immense potential, and I have already brought this to the notice of the Hon. Minister. A cement factory has been built at Kankesanturai. In Mannar we have limestone and earth and all we require is gypsum. If that is found, we can well have a cement factory in Mannar as well. I hope the Hon. Minister will give Mannar a cement factory very soon.

There is also scope for a paper factory. Paper is made out of straw. We have straw in plenty. Also we have palmyrah palms and various products of the palmyrah palms. By using such products of the palmyrah palm and straw we can make paper. I would like to stress the need to set up a paper factory in Mannar. The only factory we have which is at Valaichchenai is insufficient to supply the needs of the whole of Ceylon.

விசேஷ உதவி கெட்டுவிட்டது, 1969-70

—காரக சபை

If a paper factory is set up in my electorate it would be a great boon not only to the people of my electorate but to the whole country. We have the necessary raw material.

My electorate is in a very backward area, and I would like to speak on every Vote that is discussed here. Otherwise, my electorate will not be properly represented and nobody will know what our needs are. I thank you very much, for giving me this little time and I thank the Hon. Minister for everything he has already done for my electorate.

பி. கி. சி. சி. சி. சி. (அருள் தேவன் மன்தி)

(ஐ.பி. ஏ. சி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறனை இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

I have pleasure in speaking a few words on the Votes of the Ministry of Industries and Fisheries. I feel that a real fillip to industrial development came only after 1965 when the present Hon. Minister shouldered the responsibility of taking this country forward in the field of industrial development. I believe the correct question to be posed at this juncture is whether during the last four and a half year we have made any strides in the field of industrial development, and if so, to what extent. That should be the correct question.

For us to examine this question, it is relevant to look back and see what the position was in 1965. I must make myself clear. It is not with a view to criticizing the past regime; it is only with a view to taking a correct assessment that I do this.

In 1965 there were about 1,000 industrial units in this country, and the Government, in 1965, spent I believe about Rs. 200 million in foreign exchange to service those 1,000 industrial units; that is, to give them the necessary raw materials and machinery. By 1968 what was the number we had? 2,500 industrial establishments. From 1,000 in

1965 it has risen to 2,500 in 1968. Last year the Government spent by way of foreign exchange about Rs. 500 million to service these industries. That is the first picture. As a result, what happened? The value of industrial production increased from Rs. 538 million in 1965 to Rs. 861 million in 1968; in other words, industrial production increased by 160 per cent.

வேலையாட்சி சி. சி. சி. சி. (அருள் தேவன் மன்தி)

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ—அக்குறனை)

(Dr. S. A. Wickremasinghe—Akuressa) Prices or volume?

சி. சி. சி. சி.

(ஐ.பி. ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

In value. Then, this should have certain other results. What are they? The total man-days worked in 1965 was 15.3 million and it increased to 27.4 million by 1968. The total wage bill in 1965 was Rs. 88.6 million; by 1968 it increased to Rs. 188.4 million. The wage per day rose from Rs. 5.73 in 1965 to Rs. 6.86 in 1968.

பி. கி. 3.30

This shows that there has been a systematic growth in the field of industrial development. Now, what is its impact on unemployment? This is a question that is being asked by the Opposition. For the first time, last year, 1968, we were able to provide employment for the complete work force that registered itself in 1968. In 1968, about 14,000 new people registered themselves at the various employment exchanges in this country but in firms alone, on a sample study of 365 firms, it was discovered that 27,000 people had been provided employment. This is the first breakthrough, this is the first sign of the impact of industrial development on the employment front. For the first time in the history of this country the total work force that registered itself in 1968 has been absorbed, and even more. There

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[හමිඩ් මයා.]

are certain things that we have to bear in mind. Now, the question is, what does the Ministry propose to do? What is its objective? The objective, in other words, is to substitute locally manufactured consumer goods for imported consumer goods. If you look at the textile industry and the private sector and the public sector investments in it, it will be seen that we hope to reach self sufficiency in textiles by 1975. Since this Government came into office there have been certain trends. This Government has accepted the fact that industrial development must not be centered in and around Colombo. After this Government came into office, of the approvals given for industries 40 per cent has been given for provincial industries. In other words, the Government pursues a policy of encouraging, as far as possible, industry in the provinces, and that is already reflected in the industrial estates of Kandy, Galle, and Jaffna. This is done with the idea of building a population dam to avoid, as far as possible, people coming from the various provinces to Colombo.

It is only after this Government assumed office that this decision to give a certain amount of stress to the industrial development in the provincial areas was made. We are living at a time when industrial development is almost a reality. There was a time when people of this country spoke with a lot of doubt about the possibility of industrial development.

As a result of the efforts made by the Government to substitute food imports, as a result of the food drive, especially the rural people have got more money into their hands and thus their buying capacity has been increased. This is an essential requirement for industrial development. We must create the necessary environment for industrial development and the necessary environment is that the buying capacity should go up.

If you look at the history of England or the history of any other European country you will find that in any one of those countries it has always been the agricultural revolution that has preceded the industrial revolution. So, in Ceylon as a result of the food drive the people have got more money and their buying capacity has increased thus making the necessary environment for industrial development.

Now the position is this: the incomes the people have received as a result of the food drive are irrigating the industrial sector. That is, the people are buying machinery, and so on, which are necessary for industry; their incomes are going into the industrial sector. The monies so received by the industrial sector do not go to the Government, do not reach the State, because most of these industries are given certain concessions and tax holidays.

Now, with industrial development a reality, it is for the State to take necessary steps to ensure that these industries operate fully aware and conscious of their social obligations. We have faith in the Hon. Minister. Even the Opposition have not so far challenged or criticized the industrial policy. They have only pointed out certain shortcomings and defects in the working of certain industries. Industrial development is a reality today, and therefore the next step that should be taken is for the State to ensure that these industries operate with a full awareness, a full consciousness, of their social obligations. I should like to appeal to the Hon. Minister to make sure that they do. After all, when the industrialists are given the necessary raw material and machinery, concessions, tax holidays, and even direction in certain cases, they have a role to play, a duty by the society and the State.

Today, Ceylon provides a good climate for investment. The world over, people accept that Ceylon is a

பிசுபீசன பதவ் கெடுதலு, 1969-70

—கூடுதல் பதவி

country with a favourable climate for investment. The climate is good. If that is so, we should not allow any foreign investors whose *bona fides* are in doubt, over whom there is a cloud of suspicion, to come into this country. I know that this is not an issue that comes directly under the Minister of Industries and Fisheries. It is an issue that comes under him partly. It has been referred to earlier. Let it be Birlas or anybody, if there is doubt in regard to their integrity and motives, they should not be allowed to come into this country, Whoever they are. In this connection I should like to appeal to the Hon. Minister to use his good offices to ensure that our interests are protected. In India today there is a cloud of doubt in regard to Birlas and their activities. Let it be Birlas, let it be any other powerful organization, if we think that they will act against our national interests, it is best that we keep them out of our country because, as I said—

வேலுநாதர் டீ. ஏ. வி.கே.சி.என்
(டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க)
(Dr. S. A. Wickremasinghe)
Come over to this side.

அதி. இ.எ.
(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Thank you, doctor, for the compliment. You can come over to this side and join me.

As I said, as far as investors are concerned, this Government has been able to create the necessary climate. There is no cloud of uncertainty that hangs over this country. There is stability; there is peace; there is law; there is order. That is what investors seek. And this Government has been able to provide that environment, that climate. If so, or even otherwise, there is no reason for us to allow any group whose *bona fides* are in doubt to come into this country.

பி. எ. 3.45

Sir, it is a remarkable thing that when we look into the performance of the various corporations, every corporation, as compared to 1965, has registered larger profits. Then, in every corporation where there was a deficit, the deficit has been reduced, as compared to 1965. What I am trying to say is this. There is not one corporation that has not registered a greater profit as compared to 1965. In every one of the corporations, the losses have been reduced. They have expanded capacity-wise and profitability-wise.

பிரமாவோ டீ. டி. பண்டாரநாயக்க
(அ.ந.ப.ப.ப.)
(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க—அத்தனகல்ல)
(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

What about the C.T.B.?

அதி. இ.எ.
(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Even the C.T.B. has fared much better than in 1965.

பிரமாவோ பண்டாரநாயக்க
(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Do not talk nonsense. You are not reading the reports.

அதி. இ.எ.
(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Of course. Look at the Auditor-General's Report of 1965. Look at the serious strictures he had passed on the corporations in 1965 and look at the observations he had made in 1968. Only a very few of the corporations have come in for any criticism at all.

We have been able to put the accounts of every corporation into order. Every corporation has been cleaned up. Therefore let us not make a mistake. The stewardship of the Minister of Industries has been a success, and by 1975, when import

[හම්බි මයා.]

substitution of consumer goods reaches 75 per cent in this country, all those who today criticize the Hon. Minister will admit that he has been on the correct path.

In conclusion I wish to say that I think the Hon. Minister will go down in the history of this country as one who made industrial development a reality.

ඇස්. බී. යාලෙගම මයා. (රත්තොට)
(திரு. எஸ். பி. யாலேகம்—ரத்தோட்டை)
(Mr. S. B. Yalagama—Rattota)

ගරු සභාපතිතුමනි, කමින්න හා බිවර කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කතා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මා පළමුවෙන්ම තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ලංකාව වැනි කුඩා රටක්, ජනගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවන රටක් ගැන කල්පනා කරන විට මේ රට ගොවිතැනින් පමණක් නොව, කර්මාන්ත අතින් වේගවත්ව දියුණුව කරා නොගියහොත්, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ඒ වගේම රටේ තිබෙන අතිකුත් ප්‍රශ්න දවසින් දවස අවුල් විය හැකියි. විශේෂයෙන්ම අපි මේ අවස්ථාවේ දී කල්පනා කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. මේ රට විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යටත් වී සිටි අවදියේදී ඒ පාලකයන් මොහොතකටත් කල්පනා කළේ නැහැ, මේ රට කර්මාන්ත අතින් සංවර්ධනය කරන්න ඕනැය කියා. ඒ නිසාම අපේ ජාතිය, අපේ රට එන්න එන්නම පරිහානියට වැටුණාය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී මා මතක් කරන්න ඕනැ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් හැම කෙනෙක්ම වාගේ විශේෂයෙන්ම මට පෙර කතා කළ අකුරන දෙවැනි මන්ත්‍රීතුමා (හම්බි මයා.) වැනි උදවිය තම කතාවලින් පෙන්නුම් කරන්න සූදානම් වුණේ මේ රටේ කමින්න සංවර්ධනයක් නැත්නම් මේ රටේ යම්කිසි දියුණුවක් ඇති වුණා නම් ඇති වුණේ 1965 න් පසුව බව පෙන්වීමටයි.

තමුත් ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ගොවි කර්මාන්තය පමණක් නොව, කර්මාන්ත අතින් දියුණුවක් නැත්නම් සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න ඕනැ යයි කල්පනා කළේ 1956න් පසුව බව මා

විශේෂයෙන්ම මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඒ වගේම මේ රටේ කර්මාන්ත රාශියක් ඇති කිරීමේදී අපට ඒ හැම අවස්ථාවකදීම එක කර්මාන්ත ඇතිකිරීමට ආධාර ලැබුනේ ලෝකයේ තිබෙන සමාජවාදී රට වලින් බවත් අපි අමතක කරන්න හොද නැහැ. මේ රටේ පිහිටුවා තිබෙන වානේ කමින්න ශාලාව වැනි කමින්න ශාලා ඇති කළේ සමාජවාදී රටක් වන සෝවියට් දේශයෙන් ලැබුණු ආධාරවලින් බව අමතක කරන්න බැහැ. ඒ වගේම කැළණියේ පිහිටුවා තිබෙන ටයර් කමින්න ශාලාවටත් ආධාර කළේ සෝවියට් දේශය බව මතක් කර දෙන්න ඕනැ. ඒ වගේම ගරු අගමැතිතුමාගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ—දැදිගම ආසනයේ—ආරම්භ කර තිබෙන තුල්හිරියේ මහා පේෂකම් මධ්‍යස්ථානයට ආධාර කළේ කවද? 1965 දී අද විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව වශයෙන් සිටින, සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය නැගෙන හිර ජර්මනිය නමැති සමාජවාදී රටත් සමග ඇති කර ගත් ගිවිසුම අනුව එම පේෂකම් මධ්‍යස්ථානය ආරම්භ කරන්නට කටයුතු කළ බව මතක් කර දෙන්න ඕනැ. ලෝහ කමින්න ශාලාව, ලෝහ සංස්ථාව, ඇති කර තිබෙන්නේ පෝලන්තය නමැති සමාජවාදී රටෙන් ලබා ගත් ආධාර ඇති වයි. ඔය විධියට කමින්න අතින් මේ රට සංවර්ධනය කිරීමට යම්කිසි ආධාරයක් ලැබුණා නම් ලැබුනේ ධනවාදී රටවලින් නොව සමාජවාදී රටවලින් බව අවධාරණයෙන් කිව යුතුව තිබෙනවා. ඒවා සහවාගෙන කතා කිරීම වැරදියි.

මේ රටේ කර්මාන්ත ඇති වුණේ 1965න් පසුය, ඊට කලින් මේ රටේ කිසිම කමින්නයක් තිබුණේ නැත, යන අදහස ඇතිව කතා කිරීම වැරදියි. ඒ විධියට රටේ තත්ත්වය සැගවීමට යම් යම් අය උත්සාහ ගත්තත් මේ රටේ ජනතාව දන්නවා, 1956න් පසුව මේ රටේ කමින්න රාශියක් ඇති කිරීමට එවකට තිබුණ රජය යම් යම් පියවරවල් ගත් බව. ඒ කාරණය මේ රටේ ජනතාව හොඳින් දන්නවා.

ඊළඟට විදේශීය ධනවාදී කොම්පැනිකාරයින් ගැනත් අපි විකක් කල්පනා කර බලමු. ඉන්දියාවේ මේ මැතදී ඇති වුණ සිද්ධීන් ගැන විකක් සිතා බලන්න. ඉන්දියාවේ ගරු අගමැතිනියට ඒ රටේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ප්‍රගතශීලී සමාජවාදී පියවරවල් ගැනීමේදී—
ඒවා ආරම්භ කිරීමේදී—ඒරටේ ධනෝශ්වර
කොටස් වලින්, බිරිලා වැනි උදවියගෙන්
සහ සමිත් දරුවන්ගෙන් හුඟක් කරදර
ඇති වුණා. ලංකාවේ වගේම ඉන්දියාවේද
සමාජවාදී වැඩපිළිවෙල් වලට පියවර ගැනී
මේදී ධනවාදී කොටස් ඒවාට විරුද්ධව
කටයුතු කළ ආකාරය ගැන තමුන් තාන්
සේ දන්නවා ඇති. ඒ විධියේ පුද්ගල
යින්ට, බිරිලා වැනි පුද්ගලයින්ට මේ
රටෙන් කර්මාන්තශාලා ඇති කරන්නට
ඉඩ දීමෙන් මොකක්ද වෙන්නේ?
ඉන්දියාවේ සමාජවාදී ගමන කඩාකප්පල්
කරන්නට යම් යම් පියවරවල් ගත් මේ
උදවිය ලංකාවට ගෙන්වා යම් යම්
කම්මාන්ත භාර දීමෙන් යම් දිනක ලංකා
වෙන් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා.
මේ පුද්ගලයින් යම් දිනක ලංකාවෙන්
අභ්‍යන්තර කටයුතුවලට ඇඟිලි ගසන්නට
පුළුවනි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ අත් යන්නු
පේසකම් මධ්‍යස්ථාන සිය ගණනක් අද
වැසි යන තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.
ඒවායේ ජීවිකා වෘත්තිය ගෙන යන ලක්ෂ
සංඛ්‍යාත පිරිසකට රක්ෂාව නැති වෙන්
නට යනවා. අවසානයේදී ඔවුන්ට සිදු වත්
නේ මහ පාරට බසින්නටයි. ඒකද ආණ්ඩු
වේ ප්‍රතිපත්තිය? මේ රටේ සිටින ධන
වාදීන් මදිවාට විදේශවලින් ධනවාදීන්
ගෙන්වා ඔවුන්ට මේ රටේ විශාල කර්
මාන්තශාලා භාර දී සාමාන්‍ය කර්මාන්ත
කඩාකප්පල් කිරීමද තමුන් තාන්සේලා
ගේ ප්‍රතිපත්තිය? අද ඇති වීගෙන යත්
තේ එවැනි තත්ත්වයක්. අත් යන්නු
පේසකම් මධ්‍යස්ථාන සිය ගණනක් වැසි
ගෙන යනවා. ඒවා ආරක්ෂා කර
ගන්නට ඕනෑ. අත් යන්නු පේසකර්ම
මධ්‍යස්ථානවලට විදුලි බල පේස
කම් මධ්‍යස්ථානත් සමග තරග කරන්
නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මේ රටේ අත්
යන්නු පේසකම් මධ්‍යස්ථාන ඇති කළේ
යම් බලාපොරොත්තුවක් උඩයි. ඒවා තව
දුරටත් දියුණු කිරීමට මේ ආණ්ඩුවේ බලා
පොරොත්තුවක් නැද්ද කියා මා ප්‍රශ්න
කරනවා. විශාල විදුලි බල පේසකම් මධ්‍ය
ස්ථාන ආරම්භ කළාට අපේ විරුද්ධත්ව
යක් නැහැ. තමුන් ඒ සමගම නිෂ්පාදනය
සීමා කරන්නට ඕනෑ. සියයට මෙවලමක්

ප්‍රමාණයක් අත් යන්නු පේසකර්ම මධ්‍ය
ස්ථානවලින් නිෂ්පාදනය කළ යුතු
අතර ඉතිරි ප්‍රමාණය විදුලිබල
වේග පේසකර්ම මධ්‍යස්ථානවලින් නිෂ්
පාදනය කළ යුතුය කියා නියමයක් කරන්
නට ඕනෑ. අත් යන්නු පේසකම් මධ්‍යස්
ථානවලින් මේ මේ විධියේ රෙදි වර්ගත්,
විදුලි බල පේසකම් මධ්‍යස්ථානවලින් මේ
මේ විධියේ රෙදි වර්ගත් නිෂ්පාදනය කළ
යුතු යයි නියමයක් කරන්නට ඕනෑ.
එහෙම නැත්නම් ධනෝශ්වර පංක්තියේ
සල්ලි යට කර ආරම්භ කරන විදුලි බල
පේසකම් මධ්‍යස්ථාන සමග තරගයට වැටී
විනාශ වන්නටයි, අත් යන්නු පේසකම්
මධ්‍යස්ථානවලට සිදු වන්නේ.

1965 න් පසුව මේ රටේ නිෂ්පාදනය
වැඩි වී තිබෙන බව පෙන්වා දෙන්නට
අකුරුණ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (හමිඩ්
මයා.) උත්සාහ කළා. කැළණියේ පිහිටුවා
තිබෙන ටයර් සංස්ථාවේ නිෂ්පාදනය වැඩි
වී තිබෙනවාද අඩු වී තිබෙනවාදැයි මා ඒ
ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අහනවා. ඒ වාගේම
ඔරුවල යකඩ හා වානේ කර්මාන්තශාලා
වේ නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවාද අඩු වී
තිබෙනවාදැයි අහනවා. fපෘඨර්ත්බර්ග්
වැනි කොම්පැනිකාරයන්ට අවස්ථාව
සලසා දීම සඳහා කැළණියේ ටයර් සංස්ථා
වේ සැහෙන පමණ ටයර් නිෂ්පාදනය
කරන්නට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ඒ
වාගේම රටට අවශ්‍ය තරම් උදලු, යකඩ
හා වානේ සංස්ථාව මගින් නිෂ්පාදනය
කරවන්නට ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ලෝහ
හාණ්ඩ සංස්ථාව උදලු වගයක් නිෂ්පාද
නය කර තිබෙනව. හැබැයි, මහජනයා
ඒවා පාවිච්චි කරන්නට කැමති නැහැ. ඒ
නිසා දැන් ඒවා ලක්ෂ ගණනක් පැත්තක
ගොඩ ගසා තිබෙනවා. ඒ උදලු මිනි වළවල්
හාරන්නට නම් හොඳ යයි මහජනයා කිය
නවා. ඒවා ගොවිතැන් වැඩවලට සුදුසු
නැහැ. ලංකාවට පිටරටින් බඩු ගෙන්වන
කොම්පැනිකාරයන්ට තැනක් ලබා දීම
සඳහා කර්මාන්ත ශාලාවල නිෂ්පාදනය
අඩපණ කර දමා තිබෙනවා. උනන්දුවෙන්
ක්‍රියා කරනවා නම් මේ රටට අවශ්‍ය කරන
ද්‍රව්‍ය ඔය කර්මාන්තශාලාවලින් නිෂ්පාද
නය කරන්නට පුළුවනි. මේ රටේ සිටින
ධනෝශ්වර පංක්තියට මුදල් ගරා ගත්
නට ඉඩ දීම සඳහා අපේ කර්මාන්තශාලා
වල නිෂ්පාදනය අඩපණ කර තිබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[සාලේගම මයා.]

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර සවි කිරීම සඳහා යම් යම් ආයතනවලට කලින් දී තිබුණු අවසරය මේ ආණ්ඩුව විසින් නැති කර දමන්නට යෙදුණා. එසේ කොට 1968 දී ඉල්ලුම් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කළ උපාලි විජේවර්ධන නමැති පුද්ගලයාට ඒ කාර්යය සඳහා අවසර දී විදේශ විනිමයද දී තිබෙනවා. “යුනික්” නමැති ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර මෙහිදී සවි කිරීම පිණිස ඔහුට රුපියල් තිස් ලක්ෂයක විදේශ විනිමය දී තිබෙනවා. ඔහුට ඒ තරම් විදේශ විනිමයක් පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ දුන්නේ කොහොමද? ඉල්ලුම් පත්‍ර ලැයිස්තුවක් කර්මාන්ත දෙපාර්ත මේන්තුවේ තිබෙද්දී 1968 දී ඉල්ලුම් කළ තැනැත්තකුට ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර සවි කිරීම සඳහා අවසර දුන්නේ කොහොමද? ලැයිස්තුවෙන් පිට පැන නෙද මේ අවසරය දී තිබෙන්නේ? උපාලි විජේවර්ධන නමැති පුද්ගලයාට රුපියල් තිස් ලක්ෂයක විදේශ විනිමය පාවිච්චි කිරීමට ඉඩ සලසා දුන්නේ කොහොමදැයි මා කර්මාන්ත ඇමතිවරයා ගෙන් අහනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සභාපතිතුමනි, කියන්නට නම් කාරණා රාශියක් තිබෙනවා. අද සෑම බඩුවකම මිළ වැඩි වී තිබෙනවා. කම්සයක් මැසීම සඳහා අවශ්‍ය කරන රෙදි ප්‍රමාණයේ මිළ රුපියල් පහකට හයකට වැඩි වන්නේ නැහැ. එසේ වුවත් අද කම්සයක මිළ කීයද? ඉතාම අඩු මිලක් ගෙවා පිටරටවලින් ගෙන්වා ගනු ලබන රෙදිවලින් සකස් කරනු ලබන හොඳ කම්සයක් අද රුපියල් විසිපහක් තිහක් නොගෙවා කොසි සාප්පුවෙන්වත් ගන්නට බැහැ. ලාබෙට ගෙන්වා ගනු ලබන රෙදි වලින් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන කම්ස ආදි ඇළුම් ඉතාමත් අධික මිලකට විකුණන්නට මේ ආණ්ඩුව අද වෙළෙන්දන්ට ඉඩ දී තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව ඒවා පාලනය කරන්නට උත්සාහයක් දරන්නේ නැහැ. මිල පාලනයක් ඇති කරන්නට ආණ්ඩුවට වුවමනාවක් නැති බවයි අපට පෙනී යන්නේ. කම්ස මැහීමටය කියා කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයෙන් බලපත්‍ර ලබාගෙන ඇතැම් අය කරන්නේ කුමක්දැයි මේ අමාත්‍යාංශය සොයා බලනවාද? සොයා බලන බවක් අපට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. සමහර අය තමන්ගේ ක්වෝටාස් හෙවත් සංඛ්‍යා ලක්ෂ්‍ය තැනදීම විකුණන බව අපට රහස්‍යයක් නො

වෙයි. එවැනි ව්‍යාපාරයක් ගෙන යන බව අපි දන්නවා. කම්ස මැහීමේ මුට්ටුවෙන් ක්වෝටාස් ලබාගෙන පිටකොටුවේ නැත් නම් කොටුවේ වෙළෙන්දන්ට දෙනවා. රට සමෘද්ධිමත් කරන්නෙමැයි මහ හයිසෙන් සෝෂා කර බලය ලබා පැමිණ මෙවැනි දේට ඉඩ දීම කොහෙත්ම සුදුසු නැහැ. මේවා පාලනය කරන්නට ඕනෑයයි මම නැවතත් කියනවා. රටට සෞභාග්‍යමත් අනාගතයක් ලබා දෙන්නටය කියා බලය ගත් මේ ආණ්ඩුව 1965 න් පස්සේ කර තිබෙන්නේ මොනවාදැයි අපට පෙනෙනවා.

අ. හා. 4

අවසාන වශයෙන්, මා නියෝජනය කරන රත්තොට මැතිවරණ කොට්ඨාශය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කථා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. හුණු කර්මාන්තයට ඉතාමත් යෝග්‍ය ලිඛි ස්ටෝන් හෙවත් හුණුගල් විශාල ප්‍රමාණයක් මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ රත්තොට, ලග්ගල, මාතලේ සහ දඹුල්ල ආදී ප්‍රදේශ වල තිබෙනවා. මේ ගැන මිට පෙරත් කිහිප වතාවක් මා මේ කාරණය ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. හුණු කර්මාන්තය නගා සිටුවීම සඳහා මේ හුණුගල් උපයෝගී කර ගන්නැයි නොයෙක් වර මා කියා තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මෙනෙක් කිසිවක් නොකර සිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මේ ගැන මා සඳහන් කරන හැම අවස්ථාවකම වාගේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීන්, අපේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේ මේවා නොකර සිටියේ මන්දැයි මගෙන් අහනවා. එය බොළඳ ප්‍රශ්නයක් බව අමුතුවෙන් කියන්නට වුව මනාවක් නැහැ. අපේ ආණ්ඩුව හරියට වැඩ කෙළේ නැතැයි කියමින්, අපට වඩා හොඳින් වැඩ කරන්නට ජනතාවට පොරොන්දු දීලා නොවෙයිද මේ උදවිය බලයට ආවේ? එසේ බලයට පැමිණ අවුරුදු හතරහමාරක් පාලනය කිරීමෙන් පසු ඔය විධියේ බොළඳ කථාවල් කිරීමේ තේරුමක් තිබෙනවාද? එවැනි ප්‍රශ්න ඇසීම නතර කර රජයේ වියදමින් හුණු කර්මාන්තය හරියාකාර දියුණු කරන්නට ක්‍රියා කළොත් දහස් ගණනකට රක්ෂා වල් ලබා ගන්නටත් පුළුවන් වෙනවා; රජයේ නොයෙක් ගොඩනැගිලි වැඩවලටත් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

භූගර්භ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් සහ විශේෂඥයන් අවුරුදු ගණනාවක් පරීක්ෂණ සහ පර්යේෂණ පැවැත්වීමෙන් පසු, ඒප්ල්ස් පාර් නැමැති වටිනා බනිජ් වර්ගය කයිකාවල සහ බෝවල වැනි ප්‍රදේශවල තිබෙන බව අනාවරණය කළා. මේ බනිජ් වර්ගය පිහිටා ඇති බඩු, විදුරු බඩු ආදිය සැදීමට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. පිළි යන්දලටත් මිශ්‍රවටත් මේ බනිජ් වර්ගය අවුරුදුපතා ගෙන යනවා. ටෙන්ඩර් කැඳවා, පිහිටා සංයුක්ත මණ්ඩලය විශාල මුදලක් වැය කරමින් මේ වර්ගය එහාට ගෙන යන්නේ. අමතර වියදම් තතර කර මිට වැඩි ප්‍රයෝජනයක් මෙයින් ලබා ගන්නට ක්‍රියා කළ යුතුයි.

හුණුගල්වලට බෙහෙවින් සමාන සොල මයිට් නැමැති බනිජ් වර්ගය පෝර සැදීමට ගන්නවා. මේවා රසායනික ද්‍රව්‍යාදිය සාදන්නට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. විශේෂඥයන් අවුරුදු ගණනාවක් පරීක්ෂණ කළත්, පර්යේෂණ පැවැත්තුවත්, තවමත් ප්‍රයෝජනයක් ලැබී නැහැ. අද මේවා භාරාගෙන විශාල වියදමක් දරා කොළඹ වැනි දුර බැහැර ප්‍රදේශවලට ගෙන යනවා. හුදු ප්‍රදේශයක කර්මාන්ත ශාලාවක් ඇති කළොත් ඇති වන යහපත ගැන සලකා අවශ්‍ය විධිවිධාන යොදන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. නොදියුණු මාතලේ දිස්ත්‍රික්කය වැනි ප්‍රදේශවලට ආණ්ඩුවෙන් අබමල් රේණුවක් පමණ වත් වැඩක් කර තිබෙනවාද?

ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීන් බොහෝ දෙනෙක් කර්මාන්ත ඇමතිවරයා විශාල සේවයක් කර ඇති බව කියා වර්ණනා කළා. ඒ මන්ත්‍රීන් එසේ කරන්නට ඇත්තේ එතුමන්ලා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවලට එතුමා විසින් කරන ලද වැඩ නිසා ප්‍රයෝජන ලැබෙන්නට පටන්ගෙන ඇති නිසා වන්නට ඇති. එහෙත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් නියෝජනය කරන ප්‍රදේශවලට කර තිබෙන්නේ මොනවාද? ඒ ප්‍රදේශ සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක කර තිබෙනවා. අපට නම් කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් එවැනි වටිනා සේවයක් සිදු වී නැති බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Sitting is suspended till 4.30 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදී, අ. ස. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(டொக்டர் எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු ඇමතිතුමාගේ කථාවට ප්‍රථමයෙන්, විරුද්ධ පාර්ශ්වය වෙනුවෙන් කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක්ම එක දිගටම, මධ්‍යම බැංකුවේ වාර්තාව බයිබලයක් හැටියට පාවිච්චි කරමින් එකම ප්‍රකාශයක් කළා. ලොකු බොරුවක් වුණත් නිතර නිතරම කටවල් කීපයකින් ප්‍රකාශ කළොත් එය ඇත්තක් හැටියට පිළි ගැනෙන්න පුළුවන් කියා කල්පනා කර ගෙන එසේ කිව්වය කියා කල්පනා කරන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවෙන් කොටස් කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මාත් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලංකා සම්භාණ්ඩ සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැන මෙම වාර්තාවේ මේ විධියට තියෙනවා :

“Ceylon Leather Products Corporation

....The sales revenue of the corporation declined by Rs. 0.34 million in 1967-68 due entirely to a fall in income of the shoe factory.”

ඒ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ ආදායම අඩු වූ බවටයි, ඒ ප්‍රකාශය තියෙන්නේ. කර්මාන්ත දියුණු කිරීමේ කටයුතු ශීඝ්‍ර ලෙස කරගෙන යනවාය කියන අතර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාර්ෂ එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]
වානේ කර්මාන්ත ශාලාව ගැන මේ වාර්තාවේ මේ විධියට සඳහන් වී තිබෙනවා.

“Ceylon Steel Corporation

....The Corporation has deferred the construction of the galvanizing plant...”

මේ සම්බන්ධව පසුව ප්‍රශ්න කීපයක් ඉරිපත් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සංස්ථාවේ ගැල්වනයිස් වැඩ පොළ සම්පූර්ණ කිරීම කල් දැමීම ගැනයි එයින් කියන්නේ. කර්මාන්ත දියුණු කිරීමට දක්වන උනන්දුවේ ප්‍රමාණය එයින් පැහැදිලි වෙනවා. ඊළඟට ලෝහ භාණ්ඩ සංස්ථාව ගැන මේ වාර්තාවේ මේ විධියට තියෙනවා :

“CEYLON STATE HARDWARE CORPORATION

.... The Corporation, however, was faced with tremendous sales difficulties, due to consumer preference for imported items due to the greater availability of imported equivalents after the liberalization of imports under the Foreign Exchange Entitlement Certificate Scheme. Price-wise, its products were competitive despite certain price increases in 1968. Thus, the corporation's sales declined in 1968-69, and it accumulated high stocks of finished products.”

විදේශවලින් ලෝහ භාණ්ඩ ගෙන් විමේ තහනම ඉවත් කළ නිසා මේ සංස්ථාව හදුනා භාණ්ඩ විකුණා ගැනීමට අපහසු වීම හේතුකොටගෙන සංස්ථාවට අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණපාන්නට සිදු වූ බව මේ වාර්තාවේ කියනවා. ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ වාර්තාව නොකියෙව්වද, එසේ නැත්නම් කියවන විට මේ කරුණු නොපෙනුනාද කියා මා අහන්නට කැමතියි. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ ආදායම පිළිබඳවත් මේ වාර්තාවේ තියෙනවා. ආණ්ඩු පක්‍ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ගණනාවක්ම එක දිගටම කියාගත ගිය සින්දුව නම්, සෑම සංස්ථාවක්ම ඉතාමත් පුදුම අන්දමට දියුණු වුණාය, ඉතාමත්ම සතුටුදායක ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙනවාය යන්නයි.

පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති 1964 වර්ෂයේදී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය රුපියල් 1 කෝටි 30 ලක්ෂයක ලාභයක් ලැබුවා. එහෙත් 1967-68 වර්ෂයේ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 50යි. වැඩිවීමක් සිදු වී තිබෙනවා.

යයි කිව්වේ මේ ගණන් හිලව් හරිහැටි පැහැදිලිව කියවා ගන්නට බැරි නිසාදැයි මා දන්නේ නැහැ. සේවක සංඛ්‍යාව නම් වැඩිවෙලා තිබෙනවා. ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ රුපියල් 1 කෝටි 30 ලක්ෂ යක ලාභයක් තිබුණු කාලයේ හිරියේ සේවකයන් 23,000 යි. දැන් ලක්ෂ 50ක පාඩුවක් සිදුවන විට සේවකයින් 35,000 ක් එහි සිටිනවා. ඒ ගැන තවදුරටත් මතක් කරන්නට යන්නේ නැහැ. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ තත්ත්වයත් ඒ විධියමයි. කාලවෙලා මදි නිසා මා ඒවා කියවන්නට යන්නේ නැහැ. වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ 1964 වර්ෂයේදී රුපියල් කෝටි 3ක ලාභයක් තිබුණා. 1968 වර්ෂයේ ලාභය රුපියල් ලක්ෂ 40යි. කෝටි 3, ලක්ෂ 40 කට බැස තිබෙනවා. එහෙත් එහි සේවක සංඛ්‍යාව නම් 1,500 සිට 2,500 දක්වා වැඩි වී තිබෙනවා. ගරු සභාපතිතුමනි, මේ කාරණාවලින් ආණ්ඩුව කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් දක්වන උනන්දුවත්, ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මෙතැන කළ ප්‍රකාශවල සත්‍යතාවත් අවබෝධ කර ගන්නට පුළුවනි.

වානේ සංස්ථාව මගින් ඇති කරන්නට ගිය ගැල්වනයිස් කර්මාන්තශාලාවේ කටයුතු අත්හිටවූ බව මා කලින් මතක් කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා පැහැදිලි විස්තරයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු සභාපති තුමනි, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වූ අවස්ථාවේදීම වගේ වානේ සංස්ථාවේ වැඩ කටයුතු ගැන වාර්තා කිරීමට එංගලන්ත යෙන් උපදේශක කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නට යෙදුණා :

“DEVELOPMENT OF THE STEEL INDUSTRY IN CEYLON

Summary Report
CEYLON STEEL CORPORATION
W. S. ATKINS & PARTNERS”

ඒ උපදේශකයන් විසින් වානේ කමිෂන්‍රය පිළිබඳව වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා. අපේ ජාතික ආදායමෙන් රත්රන් පවුම් විසි නිස් දාහක් පමණ ගෙවා ලබා ගත් ඒ වාතීවේ මෙහෙම කියනවා :

“It has been assumed, during the calculation of these sales tonnages, that no other producer of rolled steel products

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

will be permitted to operate in Ceylon, i.e., the total home market is open to the Steel Corporation. The State Hardware Corporation's plans to produce agricultural implements do not affect the position (provided they do not propose to diversify into the rolling of rods, for instance;) but at least one enterprise in the private sector plans to instal sheet galvanizing plant which could detract from the Corporation's profitability. We have assumed for present purposes, therefore, that this private sector proposal will not be given permission to proceed and that the market requirement for galvanized sheet will be met by the Steel Corporation."

එනේ සංඝථාවේ දියුණුව සඳහා ගරු ඇමතිතුමන් විසින්ම පත් කරනු ලැබූ—එංගලන්තයෙන්ම සොයා ගත්—උප දේශක කොමසාරිස්වරුන් දී තිබෙන උපදෙස් තමයි ඒ. අප කාගේත් අයබදු මුදල්වලින් රත්රන් පවුම් විසි තිස් දහක් ගෙවා ලබාගත් උපදෙස් තමයි ඒ.

ගැල්වනයිස්ඩ් තහවු සෑදීම සම්බන්ධයෙන් අගමැතිතුමාගේ ප්‍රකාශයක්ද තිබෙනවා. අගමැතිතුමාගේ නැදෑයන් ගැන මා කථා කරන්න යන්නේ නැහැ. තමුත්තාත්තේ මගේ ඇඟට පතිවි ඒක ස්ථාවර නියෝගවලට විරුද්ධයි කියා. තමුත් මේ සම්බන්ධව අගමැතිවරයා මොකක්ද කියන්නේ?

"CEYLON'S FIRST G.I. SHEET FACTORY GOES INTO ACTION"

මෙන්න අගමැතිතුමාගේ පණිවුඩය:

"I am happy to send this message to Ceylon Galvanising Industries Limited, on the occasion of the official opening of their factory.

As I have often emphasised, Agricultural Development and Industrial Development have to go hand in hand if we are to achieve economic progress in this country. The Government made a policy declaration on private foreign investment in 1966 with a view to creating a favourable investment climate. The response to this announcement has been satisfactory and a considerable number of industrial projects with foreign collaboration has since been approved by Government and some of them have already gone into production while others are taking steps to commence production as early as possible. I am glad that Ceylon Galvanising Industries Limited who received approval on a foreign collaboration basis for the manufacture of Galvanised Iron Sheets in 1967 is now in

commercial production. This project, I note, will reduce imports considerably, save foreign exchange for the country and also provide employment to the people.

I wish Ceylon Galvanising Industries Limited all success."

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කට කඩෙන තුරු කෑ ගහනවා, සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් කමිත්ත දියුණු කිරීමේ වැඩ කටයුතු මහත්සි අරඟෙන කරඟෙන යනවාය කියා. එනේ සංස්ථාව පිහිටුවන අවස්ථාවේදී එම සංස්ථාව පිළිබඳ ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙනවා, ගැල්වනයිස්ඩ් කර්මාන්තයත් ඒකට අයත්ය කියා. එම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයේද, යට කී උපදේශකයන්ද අවවාද කර තිබෙන්නේ, එනෙ නිෂ්පාදනය සමගම ගැල්වනයිස්ඩ් ෂීට් නිෂ්පාදනය කිරීමේ සම්පූර්ණ අයිතිය පොදු ජනසතු ව්‍යාපාරයට අයත් විය යුතුය කියායි. ඒ එක්කම අගමැතිතුමා විදේශ කොමිෂාරිස් සම්බන්ධයෙන් මේ විධියේ ප්‍රකාශයක් කරනවා. චෛත්‍ය ලිංගම් නමැති ලාංකික කොමිෂාරිස් ජපන් කොමිෂාරිස් සමග ගැල්වනයිස්ඩ් ෂීට් සෑදීමේ සම්පූර්ණ බලය ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒ කොමිෂාරිස් දෙක ගැන මට ටිකක් විස්තර කරන්න සිදු වී තිබෙන නිසාත්, මගේ මේ විස්තරය කර්මාන්ත සංවර්ධනය පිළිබඳ මූලික ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූල නිසාත්, මේ ගැන සිංගක් විස්තර කරන තුරු ඉවසන්නය කියා මා සභාපති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගැල්වනයිස්ඩ් ෂීට් සෑදීමට ඉල්ලුම් කළ කොමිෂාරිස් මොනවාද? පළමුවෙනි එක චෛත්‍යලිංගම් සමාගම—දැන් සිලෝන් ගැල්වනයිස්ඩ් ලිමිටඩ්. දෙවැනි එක නට්ෂා හෝ මී ජැපාන් (කවුන්ටර්පාට්). තුන් වැන්න රොබට් සේනානායක සමාගම.

උත්තරාගේගේ නැදෑ සම්බන්ධකම් ගැන මම කියන්න යන්නේ නැහැ. එසේ කිව්වොත් තමුත්තාත්තේ කියයි මම ඊති විරුද්ධයි කියා.

හතරවෙනි කොමිෂාරිස් කටසාකි කොමිෂාරිස්.

ගැල්වනයිස්ඩ් ෂීට් සෑදීමේ සම්පූර්ණ බලය මේ කොමිෂාරිස් 4ම ඉල්ලුම් කළා. පළමුවෙනි දෙවැනි සමාගම් දෙකට දුන්නා. තුන්වෙනි හතරවෙනි උදවියට ලැබුණේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

නැහැ. මේ සමාගම් දෙකෙන් එක සමාගමකට ටොන් 12,000 බැගින් ටොන් 24,000 ක් නිෂ්පාදනය කරන්න ඉඩ දුන්නා. ලංකාවට අවුරුද්දකට වුවමනා සම්පූර්ණ ගල්වනයිස්ඩ් ෂීට් ප්‍රමාණය ටොන් 10,000 යි. එහෙත් ඒ වාගේ දෙගුණයකටත් වඩා නිෂ්පාදනය කරන්න ඉඩ දී තිබෙනවා. මගේ ආරංචිය, මේ සම්පූර්ණ බලය ලැබී ඇති සමාගම් දෙක රොබට් සේනානායක මහත්මයාටත් අයිති වාසිකම් තබාගැනීමේ වැඩපිළිවෙළක් යෙදූවාය කියන එකයි. අගමැතිවරයන් සමග උත්තරාගේගේ තිබෙන නැඟ සම්බන්ධ කම් ගැන මම තමුන් නාන්සේලාට විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීම්]

අ. හා. 4.45

තවත් එකක් කියන්නට පුළුවන්. මේ වෛත්‍යලිංගම් කොමිෂනරියේ අධ්‍යක්ෂ වරයා අවිස්සාවේල්ල ආසනයට තරඟ කළ පිලිප් ගුණවර්ධන මහත්මයාගේ ඉලෙක්ෂන් ඒජන්ට් වශයෙන් කටයුතු කළ හර්බට් කුරේ මහත්මයායි. උත්තරාගේ දක්ෂ බිස්නස්කාරයෙක්; එහෙත් පසුගිය මහ මැතිවරණයේදී ඉලෙක්ෂන් ඒජන්ට් හැටියට වැඩ කළ කෙනෙක්. මා මේවා මතක් කරන්නේ මෙන්න මේ නිසයි. මේ වානේ කර්මාන්තය කලින් ආණ්ඩුව තිබියදී පටන් ගත් ව්‍යාපාරයක්. මේ ඇමතිතුමාත් එම ආණ්ඩුවේ සිටි කාලයේදී මූලික පොරොන්දු අත්සන් කර ඒ ගැන කටයුතු කරන්නට පටන් ගත්තේ. ගරු ඇමතිතුමා කර්මාන්ත ඇමතිතුමා හැටියට මේ මහජන ව්‍යාපාර බාරගෙන මේ කර්මාන්තශාලාවලට නියම වී තිබුණු මූලික ප්‍රතිපත්ති අනුව, රටට ප්‍රයෝජන වත් අන්දමින් හා වියදමට වඩා ආදායම වැඩි වන අන්දමින් ගෙනයාමට වැයම් කරනවා නම් ඒ කර්මාන්ත ශාලා මගින් මේ රටට අවශ්‍ය දේ සපයන්න පුළුවනි. සෑම වානේ ද්‍රව්‍යයක්ම සෑදීම අවශ්‍ය නිසා වානේ සංස්ථාවට ඒවායේ සම්පූර්ණ අයිතිය තිබෙන්නට ඕනෑය කියන ප්‍රතිපත්තිය පිළිගන්නවාද නැද්ද? ගරු ඇමතිතුමා කර්මාන්ත ඇමති ධුරය බාර ගත්තේ මේ අයිති පිළිගෙනද නැද්ද කියන එක ගැන පැහැදිලි උත්තරයක් දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඊට වඩා

පැහැදිලි කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. මේ කරුණු එකෙන් දෙකෙන් කර්මාන්ත දියුණුව සම්බන්ධව තමුන් නාන්සේලාගේ උනන්දුව පෙනිගොස් තිබෙනවා. තමුන් නාන්සේලා විදේශීය කොමිෂනර්වලට ඇති ලැදිකම සම්බන්ධවත්, ජාතික ව්‍යාපාරවලට තිබෙන සැලකිල්ල සම්බන්ධවත් අපට පැහැදිලි වශයෙන් හිතා ගන්න පුළුවන්. ඒ හැර තවත් කරුණු එකක් දෙකක් ගැන මතක් කර මගේ කථාව නතර කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ගරු රාජ්‍ය ඇමති තුමා ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) කථාව කර ගෙන යන අවස්ථාවේදී, මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන අමු ද්‍රව්‍ය මොනවද කියා. මාතර දිස්ත්‍රික්කයට කර්මාන්ත දී නැති බව මේ ආණ්ඩුව පිළිගන්න ඕනැ. දකුණු පළාතේ විශේෂයෙන්ම මාතර හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්ක කර්මාන්ත අතින් වනාන්තරයක්. කිසිම කර්මාන්තයක් නැහැ, රජයේ සම්බන්ධකම් ඇතිව ඇති කළ—[බාධාකිරීමක්] කියන දෙයක් නැතිවලා ඇහෙන්න කියන්න, නිකම් පිස්සු බල්ලෝ වගේ කැගහන්නේ නැතිව.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(ති. ශ්‍ර. ශ්‍රේෂ්ඨාණ්ඩ් ඉයාසිඤ්ඤ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

ගාල්ලේ සිමෙන්ති මෝලක් තිබෙන්නේ.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.
(දෙමිපෙ)

(ති. ශ්‍ර. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක—
ගොම්පෙ)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

දකුණු කොළඹ තිබෙන අමු ද්‍රව්‍ය මොනවාද?

වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ

(දොක්ටර් ආර්. ආර්. බික්කිරාමසිඤ්ඤ)

(Dr. S. A. Wickremasinghe)

මා කියන්නේ මාතර ගැන මිසක් ගාල්ල ගැන නොවෙයි. එමෙන්ම ගාල්ලට සිමෙන්ති මෝලක් දීම වගේ මෝඩ වැඩක් නැහැ. කිසිම අමු ද්‍රව්‍යයක් නැහැ. පිට රටින් ක්ලින්කර් ගෙන්වීම නැවෙත් කරන්නටයි ලැහැස්ති කර තිබෙන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

එහෙත් අද වන තුරු එය කෙරී නැහැ. තීරු බද්ද නැත්නම් සිමෙන්ති රත්තරන් වලටත් වඩා වැඩිය මිල කරන්නටයි වෙලා තිබෙන්නේ. තීරු බද්ද නිසා අද ඒ සංඝාත පවත්වා ගෙන යනවා. කන්කසන්තුරේ සිට ගාල්ලට ක්ලින්කර් අදින්නේ දුම්රියෙන්. එය ආදායම් බලා ගන්නට පුළුවන් මාර්ගයක් නොවෙයි. ඒ නිසාම මෙම කර්මාන්තය පිළිබඳව විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණ පවත්වා තව තවත් දියුණු කරන්නට අමාරුකම් ඇති වෙනවා. නැව් පැමිණිය හැකි පරිදි වරායේ වැඩ අවසාන කොට අමු ද්‍රව්‍ය කෙළින්ම නැව්වලින් කර්මාන්තශාලාවට ගන්නට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් යෙදෙන්නේ කවදාදැයි මා දන්නේ නැහැ. කර්මාන්තශාලාව පටන්ගත් දා සිට 1969 වනතුරුත් ඒ කටයුත්ත සම්පූර්ණ කර ගන්නට බැරි වුණා. [බාධා කිරීම්] ඔබට වැඩිය කැකෝ ගැසු අවස්ථා තිබුණා. පස්සෙන් අවුත් පිහි පාර දී පුරුදු ඇමතිවරුන් කොපමණ කැගැසුවත් අප කවදාවත් නුසුදුසු දෙයක් අනුමත කෙළේ නැහැ. යම් යම් අය කැගසූ පළියට කර්මාන්ත පිහිටුවිය යුතුයයි මා කියන්නේ නැහැ.

මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ බලවේග පේස කර්මාන්ත මධ්‍යස්ථානයක් පිහිටුවීම ඉතා මත් යෝග්‍ය බව මා ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. අමු ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීම ඉතාම පහසුයි. හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කය මාතරට තරම් වෙන කුමන පළාතකටත් කිට්ටු නැ. එම නිසා බලවේග පේස කර්ම මධ්‍යස්ථානයක් ලබා ගැනීමේ විශේෂ අයිතිවාසිකමක් මාතර දිස්ත්‍රික්කයට තිබෙනවා.

විශාල කැලැවලින් දැව කපා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් දැන් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ මොරවක් කෝරළයේ පවතිනවා. තුනී ලැලි කර්මාන්තශාලාවට දැව ලබා ගැනීම සඳහා විශාල පාරක් හේම කපා මොරවක් කෝරළය පැත්තෙන් බෙරලිය මුකලානට හා සිංහරාජ අඩවියට ඇතුළු වීමේ වැඩ පිළිවෙළක් දැන් ගරු කර්මාන්ත ඇමතිවරයා විසින් ගෙන යනවා. මෙතෙක් කල් ඉඩම් ඇමතිවරයා මේ විශාල කැලැවල තිබුණු දැව විනාශ කළා. විශාල ගස්වල මහ කඳන් පමණක් කපාගෙන අතු ආදිය සම්පූර්ණයෙන් ම පුළුවා දැමීම. තුනී ලැලි කර්මාන්ත

ශාලාවේ ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි කොටස් පවා විනාශ කළා. කපන ලද ගස්වලින් බාගයකටත් වඩා ප්‍රයෝජන ගත හැකිව තිබියදී පුළුස්සා දැමීම. අද වනතුරුත් ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාවේ යෙදෙනවා. ඒ අමතර ද්‍රව්‍යවලින් කළ හැකි එකම කමාන්තයක්වත් අද වනතුරු මේ රටේ ආරම්භ කර නැහැ. එවැනි කර්මාන්තයක් ආරම්භ කිරීමේ යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබීම ගැන මා ඇමතිවරයාට ප්‍රශංසා කරනවා. අප දේශපාලන වශයෙන් මෙම ආණ්ඩුව සමග කොපමණ විරුද්ධ වුවත්, මෙපමණ කල් නොකළ කටයුත්තක් කිරීමට ඇමතිවරයා ඉදිරිපත් වීම ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා.

දැව කැපීමෙන් පසු ඉතිරි වන අතු ඉතිරි ආදී අමතර කොටස් කුඩු කොට පැක් කර විප් බෝඩ් ආදිය සෑදීම සඳහා ජපානයට යැවීමේ ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කිරීම සඳහා ජපන් නියෝජිත පිරිසක් ලංකාවට පැමිණ සිටින බව මට අද දැනගන්නට ලැබුණා. දැව කැපීම කෙරෙන ප්‍රදේශයක් වන මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙහි ඒ සඳහා කමාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවන ලෙස මා ගරු ඇමතිවරයාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එවැනි කර්මාන්තශාලාවක් පිහිටෙව්වොත් දැව කැපීමෙන් ඉතිරි වන අමතර කොටස් වලින් මෙහිදීම ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවනි. එවිට, ඉඩම් ඇමතිවරයා විසින් මෙතෙක් කල් විනාශ කරගෙන ආ අමතර දැව කොටස්වලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවනි. දැව ගැන කිසිවක් නොදන්නා කාලයකට රිංගීමට තරම් ශරීර ශක්තියක් තැනි වයස්ගත උදවිය දැව සංඝාතවේ තබා ගෙන මේ විධියේ වැඩ කරන්න බෑ. දැව අමතර කොටස් ජපානයට නොවිකුණා ඒවායින් ප්‍රයෝජන ගත හැකි වන අන්දමට මොරවක් කෝරළයේ අකුරුස්ස, දෙනියාය, ආදී ප්‍රදේශවල කමාන්ත ශාලා පිහිටුවන ලෙස මා ඇමතිවරයාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. රටේ පවතින නිවාස හිඟය මග හැර ගන්න නිවාස තව තවත් ඕනෑ වගේම අනාගතයේදී තව තවත් වඩු කමාන්තශාලා වුව මනා කරනවා. නවීන යන්ත්‍රෝපකරණයන් ගෙන් යුත් වඩු කර්මාන්ත ශාලාවක් දැනට ගල්ඔය තිබෙනවා. ඇත ප්‍රදේශයක කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවා තිබීමෙන් ජනතාවට වැඩි ප්‍රයෝජනයක් සැල

[වෛද්‍යාචාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ]

සෙත්තේ නැති බව අප පිළිගන්න ඕනැ.
එම නිසා ජනාකීර්ණ ප්‍රදේශවල වඩු
කර්මාන්ත ශාලා පිහිටුවීමට පියවර ගත
යුතු බව මතක් කරන අතරම මාතර ප්‍රදේ
ශයේද කර්මාන්ත ශාලාවක් පිහිටුවන
මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා
සිටිනවා.

ගරු සහාපතිතුමනි, හම් සංඝථාවේ හම් නිෂ්පාදනය කරන අංශය—වැනරි—සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න ඕනෑ ඇත්තවශයෙන්ම මෙතෙක් ඒ සම්බන්ධයෙන් ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ කුමක්ද? ඇත්තර්සන් නමැති විශේෂඥයෙකු ගෙන්වා ගෙන, ක්‍රෝම් ලෙදර්, බාර්ක් ලෙදර් නමැති හම් දෙවර්ගය සෑදීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන ගියා. දැන් තවත් යෝජනාවක් තිබෙනවා, එළුහම් පදම් කිරීමේ කර්මාන්තය ආරම්භ කරන්නට. එම නිසා මෙබඳු වැනරි සම්බන්ධයෙන් කුමන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇමතිතුමා අනුගමනය කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියා පැහැදිලි කරනවා නම් හොඳ බව මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු සහාපතිතුමනි, බිවර සංඝථාවේ දැනට පවතින වැඩ වර්ජනය තව තවත් දිග්ගැස්සී යාමට ඉඩ නොදී, එය සමාපයකට පත් කිරීමට කුමන වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන තිබෙනවාදැයි ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. වැඩ වර්ජනය කිරීමට හේතු වී ඇති කාරණා සම්බන්ධයෙන්—මුදල් අපතේ යැවීම, දූෂණ කටයුතු සිදුවීම ගැන—සාකච්ඡා කිරීමට පාලක පක්ෂය කැමැත්තක් නොදක්වන නිසා වැඩ වර්ජනය තව තවත් දික්වේගෙන යන බවට ආරංචි ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා මේ කාරණා ගැන ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

එම්. ඊ. එච්. මොහමඩ් අලි මයා. (මුතුර්
පළමුවන මෝත්රි)

(ஜனாப் எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி—
மூதூர் முதல் அங்கத்தவர்)

(Mr. M. E. H. Mohamed Ali—First Mutur)

கௌரவ அக்கிராசனரவர்களே, இந்த நாட்
டிலே புரட்சியைப் புகுத்திய அமைச்சரின்
மானியத்தின் கீழே—பல துறைகளிலும் புரட்

சியை ஏற்படுத்திய அமைச்சரின் திட்டங்
களின் கீழே, நான் சில கருத்துக்களைக் கூறு
வதற்கு இக்கடைசினேரத்தில் சந்தர்ப்ப
மளித்தமைக்காக நான் உங்களுக்கு எனது
நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.
கௌரவ அமைச்சர் இந்த நாட்டிலே
நிலப்புரட்சியை, கூட்டுறவுப் புரட்சியை,
கைத்தொழில் புரட்சியை ஏற்படுத்தி இந்த
நாட்டு மக்கள் தங்களுக்குத் தேவையான
பொருட்களைத் தாங்களே பெற்றுக்கொள்ள
வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே இந்த நாடு
கைத்தொழில் மூலம் சுபிட்சமடைய
வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு திறம்படச்
சேவைசெய்துகொண்டு வருகின்றார். அதற்
காக அவருக்கு எனது பாராட்டுதல்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கௌரவ
அமைச்சர் பல கொள்கைகளை இந்த நாட்
டிலே புரட்சிகரமான அடிப்படையிலே ஏற்
படுத்தி வருகிறார். என்னுடைய தொகுதி
யிலே இந்த அமைச்சின் கீழுள்ள இரு கூட்
டுத்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை
பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்பு
கிறேன். ஒன்று மீன்பிடிச் கூட்டுத்தாபனம்.
மற்றது களிமணல் கூட்டுத்தாபனம். அமைச்ச
ரவர்கள், அந்தப்பகுதி மக்கள் மட்டுமல்ல,
நாட்டு மக்கள் அனைவரும் நன்மை பெறத்தக்க
வகையிலே பல வழிவகைகளைச் செய்து
கொடுக்கிறார். இப்படி நான் குறிப்பிடும்
பொழுது, அமைச்சரவர்களை வேண்டிக்
கொள்வதென்னவென்றால், என்னுடைய
தொகுதியிலேயுள்ள இரண்டு கூட்டுத்தாபனங்
களிலும் தொழிலுக்கு ஆட்களைச் சேர்க்
கும்பொழுது, அந்த மாவட்டத்திலேயே உள்ள
வர்களுக்கு, அந்தத் தொகுதியிலேயுள்ளவர்
களுக்கும், திறமையானவர்களுக்கு முதலிடம்
கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான்.

கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரவர்கள் மிகத் தீவிரமான அமைச்சர் என்பதையும் விசேடமாக அவருடைய கட்சி ஆதரவாளர்களுக்கு அவர் முதலிடம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் அறிவோம். அதோடு திறமையானவர்களுக்குப் பாகு பாடில்லாமல் சேவை செய்துகொண்டிருக்கின்றார் என்பதையும் நாங்கள் அறிவோம். கௌரவ மன்றார்ப் பிரதிநிதி (திரு. வி. ஏ. அழகக்கோன்) அவர்கள் பேசும் போது, தம்முடைய தொகுதியில் மீன்களைத் தகரத்தில் அடைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று இயங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் அதில் பல

விசேஷ உணர்வு கெட்டுவிட்டது, 1969-70

—கொடை சங்கரன்

குறைகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். என்னுடைய தொகுதியில் சீனக்குடாவில் மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபன நிலையம் ஒன்று இருக்கின்றது. அரசாங்கம் பல திட்டங்களை வகுத்து இந்தக் கூட்டுத்தாபன நிலையத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றது. இந்த நிலையம் அங்கே பலவிதமான சேவைகளையும் செய்து கொண்டிருக்கின்றது. மக்கள் பல துறைகளில் அங்கு சேவை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திறமையான பயிற்சி வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, சீனக்குடாவில் இலங்கைக் கனிமணல் கூட்டுத்தாபனம் இருக்கின்றது. அதிலும் என்னுடைய மாவட்ட மக்களும் பிறரும் அமைச்சரின் திட்டங்களை நிறைவேற்றப் பரந்த அடிப்படையில் உழைத்து வருகின்றார்கள். ஆனால், அங்கு பல தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமில்லாமல், இரண்டு மூன்று வருடங்களாகத் தற்காலிகமாக வேலை செய்துகொண்டு வருகின்றார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் கனிமண் தொழிற்சாலையில் உள்ளவர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை நடாத்தினார்கள். அந்த வேலை நிறுத்தத்தின் போது அவர்கள் பல முக்கியமான கோரிக்கைகளையும் சமர்ப்பித்தார்கள். அதில் முக்கியமான ஒரு கோரிக்கை என்னவென்றால், நீண்ட காலமாகத் தற்காலிகமாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களை நிரந்தர தொழிலாளர்களைப் போலப் பாவித்து அவர்களுக்கும் மற்றக் கூட்டுத்தாபனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கும் சலுகைகளை வழங்க வேண்டும் என்பது. அந்தக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்துள்ளார்கள். எனவே, அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, என்னுடைய தொகுதியில் மூதூர் என்ற கிராமம் இருக்கின்றது. அங்கு திறமையான கனிமண் இருக்கின்றது. இந்த மண் ஓடு, செங்கல் உற்பத்திக்கு உகந்தது. நீண்டகாலமாக முன்பு அமைச்சராக இருந்த வர்களிடம் நாங்கள் கோரிக்கைகள் விடுத்ததன் காரணமாக மூதூர் கனிமண்ணிலே பல பரிசீலனைகள் நடாத்தப்பட்டன. அந்த மண்ணில் சில குறைகள் இருந்தாலும் படிப்படியாக அதை நிவர்த்தி செய்யலாமென்று பரிசீலனைகளில் இருந்து தெரியவந்துள்ளது. நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சரவர்களைக்

கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், மூதூரில் ஓர் ஓடு, செங்கல் தொழிற்சாலையைத் தாபித்து அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதுதான்.

அடுத்தது, எனது மாவட்ட மக்களில் அதிகமாக மீன்பிடித் தொழிலாளர்களும் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு நீங்கள் பல நன்மைகளைச் செய்து இருக்கின்றீர்கள். அவை போதாது. இன்னும் பல நன்மைகளை நாங்கள் உங்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கின்றோம். மூதூர், குடாக்கரை, கின்னியா, திருகோணமலை ஆகிய இடங்களிலுள்ள மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டுத் திட்டங்கள் அவசியம். அத்துடன் அவர்கள் யந்திரப் படகுகளை வாங்குவதற்குச் சலபமான முறையில் கடன்களை உதவ வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது ஒரு சிக்கலான சுற்றறிக்கை வெளிவந்துள்ளது. அதாவது, ஒரு குடும்பத்திலுள்ள முதிய சகோதரனொருவன் இயந்திரப்படகு வாங்கித் தொழில் புரிய அரசாங்கத்திடம் கடன் பெற்றிருந்தால் அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள மற்றவர்களுக்கு இயந்திரப் படகுகள் வாங்கக் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று சுற்றறிக்கையொன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் உண்மையான மீன்பிடித் தொழிலாளர்கள் பல கஷ்டங்களை அடைகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திலே ஒருவருக்கு மீன்பிடிப்பதற்கான இயந்திரப் படகு வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுத்திருந்தால் ஏன் மற்றவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்றும், இவ்விடயத்தை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது மாவட்டத்திலே மீன்பிடித் துறைமுகம் ஒன்றை ஏற்படுத்த திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மீன்பிடித் துறைமுகம் திருகோணமலையில் அமைக்கப்பட்டாலும் சரி, மூதூரிலே அமைக்கப்பட்டாலும் சரி, தாமதமின்றி அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எனது கோரிக்கை.

எனது மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுத்தாபனங்களில் சேவை செய்யும் உத்தியோகத்தார்கள் மிகவும் திறமையாகச் சேவை செய்து வருகிறார்கள். அவர்களில் சிலருக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். எனது தொகுதியில் உள்ள கனிமணல் கூட்டுத்தாபனத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாக

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සිතුව

[தேவதேவி ஐ. ஐ. ஐ.]
(Working Director) திரு. பக்மீவெவ
கடமையாற்றி வருகிறார். அவர் நல்ல முறை
யில் சேவை செய்து வருகிறார். நான் இந்தச்
சந்தர்ப்பத்திலே அவரையும் பாராட்டுகிறேன்.
அதே கூட்டுத்தாபனத்தில் திருவாளர்கள்
கணபதிப்பிள்ளை, நிசங்கா என்பவர்களும்
சேவை செய்கிறார்கள். அவர்கள் பரந்த அடிப்
படையில் அனைவரையும் சமமாகக் கருதித்
தமது கடமையைச் செய்கிறார்கள். அவர்களை
யும் நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய கௌரவ மன்னா
பிரதிநிதி முத்துக்குளிப்பைப் பற்றிக் குறிப்
பிட்டார். அவருக்குத் தெரியுமோ என்னவோ
தெரியாது; என்னுடைய தொகுதியிலே
தம்பலகாமக் குடாவில் முத்துக்குளிப்பு பல
ஆண்டுகளாக இருந்து வந்திருக்கிறது. என்
னுடைய பாட்டனாரும் தகப்பனாரும் கூட அந்
தத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள்.
இப்பொழுது சில காலமாக முத்துக்குளிப்பு
நடைபெறாமல் போய்விட்டது. அதற்குப் பல
காரணங்கள் உண்டு. அவற்றைச் பரிசீலனை
செய்து நிவர்த்தி செய்தால் அரசாங்கத்துக்கு
நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். நான் குறிப்பிட்ட
வற்றையெல்லாம் அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை
செய்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு திறம்படச்
சேவை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்
குண்டு.

உள்நாட்டுப் பொருட்களுக்கு—துணி மணிகளுக்கு—ஒரு திட்டவட்டமான விலைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அத்தகைய சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கு கௌரவ அமைச்சர் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனை விரைவில் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எமது மக்கள் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கு தேவையான பொருள்களைப் பெற்றுக்கொள்ள உதவுக் கூடிய முறையில் உதவ வேண்டும் என்றும், தமது அமைச்சின் கீழுள்ள கைத்தொழில் இலாகா, மீன்பிடி இலாகா, கூட்டுத் தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் மூலமாக இந்த நாட்டில் இன்னும் பல புரட்சிகளை ஏற்படுத்தி, தமது சேவையை நாட்டு மக்கள் என்றும் மறக்காத அளவுக்கு அமைச்சரவர்கள் கடமைபுரிய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இப்படியான சேவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நீண்ட

ஆயுள் கிடைக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, எனக்குக் கடைசியாகப் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்காக கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறி எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

සිතාපත්ති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I am told that the Hon. Minister is prepared to give five minutes of his time to the hon. Member for Hini-duma (Mr. Amarasiri).

එම්. එස්. අමරසිංහ මයා. (හිතවුම)

(திரு. எம். எஸ். அமரசிநி—ஹினிதூம)

(Mr. M. S. Amarasiri—Hiniduma)

සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කළා කිරීම සඳහා ඉතා අමාරුවෙන් විනාඩි 5ක් හෝ ලබා දීම ගැන මා ඔබතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මේ රටේ අවශ්‍යතා වනට ගැළපෙන පරිදි, ජනතාවගේ වුව මනාවත් සපුරාලන්නට හැකියාවක් ලැබෙන සේ කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය සකස් කොට මුළු මහත් ජනතාවටම ඉම හත් සේවයක් සලසන කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන සවලාසක් කළා කරන්නට ලැබීම සතුටට කාරණයක්.

මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කළා කළ
ආණ්ඩු පක්ෂයේ මෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්ව
යේද මන්ත්‍රිවරුන් බොහෝ දෙනෙක් කර්
මාන්ත ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය අනු
මත කළා. එහෙත් රත්තොට ගරු මන්ත්‍රි
තුමා (යාලෙගම මයා.) පමණක් ප්‍රකාශ
කළා, පසුගිය රජය යටතේ පටන් ගන්නා
ලද සංස්ථාවන් ඒ කාලයේ ඉතා හොඳින්
කරගෙන ආ නමුත් වර්තමාන රජය
යටතේ ඒවා අසතුටුදයක තත්ත්වයකට
වැටී තිබෙනවාය කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන්
වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබේ
නවා. 1965ට කලින් එම සංස්ථාවල පාලන
කටයුතු පැවතුනේ මොන තත්ත්වයකදැයි
මේ රටේ ජනතාව හොඳින් දන්නවා.
යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය
එන්. එම්. පෙරේරා) ශ්‍රී ලංකා නිදහස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

පක්ෂ රජය යටතේ පැවති සංස්ථාවල පාලන කටයුතු විවේචනය කරමින් කළ කථාවකින් කොටසක් මේ අවස්ථාවේදී උපුටා දැක්වීම ප්‍රයෝජනවත් වේ යයි මා විශ්වාස කරනවා. 1963-64 වර්ෂයේ අය වැය කථාව විවේචනය කරමින් යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“In the Minerals Corporation you have invested Rs. 8 million for which you have nothing to show by way of an end-product. In the Small Industries Corporation you have invested Rs. 1.8 million and you have nothing to show by way of an end-product. In the Eastern Paper Mills you have invested Rs. 29 million, and the accumulated losses of the Eastern Paper Mills are Rs. 8 million. You have invested Rs. 15.7 million on Paranthan Chemicals; but what is the return for that? In the Kantalai Sugar Corporation you have invested Rs. 28.9 million so far. What is the return you have got.”

Then he goes on to say in the next column :

“In the Plywoods Corporation you have invested Rs. 2.8 million and you still continue not to show any profits. In the Bus Corporation—apart from merely Rs. 80 million spent—our accumulated losses come to Rs. 28 million. The total is well over Rs. 100 million, entirely due to bad management bad planning, inefficiency, incompetence, and corruption, worst of all, corruption.”—[OFFICIAL REPORT, 20th August 1963; Vol. 52, c. 2754.]

This is the statement made by no less a person than the leader of a party on the Floor of this House. He is criticizing the way these corporations were functioning in the good old days. But today these hon. Members come here and make statements saying that during the regime of this Government there is bad management, inefficiency and so on and so forth. I would remind hon. Members of the

Opposition that what they did during the time they were in power also has been criticized on the Floor of this House by their Colleagues.

I must also mention that the Hon. Minister of Industries is making a very sincere attempt to bring about an industrial revolution in this country, and I think he has progressed very far in that attempt.

The crying problem in this country today is the unemployment problem. This problem is becoming graver with the passing years as a result of the increasing population. So, industrial development is very necessary if we are to meet this problem. The various measures that the Hon. Minister has taken have gone a long way towards solving these problems. I must congratulate him for the efforts he has made in this direction.

My special thanks are due to him for starting a new scheme in Hini-duma, namely, the exploitation of forests by machine. He has been able to start this scheme with assistance from the Rumanian Government. The officials posted there are doing extremely well. All the available timber in the area is going to be exploited and utilized.

This is the time when the national wealth of our country should be utilized to the full, and the Hon. Minister has taken the right steps towards doing this. A part of the national wealth of this country is its timber. And the Hon. Minister is doing his utmost to see that we earn as much foreign exchange as possible from timber. I wish him well in this new venture of his.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Mr. Chairman, I am very grateful to hon. Members of the Opposition as well as those on this side of the House for the contributions they have made to the discussion of the Votes under my Ministry.

The Debate on the Estimates of the Ministry of Industries and Fisheries started on a somewhat wrong footing. The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) is not here. I seldom like to criticize an hon. Member when he is not present. I wish he were here. I wish he had time to listen at least to the replies that I propose to make to some of the matters he raised.

As a matter of fact, even the hon. Member for Attanagalla, the Fair Leader of the Opposition, had enough time to spend a fleeting moment in this Chamber during this Debate. I suppose she spent about an hour or so sitting there. I do not know what was spinning in her mind. But I am very thankful that she was here even for a few minutes. She is very rarely seen in this House. She is the Leader of the Opposition. One expects her to organize the general debate so far as the Opposition is concerned. Well, I do not want to say anything very much about those matters.

අ. 5.15

Now, I wish that the hon. Member for Kolonnawa were here. As a matter of fact, he did not raise any worthwhile question in his speech. It was a barrage of nonsense, irrelevant nonsense. The replies I have given during the Second Reading Debate, I think, suffice. I do not want to say anything more about my son. I have given all the necessary information.

I want to correct an error that has crept in with regard to an officer of the Ministry of Industries and

Fisheries. I think it is my duty to defend every public servant who does his work, when a Member of this House, without the necessary documentary or other evidence, makes a statement which cannot be accepted by this House. I refer to the statement made by the hon. Member for Panadura. He is a very strange person. He is seldom found when he is wanted, whether in this House or at other places.

Mr. Mylvaganam's First Class plane trip is indeed a fantastic story. How can anyone maintain that he travelled First Class when the U. T. A. carrier confirms that he travelled Tourist Class? The question of paying any excess ticket money is therefore sheer nonsense. The authors of this allegation must surely have had some other, ulterior, motive in their minds. Here are the full facts. You can judge for yourself:

Mr. Mylvaganam in his official statement confirmed that he travelled Tourist Class all the way from Colombo, to Vienna, London, and back. In all good faith he cited two witnesses, Messrs. Leslie Goonewardene and W. P. G. Ariyadasa, Members of Parliament, who joined him at the Athens Airport.

Mr. Ariyadasa, the Member for Haputale, in his statement in this House does not maintain that Mr. Mylvaganam travelled First Class. Mr. Leslie Goonewardene, the Member for Panadura, may have mistaken Mr. Mylvaganam for a First Class traveller since he boarded the plane in Athens as a transit passenger well ahead of Mr. Leslie Goonewardene.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

These facts will be proved beyond any doubt by the following irrefutable documentary evidence tabled in this House:

Document No. 1 :

Tourist Class ticket used by Mr. Mylvaganam.

Document No. 2 :

The boarding pass indicating his Tourist Class Seat 19A, which he occupied from Paris, Athens, to Colombo.

Document No. 3 :

The photostat copy of the passenger list provided by the U. T. A. which confirms that all three passengers, Messrs. Mylvaganam, Ariyadasa and Goonewardene, travelled Tourist Class and there were no First Class passengers to Colombo.

Document No. 4 :

The photostat copy of the passenger manifest issued by the Ceylon Customs which certifies that no First Class passengers disembarked in Colombo and that the three gentlemen travelled Tourist Class on that U. T. A. flight. I would advise the hon. Member for Panadura to buy a new pair of glasses.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Are you tabling those documents?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Yes. They are all here.

It will now be obvious to the House that this false story about Mr. Mylvaganam's plane flight has been fabricated to prevent or obstruct the proposal to establish—please, I emphasize this—a joint government venture with a foreign collaborator. Nothing has been

finalized ; no agreement has been signed. As a matter of fact, when I visited the Netherlands in 1966 on the 2nd of May—I think I left Copenhagen, Denmark, on the 1st of May because I saw the May Day meetings there and arrived in Amsterdam on the 2nd of May 1966—I visited this factory. I was highly impressed with their work. From that time on I have been trying to get a proper electronics training centre in this country. Whether it is done in collaboration with Japan or with Netherlands it is not of any importance, but the most important thing is that it has to be done and done urgently. I will not allow any private business racketeers such as the Roches to intervene in this matter. The history of Roche is well known in this country. They were involved in a half a million rupee scandal in connection with the electric lighting of an exhibition during Mrs. Bandaranaike's regime in 1964. No satisfactory explanation has been given yet. So far as I remain Minister of Industries I will not allow any racketeer, however big he may be, even Mr. Birla, to do anything irregularly in this country.

These two approvals were cancelled for very cogent reasons. They did not satisfy the terms of the approval. They can go and get approval from anybody they want, but as long as I remain Minister of Industries and Fisheries they will not get any sympathetic hearing. I can tell this House that if the hon. Member for Panadura or the hon. Member for Kolonnawa wants to plead for these people they can wait till their

government is formed.

செ. கி. பி. பி. (வாணிக் கி. பி. பி.)

(கௌரவ ஹி. பி. பி. பி.—வர்த்தக, வியாபார அமைச்சர்)

(The Hon. Hugh Fernando—Minister of Commerce and Trade)

Till doomsday !

செ. கி. பி. பி. (வாணிக் கி. பி. பி.)

(கௌரவ டி. பி. பி. பி.—குணவர்த்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Till Doomsday or the Greek Calends.

I am very grateful to my hon. Friend, the Member for Devinuwara whose speech was full of constructive ideas and suggestions. I welcome criticism because when we are engaged in administrative work it is difficult to detect all the weak points in the administration. I appreciate his constructive ideas and I will give every consideration to them.

I admit that the fishing industry has been neglected, not only during this time, not only by the pre-1956 Government but even by the M. E. P. Government of the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. Very little was done. The Hon. Minister who was in charge of fisheries for a long time did not make any impression. As a matter of fact, Mr. William de Silva could not summon enough courage to travel in the first mechanized boat which went out to sea, and I had to travel in it in 1958. That was the first mechanized boat. But we have travelled a long distance from that time. The fisheries industry has advanced by leaps and bounds from that date. So, if Mr. William Silva tries to claim credit we cannot give him credit. He had a very poor Permanent Secretary. His Director of Fisheries was of a very poor type. I do not want to criticize public servants but I know them well, I have worked with them in other fields and they were not people who made any impression either in the Ministry of Industries or in the Department of Fisheries.

I admit that we have to do a lot so far as the development of fisheries is concerned. I just looked at the Estimates. During the last 20 or 30 years we have spend an infinitesimal amount on the development of fisheries. I think the Fisheries Department has got about Rs. 5 1/2 million whereas the Department of Agriculture has got Rs. 55 million for its administrative work and the Department of Agrarian Services Rs. 46 million. Last year, I believe, we spent about Rs. 15 million for all aspects of fisheries development; that includes the infrastructure work. Harbour development is essentially infrastructure development. It is very costly and takes a very long period. You have to get the advice of, perhaps, the best engineers, marine as well as civil and harbour engineers. And we have not been very happy about the advice we have received even from those who have come here to advise us from abroad.

I do not want to make a long speech as I said earlier. It is a fact that we have neglected the fishing industry and the people engaged in it. You should go and see the houses in which they live, the conditions under which they live. They have no water even for drinking purposes; and they have no roads. It is time that the country began to pay more attention to them. We had to spend a fairly large sum for their housing last year—I think a little over Rs. 1 million. I do not think that is sufficient at all. If the National Government is prepared to give me Rs. 5 million for houses for fishermen I can find ways of spending it and putting up the houses as early as possible. It is the same with regard to the other matters.

I am grateful to the hon. Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando) for emphasizing the importance of Negombo as a fisheries centre. We propose to start work on the fisheries harbour as early as possible and I hope the National Government will give final financial approval to

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

the five-year development plan that we have. If they do not have the money we will try and get it from somewhere. The Treasury and the Planning Secretariat criticize us sometimes without knowing the facts, without knowing the conditions under which these people live and exert themselves to increase the wealth of this country. I do not want to say anything more than that with regard to fisheries.

My hon. Friend from Akuressa (Dr. Wickremasinghe) made a speech and ran away. I hope he will come another day. I am glad that he made a fairly sensible speech today. It is very seldom that he makes one. Normally he starts with the Oruwela Iron and Steel Plant and ends with soil erosion in the hills and silting in Gal Oya. Today he was a little more sensible and kept to the subject.

අ. සා. 5.30

Let me now answer the questions he raised. The galvanizing plant of the Steel Corporation is a structural shop for making power towers, trusses, etc. This is being done. The galvanizing plants of the private sector are meant to produce corrugated galvanized sheets for roofing. The sheets which they corrugate and galvanize are now imported. So, there will be no imports when full production takes place in these two units that have been approved. It is a Ceylonese concern, the Vaithilingams. It is true that there is a person there known to me and perhaps distantly related to me. Sometimes it is difficult to find out who your relatives are. I may say that even Mr. Leslie Goonewardene is related to me. So, it is a very difficult matter. Mr. Cooray is distantly related to me. We come from two adjoining villages; we have lived there for generations. So, we are relatives. There is no conflict between the public and the private sector, as stated by the hon. Member for Akuressa.

In regard to the other questions he raised, I do not think I need answer them. Had he remained here I would have tried to answer some of them because they would really benefit himself and no others. He spoke about some relationship. I do not want to go into those matters.

I believe the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) raised the question of the Companies Ordinance. I have repeatedly asked for a new Companies Act because the present one is worthless. There are holes in it so large that even an elephant can get out when you go to courts. It is not a functioning one.

As a matter of fact, both public and private companies continue to cheat the shareholders. Some of the companies have cheated even the Government; our investments have been reduced to naught in some of the companies. So, therefore, I would ask everybody in this House, whether they are on the Government Benches or on the Opposition Benches, to press the Government—this Government or any other Government—to introduce a modern, up-to-date Companies Act as early as possible in view of the manner in which some of the companies here, both local and foreign, are functioning. The foreign companies have nominees—or dummies—here as directors or regional directors, and they get whatever they want done sometimes much more easily than if they had their own directors, because most of the Ceylonese directors are lacking in self-respect, independence or integrity.

I hope the Hon. Minister of State, who is particularly interested in those people—[*Interruption*]. This is a mixed economy, and I have entered

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන]

this Government as a socialist, not as an orthodox socialist but as a scientific socialist. The Hon. Minister of State is the patron of big private business in this country. So we have tried to work together—

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I am an unorthodox socialist.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

—and naturally we have to compromise sometimes. I admit that, because I entered this Government with the idea of doing some work, and I think I have done some work and the National Government has done some work so far as industries and fisheries are concerned. But I would again ask the Hon. Minister of State—[Interruption].

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා. (මිනු වන්ගොඩ)

(තිල. எம். பி. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கோட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

Can you not change his attitude?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

You can change him better than I, because you are a businessman; I was never a businessman.

ශ්‍රී ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරව ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

We are working together.

ශ්‍රී හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරව හිසු ප්‍රනාන්දු)

(The Hon. Hugh Fernando)

That is the difference.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන

(කෙළරව ඩී. පී. ආර්. ඉන්වර්ඩෙන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

That is the difference: we are working together. Last year too, during the Budget Debate I referred

to the Development Finance Corporation. I have no time to go from one subject to the other completing them, but I want to touch on some of the more important ones. I have to mention this because of certain happenings during the last few days.

The Chairman of the Development Finance Corporation ran away. He resigned under a cloud; he admits it in his own letter of resignation. I do not know who the lawyers are who advised him to do that. If I were the lawyer I would never have asked him to write that letter; I would have asked him to resign. I wish he had resigned from the Associated Newspapers of Ceylon, too. That might have made his position better. I have no doubt the Government will pursue this matter because he has resigned and it is an admission of guilt, to some extent. I have no doubt the Hon. Prime Minister, the Hon. Minister of State, and all of us, will pursue the matter and bring to book the people who are responsible for draining foreign exchange from this country by unfair and illegal means. So far as I am concerned, I have been observing this for some time. Warnings have been given; and I am sure this Government, when it gets the facts, will see that the people responsible for these things are brought to book.

On the 10th of August 1968, this is what I said:

“Before I deal with some of the other matters I should like to refer to a long and somewhat provocative speech made by the Chairman of the Development Finance Corporation of Ceylon. It is very unfortunate that this corporation which has not been very helpful in providing the necessary credit for our industrialists, should think of criticizing the Ministry.

I do not propose to read the long and somewhat contradictory speech made by the Chairman of the D. F. C. C. They declared a dividend of 8 per cent, he says, but they gave only six loans! Seventy applications were recommended by the Industries Development Division. They took 18 months to process six applications. There are some people who cannot come to decisions without the advice of foreign experts even in simple matters. It is unfortunate that this disease has attacked the D. F. C. C.”—[OFFICIAL REPORT 10th August 1968; Vol. 80, c. 213.]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

Then I go on to some other matters. But the position today is this. This financial institution is set up under the Development Finance Corporation of Ceylon Act, No. 35 of 1955—that means this is already antiquated—as amended by Act No. 119 of 1957. In the absence of any national development banks today, this financial institution plays a very vital and significant role in the industrial and economic development of the country. Since 1967 it has been called upon to play a very special role, particularly in the industrial sector. During this year, for the first time, the industrial projects approved by Government are being provided with foreign exchange requirements for machinery and equipment by the D.F.C.C. This arrangement shifted the responsibility for the final decision to provide foreign exchange to the private sector industrial projects from the Government to this financial institution.

This organization now acts as an agency of the Government to provide foreign exchange which has been loaned to it by the World Bank. The loans which up to date amount to over Rs. 75 million are guaranteed by the Government, and the responsibility rests with the Government for the repayment of these loans. For instance, any losses which the D. F. C. C. may incur, resulting from any devaluation of the Ceylon rupee in relation to the dollar, will be borne by the Government. Besides, all sums paid by the Government, under the guarantee to the World Bank, shall be charged to the Consolidated Fund of Ceylon.

Under these circumstances, it is imperative that this financial institution should function as a national institution under the regular direction and supervision of the Government. The existing law is defective in many respects and does not ensure that the

D. F. C. C. will function in accordance with the principles and objectives and the development programmes enunciated by the Government from time to time. Even under the existing law, the constitution of the Board of Directors of the D.F.C.C. provides for a "Government Director" nominated by the Minister of Industries. There is no such nominee on the Board at present. This is a serious defect which will be rectified very soon. Even so, in the context of the new functions and responsibilities assigned to this national institution, it would be necessary to reconstitute the board of management under revised legislation, in order to ensure that national interests are safeguarded and government objectives are not vitiated in practice.

Many complaints have been made to this Ministry that there is a long queue of applicants on the waiting list, whose government-approved projects have not been assessed by the D.F.C.C. as expeditiously as possible. In the evaluation and approval of government projects, there are two important considerations :

- (1) The total benefit to the country from an investment.
- (2) The urgent need for implementation of an approved project.

The Minister, therefore, attaches great importance to the nature of the project rather than to the credentials of the project applicant. If, therefore, a project applicant is unable to satisfy the D.F.C.C., it would be necessary to withdraw the approval and authorize any other project applicant who may be in a position to implement the scheme without delay. This Ministry, therefore, carries out continuous progress control of approved projects with a view to the cancellation of those which are unable to show satisfactory progress. With this objective in mind, the Ministry has been directed to provide the D.F.C.C. with a list of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

approved projects for external financing arranged according to their urgency and importance. The D.F.C.C. must conform to these priority requirements of the Government.

In order to ensure, therefore, that the implementation of government development projects is carried out in accordance with national objectives and interests, it would be essential to reorganize and reconstitute the D.F.C.C. It cannot be permitted to function at the whims and fancies of private individuals practising their own private political theories and economic plans for national development.

අ. ආ. 5.45

The Loganathan School of Banking which has come to an end has ruined it. And if people of that type are going to be given the responsibility of running these institutions, well, you cannot expect industrial development, economic development, in this country to proceed for the benefit of our people. I have known him for a long time. When the first draft of the Co-operative Development Bank Bill was prepared, he was one of its strongest critics. At every stage in the development of this country, whether it was during this Government or the earlier Governments, he has never been known to support any measure which was of benefit to the people of this country.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මහ.

(திரு. டி. சோய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

He is a capitalist.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

He may be anything. He may be a Catholic.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

The hon. Member for Minuwangoda said he was a capitalist.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

All I can say is that he is not interested in the development of this country, and I do not know how he had been appointed General Manager. That is a matter the Government will look into. The Hon. Minister of State perhaps knows much more about this matter than I do. But I am merely stating the point of view of the Government and the point of view of the Ministry and the necessity for safeguarding the interests of the people of this country.

As a matter of fact, most of our financial institutions, including the Central Bank, need a complete overhaul if you want to run them for the benefit of this country. Some people who occupy responsible places there—I would not have them as chief clerks in my Ministry. I do not want to say anything more than that.

I find it difficult to give a detailed reply to some of the points raised by hon. Members. It is not possible, during the short space of time available, to answer all the points which have been raised by hon. Members. Wherever any specific instances have been quoted, I shall certainly look into them and do the needful.

I would like to refer briefly to a few important matters of policy which have been brought up by hon. Members.

The development of the fishing industry was referred to by many hon. Members. We are actively conscious of the need to develop this industry, and several steps have already been taken with this end in view.

The construction of harbours will be followed by the construction of shore facilities—that is, ice plants, refrigeration facilities, fishmeal plants, canning factories and various other accessories of that type necessary for a developing fishing industry.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

The problem caused by the introduction of FEECs has also been solved. Fishermen are able to obtain outboard and inboard engines as well as mechanized boats without payment of FEECs.

Fishing gear is now being sold in most cases below what it would cost to import them.

We have built more houses for fishermen in 1968-69 than ever before. Fishermen's houses valued at over Rs. 1 million have been constructed this year as against the highest expenditure of Rs. 9 lakhs in 1958-59 in any single financial year.

Fisheries advisory committees have been set up in most coastal areas and they are actively supporting the department in the introduction of measures to assist fishermen.

I agree with the hon. Member for Devinuwara (Mr. de Mel) that the personnel in the districts of the Fisheries Department should be of a very much superior calibre; that is, district officers of the Fisheries Department should be of a superior calibre to those that you find today, because I am told that you can get almost anything done or stop anything being done by giving them a bottle of arrack. As Minister of Fisheries I have to admit that that is substantially correct.

As a matter of fact, I might have settled this strike in the Fisheries Department if arrack bottles had not reached them before they started to arrive at the Ministry office. After they came there I felt that it was not possible because there were eleven unions with an army of people, and some of them did not look as if they were quite all right. So I thought the best thing was to tell them, "Well, we have considered these demands and we are prepared to grant these demands." Five of them we agreed to give at once, because we have been dealing with similar situations in other corporations and we have been

very sympathetic and kind to employees. We know the difficulties under which they live and work. What I thought was that it was difficult to carry on any worthwhile, intelligent discussion with a group of men who appeared to be a little out of the ordinary. I think the machinery will be set going to find a settlement to the present dispute. So far as the Government and the Ministry are concerned every step will be taken to make it as easy as possible for those who have gone on strike. They did not give notice. They just went on strike and told us that they were on strike. We thought we might give them a chance to discuss matters with us at the Ministry office but the conditions were not very favourable, inviting a discussion. So I told them that they could go back, and we would see what could be done later. I do not think the intervention of Thumpane Dalu Banda is necessary for this. He has come down to sea and he has seen the "Hogana Pokuna", and he is now trying to catch fish here! So far as the Ministry and the Government are concerned I do not think we need his intervention. I do not think he understands this problem.—[Interruption].

A special committee has also been set up in my Ministry, together with representatives from other Ministries, to work out a comprehensive plan for developing the fishing industry.

I now come to major industries in the public sector. Contrary to what the hon. Member for Divulapitiya (Mr. Lakshman Jayakody) stated, most corporations today are producing up to full capacity or at least up to what the market can absorb. Exports of industrial products of the public sector have been actively encouraged. Fish products, plywood, hardware, ceramics, leather products, mineral sands, tyres and tubes are also being exported.

The Cement Factory at Puttalam will go into production as scheduled in 1969, and not in 1970 as the hon.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගරු ඩී. ඩී. ආර්. ඉන්වර්ටික]

Member for Divulapitiya said. I should like to correct the statement made by the hon. Member.

The Paper Corporation is working up to full capacity and we propose to manufacture newsprint from local raw material at the proposed factory at Rajangane.

Profits made by corporations are shown separately, in respect of their own manufactures and trade items. No price increases have been effected very much in excess of increased costs which have resulted from devaluation and FEECs.

The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) raised the question of the Ambalantota Textile Mill and cotton cultivation. Surely he should be aware that what is shown under Vote 7 reflects only the contributions being made by Government during the particular year. The National Textile Corporation is responsible for running these establishments. Neither of these two projects has been stopped and if the corporation needs more money for these projects in 1969-70, we will come for it in due time.

The quality of our local tyres was referred to by some members. Strict quality control standards are maintained on Kelani tyres. Most people who use these tyres tell me that they are good. There are some interested parties, particularly agents of foreign tyres, who have begun to carry on a campaign against Kelani tyres. But there is quality control from beginning to end and if we come across any defects they would be corrected very soon.

There is a strike there; it is an absolutely useless and meaningless strike; it is a political strike. We are now nearing the elections and some people believe that it is time to see that progress stops, that production goes down, that sabotage takes place. Yes, sometimes buildings go

up in flames. We do not know who is responsible. Too many have gone up in flames during the last two or three days in the City of Colombo itself that it is worth while inquiring into.

So, my advice to hon. Members of the Opposition is, do not unnecessarily interfere in these matters and disorganize production. The strike is a political strike. There are no issues at all. So far as the strike at the Tyre Factory is concerned, those workers can go back to work and if there are any issues to be settled, we will go into them and settle them. There are no issues. I know the facts of the case. The issues were put up after they went on strike.

Certain persons thought that because the Fisheries Corporation employees had gone on strike, they will have one here. Again, I am told they are working at Veyangoda to bring those attached to the National Textile Corporation out on strike. I am told the target is early October for strikes in all corporations. Well, I do not think hon. Members who have any love for their country, who are interested in seeing that the poor people who have obtained employment get their wages, will want to hinder production in those units purely for the sake of satisfying themselves that the workers, who have made militant demands, are with them, or that if they do not satisfy the workers, however militant their demands are, the workers will abandon them.

We have had that experience all over the world and I do not think Ceylon is going to be any different. They can come forward and promise them the moon and the sun. We have reached the moon. Some people stayed there. Others came back. It is possible the Coalition may have to stay there.

Yes, Sir, the Paper Corporation is working up to full capacity. We propose to manufacture newsprint.

விவரணை பற்றி கௌரவம், 1969-70

—காரக கலாவ

from local raw material at the proposed factory at Rajangane. Profits made by the corporation are shown separately as regards their own manufactures and trade items.

The quality of our local tyres was referred to by some hon. Members. Road tests as well as comparative tests presently being carried out with regard to tyres by the Ceylon Transport Board have proved that Kelani tyres are equal to and in certain cases surpass the performance of well-known imported brands.

The hon. Member for Yatiyantota also raised the question of recruitment to the Fertilizer Manufacturing Corporation. This project in particular will require a large and highly skilled staff. I am very keen on it. From the time I took over the Ministry of Industries from the last Government when this Government was formed. I have been wanting to see that the fertilizer factory has the necessary engineers and technicians when it is commissioned. We had the sad spectacle of the oil refinery where there was no planning whatever and no recruitment of trained personnel, scientists and technicians, and you know what the result is. We have to import 42 technicians and managers from abroad in order to run that. That is why the Chairman of the Fertilizer Manufacturing Corporation and the Board are taking steps to recruit people from now on. We are corresponding with people in England and other countries who are studying chemical engineering and various other forms of technology needed for electronics and so on. Of all people, the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) raises this question. I can understand an ignoramus like the hon. Member for Minipe making a statement of this type.

டி. ஐ. 6

டி. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)
(Mr. de Zoysa Siriwardena)

The hon. Member for Minipe ?

டி. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ.

(கௌரவ டி. பி. ரு. குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I forgot. It could include the hon. Member for Minuwangoda, but certainly not the hon. Member for Yatiyantota.

What was the question he raised ? He raised the question of recruitment to the Fertilizer Manufacturing Corporation. As I said earlier, this project in particular will require large highly-skilled staff. Thirty engineers will have to be specially trained. We have advertised for them here and abroad but the response has been extremely poor. We are particularly short of chemical engineers.

I may tell this House that we do not produce a single chemical engineer in this country. There are no training facilities for chemical engineers even at the university with all the professors and others whom you always defend. There is no faculty of chemical engineering.

டி. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

They are Shakespearean professors !

டி. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ. ஐ.

(கௌரவ டி. பி. ரு. குணவர்தன)
(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

Yes. They write to the newspapers too. Whether it is Doric de Souza or Tori de Souza, it is the same tune they sing.

Chemical engineers are extremely vital. Out of our requirement of 15 chemical engineers we have been able to recruit only one. We have therefore resorted to the device of offering employment to young

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගු. සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

chemical engineering graduates who are now abroad, as there are no courses available in chemical engineering here.

Mr. Wijemanne had been interviewed before he sat for the chemical engineering examination. Similar interviews were given to others and offers were made subject to the successful completion of their respective courses. We propose to give them the direction in which their studies should be conducted, the fields in which they are most wanted. That is why we are keeping in touch with these people. Simply because a person happens to be the son of a Minister, it does not mean, if he shows capacity, if he has ability, if he has integrity, that he is debarred from working in the Fertilizer Manufacturing Corporation.

Therefore, there is nothing unusual or special in the letter we wrote to Mr. Wijemanne. For the information of this House I can say that I have, on my own responsibility, sent the son of Mr. L. C. de Silva, ex-Member of Parliament for Balapitiya, to Rumania where he is now studying at a woodwork complex in Brussels in the Carpathian Mountains.

When we needed a young man to be sent for training abroad to be employed in our woodwork complex either in Gintota or Kosgama, the fact that Mr. L. C. de Silva was a well-known and very active member of the L. S. S. P. did not prevent us from sending his son for training at this place.

So far as we are concerned, if there is ability and willingness on the part of the student to learn, well, we give him every encouragement. What is all this nonsensical talk—this *Tumpane Banda* coming here and talking about useless things?

Should I say anything about the Tulhiriya matter? Is it necessary? So far as the hon. Member for Yatiyantota is concerned, he did not throw any fresh light on the subject

except what light or darkness had been thrown by the Lake House press. He quoted copiously, chunks from the Lake House press, and he wanted us to believe that they were based on facts. They are not. I will give you the facts.

I do not want to read the editorials or the feature articles by Tori de Souza which repeat the blunders in the editorials.

The integrated Textile Mill at Tulhiriya or rather the cost of constructing it has recently become a favourite topic of discussion in the Lake House group of newspapers. I am surprised and indeed shocked to see how or why a responsible newspaper should attempt to mislead the public on this massive scale.

It is not a responsible paper. I am sorry I used that word. It is a paper which has always been misleading the people and continues to mislead the people.

On the 31st of August there was an editorial on the so-called extravagance in the designing of the circuit bungalow. We have often heard it said that Tulhiriya will be one of the largest textile mills in South East Asia. I have seen one of the largest mills in the G. D. R. I visited the mill at Leinfeld. It has only 105,000 spindles whereas our one has 113,000 spindles. The building covers 23 acres. It is one solid building. Do not forget that we do not want Tulhiriya to be a slum. We do not want slums to spring up at Tulhiriya just as they have sprung up at Veyangoda. Behind the Horagolla Walauwa you find the slums of Horagolla where live the retainers of the feudal lords of Horagolla.

ද සොයියා සිරිවර්ධන මය.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

They are people who have come from outside.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරාම ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I know, you are one of the retainers.

ද. සොයිසා සිරිවර්ධන මහා.

(තිලක. ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

That happens when you employ people from Avissawella and Hambantota.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(කෙළරාම ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

It is unfortunate that we have not appreciated the significance of this statement. Those who have gone to East Germany and have seen the spinning mill at Leinfeld would realize the future of Tulhiriya vis-a-vis the mill we are setting up there. Leinfeld has only 105,000 spindles and is the centre of a large and prosperous town built around it. At Tulhiriya we have not only the largest spinning mill but also a weaving mill and a finishing mill. Tulhiriya will employ at full production a minimum of 4,000 to 5,000 workers which means a population of 20,000 to 25,000. When ancillary services are considered, there is no doubt that there will be a population of at least 40,000 round this factory at the modern mill town, the Lancashire of Ceylon, if you want to call it so—those who are fond of using English names.

It is in this context that one has to consider the scope and size of the so-called circuit bungalow. We do not want to crowd the already overcrowded hotel rooms of the Hon. Minister of State in Colombo. We want to relieve him. We want to provide facilities for a town of 40,000 people and I do not think a circuit bungalow of this size which can give necessary accommodation to those who will be visiting that place for various things can be called extravagant. It is going to be a very large establishment. I do not

think it is too much. It is in this context that one has to consider the scope and aims of the so-called circuit bungalow. Officers who have to do work in that mill can certainly not be visitors who can run to Tulhiriya and return to Colombo on the same day. Neither the Rest-house at Ambepussa nor the small guest house at Yakkala will serve the purpose for which the so-called circuit bungalow at Tulhiriya is designed to meet.

Then, they have raised the question of the finishing department which, they say, has not yet been started while dwelling houses have been completed for non-existent staff. As I said earlier, the Tulhiriya Mill has three separate departments: the spinning department, weaving department and the finishing department. One has to make yarn out of cotton and weave into cloth before it can be finished. This is why priority has been given to the construction of the spinning and weaving departments, and the construction of the finishing department has been delayed. Moreover, during the first year or so we will have adequate capacity at Veyangoda to finish the textiles woven at Tulhiriya. It is not correct to say that the work on the finishing department has not yet started. One has only to visit the site to see the present work on this department.

Then there is the question of the so-called dwelling houses built for non-existent staff. Eighty-four German specialists are due to arrive in Ceylon before the end of this year, and according to the contract with them, dwelling houses have to be provided to this staff. There is also our Ceylonese staff who need accommodation. Thirty-eight houses have already been completed and every one of them, except six, is occupied, notwithstanding what the Lake House press has to say on this matter. A mill of this size which is scheduled to work round the clock will have a large staff of technical officers who will have to be on the site if production is not to be affected. In addition,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

there are other grades of officers who will themselves not have accommodation in the neighbourhood. My personal opinion is that even 350 houses would not be sufficient to cater to the technical and other staff that will be required to be at the site.

I should like to explain briefly the reasons why the estimated cost of this mill has had to be increased. The contracts for the supply of machinery as well as for designing, supervision, technical assistance, training of staff, etc. were signed in November and December 1966. The foreign costs arising from these contracts have increased by Rs. 28 million as a result of devaluation.

The local costs of construction, equipment, clearing and transport of machinery, and the cost of wages and materials on civil works which were estimated in the middle of 1966 have gone up by approximately Rs. 12 million as a consequence of devaluation as well as FEECs.

At the time the project was first considered, provision had been made only for 50 houses. I saw no point in continuing with this error of judgment and the new estimate, therefore, provides for 350 houses. When you have a mill town of this type, in order to prevent the growth of slums it is necessary to have proper houses on a planned basis. That is the reason why we are doing this. In the past, when these big projects were undertaken, you have seen the number of supplementary estimates that they brought later. In order to avoid that, we want to see that at least the most important requirements are provided before this is completed. The construction of additional houses as well as the other connected facilities such as roads, water service drainage, etc. has resulted in an increase of about Rs. 16 million.

The cost of machinery alone without FEECs is about Rs. 110 million. When FEECs are added to this it will amount to about Rs. 160 million. An expert, not a Ceylonese engineer but one of those

who come from abroad calling themselves experts—I do not know who gave him permission to call himself an expert—advised us that the cost of erecting the machinery would be only Rs. 3.8 million. Even an ordinary *baas* or a blacksmith from our villages would have made a better estimate. We have a way of accepting the judgment, the advice, of these people who come here. Some of them come here purely for a holiday and get paid as well. And, generally, they write some worthless reports which are not worth the paper on which they are written.

අ. ඩ. 6.15

The cost of the machinery alone without FEECs is about Rs. 110 million. When FEECs are added to this it will amount to Rs. 160 million. An expert, not a Ceylonese engineer—I think we can pick one hundred Ceylonese engineers who can give better advice and more competent advice than these U. N. experts—who had estimated the cost of erecting the machinery in 1966 had put it down at Rs. 3.8 million. It is obvious that this is a gross under-statement. Assuming that the cost of erection will be around 20 per cent of the machinery, the probable cost of erection would be about Rs. 32 million. There is therefore on this item alone an increase of about Rs. 29 million.

There is then the question of the site work involved. Anyone who sees the site today will hardly be able to realize what it was like before we started work in 1967. I have seen it closely; I have visited it several times and people who have been good construction engineers are marvelling at the speed and the quality of the construction by the Engineering Corporation. It is very easy to give contracts to foreign firms, but the quality is not dependable. I can assure hon. Members that the Engineering Corporation does not propose to run away from Ceylon. When you bring construction engineers from abroad they run away even before the work is completed. We

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

have had experience of this in the past. I hope in future Ceylon will see that no foreign contractors come here for doing civil engineering work. An enormous rock was discovered after work was started despite all the borings that had been done earlier. The additional cost of earth work and the rock blasting is about Rs. 3 million.

These are inevitable difficulties. We had the same difficulty at Oruwela where we had to drive piles and piles of concrete. We had to bring bricks from Yatiyana in order to stabilize the plant at Oruwela because suddenly in the midst of construction they found that there was a stream underneath the foundation. Fortunately we have good engineers in Ceylon. Mr. Kulasinghe and particularly his group of young engineers are working day and night. They can do construction work and you can depend on the quality of their work.

Additional expenditure has also become necessary as a result of the increase in the volume of work in the production buildings and the waste water treatment plant. The barest details of these buildings only were available in 1966, and detailed drawings were provided by the suppliers only after we had signed the agreement with them. The State Engineering Corporation has estimated the cost of the additional work on these buildings as approximately Rs. 14 million.

Then there was the question of training the additional staff, such as foremen, etc., required for the running of this gigantic mill. Certain additional specialists have also been found to be necessary for commissioning and running the plant during the first two years.

All the items I have referred to above will explain the increase of costs that have now taken place since the original estimates were framed. I deplore the attempts made by

certain interested persons to belittle the State Engineering Corporation. I have not the slightest doubt that this campaign against the State Engineering Corporation is financed by foreign firms. But there are young engineers in the Engineering Corporation who are not going to run away. They are sticking to their jobs; they will do a good piece of work and see that money is saved so far as foreign exchange is concerned. It is correct that I have appointed a committee to examine these estimates in greater detail and to effect whatever economies that are possible. But I am certain that if production is to remain unaffected once the mill starts functioning, such economy, if any, would be negligible. It has to be realized that this mill is designed to work round the clock and that over 1,500 workmen will work on each shift. We have three shifts. Adequate provisions has to be made for workers who finish their second shift at about 10 p.m. and those who have to work the third shift. Savings can certainly be effected if we overlook the requirements of housing, adequate accommodation for workers including sleeping facilities, etc., but such economies would result in a curtailment of production and in the lowering of the return we expect from this mill.

I must also add that up to date I have received no information whatsoever regarding pilferages as reported in the Lake House papers, nor have I heard about the so-called whippings the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) spoke about. That is largely manufactured in the "Aththa" and the other newspapers.

I have already assured the House that the houses are occupied. I now table a statement showing the occupants of these houses. These are verifiable facts and I am quite sure that this House will not think that I have conjured up these names in my imagination.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

[ගරු ඩී. පී. ආර්. ඉන්වඩින්]

I am informed that the National Textile Corporation spokesman assured the Lake House reporter that the houses were occupied. However, it was obvious that the reporter's mind was made up: the story was too good to be discarded even for such a grievous mis-statement that only 8 houses were occupied instead of 30. Since the reporter was earlier

cautioned that the houses were occupied, the false statement about them was deliberate. I leave the House to judge, therefore, as to how much of the rest of the Lake House story can be believed. I table the list.

සභා මේසය මත තබන ලද ලැයිස්තුව මෙසේයි:

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிலில் வருமாறு.

The list tabled is as follows :

THULHIRIYA HOUSING SCHEME

Bungalow No.	Occupied By
C 1 ..	.. Mr. Bathe and family.
C 2 ..	.. Engineers of S. E. C.
C 3 ..	.. Project Manager, N.T.C.
C 4 ..	.. Junior Assts. N.T.C.
C 5 ..	.. Engineers of S.E.C.
C 6 ..	.. Mr. & Mrs. Palmai.
C 7 ..	.. Mr. Herkner and family.
C 8 ..	.. Mr. Wocste and family.
C 9 ..	.. Mr. Bachmann and family.
C 10 ..	.. Mr. Kienzle and family.
C 11 ..	.. Presently used for storing furniture.
C 12 ..	.. Presently used as Canteen for the Germans etc.
C 13 ..	.. Mr. Fritsche and 2 others.
C 14 ..	.. Mr. Dietrich and family.
C 15 ..	.. Mr. Balschke and family.
C 16 ..	.. Mr. Munch and family.
C 17 ..	.. Mr. & Mrs. Krausse and 1 other.
C 18 ..	.. Mr. Kramer and family.
C 19 ..	.. Mr. & Mrs. Wicke and 1 other.
C 20 ..	.. Mr. & Mrs. Instinsky and 1 other.
C 21 ..	.. Mr. Freudiger and 2 others.
C 23 ..	.. Mr. & Mrs. Habel and 1 other.
C 30 ..	.. Mr. Wildt and family.
C 31 ..	.. Mr. Enzmann and family.
C 32 ..	.. Mr. Wanke and family.
C 33 ..	.. Mr. Lochner and family.
C 34 ..	.. Mr. & Mrs. Eichorn.
C 35 ..	.. Mr. Warta and 1 other.
C 37 ..	.. Junior Assts. N.T.C.
C 38 ..	.. Used by N.T.C. Staff.
B 1 ..	.. Engineers of N.T.C.
A 1 ..	.. Resident Engineers S.E.C.

32 of which 1 is used for storing furniture.

No. of houses ready .. 37.

No. occupied .. 31.

Balance 6 kept ready for next arrivals of G. D. R. personnel due shortly.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

That is the position. They do not want the National Government to make a success of one of the largest mills in the world. It will be an integrated mill—a spinning mill, a weaving mill and a finishing department. We are very grateful to the German Democratic Republic for extending a line of credit which we are using for the foreign cost of this undertaking, the technical advice and the engineering supervision given by the G. D. R. Just as we are grateful to Western Germany for other things, for instance the cement plant, the Eastern Paper Mills, we are grateful to the German Democratic Republic for extending a line of credit and for coming here and supervising the work and supplying the machinery. If you want a shoddy place, if you want the housing to stop, if you want slums to spring up like the Horagolla slums, then we can cut down on expenditure and economize. Personally, I see no reason to do so. I would like to see a model town in the Prime Minister's constituency, a model industrial town. So far as the Ministry is concerned, we do not propose to stint. We want to see a really fine mill with all the facilities for the workers, the staff, the engineers and the others. Let it be a model for any industrial town in Ceylon.

There is much more, Sir, that I can place before you. But what is the use? The hon. Leader of the Opposition is probably somewhere at a cake party. She probably thinks that the cake party where tea is served, cake is served, is more important than the Debate on the annual estimates, the Budget. She seldom puts in an appearance here. She was never here for long during these 4 1/2 years. Somehow or other, she got the Governor-General to appoint her as a Senator and called herself the Prime Minister. She probably wants to repeat the same thing. Probably she never visited this House even on occasion when she was Prime Minister. No, you had better give up

—I am telling the Whip of the Opposition. This game has gone too far. The Coalition is a joke. I have fought for 35 years against feudalism. I cannot understand what compels hon. Members chosen by adult franchise to choose as the leader of a so-called socialist coalition the feudal remnant of Mahawalatenna.

දී සොයිසා සිරිවර්දන මය.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

One that you also tried.

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්දන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

I never tried. Do not talk about things you do not know. What I tried was something very different.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please?

ශ්‍රී ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්දන

(கௌரவ டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

At least the Opposition Whip should keep his mouth shut. What I tried was something different. I will tell you before I die. And I do not propose to die very soon. If the great leader of the Vietnamese—Ho Chi Minh—could die as late as 79, I have another ten years too.

The fisheries insurance scheme is being considered. The fisheries five year plan is being considered. So far as I am concerned, as long as I remain as the Minister of Fisheries, I will do everything possible to make the life of those engaged in the fishing industry as good as that of those engaged in any other industry. If the Hon. Minister of Finance does not provide any money, I will steal some money from him. I know methods of

[ගරු සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන]

I have a daughter who is studying for her final examination in the university. The last paper will be on the 9th of September. I have another boy who is just 17. He has got through his examinations here and he wants to be an engineer. I have not accumulated any wealth. My ancestral properties, my father's and grandfather's, I have spent on the political education of the people. I find that I have to educate my children because I am now coming to the evening of my life, but I want to see that at least, if I cannot trust others, five of my children will be able to serve the people. And they are not afraid of anybody. I can tell you that. They are restless. They want to learn and when they come

Head 90, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

விசேஷ பதன் கெடுதலு, 1969-70

2 வன விலைகள்.—பாடு வளது—புனருவீதன
விலை, ரூ. 11,550

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 11,550

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 11,550

“90 வன டீபீசேகி 2 வன விலைகள் வடிக
ரூ. 11,550 க இடே ருபேலேவனயெ டுதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விவசன டீன், வனவிலை வி.

90 வன டீபீசேகி 2 வன விலைகள் ருபேலேவ
னயெ கெடுவன் டுபியெ நிநிய யுது யடி நியேன
கரன டீ.

“90 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
11,450 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 11,550 for Head 90, Vote No. 2, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 90, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

6 வன விலைகள்.—பாடு வளது—புனருவீதன
விலை, ரூ. 15,87,305

வாக்குப்பணம் இல.—6—பொருளாதார அபிவிருத்தி
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 15,87,305

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 1,587,305

“90 வன டீபீசேகி 6 வன விலைகள் வடிக
ரூ. 15,87,305 க இடே ருபேலேவனயெ டுதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விவசன டீன், வனவிலை வி.

90 வன டீபீசேகி 6 வன விலைகள் ருபேலேவ
னயெ கெடுவன் டுபியெ நிநிய யுது யடி நியேன
கரன டீ.

“90 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
15,87,305 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 1,587,305 for Head 90, Vote No. 6, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 90, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

—காரக வனா

7 வன விலைகள்.—பாடு வளது—புனருவீதன
விலை, ரூ. 16,50,00,000

வாக்குப்பணம் இல 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி
—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 16,50,00,000

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure Rs. 165,000,000

“90 வன டீபீசேகி 7 வன விலைகள் வடிக
ரூ. 16,50,00,000 க இடே ருபேலேவனயெ டுதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விவசன டீன், வனவிலை வி.

90 வன டீபீசேகி 7 வன விலைகள் ருபேலேவ
னயெ கெடுவன் டுபியெ நிநிய யுது யடி நியேன
கரன டீ.

“90 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
16,50,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

90 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 165,000,000 for Head 90, Vote No. 7, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 90, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

91 வன டீபீசேகி.—பாடு வளது—புனருவீதன
விலை, ரூ. 13,48,088

6 வன விலைகள்.—பாடு வளது—புனருவீதன
விலை, ரூ. 13,48,088

91 ஆம் தலைப்பு.—புவிச்சரிதவியல் அளவைத்
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 6—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 13,48,088

HEAD 91.—GEOLOGICAL SURVEY
DEPARTMENT

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 1,348,088

“91 வன டீபீசேகி 6 வன விலைகள் வடிக
ரூ. 13,48,088 க இடே ருபேலேவனயெ டுதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விவசன டீன், வனவிலை வி.

91 வன டீபீசேகி 6 வன விலைகள் ருபேலேவ
னயெ கெடுவன் டுபியெ நிநிய யுது யடி நியேன
கரன டீ.

“91 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
13,48,088 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

99 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 1,348,088 for Head 91, Vote No. 6, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 91, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

விசர்த்தன பனன் கெடுமென, 1969-70

—காரக கனவ

7 வன கமெனெய.—புரீகெ கெவமெனெய.—இலென
வெடெ, ரூ. 2,20,000

2 வன கமெனெய.—பாடுன கெவெ—புனருவென
வெடெ, ரூ. 1,769

வாக்குப்பணம் இல. 7—பொருளாதார அபிவிருத்தி—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 2,20,000.

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 1,769.

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs. 220,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure Rs. 1,769

“91 வன கிரீயெகெ 7 வன கமெனெய கென
ரூ. 2,20,000 க இடெ ரெலேவெனெயெ அதுலென் கெ
புதுய” யன புகெனெய வெகென லென், கனகமெனெய வெ.

“92 வன கிரீயெகெ 2 வன கமெனெய கென
ரூ. 1,769 க இடெ ரெலேவெனெயெ அதுலென் கெ
புதுய” யன புகெனெய வெகென லென், கனகமெனெய வெ.

91 வன கிரீயெகெ 7 வன கமெனெய ரெலேவெ
யெகெ கெவெகென் கெவெயெ கெகெயெ புது யகெ கெயெ
கென லெ.

92 வன கிரீயெகெ 2 வன கமெனெய ரெலேவெ
யெகெ கெவெகென் கெவெயெ கெகெயெ புது யகெ கெயெ
கென லெ.

“91 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,20,000 அட்டவணெயெற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வென வெடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“92 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
1,769 அட்டவணெயெற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வென வெடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

91 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணெ
யெல் இணெயப் பணிக்கப்பட்டது.

92 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணெ
யெல் இணெயப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 220,000 for Head 91, Vote No. 7, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Question, “That the sum of Rs. 1,769
for Head 92, Vote No. 2, be inserted in
the Schedule”, put, and agreed to.

Head 91, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 92, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

92 வன கிரீயெ.—புது டெயர்டெனெனெயெ

93 வன கிரீயெ.—கெவெ டெயர்டெனெனெயெ

1 வன கமெனெய.—காரெ மெனெயெ டெயர்டெனெ
யெகெ கென அகெயென் டெனெ, ரூ. 13,231

1 வன கமெனெய.—காரெ மெனெயெ டெயர்டெனெ
யெகெ கென அகெயென் டெனெ, ரூ. 12,67,285

92 ஆம் தலைப்பு.—உப்புத் திணெக்களம்

93 ஆம் தலைப்பு.—கடற்ருழெற் திணெக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணெயாளென் ஆளுக்குரெய
வெதெனெயெப் பிற படெகளெயெ, ரூபா 13,231.

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணெயாளென் ஆளுக்குரெய
வெதெனெயெப் பிற படெகளெயெ, ரூபா 12,67,285.

HEAD 92.—SALT DEPARTMENT

HEAD 93.—DEPARTMENT OF FISHERIES

Vote No. 1.—Personal emoluments and
allowances of staff, Rs. 13,231

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,267,285

“92 வன கிரீயெகெ 1 வன கமெனெய கென
ரூ. 13,231 க இடெ ரெலேவெனெயெ அதுலென் கெ
புதுய” யன புகெனெய வெகென லென், கனகமெனெய வெ.

“93 வன கிரீயெகெ 1 வன கமெனெய கென
ரூ. 12,67,285 க இடெ ரெலேவெனெயெ அதுலென் கெ
புதுய” யன புகெனெய வெகென லென், கனகமெனெய வெ.

92 வன கிரீயெகெ 1 வன கமெனெய ரெலேவெ
யெகெ கெவெகென் கெவெயெ கெகெயெ புது யகெ கெயெ
கென லெ.

93 வன கிரீயெகெ 1 வன கமெனெய ரெலேவெ
யெகெ கெவெகென் கெவெயெ கெகெயெ புது யகெ கெயெ
கென லெ.

“92 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
13,231 அட்டவணெயெற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வென வெடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

“93 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
12,67,285 அட்டவணெயெற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வென வெடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

91 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணெ
யெல் இணெயப் பணிக்கப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணெ
யெல் இணெயப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 13,231 for Head 92, Vote No. 1, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Question, “That the sum of
Rs. 1,267,285 for Head 93, Vote No. 1, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 92, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

Head 93, Vote 1, ordered to stand part
of the Schedule.

விசேஷப் பதவிக் கெடுப்பத, 1969-70

—காரக சபை

2 வன சமீபம்.—புலன வசீது—புனருவீதன
வியத, ரு. 3,89,202

வாக்குப்பணம் இல. 2—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 3,89,202.

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 389,202

“93 வன கீழ்செயி 2 வன சமீபம் சதன
ரு. 3,89,202 க இடல ருபலேனயெ அதுதன் கல
யுது” யன ப்ருதய விமசன டீதன், சபாசமீபம் வி.

93 வன கீழ்செயி 2 வன சமீபம் ருபலேன
யெகி கைபசன் ஸுபியெ கிநிய யுது யகி தியேன
கரன டீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வக்குப்பணம் ரூபா
3,89,202 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 389,202 for Head 93, Vote No. 2, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 93, Vote 2, ordered to stand part
of the Schedule.

3 வன சமீபம்.—புலன வசீது—இலன வியத,
ரு. 70,000

வாக்குப்பணம் இல. 3—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 70,000.

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 70,000

“93 வன கீழ்செயி 3 வன சமீபம் சதன
ரு. 70,000 க இடல ருபலேனயெ அதுதன் கல
யுது” யன ப்ருதய விமசன டீதன், சபாசமீபம் வி.

93 வன கீழ்செயி 3 வன சமீபம் ருபலேன
யெகி கைபசன் ஸுபியெ கிநிய யுது யகி தியேன
கரன டீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வக்குப்பணம் ரூபா
70,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 70,000 for Head 93, Vote No. 3, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 93, Vote 3, ordered to stand part
of the Schedule.

4 வன சமீபம்.—தேபாநீதேனதுவ விசீதன் சபயன
சேபு—புனருவீதன வியத, ரு. 25,000

வாக்குப்பணம் இல. 4—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூபா 25,000

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure
Rs. 25,000

“93 வன கீழ்செயி 4 வன சமீபம் சதன
ரு. 25,000 க இடல ருபலேனயெ அதுதன் கல
யுது” யன ப்ருதய விமசன டீதன், சபாசமீபம் வி.

93 வன கீழ்செயி 4 வன சமீபம் ருபலேன
யெகி கைபசன் ஸுபியெ கிநிய யுது யகி தியேன
கரன டீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வக்குப்பணம் ரூபா
25,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question “That the sum of
Rs. 25,000 for Head 93, Vote No. 4, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 93, Vote 4, ordered to stand part
of the Schedule.

5 வன சமீபம்.—தேபாநீதேனதுவ விசீதன் சபயன
சேபு—இலன வியத, ரு. 10,00,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 10,00,000

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital Expenditure,
Rs. 1,000,000

“93 வன கீழ்செயி 5 வன சமீபம் சதன
ரு. 10,00,000 க இடல ருபலேனயெ அதுதன் கல
யுது” யன ப்ருதய விமசன டீதன், சபாசமீபம் வி.

93 வன கீழ்செயி 5 வன சமீபம் ருபலேன
யெகி கைபசன் ஸுபியெ கிநிய யுது யகி தியேன
கரன டீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வக்குப்பணம் ரூபா
10,00,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 1,000,000 for Head 93, Vote No. 5, be
inserted in the Schedule”, put, and
agreed to.

Head 93, Vote 5, ordered to stand part
of the Schedule.

விசேஷப் பதவி கெட்டுப்பத, 1969-70

6 வன சமீபன.—பார்க்கிண சம்பர்க்கன.—புதர
வர்க்கன விசேஷ, ரூ. 8,88,097

வாக்குப்பணம் இல. 6—பொருளாதார அபிவிருத்தி,
மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 8,88,097.

Vote No. 6.—Economic Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 888,097

“93 வன ஸ்டீபனேசி 6 வன சமீபன சடக
ரூ. 8,88,097 க இடல ருபலேவனயடு ஈதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விசன, லீன், சனசமீபன வி.

93 வன ஸ்டீபனேசி 6 வன சமீபன ருபலேவ
னேசி கெடுசன் ஸுபியடு நியிச யுது யகி நியேச
கரன லீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
8,88,097 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 6 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப்பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 888,097 for Head 93, Vote No. 6, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 93, Vote 6, ordered to stand part
of the Schedule.

7 வன சமீபன.—பார்க்கிண சம்பர்க்கன.—புலவன
விசேஷ, ரூ. 20,02,980

வாக்குப்பணம் இல. 7—பொருளாதார அபிவிருத்தி,
ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 20,02,980.

Vote No. 7.—Economic Development—
Capital Expenditure, Rs.2,002,980

“93 வன ஸ்டீபனேசி 7 வன சமீபன சடக
ரூ. 20,02,980 க இடல ருபலேவனயடு ஈதுலன் கல
யுது” யன பூனிய விசன, லீன், சனசமீபன வி.

93 வன ஸ்டீபனேசி 7 வன சமீபன ருபலேவ
னேசி கெடுசன் ஸுபியடு நியிச யுது யகி நியேச
கரன லீ.

“93 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
20,02,980 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

93 ஆம் தலைப்பு, 7 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of
Rs. 2,002,980 for Head 93, Vote No. 7, be
inserted in the Schedule”, put, and agreed
to.

Head 93, Vote 7, ordered to stand part
of the Schedule.

—காரக சனாவ

98 வன ஸ்டீபன.—பார்க்கிண சம்பர்க்கன.—புலவன
விசேஷ, ரூ. 3,18,765

1 வன சமீபன.—காரக தொண்டிய பூலேலே
பகிணகி சன ஈதுலன் லீன, ரூ. 3,18,765

98 ஆம் தலைப்பு.—வார்த்தக, வியாபார
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிற படிதளும், ரூபா 3,18,765.

HEAD 98—MINISTER OF COMMERCE AND
TRADE

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 318,765

பூலகெடுகி மிய.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

கரு சனாபநிதுமதி, “பூல சமீபன
ரூபியல் 10 கிந் ஈது கல யுது” யகி ம
யேசனா கரனபா.

கரு சனாபநிதுமதி, ஈமனயாண்ட ஈதர
பார்க்கிண ஈமனயாண்டயடு ஓதாமன்ம பூலுன்
சுபாயனகி கிமி வெனபா. நே ரலீர் பூலர்
வெலுதா ஈதுப சமீபுரீன ஈதாயன பா
ஈதாயன வெலுதாந் தோகாந் ஈ
ஈமனயாண்ட பாரசே நியெனபா. ம தீ
பகி பகி காரகன ஈதா விவெவன
கரன ஈதர யமி யமி ஈதகசு கரு வெலு
ஈமநிதுமதி ஓதீரபந் கரந்நடு லலாபா
ரோந்நு வெனபா.

நே சமீபந்நியேந் மூதகி மூரகி லீவகி
நேகி பகிநா நிரகனகி ஈந்நடு
யேதூனா. மூல லேகயேம நியென நே
வலீந் ருந்நல் கெடு நவயகி பமக
வெலுதா பூலேந் ஈதந் கிரிமடு நிரகனகி
ஈந்நடு யேதூனா. மூரகி லீவகிநேகி தீ
நே சமீதேலனய பவந்நா லுந் மூச பக
கமாரக லேககி பமக வெனபா. பகந்
பகி ஈந்நா லே ஓதா கி நிரகன
சமீபந்நியேந் ஈபே வெலுதா லேபாரீத
தீந்நுடு மெநகி கிபிவகி கியா தூல.
தீ சமீபந்நியேந் ஈந்நடு யன பியவர
பிபிவகி ஈமீகி கெடுரேயா மகந்நியா பூலகி
சமீதேலனயகி கலுதா கியந்நடு யதந்
மூரகி லீபநேகி ஈந்நா லே நிரகன கியந்
மக கரந்நடு யந்நே கமந ஈகாடய
கடுபகி ஈத தீ மூலகாந வநதுரு கியா
தூல. ஈப நே கெடுசன் கபா கரந்நே

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ප්‍රමාණය අනුවද, ප්‍රමාණය අනුව නම් ඒ සඳහා යොදා ගන්නේ මොන මොන මට්ටමේ තේද, පොදු වශයෙන් ලංකාවේ තිබෙන තේවලින් ප්‍රමාණයක් කපා හරිනවාද, යන මේ කාරණා සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කර නැහැ. පහත රට හා මැද රට තේවල මිල අඩු වී තිබෙන නිසා අපට මේ කාරණය පිළිබඳ පැහැදිලි වශයෙන් දැන ගන්නට වුවමනා කරනවා. ඒ කපා හැරීම ප්‍රමාණානුකූලව කළොත්—කොන්ට්‍රිබියුෂන් කළොත්—එසින් රටට පාඩුවක් ගෙනෙනවා. ඒ වාගේම තත්ත්වයන් කුලව කළොත්—කොන්ට්‍රිබියුෂන් කළොත්—ඒත් රටට පාඩුවක් ගෙනෙනවා. ඒ නිසා මේ ක්‍රම දෙකෙන් කුමන ක්‍රමය යොදා එය කරන්නට යනවාද යන්න සම්බන්ධයෙන් අපට අවබෝධයක් ලබා දිය යුතුයි.

තේ කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කවදාද යනුත්, ඒ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කුමන ආකාරයකටද යනුත් අපට මේ මොහොත වනතුරුත් කියා නැහැ. තේ නිෂ්පාදනය අඩු කිරීම සඳහා තේ වැවිල්ල නවත්වන්නැයි තේ කොමිෂන් සභාව කියා ඇති බව මා දන්නවා. තේ වෙනුවට යුක්ලිප්ටර්ස්, උණබම්බු වැනි දෑ වර්ග වශා කරන ලෙස කියා තිබෙනවා. ඒ නිසා තේ කොමිෂන් සභාවේ වාර්තාව ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කවදාදැයි අපට කියන්න.

තේ මිල පහත වැටුණු අවස්ථාවේදී “කොන්සල් එක්ස්පෝ” ආයතනය සහ වෙළෙඳ ද්‍රව්‍ය මිලයට ගැනීමේ දෙපාර්තමේන්තුව ඉදිරිපත් වී තේ වෙළෙඳ පොළෙන් තේ මිලයට ගත්තා. එහෙත් දැන් සති තුනක පමණ කාලයක සිට ඒ මිලයට ගැනීම ක්‍රමානුකූලව නවත්වාගෙන යනවා. එසේ කිරීම වැරදියි. තේ මිල බැස්සාම තේ වෙළෙඳ පොළට ගොස් තේ ගන්නවා. තේ මිල නැංගාම තේ නොගෙන ගෙදර යනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය නොකරන මෙන් මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. තේ නොකඩවාම ගන්න. වෙළෙඳපොළෙන් ඇත් වී බලන්න. ඇත් වූ විගසම මිල පහල බසිනවා. තමුන් නාත්සේගේ වැඩ පිළිවෙල හොඳයි. මම මිල වූ දුරටත් මේ බේල් කළ රබර්

නිසා මිල යම් තත්ත්වයක පවත්වා ගැනීමට සෑම අවස්ථාවකදීම—වෙළෙඳ පොළෙන් ඇත් නොවී—කටයුතු කරන මෙන් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ අවස්ථාවේදී තවත් කාරණයක් ගැන මතක් කරන්නට සතුටුයි. “ඉතෝකා” යන නමින් හැඳින්වෙන සමාගමක් තිබෙනවා. සමාගම් රෙජිස්ත්‍රාර් දෙපාර්තමේන්තුව තිබෙන්නේ තමුන් නාත්සේ යටතේ නිසා තමුන් නාත්සේට ඒ ගැන සොයා බලන්නට පුළුවනි. තොන්ඩමන් මහත්මයාගේ කම්කරුවන්ගේ මුදලත්, ඒ වාගේම පෞද්ගලික මුදලත් මේ සමාගමට යොදා තිබෙනවා. මේ අය එකතු වී තේ වෙළෙඳපොළේ කොටස් ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරනවා. මේ ගන්න කොටස් අයිති වන්නේ කාටද යන්න කිසිවෙක් දන්නේ නැහැ. සමහර විට ලාංකික නොවන අයටත් මේවා අයිති වන්නට පුළුවනි. කම්කරුවන් කිව්වාම, ලාංකික නොවන කම්කරුවනුත් ඉන්නවා. මේ සමාගමේ මාර්ගයෙන් ඒ අයත් ඔය වතු වල කොටස් අයිති කර ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවාද කියා විපරම් කර බලන්න.

රිලහට, අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ රබර් මිල පහළ තත්ත්වයක තිබී මැනදී හොඳ වුණා. තමුන් දැන් එකවරම රබර් මිල බැසගෙන යනවා. දැනට සති දෙකකට පමණ ප්‍රථමයෙන් රබර් රාත්තල රුපියල් 1.20 යි. එය රුපියල් 1.07 ක් දක්වා බැස තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවේදී රබර් මිල නැගීමටත් හේතුවක් තිබුණා. මැලේෂියාවේ තිබුණු යථි යම් කරදරත් රබර් මිල ඉහළ යෑමට හේතු වූ බව කියන්නට පුළුවනි. තමුන් දැන් ක්‍රමයෙන් රබර් මිල පහළ බැසගෙන යනවා. රබර් මිල ඉහළ ගිය අවස්ථාවේදී මේ රටේ රබර් ගැනුම්කරුවන් විශාල වශයෙන් රබර් ගබඩා කරගත් බව තමුන් නාත්සේ දන්නවා. ඒ අයගේ ගබඩා දැන් පිරී තිබෙනවා. සමහර ගබඩාවල ටොන් දෙතුන් දහකට වඩා ගබඩා කර ගෙන සිටිනවා. තමුන් නාත්සේ යටතේ තිබෙන ද්‍රව්‍ය අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව පණ මිදි; ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මම මිල වූ දුරටත් මේ බේල් කළ රබර්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයකොඩි මයා.]

තොගය ගබඩාවල නිබුණෙත් පුස් කනවා. පුස් කෑම නවත්වන්නට නම් බේල් කඩා මොනවා හරි දමා ශුද්ධ කර නැවත බේල් කරන්නට ඕනෑ. පිටරට පැටවිය හැක්කේ ඊට පසුවයි. අපට දැනගන්නට ලැබී තිබෙන හැටියට තමුන් නාන්සේගේ දෙපාර්තමේන්තුව බොහොම දුර්වලයි. මෑතක සිට ව්‍යාපාරය ගැන නොදන්න උදවිය දෙපාර්තමේන්තුවට දමා තිබෙන නිසා ක්‍රියාකාරීත්වය බොහොම දුර්වල වී තිබෙනවා. එම නිසා වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයත් සමග සාකච්ඡාවක් කර යම් පියවරක් ගත යුතුව තිබෙනවා. මීට වඩා නැව් ගෙන්වීමටත්, රබර් පරීක්ෂා කිරීමටත්, රබර් නැව්වලට පැටවීමටත් වහාම ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනවා. දැනට ගබඩාවල පිරී තිබෙන රබර් තොගය වහාම පිටරට පැටවීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඇමතිතුමාගෙන් ඒ ඉල්ලීම කරන්නටය කියා අපට සෑම තැනින්ම දන්වා එවා තිබෙනවා.

තේවලින් වැඩි ආදායමක් ලැබෙන නිසා මේ ආණ්ඩුව තේ ගැන සැලකිල්ලක් දක්වනවා. ඒ නිසාදෝ, රබර් පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් කර නැහැ. ඒක භයානක තත්ත්වයක්. අපේ රබර් පර්යේෂණ ආයතනය තිබෙනවා. ඒ වාගේම “රබර් ස්ටෝප් ගෘප්” කියා එකකුත් තිබෙනවා. මැලේෂියාවේ ක්වාලාලම්පූර්හිදී ඒ උදවිය වරින් වර එකතු වෙනවා. නමුත් අපට නියම අවබෝධයක් නැහැ.

කෘතීම රබර් සමග තරඟ කරන්නටයි අපට සිදු වී තිබෙන්නේ. තරඟ කරන්නේ කොයි ආකාරයටද යන්න ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් අපට නැහැ. වාසනාවකට වාගේ අපට චීන ගිවිසුම තිබෙනවා. බැරි වෙලාවත් එය කඩාකප්පල් වුණොත්—ගිවිසුම අලුත් කරන්නට බැරි වුණොත්—අපේ රබර් ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම බිඳ වැටෙනවා නියතයි. කුමන විධියේ හෝ කනගාටු දයක හේතුවක් නිසා එවැනි තත්ත්වයකට අප වැටුණොත් අප කරන්නේ කුමක් දැයි සිතා ගන්නට නුපුළුවන් නිසා ඒ ගැන විකක් විමසිලිමත්ව ක්‍රියා කරන ලෙස මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තුන්වැන්න, ඔබතුමාටත් ගරු ඇමති තුමාටත් බලපාන දෙයක් වන පොල් හා සම්බන්ධයි. පොල්වලටත් “ස්ලයිඩ්. ස්කෝල් ඔෆ් ඩියුටිස්” ක්‍රමයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. රබර් මිල පහල ගිය අවස්ථාවේ තීරු ගාස්තුව අඩු කිරීම නිසා යම්තම් රබර් නිෂ්පාදකයන් බේරා ගන්නට පුළුවන් වුණා. සෑහෙන ප්‍රමාණයක ප්‍රයෝජනයක් එයින් ඇති වුණා. ඩී. සී. වලටත්, කොප් පරාවලටත්, තෙල්වලටත්—කොටින්ම පොල්වලට සම්බන්ධ සෑම දෙයකටම—ස්ලයිඩ්. ස්කෝල් ක්‍රමයක් හෙවත් මිල අඩුවීම හා වැඩිවීම සමග වෙනස් වන බද්දක් අය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. එවැන්නක් සකස් කරන්නැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. හා. 6.45

දැන් ඩී. සී. මිල සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැලා. ශත 90 බැගින් තිබුණු ඩී. සී. අද ශත 47 දක්වා බැස ඇතැයි මම හිතනවා. එයට විශාල හේතු තිබෙන බව මා පිළිගන්න නමුත් මා සඳහන් කෙළේ අද තිබෙන තත්ත්වය ගැනයි. කොප්පරා සහ ඩී. සී. අපනයන කරන නැව්කාරයෝ ශත අනුවට තිබුණු කාලයේ විශාල මුදලක් හම්බ කර ගත්තා. පොල් නිපදවන්නට එදා පොල් දහකට රු. 135 කට වඩා හම්බ වුණේ නැහැ. රු. 230 ක් පමණ ගන්නට තිබුණා. අද රු. 80 කට වඩා හම්බ වන්නේ නැහැ. නැව්කාරයන්, ශත අනුවට තිබුණු කාලයේ ඉදිරියට විකුණූ නිසා පොල් මිල බැස්සා. ඒ නිසා අද මේ ගැණුම්කාරයන් කරන දේ ගැන ගරු ඇමතිතුමා සොයා බලන්නට ඕනෑ.

කොහු මිල ගැනත් ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. දෙවැනි වර කියවීමේ විවාදයේදීත් මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාට කියා තිබෙනවා. කොහුවලින් අය කරන බද්ද කවදාවත් සියේට 30ක් කරන්නට එපායයි අපි එදා කිව්වා. එහෙත් ඊට විරුද්ධව සියලු දෙනාම ඡන්දය දුන්නා. රු. 45 බැගින් තිබුණු පළමුවැනි ශ්‍රේණියේ කොහු අද රු. 30 දක්වා බැහැලා තියෙනවා. එදා රු. 25 බැගින් තිබුණු මැටරස් කෙඳි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

අද රු. 10 යි. දැන් ඒ ගණනටවත් එපා කියනවා. ගමේ තිබෙන පොල් ලෙල්ලට අද තැනැක් නැහැ. කොහු මෝල් සම්පූර්ණ යෙන්ම වාගේ වසා දමන තත්ත්වයක් පැන නැග තිබෙන නිසා කාර්මිකයන්ට රක්ෂාව නැතිවී ගොස් තිබෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා මේ ගැන කරන්නට යන්නේ කුමක්දැයි අහන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සමග මේ ගැන සාකච්ඡා කර අද තිබෙන මේ තත්ත්වය වෙනස් නොකළොත් ගම්වල ඉන්න 35,000ක් පමණ දෙනාට රක්ෂාවල් නැතිව යනවා. මා ඒ විධියට කියන්නේ මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ පවතින තත්ත්වය ගැන දන්නා නිසයි. අනෙක් තැන්වල තත්ත්වයත් ඊට වඩා හොඳ වෙන්නට බැහැ.

ලංකා පොල් කෙදි මණ්ඩලය නමින් මණ්ඩලයක් ඇති කළා. ඒ මණ්ඩලය මොකක්ද කරන්නේ? මේ මොහොත වන තුරු මේ බැරෑරුම් තත්ත්වයට මුහුණ දීම සඳහා මේ මණ්ඩලය අරන් තිබෙන පියවර මොනවාදැයි කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. එහෙම නම්, මොකටද මෙහෙම මණ්ඩල? ආර්. ඒ. ප්‍රනාන්දු පුල්ලේ සභාපතිවරයා හැටියට ඉන්නවා. මඩවල මහත්මයාත් ඉන්නවා. රෙක්ස් සමරනායක මහත්මයා ඉන්නවා. හේලිස් සමාගමේ අධ්‍යක්ෂ වරයා ඉන්නවා. දුනුවිල මහත්මයාත්, දඹරේ මහත්මයාත් ඉන්නවා. මැක්වුඩ් එකේ දුනුවිල මහත්මයා ඉන්නවා. ටී. ආර්. රස්ටම්ජි නමැති තැනැත්තා ඊළඟට ඉන්නවා. මා සිතනවා ඔහු ෂිපර් කෙනෙක් ය කියා. එස්. ජේ. ප්‍රනාන්දු මහතා වෙන්තප්පුව පැත්තේ කෙනෙක්. [බාධා කිරීමක්] ඒ මහත්වරුන් පිළිබඳව මගේ ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේ නැහැ. එහෙත් කොහු මිළ පිළිබඳව මෙවැනි බැරෑරුම් තත්ත්වයක් ඇති වූ විට එම උදවියට යම් යම් අන්දමේ අණ දීම් කරන්නට තමුන්තාත් සේට බලයක් තිබෙනවා.

කුඩා කොහු මෝල්කාරයන්ට විශාල උදව් උපකාර කරන බවට ඒ උදවිය ලොකු ප්‍රචාරයක් කර තිබෙන බව කියන්නට ඔනෑ. ඒ අය රුපියල් 37,500 ක් තිකම්

දෙන්නට යනවායයි මහ ලොකුවට ප්‍රචාරය කර තිබෙනවා. ඒ සඳහා චක්‍ර ලේඛයකුත් යවා තිබෙනවායයි මා සිතනවා. එම චක්‍ර ලේඛය කියවූ පසු තමුන්තාත්සේට පෙනී යා වි පොඩි කෙනෙකුට නම් එයින් කවදා වත් වාසියක් සැලසෙන්නේ නැති බව. එම චක්‍ර ලේඛයෙන් හෙළිදරව් වන තත්ත්වය කුමක්ද? ගොඩ්නැගිල් සෑදීමට රුපියල් 10,000 ක් තක්සේරු කර තිබෙනවා. මට්ටවලට රුපියල් 10,000 ක් තක්සේරු කර තිබෙනවා. විදුලි බලය සඳහා රුපියල් 30,000 ක් තක්සේරු කර තිබෙනවා. ඒවාගේම වේලන පිට්ටනිය සෑදීම රුපියල් 25,000 කට තක්සේරු කර තිබෙනවා. මේ අනුව මුළු තක්සේරුව රුපියල් 75,000 ක් වෙනවා. එම මුදලින් බාගයක් එනම් රුපියල් 37,500 ක් ග්‍රාන්ථ එකකින් දෙන බවට ප්‍රචාරය කොට මෝල් කාරයන් ලියා පදිංචි කර ගෙන යනවා. මේ පිළිබඳව මට එක ප්‍රශ්නයක් අහන්නට තිබෙනවා. ඒ අය දෙන්නේ රුපියල් 37,500 යි. අනික් රුපියල් 37,500 සොයන්නේ කොහෙන්ද? කිසිම සුළු මෝල් කාරයකුට මෙයින් කිසිම ලාභ ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මා එක ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි. මෙම රුපියල් 37,500 දෙන විට ඉස්සෙල්ලාම ඉතා දුර්වල මෝල්කාරයාට දෙන්නට කල්පනා කරන්න. ධනවත් මෝල්කාරයාට එය අත්තිමට දෙන්න. එම වැඩ පිළිවෙළ ප්‍රතිපත්තියක් කර ගන්නොත් හොඳයි. එහෙත් එය සිදු වන්නේ නැහැ.

තමුන්තාත්සේ මේ පිළිබඳව නියෝගයක් දෙනවාද? ආදායම් බදු විස්තරවලට අනුව අත්තිම පල්ලෙහා මට්ටමේ සිටින මෝල්කාරයාට ප්‍රථමයෙන්ම මේ මුදල දිය යුතුයි. අවසානයේදී මේ මුදල දිය යුත්තේ ආදායම් බදු වැඩියෙන්ම ගෙවන තැනැත්තාටයි. එවැනි නියෝගයක් කළහොත් අපි තමුන්තාත්සේට කෘතඥ වෙනවා. හැබැයි, ආදායම් බදු අඩු වෙන් ගෙවන උදවිය එක්තරා මට්ටමකට එන තුරු මේ රුපියල් 37,500 මුදල දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන්න එපා. එසේ කළාට මොකද අනික් රුපියල් 37,500 ඒ අයට සොයා ගන්න බැහැ.

[ජයකොඩි මයා.]

අන්න ඒ ගැන කල්පනා කර බලා කොන් දේසි ඉදිරිපත් කළයුතුයි. ඒ අන්දමට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරනවා නම් වෙළඳ ඇමතිතුමාට අපි කෘතඥ වෙනවා.

එවැනිම තමුන් නාන්සේ තටත් ග්‍රේඩ් එකක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. කොහු වර්ග දෙස බලන විට අපට පෙනෙනවා “ඔමැක්” නමින් ග්‍රේඩ් එකක් තිබෙන බව. ඒක මධ්‍යම වර්ගයේ ග්‍රේඩ් එකක්. ඒ සඳහාත් අඩුම මට්ටමේ මිලක්— floor price—සකස් කරන්න. සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් එය කළ හැකියි.

අළුත් නැව් කොම්පැනිය ගැනත් තමුන් නාන්සේගෙන් කරුණු දැනගන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ පැත්තේ උදවියත් ඔය පැත්තේ උදවියත් ඉතා අසාවෙන් හා ආදරයෙන් බලාගෙන සිටියා මැනකදී පිහිටුවන ලද නැව් සංයුක්ත මණ්ඩලය දෙස. ගිය වතාවේ සිලෝන් ෂීප් ලයින්ස් එකක් මගින් මේ රටේ කොතරම් ගඳ ගැස්වීමක් කෙරුණද? චිලි, අත්තනගල්ල යනාදී නම්වලින් නැව් වගයක් අරගෙන සිදුවෙව්ව හුවපවේ තමුන් නාන්සේට මතක ඇති. එවැනිම තෝර්විජියන් කාරයන් සමග තිබුණු හුවපටත් මතක ඇති. කොමිෂන් සභා පත් කිරීම් ගැනත් මතක ඇති. අන්තිමේ දී සිලෝන් ෂීප් ලයින්ස් එක කුණු කන් දල් ගොඩක් හැටියටයි ගණන් ගැනුනේ. තමුන් නාන්සේ ඇති කරන්නාවූ නැව් සංයුක්ත මණ්ඩලයට මැනකදී පත් කළ අය ඊයේ පෙරේදා ආහාර කොමසාරිස් තුමාගෙන් වාට්ටු කිරීමේ බලයක් ලබා ගත්තා. එම බලය ලබා ගත්තේ චීන හාල් සඳහායි. ආහාර කොමසාරිස් තුමා බොහෝ වාට්ටු බ්‍රොකර්ස් ලාගෙන් අහලයි මීට පෙර මෙම කටයුත්ත කළේ.

ගිය අවුරුද්දේ පී. එල්. 480 යටතේ පිටරටවලින් බඩු ගෙන්වන විට වාට්ටු කොම්පැනි 52 කින් මිල ගණන් අසා බලා අවසානයේදී ඒවායින් 5 ක් තෝරා ගත්තා. ඒ අනුව ඉතාමත් අඩු මිලට එම බඩු ගෙන දෙන්නට පළවත්කම ලැබුණා. තමුන් තමුන් නාන්සේ ලා අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිය අනුව අලුතෙන් බැස ගත් තීරණය කමක්ද? චීන හාල් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා එංගලන්තයේ ලොයිඩ් පටු

මගේ සීමාසහිත එස්කොම්බේ මැඩ්රාස් සමාගමට සම්පූර්ණයෙන්ම පවරා තිබෙනවා. ඒ අයගෙන් මිල ගණන් විමසා යවා තිබෙනවා. කොයි ආකාරයෙන්ද මෙය කරන්නේ, කොයි මට්ටමේ නැව්ද යොදවන්නේ, කියාත් විමසා තිබෙනවා. මෙම එස්කොම්බේ මැඩ්රාස් කියන සමාගමේ ලංකාවේ ඒජන්තවරුන් තමයි, සිලෝන් ෂීප් ලයින්ස් කියන සමාගම, මෙම සමාගමේ අධ්‍යක්ෂවරුන් දෙදෙනෙකු තමුන් නාන්සේ ලාගේ සංයුක්ත මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂවරුන් වශයෙන් පත්ව සිටිනවා. මා ඒ අයගේ නම් කියන්න යන්නේ නැහැ, ගරු ඇමතිතුමා හොඳින් දන්න නිසා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මෙම සීමාසහිත එස්කොම්බේ මැඩ්රාස් සමාගම, අප රටට බඩු ගෙන්වන්න පසුගිය වර්ෂයේදී කිසිම නැවක් දී නැහැ. එසේ වුණත් මෙවර සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ අයට ඒකාධිකාරය පවරා තිබෙනවා. එය එසේ නම් මට ඕනෑම ඔට්ටුවක් තබන්න පුළුවනි, එම සමාගමෙන් ලැබෙන වාට්ටු නැව්වලට, ගිය අවුරුද්දේදී නැව්වලට ගෙවූ ගාස්තුවට වඩා වැඩි මිලක් ගෙවන්නට සිදු වන බව. එය එසේ නොවනවාද කියා තමුන් නාන්සේ ටිකක් විපරම් කර බලන්න. චීනයෙන් මේ රටට හාල් ගෙන්වීම සඳහා පසුගිය අවුරුද්දේ විදේශ විනිමය වශයෙන් වෙන් කළේ රුපියල් ලක්ෂ 5 ක්—පවුම් 38,500 ක්— පමණයි. එහෙත් ඒ විධියටම ඒ තරම්ම හාල් ප්‍රමාණයක් ගෙන්වීම සඳහා මේ අවුරුද්දේ රුපියල් ලක්ෂ 6 1/2 ක විදේශ විනිමයක් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ අතර ඇල්පුඩ් තම්බි අයිසාන් එංගලන්තයේ “එස්කොම්බේ” කොම්පැනියට ගිහින් තිබෙනවා. තම්බි අයිසාන්, කැස්පර්ස් ලාගෙන්, අල්වාපිල්ලේ ලාගේ කල්ලියේම කෙනෙක්. සමාජවාදී රටවල් වේවා, ධනවාදී රටවල් වේවා, ජාතික නැව් සමාගම් වෙනමත්, වාට්ටු කොම්පැනි වෙනමත්. තබාගෙන ඉන් නවා. රුසියාවේ තත්ත්වයත් එහෙමමයි. එම නිසා වාට්ටු කිරීමට නම් නැව් සංඝථා වට ඉඩ දෙන්න එපා. වෙළඳ නැව් සමග තරගයක් දීමට ශක්තියක් නැව් සංඝථා වට තිබෙනන්නට ඕනෑ. එහෙත් ඒ අය හැම වෙලේම හිතන්නේ, ලෝක වෙළඳ පොළ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

සමග තරඟ කරන්නට පුළුවන්කමක් නැත කියයි. කුටුරු රටක් වන මාල දිවයින අද නැව් 5 ක් දුවවනවා. ඒ නිසා සමාජ වාදී රටවලත් ඒ ක්‍රමය තියෙනවා නම්, වාට්ටු කිරීමට පමණක් අපේ සංයුක්ත මණ්ඩලයට ඉඩ දෙන්න එපාය කියා මා ඉතා බැහැපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා. අපට අඩු වියදමින් මේ රටට බඩු ටික ගෙන්වා ගැනීමට ඕනෑ. අඩු වියදමකින්, අපේ නැව් කින් බඩු ටික පිටරට යවන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, නැව් සංයුක්ත මණ්ඩලයේ ඉතාමත් වැදගත් කටයුත්ත විය යුත්තේ නැව් ගැනීමයි. ආර්ථික අතින් නොදියුණු කියන හැම රටකටම නැව් තියෙනවා. ආඩම්බරයකට නොවෙයි, ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීම සඳහා නැව් තබාගෙන ඉන්නවා. කොම්පෑනි තියෙනවා. හැබැයි, ඒ එකක්වත් වාට්ටු පිළිවෙලට යන්නේ නැහැ. අපේ තේ පැට වීම ගැන බලමු. මේ රටේ හැම තේ රාත් තලක්ම පටවන්න සිදු වී තිබෙන්නේ සුදු දන්ගේ නැව්වලින්; එක්කෝ කොන්ටි නන්ට් එකේ නැව්වලින්, එහෙම නැත් නම් ඉංග්‍රීසිකාරයන්ගේ නැව්වලින්, ඔය සෑම තේ රාත්තලකින්ම සියයට 5 ක පමණ විදේශ විනිමයක් කොමිෂන් වශයෙන් පමණක් නොවෙයි, fපික්ස් වශයෙන් හුන් පිටරට ඇදී යන බව තමුන්තාන්සේ දන්නවා. දැන් තිබෙන ෂිප් ලිස්ට් එක මාලග තිබෙනවා. වුවමනා නම් ඇමතිතුමාට ඒක දෙන්න පුළුවන් බලාගන්න. ජෝර්ජ් ස්ටුවට්ස්, කාසන් කම්බලාඩ්, ඩෙල්මේස් ජෝන්සන් ආදී සමාගම් තමයි සෑම විටම මේ රටේ තේ ගෙන යාම කරන්නේ. පර්සියන් ගල්ෆ්ස් දුවන මාගීය, රැන්ගුන් දුවන මාර්ගය, බේරුව දක්වා දුවන මාර්ගය ඉතා වැදගත් මාර්ග. ඒ කෙසේ වෙතත් මා එකක් කියන්න කැම තිබේ. කෙසේ හෝ අපේ තේ ටික අපම පට වන්න ඕනෑ. වොන් දාහේ නැවක් හොඳටම ඇති.

තේ සඳහා ඉන්ජුටරන්ස් ක්‍රමය ඇති කළ යුතුය කියා තීරණය කිරීම ගැන මා ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒක ඉතාමත්ම හොඳ දෙයක්. ඔය නැතිව ඊළඟ පියවර තබන්න. තමුන්තාන්සේට එන විරුද්ධතාවයන් ගැන මා දන්නවා. තමුන්තාන්සේට නැත කියා එදා කිව්වා.

තමුන්තාන්සේට පළමුවැනි විරුද්ධතාවය එන්නේ ක්‍රම සම්පාදක අමාත්‍යාංශයෙන්. ඉස්සෙල්ලම ආවේ එතැනින්. අප ඒ ගැන දන්නවා. ඒ නිසා නැව් සමාගම් සම්බන්ධයෙන් ඉතා පරෙස්සමින් කටයුතු කරන්න. නොයෙකුත් උපක්‍රම යොදා ගෙන යනවා, මේ නැව් සමාගම විනාශ කරන්න.

ගරු සභාපතිතුමනි, දවල් වරුවේ ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය ගැන කතා කරන්න තමුන්තාන්සේ මට අවසර දුන්නේ නැහැ. ඒ ගැන කියන්නට විනාඩි 15 ක් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ පිළිබඳව වග කිව යුතු ඇමතිතුමා මෙහි සිටින නිසා. ගරු ඇමතිතුමා ගිය වතාවේදී මේ ගරු සභාවේදී කිව්වා, ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය බර්තාඩ් සිල්වා මහත්මයාට දෙන්න තීරණයක් ගෙන නැත කියා. අද ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය ඊට වඩා හුඟක් දුරට ගිහින් තියෙනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

එදා එහෙම තීරණයක් ගෙන තිබුණේ නැහැ.

අ. හා. 7

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

අද බර්තාඩ් සිල්වා මහත්මයා කෙළින්ම ස්විස්-රිස්ශ්‍රායෙල් සම්බන්ධකම් ඇතිව ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය ගෙන යනවා. ස්විට්සර්ලන්තයේ සම්බන්ධකම් තිබෙන ඔය කොම්පෑනිය එලබ්‍රාක් නමැති යුදෙව් නායකත්වයෙන් තියෙන සංවිධානයකට සම්බන්ධ වී කටයුතු කරනවා. මේ ආණ්ඩුව කෙළින්ම ඒකට අනුමැතිය දුන්නා. ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා අනුමැතිය දුන්නාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් කර්මාන්ත ඇමතිතුමා අනුමැතිය දුන්නා. ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා පිටිපස්සෙන් සිට උදව් උපකාර කළා. තමුන් දුන්නේත් උදව් උපකාර කළා. තමුන් දුන්නේත් නැත කියා එදා කිව්වා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්ඡා ඩබ්ලිව් පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

දෙන්නේ නැත කිව්වේ නැහැ.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

කිව්වා. හැන්සාඩ් එකේ තියෙනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙළරාච්ඡා ඩබ්ලිව් පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

හැන්සාඩ් එකේ තියෙනව නම් ඒක පෙන්වන්න.

ජයකොඩි මයා.

(ශ්‍රී. ඉයාකොඩි)

(Mr. Jayakody)

නැහැ කිව්වම යටියන්නොට මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කාරණය භාරප්‍රවාම හොරේ විකෙන් වික එළි වුණා. දන්න පුද්ගලයා ගැන විවාරාත්මකව බලන්නේ නැතිව, ඔහුගේ ඉතිහාසය බලන්නේ නැතිව, දීම ගැනයි, මගේ විරුද්ධත්වය. ඇත්ත වශයෙන් මා ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරයට විරුද්ධ කෙනෙක් නොවෙයි. මේ ව්‍යාපාරය භාර දුන් පුද්ගලයාගේ හොඳ පසුබිමක් තියෙන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ලේක් හවුස් එක මොන තරම් සුක්ෂ්ම අන්දමට ජාවාරම් ගෙන ගොස් තිබෙනවාද කියනොත් අද සෑම ජාවාරමක් ගැනම විමසිල්ලෙන් සොයා බලන්නට සිදු වී තිබෙනවා. යම් වැදගත් වැඩක් භාර දෙනවට ඒ පුද්ගලයාගේ ඉතිහාසය හොඳට බලලයි, ඒක දෙන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය ඒ අන්දමට දන්නා. මේ කොමිෂනරියේ නම, “හෙන්ඩර්සන් ඉන්ස්ටන්ට් වි ඇන්ඩ් පැකේජිං කම්පනි ලිමිටඩ්.” ඒ එක්කම සමාගමේ අධ්‍යක්ෂ මහත්මයා මෙහෙම කියනවා :

“This company offers its sincere thanks to the Government for the prompt manner in which this project was approved.”

බොහොම ඉක්මණින්, ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය අපට දීම ගැන අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවාය කියා කියනවා. මේ පුද්ගලයා ගැන සොයා බැලුවේ නැහැ. ඔහුට සහභාගි

ක්‍රියාවක යෙදුණා කියා උසාවියේ නඩුවකට මුහුණ දී සිටින කෙනෙක්, මෙතුමා. ජූලි මාසයේ 1 වැනිදා පත්‍රය මා තමුන්නාන් සේට බලන්න ඉදිරිපත් කරනවා. බර්නාඩ් සිල්වා මහත්මයාගේ මුල් කොමිෂනරිය වන හෙන්ඩර්සන් සමාගමට යථා තත්ත්වයක් විකිණීම සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූ රේගු දෙපාර්තමේන්තුව මේ ව්‍යාපාරයේ විශාල ගණුදෙනු රාශියක් ගැන සොයා බලා අවසානයේදී ඒ ක්වෝටාව අවලංගු කර දැමීම. මේ ජාවාරම ගැන හොඳහැටි බැලීම සඳහා මම මේ ලිපි ගොනුව ඉදිරිපත් කරනවා. බර්නාඩ් සිල්වා මහත්මයා පත් වන්නට පෙර මේ හෙන්ඩර්සන් සමාගම පවත්වාගෙන ආවේ ලාභ ඇතුළත්. 1961-62 අවුරුද්දේ රුපියල් 18,000 ක් ලාභයි. 1962-63 අවුරුද්දේ රුපියල් 21,000 ක් ලාභයි. මේ පුද්ගලයා ආවාට පසු 1963-64 අවුරුද්දේ රුපියල් 3,92,000 ක් පාඩුයි. 1964-65 අවුරුද්දේ රුපියල් 3,07,000 ක් පාඩුයි. 1965-66 අවුරුද්දේ රුපියල් 4,17,000 ක් පාඩුයි. 1966-67 අවුරුද්දේ රුපියල් 7,50,000 ක් පාඩුයි. මේ කොමිෂනරියට කරපු දේ ඔන්න ඔකයි. කරුණාකර තමුන්නාන්සේගේ සමාගම් රෙජිස්ටාර්තුමාට කියන්න, මේ සමාගම පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලන්න කියා. අවසානයේ මේ සමාගමේ ගණකාධිකාරීන් වන ඒෆ්. ඩබ්ලිව්, රෝබින්ස්, තෝර්න්ටන් සහ සමාගම කියන්නේ මෙහෙමයි :

“Numerous inaccuracies were discovered in the accounts in the course of the audit and necessary corrections were effected by us. We do not accept responsibility for any inaccuracies in the accounts for the period we have not checked.”

මේ සමාගමේ නායකත්වය කෙරෙහි ඒ සමාගමේ ගණකාධිකාරීන්ට පවා විශ්වාසයක් නැහැ. එහි සේවය කළ සාමාන්‍ය සේවකයකු සමාගමට විරුද්ධව කම්කරු උසාවියේ නඩුවක් පැවරූ අවස්ථාවේදී ඒ සේවකයාට රුපියල් 6,000 ක් ගෙවන ලෙස සමාගමට නියම වුණා. සමාගම රු. 6,000 කට වෙක්පතක් දුන්නා. ඒ වෙක්පතේ උඩින් සටහන් කර තිබෙනවා, “not provided for” කියා. ඒ වෙක්පතත් මා ඉදිරිපත් කරනවා. මේ වාගේ උදවියටද මේ ක්ෂණික තේ ව්‍යාපාරය භාර දෙන්නේ කියා මා අහනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

The other thing is that he is in the habit of giving debit notes. I do not know who has to check this. Most probably, it is the Registrar of Companies who should go into all these matters.

ගරු සභාපතිතුමනි, කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂකගේ අළුත් අවුරුදු දීමනා වශයෙන් රු. 2,500; රු. 65; රු. 1,500; රු. 3,313/26 ආදී වශයෙන් “බෙබ්ට් නෝට්ස්” නිකුත් කර තිබෙනවා. ඉතින් මෙහෙම කොමිෂනියකට තමුත්තාත් සේලාත් මුදල් දෙනවාද?

තමුත්තාත්සේ අසා තිබෙනවාද කිසිම සමාගමක් වරායේ සිටින රේගු නිලධාරීන්ට තැනි දෙන බවක්. “*Ex gratia payment made to Customs to cover extra demurrage*”.

අවසානයේදී මොකද වුණේ? හෙත් ඩර්සන් කොමිෂනියේ සිටින සෑම කොටස්කරුවෙක්ම 1969 ජූනි මස 19 වෙනිදා— මේ ලඟදී— එකතු වී මෙන්න මේ විධියේ යෝජනාවක් සම්මත කර ගත්තා.

“That the funds, assets, rights, benefits, services or employees of Henderson & Company Limited be not in any manner used, let or lent, in connection with any dealings, transactions, or relations of any kind whatsoever with Henderson’s Instant Tea Packing Company Limited and Astraco Asia Trading Company (Ceylon) Limited and generally have no dealings, transactions or trading relations of any kind whatsoever with the aforementioned Henderson’s Instant Tea Packing Company Limited and Astraco Asia Trading Company (Ceylon) Limited except with the prior approval, in writing, of a meeting of the Board of Directors of Henderson & Co. Limited comprising all of the three persons mentioned in the Resolution No. 1, hereto as the proposed new directors, namely :

Mr. A. E. Weerasinghe
Mr. A. M. Rahim
Mr. D. S. S. Seneviratne ”

මේ කොමිෂනියේ තිබෙන මුදල් වංචාවක් සම්බන්ධව පොලීසියටත් දන්වුවා. රුපියල් 10,000 ක මුදල් ප්‍රමාණයක් නැති වුණාය කියා පොලීසියට දන්වුවා. It is supposed to be unaccountable එම මුදල් කොහෙන් ගත්තාද, කොහොම

ගත්තාද, කවුද ගත්තේ කියා කෙලින්ම කියන්න බැරි නිසා මේ විධියට ලිපියක් යැව්වා: Mr. A. C. Dep, Deputy Inspector-General of Police, Police Headquarters, Colombo. තමුත් කිසිම උත්තරයක් නැහැ.

අනික් කාරනය නම්: මා ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉතා බැලෑපත්ව ඉල්ලන්න කැමතියි, කමින්න ඇමතිතුමා මිට මොහොතකට කලින් කිව්වා වාගේ කොමිෂනි නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා සමාගම් රිජිස්ත්‍රාර්—Registrar of Companies—තනතුරට මිට වඩා පණ ඇති කෙනෙක් පත් කරන්නාය කියා. එකම එක කොමිෂනියකවත්, කොටස්කරුගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්න, මුදල් යොදවන ලද අයගේ—සුළු කොටස් හිමියන්ගේ, පොඩි පොඩි උදව් යගේ—මුදල් ගැන වග කියන්න, කෙනෙක් නැහැ. මොන තරම් පනත් තිබුනත් ඒ සුළු කොටස් හිමියන්ගේ මුදල් ගැන වගකීමක් ඇති වෙන්නෙ නැහැ. 1800 ගණන්වල සාදන ලද ආඥා පනතකුයි තවමත් තිබෙන්නෙ. අපි දන්නවා, දැන් මේ ආණ්ඩුවට එය වෙනස් කරන්න බැරි බව. සමහර විට දැන් ඇමති තුමා කියාවි දැන් එයට කාලයක් නැත කියා. එය වෙනස් කිරීමට මේ ආණ්ඩුවට ශක්තියක් නැහැ. තමුත් අඩු ගණනේ තිබෙන නීතියවත් ක්‍රියාත්මක කිරීමට කෙලින්ම අණ දෙන්න කියා මා තමුත්තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු

(කෙරෙණ ඩබ්ලිව් පෙරේරා)

(The Hon. Hugh Fernando)

මේ අවුරුද්දේදී වෙනස් කරනවා.

ජයකොඩි මයා.

(කීරු. ඉයාකොදි)

(Mr. Jayakody)

එය එක පාරටම කරන්න බැහැ. මා එක් ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. තමුත්තාත්සේ විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ ප්‍රකාශනය බොහොම වැදගත්. මා ඉල්ලා සිටින්නේ මෙයයි: මේ කොමිෂනි පනත වෙනස් කිරීමට ආණ්ඩු පක්ෂයෙහුත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ජයකොඩි මයා.]

විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහිත් සමත්වන වුණ කොමිටියක් පත් කරන්න. කොහෙද අඩු පාඩුකම් තිබෙන්නෙ කියා සොයා බලා පනත් කෙටුම්පත—Draft Bill එක—සෑදීමට ආණ්ඩු පක්ෂයෙහිත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහිත් සමත්වන කොමිටියක් පත් කර තමුත්තාත්සේගේ කායඝාලයට කැඳවන්න. අපි ඕනෑ තරම් වෙලාවක්—පැය ගණනක් වුණත්—ඒ සම්බන්ධයෙන් මහත්සි වෙන්න සූදානම්. ඒ ක්‍රමයට මේ කොමිෂනි නීතිය සකස් කරන්නය කියා මා තමුත්තාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විශේෂයෙන්ම මා තවත් කරුණක් කියන්න කැමතියි. ෆෝර්ඩ්, රෝඩ්ස්, තෝන්ටන්—Ford Rhodes, Thornton & Co.—නමැති ගණන් පරීක්ෂක සමාගම විසින් මේ කොමිෂනි සම්බන්ධව කියා තිබෙන දේ ගැන තමුත්තාත්සේ විකක් විපරම් කර බලන්න. විපරම් කර බලා ඒ කොමිෂනි පිළිබඳව ක්‍රියා කරයි කියා මා විශ්වාස කරනවා.

මේ අමාත්‍යාංශය ඉතාම වැදගත් අමාත්‍යාංශයක් විශාල සේවයක් කරන්න පුළුවන් අමාත්‍යාංශයක්. ඒ නිසා නැව් ව්‍යාපාර ගැන, කොමිෂනි සකස් කිරීම ගැන, කොමිෂනිවල තිබෙන දූෂණ නැති කිරීම ගැන, ඒ වාගේම තේ රබර් පොල් කියන මේ රටේ තිබෙන මූලික ද්‍රව්‍ය ආරක්ෂා කිරීම ගැන, එමෙන්ම කොකෝ, එන්සල්, වැනි සුළු ද්‍රව්‍යයන්ට වැදී තිබෙන පහර ගැන, මේ ඉදිරි 6 මාසය තුළදී තමුත්තාත්සේ විකක් මහත්සි වී සොයා බලනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

එස්. එස්. අබේසුන්දර මයා. (යටිනුවර)

(තිල. எஸ். எஸ். அபேசுந்தர—யட்டிநுவர)

(Mr. S. S. Abesundera—Yatinuwara)

ගරු සභාපතිතුමනි, වචන ස්වල්පයක් කළා කිරීමට ඉඩක් සලසා දීම ගැන මා තමුත්තාත්සේට ස්තූති කරනවා. දිවුලපිටිය ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජයකොඩි මයා.) කළා කළාට පසුවයි මට කළා කරන්න ලැබුණේ. එතුමා වැදගත් කළාවක් කළා. තේ ගැන කළා කළා; කොමිෂනි ගැන කළා කළා; කොමිෂනි පාලනය කරන පුද්ගලයන් ගැන කළා කළා. මා හිතනවා දිවුලපිටිය ගරු මන්ත්‍රීතුමා 1956 සිටම දිවුලපිටිය ආසනය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමා බව.

ජයකොඩි මයා.

(திரு. ஜயக்கொடி)

(Mr. Jayakody)

1960 සිට.

අබේසුන්දර මයා.

(திரு. அபேசுந்தர)

(Mr. Abeyasundera)

හොඳයි. එහෙත් එතුමන්ලාත් විරුද්ධ පක්ෂයන් දැන් අපට චෝදනා කරමින් සියලුම කටයුතු අපෙන් කරගන්නට බලා පොරොත්තු වන නමුත්, එතුමන්ලාට ආණ්ඩු බලය තිබුණ කාලයේදී ඒ සියලුම ප්‍රශ්න විසඳීමට එතුමන්ලාටත් අවස්ථා වක් තිබුණා. එසේ ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නේ නැතුව, ඒ ප්‍රශ්නත් ජාතික රජයට භාර දුන් අතර, 1956 ට පෙර මේ රටේ කිසි සේත්ම තිබුණේ නැති ප්‍රශ්නත් අපට විසඳන්නට සිද්ධ වී තිබෙන නිසා, ඒ සියලුම ප්‍රශ්න අපෙන්ම දැන් විසඳාගන්නට බලා පොරොත්තු වීම ගැන අපි අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා.

අ. හා. 7.15

දිවුලපිටිය ගරු මන්ත්‍රීතුමා තේ කොමිස මක් ගැන කළා කළා; වැඩි තේ නිෂ්පාදනය කළා හැරීම ගැන කළා කළා; ඒ වාගේම තේවලට සාධාරණ මිලක් ලබා ගැනීම ගැන කළා කළා. තේ කැපීම ගැන මොරිෂස් දූපතේදී පැවැත්වූ සාකච්ඡාවේදී තේ වැඩිපුර නිපදවන්නන් එසේ වැඩි යෙන් නිෂ්පාදනය කිරීම නවත්වා—රාත් තල් කෝටි 9ක් පමණ අඩු කර—ලෝකයේ පාවිච්චි වන ප්‍රමාණය අනුව තේ නිෂ්පාදනය කිරීමට සාකච්ඡා කිරීම ගැන එතුමා සඳහන් කළා. මා හිතනවා අපේ ගරු ඇමති තුමා ඒ ගැන වැදගත් පියවරක් ගනියි කියා. ලංකාවේ තේවලට ලෝක වෙළඳ පොළේ රුපියල් 15 සිට 25 දක්වා මුදලක් ගෙවීමට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ලංකාවෙන් පිටරට ගොස් පැමිණි බොහෝ උදවිය කියනවා—එහෙ තිබෙන තේ බිච් උදවිය කියනවා—ලංකාවේ නරකම තේවලට වඩා එහෙ තිබෙන හොඳ තේ නරකයි කියා. ඒ නිසා මගේ අදහස නම් අපේ තේ කඩදා වත් කැපීමට සිද්ධ නොවන බවයි. අපි උද්භරණයක් වශයෙන් ගත්තොත්, මේ රටේ හොඳ සිගරට් නිපදවීම සඳහා ඒවා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

“බිලෙන්ඩ්” කිරීමටත්, වර්ණ කිරීමටත්, සුවඳ කිරීමටත්, රසවත් කිරීමටත් පිට රටින් දුම්කොළ ගෙන්වන්න සිද්ධ වන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. එම නිසා ලෝක තේ වෙළඳපොළේ තේ විකුණන්නට ඕනෑ නම් මා හිතන්නේ නැහැ කවදා වත් ලංකාවේ තේ මිශ්‍ර කරන්නේ නැතුව එය විකුණා ගන්නට ලැබේවිය කියා. ඒ නිසා අපේ තේ කැපීම ගැන වැඩියෙන් බිය වන්නට වුවමනාවක් නැති බවයි මගේ හැඟීම.

ඊළඟ කාරණය තේ කොමිසම ගැනයි. ගරු ඇමතිතුමාත් සෑම අවස්ථාවකදීම වාගේ, තේ නිෂ්පාදනය වැඩි නිසා ලංකාවේ තේවල අනාගතය ගැන සැහෙන බියක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා. මේ ජාතික රජය තේ නිෂ්පාදනය ගැන ඈම විටම කියන්නේ සැහෙන සීමාවක් ඇතිව කල්පනාවෙන්ම එය කර ගෙන යන අතර ඒ සම්බන්ධව විශේෂ අවධානය යොමු කරනවා කියලයි. දැනට තේ වගා කර තිබෙන ප්‍රමාණය අනුව බලන විට අපට පෙනී යනවා ලෝක වෙළඳ පොළේ තේ වලට තැනක් නොලැබුණොත් වෙනත් වගාවන් කරන්නට සිදු වන බව. මේ ජාතික රජය ඒ කාරණා සම්බන්ධවත් විශේෂඥයන් කඳවා මේ රටේ යම් යම් තැන්වල තේ වෙනුවට වෙනත් වගාවන් ආරම්භ කර ඒ මගින් විදේශ විනිමය ලබා ගැනීමට කටයුතු කර තිබෙනවා යයි මා හිතනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ රටේ තේ මිල ගැන සැහෙන වැඩ පිළිවෙළක් අප විසින් ගෙන යා යුතු යයි මා කියනවා. ලංකාවට විදේශ විනිමය ලැබෙන ප්‍රධානම වෙළඳ ද්‍රව්‍යය තේ වන අතර විදේශ විනිමයෙන් සියයට 65 ක් පමණම ලැබෙන්නේ ඒ මගිනුයි. ඒ නිසා අපි තේ පිළිබඳව තවත් විකක් ඕනෑකමින් කටයුතු කළ යුතුයි. තේ මිල හුඟක්ම පහල බැස්ස යම් අවස්ථාවක දී ගරු ඇමතිතුමා ඉතා ඕනෑකමින් මන්ත්‍රී වරුන් සමගත් නිලධාරීන් සමගත් සාකච්ඡා දෙක තුනක් පැවැත්වුවා. මීට අවුරුද්දකට පමණ කලින් පළමු වැනි වරට තේ මිල අඩු වූ අවස්ථාවේයි ඒ සාකච්ඡා තිබුණේ. ගරු ඇමතිතුමාට මතකද මා දන්නේ නැහැ ඒ අවස්ථාවේදී මා යෝජනා ව්‍යාපාරය එසේම ගෙන යන අතර, වෙළඳ

කළා මේ රටේ තේ වෙන්දේසි පොළවල් දෙකක් ඇති කරන්නය කියා. එකක් පිට රට විකුණන තේවලටයි; අනික මේ රටේ විකුණන තේවලටයි. එයින් මා අදහස් කළේ මෙයයි: ලංකාවේ කොතනකින් තේ ගන්නට ගියත් මේ රටේ පාරිභෝගික යෙකුට රාත්තල රුපියල් 2.50 කට අඩු වෙන් මධ්‍යස්ථ තේ වර්ගයක් ගන්නට බැහැ. සාමාන්‍ය අයගේ තේ අඹරන ස්ටෝරුවකින් විකුණන තේ වර්ගය රුපියල් 1.50 කටවත් ගන්නට පාරිභෝගිකයාට අවස්ථාව ලැබුණොත් සුළු තේ හිමියන්ට සැහෙන මිලක් ගෙවන්නට තේ අඹරන ස්ටෝරුවලට පුළුවන්කම ලැබෙනවා, එමෙන්ම තේවල මිල අඩු නිසා “කොත් සල් එක්ස්පෝ” වැනි ආයතනවලින් වෙළඳ පොළේ තේ මිල සැහෙන තත්ත්වයකට නැංවීම සඳහා ආධාරත් සහිතව කට යුතු කර ගෙන යනවා.

දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජයකොඩි මයා.) කී විධියට සැහෙන ප්‍රමාණයකට තේ මිල වැඩි වන විට ආණ්ඩුවේ ආයතන වලින් එය බැහැර ගියොත් තේ මිල ආරක්ෂා කර ගැනීම අමාරු වෙනවා. තේ වල මිල වැඩි කර එය සැහෙන තත්ත්වයකට එන තුරුම රජයේ ව්‍යාපාර මගින් තේ මිලදී ගන්නට ඕනෑ. සහ 90 ට තිබුණු තේ දැන් රුපියලකට නැග තිබෙනවා. එය රුපියල් එකයි සහ පහ වන තුරුවත් රජයේ ව්‍යාපාර මගින් තේ මිල සැහෙන ප්‍රමාණයකට නංවනවා නම් ඒ මගින් සුළු තේ වතු හිමියන්ට සැහෙන සේවයක් වේ යයි මා හිතනවා. විශේෂයෙන්ම තේ වවන අයත් උඩරට ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මාත් මේ රජයට ස්තූතිවන්ත වන්නට ඕනෑ. උඩරට ප්‍රදේශවල වැඩියෙන්ම වවන්නේ තේ. අනික වි ගොවිතැන. සැහෙන මිලක් ලැබෙන නිසා වි ගොවිතැන සම්බන්ධව නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. තේවලින් ජීවත් වන ජනතාවගෙන් 3/4 ක් පමණ වූ පිරිස ආරක්ෂා කිරීම මේ ජාතික රජයේ යුතුකමක්. ඒ නිසා මේ රටේ තේවලට කාලයක් යන තුරු සැහෙන මිලක් ගෙවීමට යම් ව්‍යාපාරයක් යෙදූවාත් උඩරට ජනතාවට ගරු ඇමතිතුමා කරන්නේ විශාල සේවයක් බව මා මතක් කරන්න කැමතියි. දැනට ගෙන යන කාරණය එසේම ගෙන යන අතර, වෙළඳ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[අබේසුන්දර මයා.]

පොළේ සිටින “රැකටියර්ස්” හෙවත් කුට උපක්‍රම යොදන පුද්ගලයන්ගෙන් ජාතියේ ජීව රුධිරය වැනි තේ වෙළඳාම ආරක්ෂා කර මේ රටේ ජනතාවට ලැබිය යුතු සාධාරණ මිල ලබා දීමට ගරු ඇමති තුමා ගන්න පියවර ගැන උඩරට ජනතාව වෙනුවෙන් මගේ අවංක ස්තූතිය පුද කරනවා.

අවුරුද්දකට වරක් අයවැය වාර්තාවක් මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වයත් ආර්ථික සංවර්ධනයත් පෙන්වනු ලබන කිරීම සඳහායි. මේ රටේ අයවැය වැඩි වශයෙන්ම ගොවි තැන මත පදනම් වී තිබෙන බව අප කවු රුනුත් දන්නා කරුණක්. එම නිසා ජාතික ගොවිතැන් ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීම වැදගත් කරුණක්. මේ රටේ රබර්වලට හොඳ තැනක් ලැබී තිබෙන්නේ චීන-ලංකා රබර්-සහල් ගිවිසුම නිසායයි දිවුලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජයකොඩි මයා.) කීව්වා. එහෙත් එතුමා එක් සිද්ධියක් අමතක කළා. මෙපමණ කාලයක් අපට සිදු වී තිබුණේ චීනයට ගොස් චීනය කියන ගණනකට, චීනයේ ඕනෑම කොන්දේසිය කට එකඟ වී, හාල් ලබා ගැනීමටයි. එහෙත් මේ වාරයේදී අපේ නියෝජිත මහත්වරුන් චීනයට ගියේ නැහැ. චීනයේ නියෝජිතයන් මෙහි ගෙන්වාගෙන, ලෝක වෙළඳපොළෙන් ගත හැකි ඉතාම අඩු මිලකට හාල් ලබා ගන්නට අපට අවස්ථාව ලැබුණේ, ජාතික වශ ව්‍යාපාරය ශිෂ්‍යාකාරයෙන් දියුණු වී තිබීම නිසයි, චීනය හාල් නොදන්නත් ජනතාවට නො මිලයේ දෙන හාල් සේරුව දිගටම දීමේ හැකියාවක් අපට තිබෙන නිසා යි.

මට කතා කිරීමට මේ අවස්ථාව දීම ගැන තමුන් තාන්සේට ස්තූති කරමින් මගේ කතාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මයා. (දෙවිනුවර)
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. டி. மெல்—தேவிநுவர)
(Mr. R. J. G. de Mel—Devinuwara)

Mr. Chairman, essentially Ceylon is a trading country, and the economic well-being of such a country should be judged not only by an increase in the Gross National Product but also by the balance of

trade and the terms of trade. Here the Government's performance could not be worse. The merchandise trade deficit of last year amounted to Rs. 360 million. Where has the fiscal monetary and trade policies of this Government landed this country except in the progressive ruin of its foreign trade?

I would first take tea. It is an undoubted fact that the price of tea went up a little in July and in August due to various factors. There was the Uva flavoury season, the West Bengal tea strike, and also the fact of smaller quantities of tea coming into the Colombo auctions. So the prices of tea went up a little in July and August. But it would appear that the prices of tea have already begun to come down.

I shall now read certain excerpts from the Tea Market Report on the auctions of 6th September 1969. As regards low-growns they say:

“Small leaf and bright liquoring B. O. Ps met with much less support and declined by 10 to 30 cents.

High-grown Dimbulla-Dickoya B. O. Ps came to a depressed market and sold 30 to 50 cents below last week's level. Uvas also declined.

It would appear that the spurt in the tea market was due to temporary factors like the tea strike in West Bengal the onset of more teas and smaller tea auctions. These factors have now ceased to have any effect on the tea auctions in this country. The Government should not kid itself; it should not pat itself on its back and say that it was government buying at the auctions that raised the price of tea at the auctions in July and August. Please do not kid yourself. Please do not pat yourself on the back. The measly few hundred thousand pounds which you bought at the Colombo auctions, and that too only at three sales, have hardly had any effect on the prices of tea at these auctions.

අ. හා. 7.30

I wish to ask three simple questions of the Hon. Minister of Commerce and Trade. I applaud his

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

decision to go into the auctions. This is a proposal I had made time and again from the time I entered Parliament, namely, that the Government should enter the auctions and bring in a certain competitive element into it. The Colombo auctions are nothing more than a farce, but I would ask you three simple questions: (1) Why did you buy so little? (2) Why did you stop buying after three auctions? (3) Why are you sending the tea you bought for re-sale at the auctions? The very tea which you bought, the measly few hundred thousand pounds of tea which you bought at three auctions, you are sending back to the same auctions for re-sale. Are you not defeating your own purpose? If it is the policy of the Government to buy tea at the auctions and send it back to the same auctions are you not thereby defeating the very purpose of your going to the auctions? You bought the tea in order to give some competitive element to the auctions, to increase the depressed prices of tea. Now you are sending this tea back to the same auctions and you will again depress the prices which came up slightly. Your right hand does not know what your left hand is doing. To put it in a nutshell, this appears to be, in simple Sinhalese parlance, “යන්තෙ කොහෙද මල්ලෙ පොල්. This is යන්තෙ කොහෙද මල්ලෙ පොල්” trade-policy. The Government buys tea at the auctions and sends it back to the same auctions. There is no doubt that you are selling it for 10 cents or 20 cents more per pound than what you paid for it three months ago.

Is this the purpose of going to the auctions? Is this what Tunku Abdul Rahaman did Malaysia when he went boldly into the Malaysian auctions and bought rubber time and time again to increase the price when it had been depressed and was at the lowest level about one year ago?

We want you to buy at the auctions. We want you to do it well. We want you to do it efficiently. We do not want you to do it in a half-hearted, dispirited, cowardly manner. Ceylon today must be the laughing stock of the big giants of the tea world. After your attempts at fiddling around at the Colombo auctions, you must be the butt of ridicule among the giants of the tea world, the great monopoly tea companies. You must be the object of their ridicule, almost of their pity and contempt. There are very many steps which you should take to really buy effectively at the auctions. If you do it, do it effectively. If not, do not do it at all.

In the first place, if you are going to buy at the auctions effectively, you must buy at least one million pounds of tea at every auction where the total quantity of tea is more than five million pounds.—[Interruption]. I shall tell you. Please let me tell you quietly. At auctions at which there is less than five million pounds of tea, you can buy varying quantities between five hundred thousand pounds and one million pounds. Only then will government purchasing will have any effect on auction prices, bringing in the much-needed, long-desired element of competition. Our buying this measly few hundred thousand pounds of tea at three auctions had no effect on the tea prices. The tea prices went up because of the Uva flavoury season, the Bengal tea strike, and various other causes.

I should like to answer the point raised by the hon. Member for Bandaragama (Mr. George Kotelawala). If you are going to the auctions you must set up an effective organization for the purchase and disposal of the tea which you are buying there. The only solution would be the setting up of a tea trading corporation, a full-fledged state tea trading corporation to go into the auctions, purchase tea and set up the necessary organisation for its sale and disposal. Consolexpo has private shares. The private shareholders of Consolexpo will not be willing to risk their

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කරක සභාව

[ද මැලේ මයා.]

money on the tea auctions. I am trying to be very helpful. The Commodity Purchase Department is bound by red tape. It has its own functions to perform. It purchases rubber for China. It purchases various other things like spices, and so on and so forth. It is hamstrung by Treasury rules and regulations, by financial red tape. Neither Consolexpo nor the Commodity purchase Department has the necessary organization to purchase tea or dispose of this tea at the tea auctions. A separate organization must be formed, namely, a state tea trading corporation. You must have the staff. You must have competent staff. You must have adequate staff. You must have well-paid staff that is not hamstrung by Treasury rules and the Financial Regulations. You must have the stores. You must have the tea tasters. You must have competent tea buyers. You must have a blending and packeting plant. You must do your own market research. You must have your own market organization abroad. You must have stores abroad, if necessary, and wholesale and retail points abroad as well as in Ceylon. You must have distributing points in Ceylon as well as abroad. Only a large organization like a state tea trading corporation, well-financed and well-staffed and fully equipped, can break through the ring of big giants in the tea trade like Brooke Bonds, Lyons, Liptons and Coates. Only then can you hope to break the monopoly of the big giants. You must be a giant yourself if you wish to break their ring. If you expect to be a giant you cannot just fiddle around at the tea auctions buying a few hundred thousand pounds of tea, then send them back to the same auctions, and in that way improve the prices or cure all the present ills of the market.

Even the Tea Commission Report—we do not agree *in toto* with all the recommendations of the Tea Commission—recommended the establishment of a tea growers' corporation with 51 per cent govern-

ment capital and 49 per cent growers capital. What have you done about the Tea Commission Report and its recommendations for marketing and sales? When will the Tea Board be set up? has legislation been prepared for the setting up of the Tea Board? We must have answers to these questions from the Hon. Minister of Commerce and Trade. Why has this Government wasted two years to implement the barest recommendations of the Tea Commission Report? Will you give a guarantee that only competent people with a deep knowledge of the tea trade in all its aspects will be appointed to the Tea Board and not a set of ninecompoops or stooges or yes-men with no knowledge of the inside working of the tea trade?—*[Interruption]*. I would humbly venture to suggest that tea should be considered a national question just like the food production drive. I consider the food production drive as something above party politics. I consider it a national question. Tea should also be above party politics. It should be a national question.

The Indian Government has recognized tea as a national question and they have just appointed a joint standing committee consisting of Government and Opposition Members to look into the present crisis in the tea trade and to suggest various remedies to solve this national problem. Tea is, after all the second largest export earner of India coming after jute.

Here, in this country where tea means everything, I would humbly suggest to you, Mr. Minister, to please consider tea a national question. We are willing to co-operate with you one hundred per cent. Please take bold steps to have a state tea trading corporation established. Do not be hamstrung by rules and regulations. Do not be put off by the reactionary wing of this Government. The Hon. Minister of Industries openly referred to the reactionary wing of your Government led by the Hon. Minister of State and the Planning Ministry. Please see to it that your

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කුරක සභාව

efforts to emancipate the tea trade are not set at nought by either the Hon. Minister of State or the Planning Ministry, the champions of rightwing reaction in this land, who have been against every progressive measure that we have introduced in this country.

Even in Malaysia an extreme right-wing Government is today considering the setting up of a state trading corporation. No developing country can safeguard its export crops or basic raw materials which are exported without a state trading corporation. I would request the Hon. Minister of Commerce and Trade to immediately take steps to institute a state tea trading corporation, because without such a corporation you will never be able to solve the problems of marketing and of the export trade ; you will never be able to give a run to the monopolists who will depress prices from time to time. We shall be living from crisis to crisis, depending on a strike in Bengal or another strike in East Africa or some temporary remedy, some temporary palliative, to solve our problems.

Then, the purchase of tea by the Government at prices below the cost of production serves no purpose whatsoever. When the Government went into the tea auctions, they bought tea at prices ranging from 90 cents to Re. 1.10. What is the earthly use of buying tea at prices ranging from only 90 cents to Re. 1.10 ? To improve the price of tea, Government must go ahead wholly to see that the producer gets at least some price above the cost of production.

The hon. Member for Bandaragama (Mr. George Kotelawala) raised the question, "How are you going to dispose of this tea ?" I shall humbly suggest some remedies to the Hon. Minister of Commerce and Trade if he is willing to break the right-wing reaction in his Government to which the Hon. Minister of Industries and Fisheries referred in his speech. If

you are willing to break the right-wing vested interests in the Government, to break the right-wing reactionary element in this land, I shall tell you how to dispose of your tea. Even if you buy a million pounds of tea at every auction in this country—an upper limit of one million pounds—the most the Government will be saddled with is 40 to 50 million pounds of tea for a year. The local market for tea is 40 million pounds, without refuse teas. There are at least 20 million pounds of refuse tea circulating in this country. The local consumption in my opinion is something between 55 and 60 million pounds annually. If you buy a million pounds of tea at every auction, you will find that every single pound that you buy at the auctions can be sold in this country if you take over the complete monopoly of distribution in this country.

I do not expect you to enter the retail trade. I do not expect you to break the small man who sells a few hundreds bags of tea. But if you take over the complete wholesale distribution of tea in this country, if you are bold enough to legislate, to break through the vested interests who support Brooke Bonds, Liptons, Heaths, Coates and so on, and take over the wholesale distribution of tea in this country, you will have a ready market for the 40 million pounds of tea which you will be saddled with if you buy a million pounds of tea at every auction.

What about the trade with the socialist countries ? What about the trade with the Soviet Union, with China, with Rumania, with Poland, with Hungary ? Why do you allow Hebtulabhoy to sell tea to the Soviet Union ? Why do you allow A. F. Jones to sell tea to the Soviet Union ? The Soviet Union is prepared to purchase on a government to government basis. So, why should the Ceylon Government not sell tea to the Soviet Union under a bilateral trade agreement on a government to government basis ?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[අ මැ ට් මස.]

අ. හා. 7.45

We had bilateral trade agreements with various countries, but the very spirit of the bilateral trade agreements has been broken. The benefits of bilateral trade agreements are being taken by Jafferjees, Hebtulabhoyes, Brooke Bonds, Liptons, and others.

It is not a wonder, Sir, that even when the Soviet Union celebrates its October Revolution the people who greet the Soviet Union are the reactionary Borahs, the tea merchants of Ceylon, the Jafferjees and the Hebtulabhoyes. They are the people who put the biggest advertisements in the supplements that are out on those special days, praising the October Revolution of the Soviet Union, people who will shudder in their beds if they hear of a revolution in this land.

Why? Because they are taking the commissions on our trade. They are making all the money on our trade with the Soviet Union. Why does the Government allow it? Why should this country not trade on a government to government basis with the Soviet Union, with Rumania, with Poland, with Hungary?

Then, there is trade with the countries outside the Communist bloc which again is possible on a government to government basis. The United Arab Republic has its state purchasing board, Iraq has its state purchasing board. But when Iraq buys in Ceylon, Iraq operates through Merryll Fernando, Iraq operates through A. F. Jones, Iraq operates through Brooke Bonds, When the U.A.R. buys in Ceylon, the U.A.R. buys through A. F. Jones, the U.A.R. buys through Merryll Fernando, the U.A.R. buys through Jafferjees, the U.A.R. buys through Hebtulabhoyes.

When we buy their cement, we buy direct through their state cement organization. But when they buy our tea we still allow the local monopolists, the local middlemen, to collar the commission.

It is a shame on all Governments to have perpetuated this system. I do not blame your Government only. Our Government was also responsible for this. They too did not break these rings. It is a standing shame on all Governments in this country that we did not break these rings, that in our trade with socialist countries, with countries who have state purchasing boards, we still prefer to send our tea through middlemen.

I think I have satisfactorily answered the hon. Member for Bandaramulla (Mr. George Kotelawela). If we have a monopoly of the local tea trade for the Government, if we have the trade with socialist countries for the Government, and if we preserve the trade with countries which purchase through state marketing boards for the Government, then we can dispose of not 40 million pounds of tea, Mr. Minister but, I can assure you, we can dispose of 100 million pounds of tea. We can buy up to 200 million pounds of tea at the local auctions if we know how to set about the task of disposal.

Please legislate against, please break down, the right-wing reactionaries in this land, as the Hon. Minister of Industries suggested, and you will solve all your problems connected with the tea trade in this country. Please do not go to Brooke Bonds for advice, please do not go to Liptons for advice, please do not go to Heaths for advice.

I am offering these suggestions to you in a spirit of constructive criticism. Tea is a national problem and we should approach it like true nationalists. And I would suggest to you that you set up, like in India, a joint committee of this Parliament,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

of both Government and Opposition, and we will show you how to solve this problem. It is not an insuperable problem.

Then there is the question of new markets. There is a growing market in Japan; there is a growing market in certain West African countries, and there is also a growing market in certain countries of the Continent. Why should we not get the proposed state tea trading corporation, which I advocate, to explore this? There is absolutely no difficulty in disposing of this tea. Excess production is a myth created by the giants of the local tea trade working through reporters who can be bribed by any of the tea firms to write some nonsense in the anti-national press of this country.

I would like to refer to the Mauritius Agreement which has been hailed as a great success and as the panacea for all ills by no less a person than my good and very dear friend, Dr. Gamini Corea. I have not lost my personal affection for him in a friendship spreading over a period of thirty years, but I am surprised that he seems to be labouring under various delusions, various hallucinations, these days. He says that the Mauritius Agreement will solve our problem. A measly 90 million pounds from fourteen countries is going to be siphoned off by this agreement! How many pounds from Ceylon? At most it would be 15 to 20 million pounds, which is about the total quantity of tea offered for sale at just two weekly auctions. Will that have any effect on world tea prices without acting on the other proposal that I have put forward—the immediate institution of a state tea trading corporation?

In the first place the amount that is going to be siphoned off is far too small to have any effect on the auctions. How can the produce of two auctions being siphoned off have any effect on your tea prices when there are two imponderables? The Soviet

Union is not a party to this agreement. I visited the tea growing areas of the Soviet Union in 1966 and I know of the plans for expansion of tea cultivation in that country. There are millions and millions of acres of high-yielding tea. Not only is tea from the Soviet Union being sold in all the countries of COMECON, in all the countries of the Socialist Bloc, but it is infiltrating into Iraq also. The Soviet Union has become a competitor with us in the tea trade with Iraq. I know that Soviet Union tea has come into the Iraq market. I also know that Soviet Union tea has come into the European Common Market. How can we have this Mauritius Agreement without the Soviet Union, and can it have any effect on the tea prices of the world?

Then what about the tea production of China? Has China become a party to this agreement? What about the consumers? Have they agreed? I have no faith in this Mauritius Agreement, and I do not believe it will solve any of our problems. There are several pessimists in this country, people who say that tea is finished. I am no Cassandra forecasting doom. I still think that tea has a future.

I remember the time when the International Rubber Study Group in 1950 used to say, "Rubber is finished after 1965." And the International Rubber Study Group used to produce a set of figures which showed that rubber would be finished, completely wiped off, after 1965. As a producer of rubber I used to shudder. I used to think: What should I do with my rubber? But I had faith in rubber, and today rubber is the product that gives the best income in this country, despite all the forecasts, despite all the statistics of the International Rubber Study Group and of FAO. I do not believe that the FAO statistics are accurate to the last detail.

In respect of tea, there are imponderables that FAO has not taken into account. For instance, Japan is fast going out of tea production. Japan is industrializing at such a rate that Japan will soon be importing large

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

[ද මැල් මයා.]

quantities of tea. The FAO has not taken into account the fact that Jomo Kenyata will not live for ever, and when Jomo Kenyata is no more, the Britishers in East Africa, the Britishers in Kenya, will put their running shoes on and run out of Kenya. The FAO has not taken into account imponderables like that. They have not taken into account so many other factors.

Therefore, I say, do not be a Cassandra forecasting doom. Do not be a pessimist. Take a forward, vigorous, aggressive policy with the tea trade. Do not be a coward when you go to the auctions. Break these monopolies by buying at least one million pounds of tea a week. To go forward in the tea trade we must do various things apart from setting up a state tea trading corporation.

The Ceylon Tea Propaganda Board must be completely reorganized. It is the most corrupt, the most effete, and the most ineffective organization in the tea trade of this country. It runs according to the dictates of Brooke Bonds and Liptons. The correct name for it, as I said once before in this House, is not Ceylon Tea Propaganda Board but "Brooke Bond Tea Propaganda Board". Jesudasan in London does not even sneeze without consulting the representatives of Brooke Bond in that country. Jesudasan dances to the tune of Brooke Bond, and Mr. Warusarvitane and Mr. Martens-tyn dance to the tune of Jesudasan.

With regard to the appointments in the Tea Propaganda Board, a large number of non-Ceylonese have been appointed to the top posts. There are various rackets, exchange rackets going on. Please look into the question of re-decoration, the expenses for re-decorating the tea centres in various parts of the world. Fabulous sums have been spent. Fabulous commissions have been earned. There have been extravagant foreign jaunts, huge sums spent on rent and on various premises hired out by the Tea Propaganda Board, huge sums spent

on travelling huge sums spent on subsistence and entertainment. Please look into those matters. Commissions are definitely being earned by the top officials in the Tea Propaganda Board in Ceylon, by the top officials in London and also by the top officials in Australia. I know their names. I know all of them very well: I have sometimes been entertained by them on my foreign trips. But I am bold enough to say that commissions are being earned by them on all these items.

Genuine Ceylonese with a knowledge of the tea trade, with roots and interests in this country—not birds of passage, half-Ceylonese and quarter-Ceylonese with their families, their interests and possessions abroad—must be appointed to the Ceylon Tea Propaganda Board.

Then, Sir, I wish to speak about the instant tea project. 'Ceytea' or instant tea, has failed to make an impact on this country. The product called Ceytea has a variable quality. It has a metallic quality. It has not come up to the standard required. The Hon. Minister of Agriculture and Food promised me last year that this year they would go into full commercial production, that this year they would export one million pounds of Ceytea from this country. But I can assure you, Sir, not even 100,000 pounds of Ceytea are going out of this country, ten years after the Ceytea project was established in this country. Something is wrong somewhere. Will the hon. Minister of Commerce and Trade, with the permission of the Ceytea authorities—even you cannot enter the place without the permission of the Ceytea authorities; even the Hon. Prime Minister cannot enter the Ceytea property without their permission, kindly look into what is going on at the Ceytea factory at Agrapatana? Even the research workers of the T.R.I. are not allowed to enter the place.

Then, Sir, my hon. Friend from Divulapitiya (Mr. Lakshman Jayakody) spoke about Henderson & Co.,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

and their instant tea project. I do not wish to say anything more on that subject except to ask you to kindly see to it that the instant tea project at Henderson & Co., is not another ruse to send millions of pounds of foreign exchange out of this country. We have seen the Dehydrated Vegetable Factory at Nuwara Eliya which never started to work; the Synthetic Textile Mill at Wattala which never worked. Millions of rupees were sent out of this country—not in your time; I am not blaming you—during our time on account of the Dehydrated Vegetable Factory at Nuwara Eliya and also on account of the Ceytea factory. Please see to it that this Henderson Ceytea project is not another ruse to send millions of pounds of foreign exchange out of this country. Please look into this matter carefully.

What about the guarantees, the firm contracts which this firm is supposed to be having? I understand that for the disposal of their Ceytea, certain firm contracts were produced before your Ministry. Anybody can produce firm contracts; and most of the civil servants and government officials are fooled by these so-called firm contracts. You have only to get a letter-head from a foreign firm, write your own firm contract and present it to the Minister of Commerce and Trade. Please check this up. You can check this up with your various Trade Commissioners abroad, your various High Commissioners abroad, your various trade chambers abroad. Please see that they are firm contracts before entrusting this work to Henderson & Co. for the establishment of an instant tea factory in this country. Please see to it that this is not another ruse to send out of this country Rs. 12 million, or Rs. 25 million, or whatever it is, on this machinery.

Then, Sir, there is this question of green tea. Now instant tea is no longer a fad in this country.

The newspapers always talk of green tea. There is a market for green tea in Japan, I agree. Japan will soon be a country importing tea. They have industrialized so fast that they are giving up the tea plantations in that country. We have a ready market for green tea in Japan. Inasmuch as instant tea became a racket in the hands of Unilevers and the Germans, please see to it that green tea does not become a racket in the hands of Unilevers and Japanese working behind the cloak of a big man in the Senate. I do not wish to refer to him by name because I cannot do so. It is not in conformity with parliamentary traditions to do so. Working behind the name of a big man in the Senate. Certain Indian racketeers and certain Japanese interests are trying to start a racket in green tea. Please see to it that green tea does not go the same way as instant tea. That is all I am asking you.

There are various other matters that I would wish to refer to.

අ. භා. 8

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

We shall have to stop now. I should like to inform hon. Members that only five hours have been allocated for the discussion on the Votes of this Ministry, and 22 Members have given their names. If each Member speaks for one hour, I do not know how time can be found for other Members to speak.

ද. මැද. මයා.
(திரு. இ. மயா)
(Mr. de Mel)
Just give me ten minutes more, Sir, and I shall finish my speech.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

It is the wish of the House that we go on for a few minutes more?

விசேஷ பதன் கெடுபத, 1969-70

—காரக ஸலா

சுரு மன்றிவரு

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Aye!

ஸலாபதி

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member may continue.

உ மெல் மெ.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

There is a great need—I think the Hon. Minister will agree—for a proper trade and commercial service in this country. A trade and commercial service cannot be manned by bureaucrats here. A trade and commercial service cannot be manned by people who have spent 20 years in the Commerce Department alone looking at files. You must recruit young persons with a flair for business, a knowledge of business, a knowledge of tea, rubber, coconut and all our other products. I would humbly suggest to the Hon. Minister of Commerce and Trade that a separate trade and commercial service be formed, apart from the Overseas Service, which will be able to look after the trade interests of this country. There are many young people in this country with the necessary training and the necessary enthusiasm to man posts of Trade Commissioner and various trade posts in various parts of the world. Some sort of trade and commercial service to promote our trade interests in various parts of the world is a vital and long-felt need.

Then there is the matter of company law to which the Minister of Industries referred. The company law of this country is based on the 1938 English Act. The 1938 English Act has been amended at least twenty times in the U.K. alone, but we are still operating on the 1938 Act with all its loopholes. Small shareholders are at the complete mercy of the big tycoons, the big directors. I would earnestly request the Hon. Minister to bring the necessary amendments

to company legislation or bring completely new company laws. We shall give you complete support in this matter.

For 20 years the reform of company legislation has been shelved in this country. The vested interests, to which the Minister of Industries referred, have been too strong for all governments. From 1956 to 1965 our Government had not the courage to bring in certain very necessary and salutary measures of company law reform. We did not have the necessary courage to bring in these amendments. The vested interests proved too powerful for us and eventually we succumbed to them. Please see that the vested interests do not prove too powerful for you. For four years every Throne Speech has carried the promise that there will be the necessary reform of company law, but in the fifth year of the Government the necessary reform of company law has still not come. Please see to it that the necessary and salutary reforms for the efficient functioning of the companies in this land are brought as early as possible.

I would like to say—I have often referred to this subject in this House—that thousands of millions of rupees in foreign exchange are spirited away by overloading of invoices, under-invoicing, commissions and various rackets, and the more we industrialize and the more companies are formed, more foreign exchange will go out of this country. If we block these various loopholes in our Exchange Control Act, if we bring in the necessary reforms in our Company Law, we will have no exchange problem. There is no real exchange problem in this country. The problem is that the scarce foreign exchange of this country is spirited away by all the businessmen, by all the importers of machinery and raw materials, by all the gem racketeers and various other nefarious organizations in this country. If you bring in this very salutary and long-desired reforms in the Company Law, and the necessary amendments to the Ex-

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1969-70

—කාරක සභාව

change Control Act, you will give the various government officials concerned the necessary tools with which to stop this flow of foreign exchange out of this country.

Sir, I shall relate a short story. There was once a Clerk of the Senate. He became the chairman of a company, a new industry. I, as a public servant, with a little money, thought that this Clerk of the Senate was an extremely honest and responsible citizen of this country, and invested a large sum of money in this new industry. All the shareholders were taken for one of the biggest rides by this Clerk of the Senate and, I should tell you, we had to bring in another very honourable gentleman, a retired Clerk of this House, to replace the errant ex-Clerk of the Senate.

ශ්‍රී හිසු ප්‍රනාන්දු

(கௌரவ ஹியூ பெர்னாண்டோ)

(The Hon. Hugh Fernando)

But he is not much better.

දී මැලේ මයා.

(திரு. டி. மெல்)

(Mr. de Mel)

He is honourable, too honourable that he does not know the ways of crooks and rogues in this country. He is too honourable, and for that reason some may not think he is very efficient. These things happen even in companies run by Clerks of the Senate and Clerks of the House of Representatives. I am a shareholder of that company. I know what a song and dance I was led into. If such honourable gentlemen can resort to those things through the various loopholes of the Company Law, it is high time that the Company Law is amended.

Then there is this question of the Ceylon Shipping Corporation. We on this side of the House support the Shipping Corporation, but there is one thing I cannot understand. There is a budding "Aristotle Onassis" in the public sector of this country. He has now become a shipping tycoon. He is already an oil tycoon. He does more than Aristotle Onassis ever dreamed of doing. He is even milling

flour. I am referring to no less a person than the retired Permanent Secretary, Mr. Kovindapillai Alvapillai. How can one man do three jobs? The Petroleum Refinery and the Petroleum Corporation is a job big enough for any one man, with the complex of petro-chemical industries which should follow. In any other country, that is a job big enough not for one Alvapillai but for 100 Alvapillais. He is an efficient gentleman, but are there not other efficient gentlemen in this country, nobody else except Mr. Kovindapillai Alvapillai, to head the Ceylon Shipping Corporation? Why should he also be milling flour? This is a shame. It is a stigma on all the young manhood and all the talented people of this country that we should disturb Mr. Kovindapillai Alvapillai in his well-earned retirement.

He has various other private sector industries to look after. He is the chairman of various companies. He is the director of various companies exporting things like coconut oil and so on. He has various other duties. Let him enjoy his well-earned retirement.

He has served this country well for 20 years. He has been the Permanent Secretary to the Hon. Minister of Industries and Fisheries. He has been my Permanent Secretary too. But what I ask is, can one man do three jobs like this in the Ceylon Shipping Corporation, in the Petroleum Refinery and in the Flour Milling Corporation? Not even Aristotle Onassis has yet started to mill flour, even with Jackie Kennedy by his side! The only thing I know is that Mr. Alvapillai goes on chewing his cigar, and he might produce a Jackie Kennedy one of these days. It is not above the talent of Kovindapillai Alvapillai. If he can head the Shipping Corporation, the Petroleum Corporation, and the Flour Milling Corporation at the same time, that would not be beyond him.

Please look to some other people to head these corporations. These are full-time jobs for any person. I have nothing against Mr. Alvapillai, nor am I saying anything against Mr.

லீனெ பிழீதூர்

புல்தவலெ லீனெ பிழீதூர்

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள்

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS

ஓ.ப.ஃ. : 1968 ஐதீவூதிவீரீ மஃயேதீ
பவந்வன லெ 5 வன பஃயிவ லெலா
லூநீதே ஃபீதெ நரல விஃயல

1968 ஓகஸ்டில் நடைபெற்ற இ. நி. ஃ. V ஆம்
வகுப்பிற்குச் ஃசர்க்கப்படுவதற்காக வரையறுக்கப்பட்ட
போட்டிப் பரீட்சை.

C. A. S. : LIMITED COMPETITIVE EXAMINATION
FOR RECRUITMENT TO GRADE V HELD IN
AUGUST 1968

176/69

லீ. பி. லீலா லா. (லெலீல)

(திரூ. பி. எச். பண்டார—பதுலீ)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

லெலீ லூமநீலென் லூபு புல்தய : (ஐ)
1968 ஐதீவூதிவீரீ மஃயேதீ பூவந்வ லூகூ
பரீபாலன ஃபீலயே பஃ வூநி பஃயிவ
லெலா லூநீதே ஃபீதெ நரல விஃயல ஓதீரீ
பந்வ ஐபேகீதகடீன் ஃவலாவந்,
லாவிக பரீகீதகடீன் ஃவலாவந், ஃபூபூகடீ
லூ ஐபேகீதகடீன் ஃவலாவந்,
விஃயலயே புநிபீல ஐபூவ பந்வீதீ லூ
ஐபேகீதகடீன் ஃவலாவந் லூபலஃ?
(ஃ) பீல விஃயலயேன் பரீபாலன ஃபீலயவ
பந்வீதீ லூ ஐபந்வீத ஐபேகீதகடீன்,
புநிபீல லூஃஃவூலெநி விஃதீதீவ ஐபூபீலீ
லேல ஐக 100 தீரஃ ஐபேகீதகடீன்
லந் லூகூ ஃவலாவந் லூபலஃ? (ஓ) பீல
விஃயலயே புநிபீல ஐபூவ பரீபாலன
ஃபீலயே பந்வீதீ லூலீல ஃபூபூகடீ லூ
ஐபேகீதகடீன் லூகூகீ நவந் ஃபீதெ
லவந் லூபூலென் லூகூ லேதெகீ லூகூ
பரீபாலன ஃபீலயே பஃவூநி பஃயிவ
லூலிக லூபூபவ லூகூ லூபூகீ லூகூ லவந்
பீதூல லூதீதீ? (தீ) லூகூ லூலீதே பந்
வீதீ தீல லேபூவ விஃயல புநிபீல ஐபூவ
பந்வீதீ தீலென் லூகூவ லூகூகீ லூகூ
லகீ நூலவன லவ பீதூல லூதீதீ?
பீல நூல பீல ஐயவ பந்வீதீ தீல ஃபூபூ
வந்நீதீ? நூலபீல நூல லூதீ?

நிதி லூமஃஃராக் கேட்ட வினா : (அ)
லூகூகீ நிர்வாக ஃபீலயிவ 5 லூகூ வகுப்
பிற்கு லூதீஃர்க்கும் முகமாக 1968 லூகூ
லூண்டு லூகூட் மாதத்தில் நடாத்தப்பட்ட
வரையறுக்கப்பட்ட பரீட்சைக்குத் தூன்றிய
ஐபேட்சகர்களின் ஃண்ணிக்கையும் வாய்
மூழிப் பரீட்சைக்கான தகுதிபெற்ற

லீனெ பிழீதூர்

ஐபேட்சகர்களின் ஃண்ணிக்கையும் பரீட்
சைப் பெறுபேறுகளின்படி நியமனம் பெற்ற
ஐபேட்சகர்களின் ஃண்ணிக்கையும் ஃவ்
வலவு? (ஆ) ஐபுரீட்சையிவ மூலம் நிர்
வாக ஃபீலயக்கு நியமனம் பெற்ற கடைசி
ஐபேட்சகரினதும் பரீட்சைமுடிவின்படி வரி
சைக்கிரமமாக சித்தியடைந்த 100 லூகூ
லூகூகூடைய ஐபேட்சகரும் பெற்ற புள்ளி
கள் ஃவ்வலவு? (இ) ஐபுரீட்சைப் பெறு
பேறுகளின்படி நிர்வாக ஃபீலயக்கு நி
யமனம் பெறத் தகுதியுள்ள ஐதீக ஐபேட்ச
கர்கள் இன்னும் லூகூகூரூர்கள் ஃன்பதையும்
ஐவர்களில் பெரும்பாலானேர் லூகூகீ நிர்
வாக ஃபீலய 5 லூகூ வகுப்பிவ ஐபுப்
படைச் சம்பளத்திற்கு மேலான சம்பளம்
வாங்குகூரூர்கள் ஃன்பதையும் ஐவர் ஐநி
வாரா? (ஃ) தற்காலிக நியமனங்கள் ஃய்
வதெவிட பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின்படி
நியமனங்கள் ஃய்வதிலூல் ஐரகாங்கத்துக்கு
லாபமே தவிர நடடமில்லையென்பதையும்
ஐவர் ஐநிவாரா? லூம் ஃனில் ஐவர்களுக்கு
நியமனம் வழங்க ஏற்பாடு ஃய்யப்படுமா?
ஐன்றேல் ஃன்?

asked the Minister of Finance : (a)
How many candidates sat the limited
competitive examination held in
August 1968 for recruitment to
Grade V of the Ceylon Administra-
tive Service? How many qualified for
the viva voce? How many were given
appointments on the results of the
examination? (b) What were the
marks obtained by the last candidate
who was given an appointment, and
what were the marks obtained by
candidate number 100 in order of
merit? (c) Is he aware that there are
a large number of candidates who
have qualified for appointment to the
Administrative Service on the results
of the examination though they have
not yet been appointed and that
many of them at present receive a
salary higher than the initial salary
of Grade V of the Administrative
Service? (d) Is he aware that it will
be of advantage to the Government to
give them permanent appointments
on the results of the examination
rather than give them acting appoint-
ments? If so, will he take action to
give them appointments to the
Administrative Service? If not, why?

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

சுரு. ஐ. வி. உத்தியோகம் (இதில் ஐ.வி.)
(கௌரவ ஐ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி
அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

(අ) පරීක්ෂකයාට අපේක්ෂකයන් 898 දෙනෙක් පෙනී සිට ඇත. වෘත්තික පරීක්ෂකයාට පෙනී සිටීමට අපේක්ෂකයන් 510 දෙනෙක් සුදුසුකම් ලැබූහ. 32 දෙනකුට පත්වීම් දී ඇත. (ආ) පත්කරනු ලැබූ අවසාන අපේක්ෂකයා විසින් 490 ක සම්පූර්ණ ලකුණු සංඛ්‍යාවක් ලබාගෙන ඇති අතර කුසලතා පිළිවෙලින් වූ 100 වැනි අපේක්ෂකයා විසින් ලබාගත් සම්පූර්ණ ලකුණු සංඛ්‍යාව 458 කි. (ඉ) පත්කිරීමේ බලමණ්ඩලය රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවයි. ලංකා පරිපාලන සේවයේ V වැනි පන්තියට පත්කරනු ලැබීම සඳහා සුදුසුකම් ලැබීමේ ලකුණු සංඛ්‍යාවක් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව විසින් නියම කර තැන. ලංකා පරිපාලන සේවයේ V වැනි පන්තියෙහි මූලික වැටුපට වැඩි වැටුප් ලබන නිලධාරීන් ලංකා පරිපාලන සේවයේ V වැනි පන්තියට පත්කිරීම පිළිබඳ සීමිත තරඟ විභාගයට පෙනී සිටින බව මම දනිමි. (ඊ) ලංකා පරිපාලන සේවයේ V වැනි පන්තියෙහි වැඩ බැලීමේ පත්වීම් සීමිත තරඟ විභාගයක ප්‍රතිඵල මත දෙනු නොලැබේ. එහෙයින්, සීමිත තරඟ විභාගයෙහි ප්‍රතිඵල මත පත්වීම් දිනාගැනීමට අසමත් වුණු අයට වැඩ බැලීමේ පත්වීම් දීම වෙනුවට ස්ථිර පත්වීම් දීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය පැන නොගනී.

(அ) குறித்த பரீட்சைக்கு 898 தேர்வுநாடிகள் தோற்றினர். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு 510 தேர்வுநாடிகள் தகைமை பெற்றனர். 32 பேருக்கு நியமனங்கள் வழங்கப்பட்டன. (ஆ) நியமனம் வழங்கப்பட்ட கடைசித் தேர்வுநாடி மொத்தம் 490 புள்ளிகள் பெற்றார். திறமை ஒழுங்கின் அடிப்படையில் 100 ஆவதாகவுள்ள தேர்வுநாடி மொத்தம் 458 புள்ளிகள் பெற்றார். (இ) அரசாங்க சேவை ஆணைக் குழுவே நியமனம் வழங்கும் அதிகாரியாகும். இ. நி. சே. V ஆம் வகுப்புக்கு நியமிக்கப்படுவதற்கு தகைமைப் புள்ளி யொன்றினை அ. சே. ஆணைக்குழு குறிக்க வில்லை. இ. நி. சே. V ஆம் வகுப்பின் ஆரம்பச் சம்பளத்திலும் கூடிய சம்பளம் பெறும் உத்தியோகத்தார்கள் இ. நி. சே. இல் V ஆம்

வகுப்பிலுள்ள பதில் நியமனங்கள் மட்டுப் படுத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சையின் பெறு பேற்றின் அடிப்படையில் அளிக்கப்படுவ தில்லை. எனவே, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட் டிப் பரீட்சையின் அடிப்படையில் நியமனம் பெறத் தவறியோர்க்கு பதில் நியமனங்கள் அளிப்பதற்குப் பதிலாக நிரந்தர நியமனங் கள் அளிக்கும் பிரச்சினை எழவில்லை.

(a) 898 candidates sat the examination; 510 candidates qualified for the *viva voce* test; 32 were given appointments. (b) The last candidate who was appointed obtained a total of 490 marks and candidate number 100 in order of merit obtained a total of 458 marks. (c) The P.S.C. is the appointing authority. The P.S.C. has not stipulated a qualifying mark for appointment to C.A.S. Class V. I am aware that officers who receive salaries higher than the initial salary of the C.A.S. Class V, sit the limited competitive examination for appointment to C.A.S. Class V. (d) Acting appointments in Class V of the C.A.S. are not being given on the basis of the results of the limited competitive examination. The question of giving permanent appointments to those who failed to secure places on the basis of the limited competitive examination rather than giving them acting appointments does not therefore arise.

ලං. ප. සේ. : 5 වන පංතියට බඳවා ගැනීමේ
සීමිත තරඟ විභාගය

இ. நி. சே. : V ஆம் வகுப்பிற்குச் சேர்க்கப்படுவதற்
காக வரையறுக்கப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சை

C. A. S. : LIMITED COMPETITIVE EXAMINATION
FOR RECRUITMENT TO GRADE V

177/69

நெ. சிவ. வெங்கடாசலம் மடம்.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ)
ලංකා පරිපාලන සේවයේ 5 වැනි පන්තියට
අපේක්ෂකයන් තෝරා ගැනීම සඳහා
සීමිත තරඟ විභාගය පවත්වනු ලබන්නේ
පරිපාලනය පිළිබඳ දැනීම හා හැකියාව
මණින්නට බව එතුමා දන්නවාද? (අ)
එම විභාගයට පෙනී නොසිටි අයටත්,

பேரவை

பேரவை

பேரவை உறுப்பினர் பதவிகளைப் பெறும் பட்சத்தில் அவர் அல்லது அவளின் பெயர் பட்டியலில் உள்ளிருக்க வேண்டும், அவர் அல்லது அவளின் பெயர் பட்டியலில் இல்லாதவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (ஆ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (இ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (ஈ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கை நிர்வாக சேவையின் 5 ஆவது வகுப்பிற்கு அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முகமாக நடாத்தப்படும் வரையறுக்கப்பட்ட பரீட்சையானது, அபேட்சகரின் நிர்வாக அறிவையும் அவருடைய நிர்வாக ஆற்றலையும் பரிசோதிப்பதற்காகவென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அப்பரீட்சைக்குத் தோன்றாதவர்களுக்கும் தோன்றி வாய்மொழிப் பரீட்சைக்குத் தகுதிபெற முடியாமற் போனவர்களுக்கும் தற்காலிக நியமனங்கள் வழங்குவதும் வாய்மொழிப் பரீட்சைக்குத் தோன்றியவர்களுக்குப் பரீட்சை பெறுபேறுகளின் வரிசைக்கிரமப்படி அந் நியமனங்கள் வழங்காததும் அநீதி என்பதை அவர் அறிவாரா? (இ) திறமையும் தகுதியும் உள்ள உத்தியோகத்தார்களுக்குத் தகுதியான இடத்தை வழங்காததினால் இலங்கை நிர்வாக சேவையின் தரம் குறைகிறதென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) தற்காலிக நியமனங்கள் வழங்கும்போது ஏற்படுகிற குறைபாடுகளை நீக்க அவர் எடுக்கும் நடவடிக்கை என்ன?

asked the Minister of Finance:

(a) Is he aware that the limited competitive examination for recruitment to Grade V of the Ceylon Administrative Service is designed so as to test the candidate's knowledge of administration and also his capacity for administration? (b) Is he aware that it is unjust to give acting appointments to those who did not sit the examination and those who having sat did not even qualify for the *viva voce* whereas those who

were called for the *viva voce* are not given such appointments in order of merit? (c) Is he aware that the standard of the Ceylon Administrative Service will deteriorate as a result of the failure to give qualified capable officers their due? (d) What action will he take to ensure that the shortcomings that exist at present in regard to the granting of acting appointments are eliminated?

செ. வந்தனாயக்க

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

(அ) லேண்டிங் ஓபிசில் V லைவ் பதவியைப் பெறும் பட்சத்தில் அவர் அல்லது அவளின் பெயர் பட்டியலில் உள்ளிருக்க வேண்டும், அவர் அல்லது அவளின் பெயர் பட்டியலில் இல்லாதவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (ஆ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (இ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா? (ஈ) அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பதவிகளை வழங்குவது சரியானதா?

[ගරු චන් නිනායක]

(அ) இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புக்கு நியமிக்கப்படுவதற்குப் பரீட்சார்த்திகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புக்கு ஆட்சேர்ப்பதற்கான மட்டுப் படுத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சை நடாத்தப் படுகின்றது. குறித்த பரீட்சையானது, இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புக்கு நியமிக்கப்படுவதற்கு ஒரு பரீட்சார்த்தி தகுதியானவரா என்பதைச் சோதிக்கும் முறையிலுள்ளது. பரீட்சைத்திட்டம் அ. சே. ஆணைக்குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்டது. (ஆ) தற்போது, இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்பிலுள்ள பதில் நியமனங்கள், இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புப் பதவியேற்றஞ் செய்யப்படுவதற்கு தகவுடைய கூடிய முதுமுறையையுடைய உத்தியோகத்தார்களிடையேயிருந்து அ. சே. ஆணைக் குழுவினால் செய்யப்படுகின்றது. அவ் வாறு செய்தல் சாத்தியமில்லாத விடத்து, சேவையின் அவசிய தேவைகளுக்கிணங்க, இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புக்கு நியமனமளிப்பதற்கான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்குத் தகவுடைய தகுதியான உத்தியோகத்தார்க ளுக்குப் பதில் நியமனங்கள் அளிக்கப்படுகின் றன. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட் சையின் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் தற் போது பதில் நியமனங்கள் செய்யப்படுவ தில்லை. (இ) இ. நி. சேவைப் பிரமாணக் குறிப்புகளின் நியதிகளுக்கிணங்க இ. நி. சேவையின் V ஆம் வகுப்புக்கு நியமனங்கள் அ. சே. ஆணைக் குழுவினால் செய்யப்படுகின் றது. (ஈ) குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப் படின, அவற்றைப் பதில் நியமனங்களைச் செய் யும் அ. சே. ஆணைக்குழுவிற்கு நான் அறி விப்பேன்.

(a) The limited competitive examination for recruitment to Class V of the C.A.S. is held to select candidates for appointment to Class V of the C.A.S. and is designed to test whether a candidate is fit to be appointed to Class V of the C.A.S. The scheme of examination has been drawn up by the P.S.C. (b) At present acting appointments in Class V of the C.A.S. are made by the P.S.C. from among the most senior officers who are eligible for promotion to C.A.S., Class V. Where it is not possible to do so, suitable officers

who are eligible to sit the limited competitive examination for appointment to C.A.S., Class V, are given acting appointments according to the exigencies of the service. Acting appointments are not made at present on the basis of the results of the limited competitive examination.

(c) Appointments to Class V of the C.A.S. are made by the P.S.C. in terms of the Minute on the C.A.S.

(d) If shortcomings are pointed out, I shall communicate them to the P.S.C. who makes the acting appointments.

ලං. ප. සේ. : 5 වන පංතියට බඳවා ගැනීමේ
සීමිත තරඟ විභාගයේ ප්‍රතිඵල අනුව
පුරප්පාඩු පිරවීම

இ. நி. சே. : V ஆம் வகுப்பிற்குச் சேர்க்கப்படுவதற்
காக வரையறுக்கப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சையும் முடிவு
கள் மூலம் வெற்றிடங்கள் நிரப்பலும்

C. A. S. : LIMITED COMPETITIVE EXAMINATION
FOR RECRUITMENT TO GRADE V AND FILLING
OF VACANCIES ON ITS RESULTS

178/69

බි. එච්. බණ්ඩාර මයු.

(திரு பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

මුදල් ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ලංකා පරිපාලන සේවය පිහිටුවන ලද්දේ දක්ෂකම් ඇති යටත් සේවාවන්හි නිලධාරීන් සැහෙන ප්‍රමාණයකටද එම සේවයට උසස් වීමට අවස්ථාවක් ලබාදීමේ අරමුණ ඇතිව බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) වසරින් වසර එම සේවයේ පස්වැනි පන්තියට බඳවා ගැනීමේ සීමිත තරඟ විභාගය සඳහා ඉදිරිපත්වන අපේක්ෂකයින් සංඛ්‍යාව වැඩි වන අතර ඇත්ත වශයෙන්ම පුරවන ඇබැරිතු සංඛ්‍යාව අඩුවන බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) මේ හේතුකොට ගෙන යටත් සේවාවන්හි නිලධාරීන්ට පරිපාලන සේවයට උසස්වීමට ඇති අවස්ථාව ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඇහිරෙන බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) දක්ෂකම් ඇති යටත් සේවාවන්හි නිලධාරීන් දැනට වඩා වැඩි සංඛ්‍යාවක් පරිපාලන සේවයට පත් කිරීමෙන් රජයට වැඩිපුර වැය වන මුදල

ලිඛිත පිළිතුරු

අල්ප බව එතුමා දන්නවාද? (උ) එසේ නම් සීමිත තරඟ විභාගයෙන් දැනට වඩා වැඩිපුර ඇබැරිතු සංඛ්‍යාවක් පිරවීමට එතුමා සලස්වනවාද? නොඑසේ නම්, මන්ද?

நிதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) இலங்கை நிர்வாக சேவை அமைக்கப்பட்டது திறமையுள்ள கீழ்ச்சேவை பிரிவுகளைச் சேர்ந்த கணிசமான அளவு உத்தியோகத்தார்களுக்கு அச்சேவைக்கு உயர்வுபெற சந்தர்ப்பமளிக்கும் குறிக்கோளுடன்தான் என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) வருடா வருடம் அச்சேவையின் 5 ஆவது வகுப்பிற்குச் சேர்க்கப் படுவதற்காக நடாத்தப்படும் வரையறுக்கப் பட்ட போட்டிப் பரீட்சைக்கு முன்வரும் அபேட்சகர்களின் எண்ணிக்கை கூடிக் கொண்டு வருவதோடு உண்மையிலேயே நிரப்பப்படும் வெற்றிடங்களின் தொகை குறைந்த அளவிலேயே உள்ளதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (இ) இதன் காரணமாக கீழ்ச்சேவை பிரிவுகளைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தார்களுக்கு நிர்வாக சேவையில் சேரும் சந்தர்ப்பம் வரவர குறைந்து கொண்டு போகிறதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) கீழ்ச்சேவை பிரிவுகளைச் சேர்ந்த திறமையுள்ள உத்தியோகத்தார்களை இப்பொழுதுள்ளதை விடக் கூடுதலாக நிர்வாக சேவைக்கு நியமனம் செய்வதால் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படும் செலவு மிகச் சொற்பம் என்பதை அவர் அறிவாரா? (உ) ஆம் எனில் வரையறுக்கப்பட்ட போட்டி மூலமாக இப்பொழுதுள்ளதைவிட அதிகமாக வெற்றிடங்களை நிரப்ப அவர் ஏற்பாடு செய்வாரா? அன்றேல் ஏன்?

asked the Minister of Finance : (a) Is he aware that the purpose behind the setting up of the Ceylon Administrative Service was to enable a sufficient number of capable officials in the subordinate services also to gain promotion to that service ? (b) Is he aware that the number of candidates sitting the limited competitive examination for recruitment to Grade V is increasing from year to year while the number of appointments in fact made is decreasing ? (c) Is he aware that the opportunities for promotions available to officials in the subordinate

ලිඛිත පිළිතුරු

services is therefore steadily decreasing? (d) Is he aware that the increased cost to Government resulting from the promotion of a large number of capable officials from the subordinate services to the administrative services would be negligible? (e) If so, will he take action to fill a large number of vacancies in the Administrative Service on the results of the limited competitive examination? If not, why?

ഒരു ഉത്പന്നം

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

(අ) මෙය එක් අරමුණක් වූ බව මම දකිමි. (ආ) (i) සීමිත තරඟ විභාගයට පෙනී සිටින අපේක්ෂකයන්ගේ සංඛ්‍යාව විභාගයට පෙනී සිටීමට සුදුසුකම් ලත් නිලධාරීන්ගේ සංඛ්‍යාව මත රඳෙමින්, එක් එක් අවස්ථාවක දී වැඩිවීමට හෝ අඩු වීමට හෝ ඉඩ ඇත. (ii) ඒ එක් එක් විභාගයක ප්‍රතිඵල අනුව කිරීමට නියමිත පත්වීම් සංඛ්‍යාව රඳා පවත්නේ එබඳු විභාගයක් මගින් පිරවිය හැකිව පවත්නා ඇබැරිතු සංඛ්‍යාව මතය. (ඉ) නැත. (ඊ) වියදම අඩු බව මම නොදන්නෙමි. (උ) ලංකා පරිපාලන සේවය පිළිබඳ ව්‍යවස්ථා සංග්‍රහයට අනුකූලව, සීමිත තරඟ විභාගයක ප්‍රතිඵලය අනුව පියවිය හැකි වන්නේ කිසියම් නිශ්චිත අවස්ථාවකදී පවත්නා පුරප්පාඩු සංඛ්‍යාවෙන් සියයට 25 ක් පමණි.

(அ) குறித்த நோக்கங்களிலிதுவுமொன்
 றென்பதை நானறிவேன். (ஆ) (i) குறித்த
 பரீட்சைக்குத் தோற்றும் தகவுடைய உத்தி
 யோகத்தார்களின் எண்ணிக்கையைப்
 பொறுத்து, மட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டிப்
 பரீட்சைக்குத் தோற்றும் தேர்வுநாடிகளின்
 எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு தடவையும் கூடும்
 அல்லது குறையும். (ii) அத்தகைய ஒவ்
 வொரு பரீட்சையின் பெறுபேறுகளிலிருந்தும்
 செய்யப்படக்கூடிய நியமனங்களின் எண்
 ணிக்கை, அத்தகைய பரீட்சை மூலம் நிரப்
 பப்படக்கூடியதாகவுள்ள வெற்றுப்பதவி
 களின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்தது. (இ)
 இல்லை. (ஈ) செலவு குறைவென்பதை நானறி
 வேன். (உ) இ. நி. சே. பிரமாணக்குறிப்புக்க

லேவெ பிளேவூர்

லேவெ பிளேவூர்

[அரு வன்தினைக]

ளின் ஏற்பாடுகளின் நியதிகளின்படி, மட்டுப் படுத்தப்பட்ட போட்டிப் பரீட்சையின் பெறு பேறுகளிலிருந்து எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நேரத்திலும் வெற்றுப்பதவிகளின் 25% மட்டுமே நிரப்ப முடியும்.

(a) I am aware that this was one of the purposes. (b) (i) The number of candidates sitting the limited competitive examination on each occasion could either increase or decrease depending on the number of eligible officers who sit the examination; (ii) the number of appointments to be made on the results of each such examination depends on the number of vacancies existing which can be filled through such examination. (c) No. (d) I am not aware that the cost is less. (e) In terms of the provisions of the Minute on the C.A.S., only 25 per cent of the vacancies at any given time could be filled on the results of the limited competitive examination.

லேவெ ருபீய கார்க்கினை நிரினை ஸ்ஃபாவை :
சேவகெனின் நிரி விடயலெயெ ஸாமெ
அவசர

இலங்கை அரசு பொறியியற் கூட்டுத்தாபனம் : ஊழி
யர்களுக்கு சட்டக் கல்லூரிக்குச் செல்ல அனுமதி

CEYLON STATE ENGINEERING CORPORATION :
PERMISSION TO EMPLOYEES TO ATTEND
LAW COLLEGE

198/69

பிரின்ஸ் குணசேகர மஹா. (ஹரரூவ)

(திரு. பிறின்ஸ் குணசேகர—ஹரரூவ)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

கார்க்கினை ஸ்ஃபாவை கெடுவது அமதி
ளென் அபு பூனிய : (அ) லேவெ ருபீய
கார்க்கினை நிரினை ஸ்ஃபாவை சேவகெனின்
கி டேனெகெ 1967 படுன் லேவெ நிரி
விடயலெயெ டேனெவலெ ஸ்ஃபாவை
அவசர டி நிரெடி? (அ) இவ்னென் நதி
மெனவாடி? (அ) இம் அநுபவெ ஸ்ஃபா
விடிமெ கிமெகி அநி சேவகெனின் கிமெ
டேனெகெ 1969 வர்க்கெடி இம் அவசரெ
பூநிக்சேப கர் அநி அநர், நவன் கெ
ஸன் இம் அநுபவெ டுநுடி ஸ்ஃபா விடி
வதும டன்னெடி? (அ) மெகென் கிடி
அநி அஸாமிரணெ வுலகெவிமெ அமி
மனேவலெயெ டுபடேஷ் டேனவாடி?

கைத்தொழில் கடற்றொழில் அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா : (அ) 1967 முதல் இலங்கை
சட்டக்கல்லூரியின் விரிவுரைகளில் கலந்து
கொள்ள இலங்கை அரசு பொறியியற் கூட்
டுத்தாபனத்தைச் சேர்ந்த எத்தனை ஊழியர்
களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது? (அ)
அவர்களின் பெயர் என்ன? (இ) இச் சலுகையை
அனுபவிக்க உரிமையுள்ள சில ஊழி
யர்களுக்கு 1969 ஆவது வருடத்தில் அவ்
வனுமதி மறுக்கப்பட்டிருப்பதோடு இன்னும்
சிலர் அச்சலுகையை அனுபவிக்கிறார்கள் என்
பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஈ) இவ்வநிதி
யைப் போக்க அதிபர் சபைக்கு ஆலோசனை
கூறப்படுமா?

asked the Minister of Industries and Fisheries : (a) How many employees of the Ceylon State Engineering Corporation have been permitted to follow lectures at the Law College since 1967? (b) What are their names? (c) Is he aware that several employees who are entitled to such permission have been denied it in 1969, although certain others enjoy this benefit even at present? (d) Will he give due instructions to the Board to ensure that this injustice is prevented?

அரு. பி. பி. ஸ்ஃபா. குணவர்தன (கார்க்கினை
ஸ்ஃபாவை)

(கௌரவ ம. பி. ஆர். குணவர்தன—
கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena—
Minister of Industries and Fisheries)

(அ) கார டேனெகி. (அ) சே. ஸ்ஃபா. டி
கிளவ மெனா, பி. சி. டி கிளவ மெனா,
இன். இன். விசேஷ்டிரெய மெனா ஸ்ஃபா சே.
கெ. மெனா மெனா. (அ) மெனா கார்
ணெ ஸ்ஃபா இவ்னென் காலெ மெனா கிமெ
மெ ஸ்ஃபாவென் நெமெநி யகி கிளவ
கர்ந டே கெகென், அமிந்ச மனேவலெயெ
விசென் 1968 வர்க்கெ டுலகெ டுலகெ பன்
டேகெ பூநிக்சேப கர்ந டே. (அ) அஸாமி
ரணென் கிடி நெமெநி கெகென், இம்
புந நெனகி.

(அ) நாலு. (அ) திரு. ஜே. ஆர். த சில்வா,
திரு. பி. ஜி. த சில்வா, திரு. என். எஸ். விஜே
சூரிய, திரு. ஜே. கே. மதநாயகா. (இ) இந்த
தேவைக்கு 1968 இல் கிடைத்த இரண்டு

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

[ගරු ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක]

(அ) ஆம். (ஆ) களுத்துறைப் போதிப் பொதுநம்பிக்கைச் சபையின் தலைவர் சேர் சிறில் டி சொய்ஸா அவர்கள். (இ) ஆம். (ஈ) பழைய வைத்தியசாலைக் காணி, இக்கட்டிடத்திற்குப் பொருத்தமற்றது என அரசாங்கப் பொது வேலைத் திணைக்களமும் நகர நிர்மாணச் சிற்பியும் சிபார்சு செய்திருக்கின்ற படியினால். (உ) பலரினால் எதிர்ப்புக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுக் கடிதங்கள் அனுப்பப் பட்டிருக்கின்றன. (ஊ) ஆம்.

(a) Yes. (b) Sir Cyril de Zoysa, the managing trustee of the Kalutara Bodhi Trust. (c) Yes. (d) Public Works Department and the Town Planner have not recommended the old hospital site as suitable for this building. (e) Letters of objection were received from some persons. (f) Yes.

එම්. එස්. තෝමස් මහතාට දුන් විදේශ
විනිමය

(திரு. எம். எஸ். தேமிஸுக்கு வழங்கப்பட்ட வெளி
நாட்டு நாணயமாற்று

FOREIGN EXCHANGE ALLOCATED TO MR. M. S.
THEMIS

220/69

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (යටියන්
තොට)

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா—யட்டியாந்
தோட்டை)

(Dr. N. M. Perera—Yatiyantota)

කර්මාන්ත හා සිවිල කටයුතු ඇමති
ගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) යන්ත්‍රෝප
කරණ කිසිවක් මිලට ගැනීම පිණිස එම්.
එස්. තේමිස් මහතාට විදේශ විනිමය
ප්‍රමාණයක් ලබා දී තිබේද? (ආ) (i)
එසේ නම්, විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයන් (ii)
එය ලබා දුන්නේ කවර යන්ත්‍රෝපකරණ
වෙනුවෙන්ද යන වගන් එතුමා ප්‍රකාශ
කරන්නේද?

கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) ஏதாவது இயந்திரங்கள் வாங்கவேண்டியிருக்கின்றன. எம். எஸ். தேமிசுக்கு வெளிநாட்டு நாணயமாற்று ஏதாவது ஒதுக்கப்பட்டதா? (ஆ) (i) ஆமெனில், எவ்வளவு நாணயமாற்று; (ii) இவ்வொதுக்கீடு என்ன இயந்திரங்களுக்கென வழங்கப்பட்டது?

asked the Minister of Industries and Fisheries: (a) Has any foreign exchange been allocated to Mr. M. S. Themis for the purpose of purchasing any machinery? (b) (i) If so, what is the amount of foreign exchange; and (ii) for what machinery has this allocation been made?

ගුරු ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන

(கௌரவ ம. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. D. P. R. Gunawardena)

(අ) එම්. එස්. තෝමස් මහතා කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ වශයෙන් කටයුතු කරන (කලින් මවුන්ට් ඉන්ඩස්ට්‍රිස් නමින් හැඳින්වුණ) සීමාසහිත (ලංකා) මවුන්ට් හවුස් සමාගමට විදේශ විනිමය වෙන් කොට ඇත. (ආ) (i) කඩදාසි උර නිපදවීමට අවශ්‍ය හිලව් යන්ත්‍රෝපකරණ සඳහා රු. 43,380. ලිපි කවර නිෂ්පාදනයට අවශ්‍ය හිලව් යන්ත්‍රෝපකරණ උදෙසා රු. 2,07,313.38. (ii) කඩදාසි උර නිෂ්පාදනය සඳහා උපකාරක උපකරණ සහ මෝටර් යන්ත්‍ර සහිත (පි. 802 වර්ගයේ කුඩා ප්ලේටන් යන්ත්‍ර කට්ටල 20 ක්. මෝටර් යන්ත්‍ර ක්‍රියාකරවනය හා උපකාරක උපකරණ සහිත, පැත්තෙන් විවෘත කරන ලිපි කවර මැලියම් ගෑම, නැම්ම සහ වියලීම සඳහා කාර්ලෝ 39 වර්ගයේ පැත්තෙන් විවෘත කරන ලිපි කවර අඛණ්ඩ සැපයීමේ අංග සම්පූර්ණ යන්ත්‍ර යයි. කැපීම් ලෑල්ලක් හා උපකාරක උපකරණ ද ඇතුළත්, මෝටර් යන්ත්‍ර ක්‍රියාකරවනය සහිත කාර්ලෝ 52 වර්ගයේ ලොකු ලිපි කවර කැපීමේ යන්ත්‍රයක්. මෝටර් යන්ත්‍ර ක්‍රියාකරවනය සහ උපකාරක උපකරණ සහිත කෙලවරෙන් විවෘත කරන සාමාන්‍ය උර මැලියම් ගෑම, නැම්ම සහ වියලීම සඳහා කෙලවරෙන් විවෘත කරන උර නිපදවීමේ අඛණ්ඩ සම්පාදනයෙන් යුත් කාර්ලෝ 38 ඒ වර්ගයේ යන්ත්‍රයක්. ලිපි කවර නිෂ්පාදනය කිරීමේ ඒකකය ව්‍යාප්ත කිරීම සඳහා ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් අනුමැතිය දී ඇත. යන්ත්‍රෝපකරණවල විස්තර සපයුවට විදේශ විනිමය වෙන්කර දෙනු ලැබේ. එහි පිරිවැය ආසන්න වශයෙන් රු. 2,06,000 ක් වෙතැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

ලිඛිත පිළිතුරු

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பெரு பிழை

பெரு பிழை

[புரன் லிபிகரன் ம.]

ஆம் ஆண்டுவரை ஒவ்வொரு வருடமும் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரிட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர் எண்ணிக்கையையும் அவ்வவ்வருடங்களில் சித்தியெய்திய மாணவர் எண்ணிக்கையையும் அவர் கூறுவாரா?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) When was J/Kondavil Government R. K. M. Vidyasalai established? (b) Will he state: (i) the strength of the teaching staff of this vidyasalai; (ii) the number of students; (iii) the number

(அ) 1962 ஜனவரி 1 டி.

(ஆ) (i) 13.

(ii) 363.

(iii) 7 வன பௌ—19

8 வன பௌ—7

டி. பௌ. டி. (பன்)—23

வர்தம்	டி.பௌ.டி. விதாஸலம் பெரி டிபி பெரி	பெரியன்தனை பமந்தி பெரி பன்மாவ					
		பெரியன்தனை					
		6 பாகி 6 பிடி	5கித்	4கித்	3கித்	2கித்	1கித்
1964 அகஸ்து	...	1	...	1	...	...	...
டெசுமபர்	...	10	...	1	...	4	...
1965 அகஸ்து	...	3	...	...	...	...	...
டெசுமபர்	...	5	...	1	...	2	...
1966 அகஸ்து	...	1	...	1	...	...	...
டெசுமபர்	...	10	...	2	...	2	...
1967 டெசுமபர்	...	6	...	...	...	1	...
1968 டெசுமபர்	...	10	...	1	...	2	...

(a) 1st January 1962.

(b) (i) 13

(ii) 363

(iii) 7th Std.—19

8th Std.—7

G.C.E. Classes 23

(iv) Year

Year	Number of students sat for G.C.E. Exam.	Number of students Passed in subjects					
		6 & more	5	4	3	2	1
1964 August	..	1	—	1	—	—	—
December	..	10	1	1	4	1	1
1965 August	..	3	—	—	—	—	1
December	..	5	1	2	—	2	—
1966 August	..	1	1	—	—	—	—
December	..	10	2	2	—	3	2
1967 December	..	6	—	—	1	1	1
1968 December	..	10	1	2	1	2	4

දයක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා
 රු. 32.00යි. (අශෝධිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි.) මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි.
 පිටපතක් ගෙ 30යි. තැපෑලෙන් ගෙ 45යි. මුදල්, කොළඹ ගාලු මුවදොර, මහලේකම්
 කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியையடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35 00) 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்.
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால் மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த.பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32.00
 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part 30 cents, by post 45 cents,
 payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU
 P. O. Box 500, Colombo 1